

2. januar 2019
J.nr. 1911-0030
/RAV/BYA

Høring af forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter i høring.

Det væsentligste formål med lovforslaget er at gennemføre dele af den politiske aftale af 19. september 2018 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Med lovforslaget styrkes derfor reglerne om beskyttelse af whistleblowere på tværs af den finansielle sektor. Dertil foreslås en skærpelse af reglerne om ledelsers ansvar for at sikre tilstrækkelige kompetencer og systemer til at undgå hvidvask.

Skærpsen består bl.a. i at udvide kredsen af personer, der vil skulle leve op til egnetheds- og hæderlighedsreglerne i pengeinstitutter, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter, herunder at fastlægge kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for den udvidede kreds af personer, som vil skulle leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene. Det betyder, at fremover vil alle nøglepersoner i pengeinstitutter, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter være omfattet af egnetheds- og hæderlighedskravene. Herudover vil dem, der er ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e- pengeinstitut og i et betalingsinstitut være omfattet af kravene.

Skærpsen består også i, at der indføres krav om, at pengeinstitutter, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Med lovforslaget gennemføres endvidere nogle af de anbefalinger og initiativer, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering afgav i sin rapport "Eftersyn af den finansielle regulering", der blev offentliggjort den 27. april 2018.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger foreslås det bl.a., at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, under hvilke betingelser en finansiel virksomhed i overensstemmelse med reglerne om redelig forretnings-

FINANSTILSYNET

Århusgade 110
2100 København Ø

Tlf. 33 55 82 82
Fax 33 55 82 00
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

ERHVERVSMINISTERIET

skik og god praksis kan kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret (passiv accept).

Lovforslaget ophæver også lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Lovforslaget indeholder herudover en række ændringer af den finansielle lovgivning, herunder som følge af EU-regulering og ændringer af teknisk karakter.

Udkastet er desuden sendt i høring hos en række organisationer.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 30. januar 2019**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til rav@ftnet.dk og bya@ftnet.dk eller pr. post til Finanstilsynet, Århusgade 110, 2100 København Ø, Att.: Rasmus Dietrichson Vognæs.

Lovforslaget forventes fremsat den 27. februar 2019.

Kontaktpersoner: Rasmus Dietrichson Vognæs og Belal Yassin

Direkte tlf.nr.: 33558382 og 41933554

Eventuelle høringssvar offentliggør Finanstilsynet på Høringsportalen.

Finanstilsynet er en styrelse under Erhvervsministeriet. Finanstilsynets primære opgave er at føre tilsyn med den finansielle sektor. Desuden deltager Finanstilsynet inden for sit ansvarsområde i lovgivnings- og EU-arbejde om den finansielle sektor.

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter¹

(Gennemførelse af den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og gennemførelse af anbefalinger fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 19 i lov nr. 436 af 8. maj 2018, § 1 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »finder«: »§ 46, stk. 2 og 3, § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1 og 4,« »312 a og« udgår, og »313-313 b« ændres til: »313 og 313 b«.
2. § 1, stk. 3, 2. pkt., affattes således:
»Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om virksomhedens indretning for filialer omfattet af 1. pkt., herunder regler om kapitalforhold m.v.«
3. I § 1, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at filialer omfattet af 1. pkt. skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab.«
4. I § 11, stk. 2, indsættes som nr. 13:
»13) Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.«
5. Efter § 13 indsættes:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, s. 349.

»§ 13 a. Selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k finder ikke anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. 1. pkt. finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.«

6. I § 14, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »de ansatte«: »i pengeinstitutter og«, og »§ 71, stk. 2,« ændres til: »§ 64 c, stk. 1, eller § 64 d, stk. 1,«.

7. I § 27 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Finanstilsynet kan uanset *stk. 1* give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab etablerer dattervirksomheder, der udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B. Hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Stk. 3. Fondsmæglerselskaber, der har fået tilladelse til etablering af dattervirksomheder, jf. *stk. 2*, og som er omfattet af kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger i henhold til artikel 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, skal ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravet medtage de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder.«

8. I § 43 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, under hvilke betingelser en finansiel virksomhed i overensstemmelse med *stk. 1*, kan kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret. Kunder, der i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er undtaget fra at skulle modtage digital post fra offentlige afsendere, skal give udtrykkelig accept til digital kommunikation.«

9. § 46, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Forbuddet mod lånefinansiering som nævnt i *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders tegning og salg af aktier, andels- eller garantbeviser i den pågældende virksomhed, uanset om lånet bliver ydet af instituttet eller virksomheden selv eller af et selskab, der er koncernforbundet med det pågældende institut eller den pågældende finansielle holdingvirksomhed. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder lånefinansiere køb af medarbejderaktier inden for koncernen som led i en medarbejderaktieordning.

Stk. 3. *Stk. 2* finder kun anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, hvor mindst en dattervirksomhed er et pengeinstitut eller realkreditinstitut.«

10. § 64, *stk. 5*, ophæves.

11. Efter § 64 b indsættes:

»§ 64 c. Et pengeinstitut skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Stk. 2. Nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion, herunder

- 1) den ansvarlige for risikostyringsfunktionen,
- 2) den ansvarlige for compliancefunktionen,
- 3) den ansvarlige for kreditområdet,
- 4) den ansvarlige for den interne revision,
- 5) den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og
- 6) ansatte, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen, jf. nr. 2, eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. nr. 5.

Stk. 3. Et pengeinstitut skal uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende er ansvarlige for. Et pengeinstitut skal desuden uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet, når en ansat ikke længere er nøgleperson.

Stk. 4. § 64, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut.

Stk. 5. Stk. 1, stk. 2, nr. 1-4, og stk. 3 finder anvendelse for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut.

Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner i pengeinstitutter, systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§ 64 d. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere selskabets nøglepersoner.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

Stk. 3. § 64, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.

Stk. 4. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 64, stk. 1.«

12. Efter § 70 indsættes:

»§ 70 a. Et pengeinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Stk. 2. Bestyrelsen skal fastlægge politikken.

Stk. 3. Formanden for bestyrelsen skal i sin beretning for pengeinstituttets øverste organ redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken.

Stk. 4. Direktøren skal sikre, at politikken gennemføres og efterleves.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af politikken.«

13. § 71, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

14. I § 75 a, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Virksomheden skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

15. I § 75 b, *stk. 1*, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.

16. I § 75 b, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

17. I § 75 b, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.

18. I § 75 b, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.

19. I § 75 b, *stk. 3*, ændres »den ansatte« til: »den ansatte eller den tidligere ansatte«.

20. I § 77 a, *stk. 1, nr. 3, litra c*, ændres »§ 71, stk. 4« til: »§ 71, stk. 3«.

21. § 108, *stk. 6*, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

22. I § 108, *stk. 7*, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2-6« til: »stk. 2-5«.

23. I § 167, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Forsikringselskaber« til: »Livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8,«.

24. § 167, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.

25. I § 167, *stk. 4*, der bliver stk. 3, ændres »registrene efter stk. 1 og 2« til: »registret«.

26. To steder i § 167, stk. 6, der bliver stk. 5, og i § 167, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres »registre« til: »registret«.
27. I § 224 a, stk. 1, nr. 1, ændres »eller § 225, stk. 1,« til: »§ 225, stk. 1, eller § 350, stk. 2,«.
28. § 226, stk. 4, 2. pkt., affattes således:
»§ 167, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for livsforsikringsselskaber og tværgående pensions- selskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8.«
29. Efter § 234 indsættes:
»§ 234 a. Kurator anvender forlods aktiverne i et skadesforsikringsselskab til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de sikrede. Forsikringstagerne og de sikrede viger dog for de fordringer, der er nævnt i konkurslovens §§ 93 og 94.«
30. § 251, 2. pkt., affattes således:
»§ 167, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for livsforsikringsselskaber og tværgående pensions- kasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8.«
31. I § 266, stk. 3, 3. pkt., ændres »§ 125 i, stk. 8, nr. 1-5« til: »§ 125 i, stk. 7, nr. 1-5«.
32. § 312 a og § 313 a ophæves.
33. I § 313 b, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 312 a, stk. 1,« til: »§ 64 c, stk. 5, jf. stk. 1,«.
34. I § 313 b, stk. 4, ændres »§ 312 a, stk. 1,« til: »§ 64 c, stk. 5, jf. stk. 1,«.
35. I § 343 r indsættes før stk. 1 som nyt stykke:
»§ 71, stk. 1, nr. 8, om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området finder til- svarende anvendelse for fælles datacentraler.«
Stk. 1-4 bliver herefter stk. 2-5.
36. I § 343 r, stk. 1, der bliver stk. 2, ændres »§ 71, stk. 4,« til: »§ 71, stk. 3,«.
37. I § 351, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt pkt.:
»Finanstilsynet kan desuden påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis denne ikke opfyl- der sin forpligtelse i medfør af § 70 a, stk. 4, på betryggende måde.«
38. § 351, stk. 4, affattes således:
»Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut, et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, og stk. 5, jf. stk. 1, eller påbyde et gruppe 1-forsik- ringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 d, stk. 1,

inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64 c, stk. 4, eller § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64 d, stk. 3, ikke kan bestride stillingen.«

39. § 351, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-10 bliver herefter 5-9.

40. I § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, eller § 312 a, stk. 1« til: »der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, og stk. 5, jf. stk. 1, eller i medfør af § 64 d, stk. 1«, og »at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64, stk. 5, eller at nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 313 a.« ændres til: »at nøglepersonen i et pengeinstitut, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4, eller at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 d, stk. 3.«

41. I § 351, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., ændres »har det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, eller har gruppe 1-forsikringselskabet ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2« til: »har pengeinstituttet, det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, og stk. 5, jf. stk. 1, eller har gruppe 1-forsikringselskabet ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 d, stk. 1«.

42. § 354, stk. 3, affattes således:

»Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 43-60 e og bekendtgørelser udstedt i medfør af disse bestemmelser.«

43. I § 354, stk. 6, indsættes som nr. 45:

»45) Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af dets opgaver, jf. dog stk. 13.«

44. I § 354, stk. 13, ændres »32-35 og 41« til: »32-35, 41 og 45«.

45. I § 361, stk. 2, indsættes som nr. 14:

»14) Benchmarkadministratorer, omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, betaler 60.000 kr. samt 1.500 kr. pr. benchmark, som benchmarkadministratoren har kontrol med leveringen af pr. 1. november i sin egenskab af benchmarkadministrator.«

46. I § 361, stk. 3, indsættes som nr. 5:

»5) Virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester betaler 25.000 kr.«

47. I § 373, stk. 1, ændres »§§ 40 og 44-46 a,« til: »§§ 40, 44 og 45, § 46, stk. 1 og 2, § 46 a,« og efter »§ 64 a,« indsættes: »§ 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4,«.

48. I § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 57, stk. 1,«: »§ 64 c, stk. 1, 3, og stk. 5, jf. stk. 1 og 3, § 64 d, stk. 1, 2 og 4,« »§ 64, stk. 5, 2. pkt.,« udgår, efter »§ 70, stk. 1-5,« indsættes: »§ 70 a, stk. 1-3,«, »§ 71, stk. 1-3,« ændres til: »§ 71, stk. 1 og 2,«, efter »§ 75 a, stk. 1,« indsættes: »§ 75 b, stk. 1,«, »§ 108, stk. 1-6,« ændres til: »§ 108, stk. 1-5,«, »§ 167, stk. 1-3 og 5,« ændres til: »§ 167, stk. 1, 2 og 4,«, og »§§ 312-312 b« ændres til: »§§ 312 og 312 b«.

49. I § 373, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 6, 3. pkt.« til: »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt.«.

50. I § 374, stk. 3, ændres »§ 351, stk. 1, 4 og 5, og stk. 6, 1. pkt.,« til: »§ 351, stk. 1 og 4, og stk. 5, 1. pkt.,«.

§ 2

I lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling, som ændret ved § 7 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 3, affattes således:

»3) Forsikringsformidler:

a) En fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed.

b) Et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed.«

2. I § 3, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »eller,«: »for en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller,«.

3. I § 17, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Forsikringsformidleren og genforsikringsformidleren skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan formidleren har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

4. I § 18, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
5. I § 18, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
6. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
7. I § 18, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
8. I § 18, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
9. I § 26, stk. 5, ændres »§ 31, stk. 4, nr. 11-16« til: »§ 31, stk. 6, nr. 11-16«.
10. I § 31 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:
»Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om kompetencekrav og god skik, jf. §§ 11 og 12 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.
Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.«
Stk. 3-9 bliver herefter stk. 5-11.
11. I § 31, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 6, nr. 2, ændres »9« til: »11«.
12. I § 31, stk. 4, nr. 5, der bliver stk. 6, nr. 5, og i § 31, stk. 4, nr. 6, der bliver stk. 6, nr. 6, ændres »8 og 9« til: »10 og 11«.
13. I § 31, stk. 4, nr. 8, der bliver stk. 6, nr. 8, og to steder i § 31, stk. 4, nr. 9, der bliver stk. 6, nr. 9, ændres »8« til: »10«.
14. I § 31, stk. 4, nr. 10, der bliver stk. 6, nr. 10, ændres »8 og 9« til: »10 og 11«.
15. I § 31, stk. 4, nr. 12, der bliver stk. 6, nr. 12, i § 31, stk. 4, nr. 13, der bliver stk. 6, nr. 13, og i § 31, stk. 4, nr. 16, der bliver stk. 6, nr. 16, ændres »8« til: »10«.
16. I § 31, stk. 4, der bliver stk. 6, indsættes som nr. 17:
»17) Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af dets opgaver, jf. dog stk. 10.«

17. I § 31, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres »3 og 4« til: »5 og 6«.
18. I § 31, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »4« til: »6« og »stk. 5« til: »stk. 7«.
19. To steder i § 31, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »4« til: »6« og »8-13 og 16,« ændres til: »8-13, 16 og 17,«.
20. I § 31, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.
21. I § 31 indsættes som *stk. 12*:
»*Stk. 12.* Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 2, nr. 3.«
22. I § 32, stk. 2, ændres »4« til: »6«.
23. I § 42, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 2 og 3, jf. § 9, stk. 1, nr. 3 og 4,« til: »§ 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4,«.
24. I § 42, stk. 2, indsættes efter »§ 17, stk. 1,«: »§ 18, stk. 1,«.

§ 3

I lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 17 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, § 12 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved § 4 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »direktion«: », den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau,«.
2. I § 11, stk. 1, nr. 8, ændres »bestyrelsesmedlemmer og direktører« til: »medlemmer af bestyrelsen og direktionen, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau,«.
3. Efter § 25 indsættes:
»§ 25 a. Et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.
Stk. 2. Bestyrelsen skal fastlægge politikken.
Stk. 3. Formanden for bestyrelsen skal i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken.
Stk. 4. Direktøren skal sikre, at politikken gennemføres og efterleves.
Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af politikken.«

4. I § 26, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»Virksomheden skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.«
5. I § 27, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
6. I § 27, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
7. I § 27, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
8. I § 27, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
9. I § 27, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
10. I § 30 indsættes som stk. 3:
»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau.«
11. Efter § 30 indsættes før overskriften før § 31:
»§ 30 a. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter.«
12. I § 134, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Finanstilsynet kan desuden påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør, hvis vedkommende ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af § 25 a, stk. 4, på betryggende måde.«
13. I § 134 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. stk. 3, ikke kan varetage stillingen.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

14. I § 134, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »direktør«: », den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, eller en ansat, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau,«, »direktøren« ændres til: »vedkommende«, »vedkommende« ændres til: »direktøren«, og efter »§ 30, stk. 1, nr. 3« indsættes: », eller at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, eller den ansatte, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 3«.
15. I § 134, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.
16. I § 134, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.« til: »stk. 2 og stk. 4, 3. pkt.«.
17. I § 134, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »direktøren«: », den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, eller den ansatte, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau,«.
18. I § 134, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2 og 4«.
19. I § 152, stk. 1, indsættes efter »20,«: »§ 30, stk. 2, § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4,«.
20. I § 152, stk. 2, indsættes efter »§ 22 og § 25, stk. 1 og 2,«: »§ 25 a, stk. 1-3,« og »§ 30, stk. 2,« udgår.

§ 4

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2018, som ændret ved § 20 i lov nr. 436 af 8. maj 2018, § 2 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og § 2 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, nr. 14-16, udgår »efter denne lov«.
2. I § 9, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling« og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
3. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
4. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.

5. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
6. I § 9, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
7. I § 58, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»Virksomheden skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.«
8. I § 224, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:
»Stk. 1 er endvidere ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til et fondsmægler-selskab eller en værdipapircentral (CSD), når det sker for at undersøge, om der er misbrugt intern viden eller udøvet markedsmanipulation i strid med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug).«
9. I § 229, stk. 1, ændres »§ 224, stk. 5 og 6,« til: »§ 224, stk. 4 og 5,«.
10. I § 247 indsættes efter »overtrædelse af«: »§ 9, stk. 1,«, efter »§§ 40, 45 og 47,« indsættes: »§ 50, stk. 2,«, efter »§ 53,« indsættes »§ 54,«, »§ 88, stk. 2,« ændres til: »§ 88, § 89, stk. 1 og 2,« og »§ 124, stk. 1,« ændres til: »§ 124,«.

§ 5

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 19. september 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 b, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
2. I § 10 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
3. I § 10 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
4. I § 10 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
5. I § 10 b, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.

6. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »vis eller« til: »vis,«.
7. I § 15, stk. 1, nr. 5, ændres »kapitel 2.« til »kapitel 2 eller«.
8. I § 15, stk. 1, indsættes som nr. 6:
»6) har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.«
9. I § 17 indsættes som stk. 2:
»Stk. 2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 3, nr. 4.«
10. I § 26, stk. 2, indsættes efter »§§ 8-10,«: »§ 10 b, stk. 1,«.

§ 6

I lov nr. 1285 af 9. december 2014 om Danmarks Grønne Investeringsfond foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, indsættes efter »opnås gennem lån«: »og garantier«.
2. I § 2, stk. 1, indsættes efter »kan yde lån«: »og garantier«.
3. § 2, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. Fonden kan mod betaling, som modsvarer risikoen på lånet eller garantien, yde både sidestillede og efterstillede lån samt garantier med eller uden sikkerhed.«
4. § 2, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Fonden kan yde lån eller garantier på samlet set op til 60 pct. af omkostningerne forbundet med investeringsprojekter målt på den samlede portefølje af lån og garantier.«
5. § 2, stk. 4, affattes således:
»Stk. 4. Fonden kan yde enkeltstående lån eller garantier på op til 100 mio. kr. til et projekt og med en løbetid på op til 30 år.«
6. I § 2, stk. 5, ændres »lånestørrelse« til: »låne- eller garantistørrelse«.
7. I § 4, stk. 1, 2. pkt., ændres »lånepolitik« til: »investeringspolitik«.
8. I § 4, stk. 2, indsættes efter »enkeltstående lån«: »og garantier«.

9. § 5 affattes således:

»§ 5. Fondens sekretariatsfunktion varetages af Vækstfondens sekretariat.«

§ 7

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1154 af 19. september 2018, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og § 5 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 63 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»En investeringsforening og en SIKAV skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

2. I § 63 b, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.

3. I § 63 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

4. I § 63 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.

5. I § 63 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.

6. I § 63 b, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.

7. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 63 a, stk. 1,«: »§ 63 b, stk. 1,«.

§ 8

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 19. september 2018, som ændret ved § 35 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 6 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og § 14 i lov nr. 1707 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning 1060/2009/EU og 1095/2010/EU, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L

173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8, og Europa-Parlamentets og Rådet forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 27 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»Forvalteren skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan forvalteren har fulgt op på indberetninger til ordningen.«
3. I § 27 b, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
4. I § 27 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
5. I § 27 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
6. I § 27 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
7. I § 27 b, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
8. I § 155, stk. 1, indsættes som 6. pkt.:
»Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).«

9. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 27 a, stk. 1,«: »§ 27 b, stk. 1,« og efter »og stk. 3, 1.-7. pkt.,« indsættes: »og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)«.

10. I § 190, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud, en begrænsning eller en restriktion meddelt i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).«

§ 9

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 15 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved lov nr. 1701 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 24 g, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Arbejdsmarkedets Tillægspension skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Tillægspension har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

2. I § 24 h, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.

3. I § 24 h, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

4. I § 24 h, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.

5. I § 24 h, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.

6. I § 24 h, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.

7. I § 32 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 24 g, stk. 1,«: »§ 24 h, stk. 1,«.

§ 10

I lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 11 i lov nr. 1547 af 19. december 2017 og senest ved § 16 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 f, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan fonden har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

2. I § 5 g, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.

3. I § 5 g, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

4. I § 5 g, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.

5. I § 5 g, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.

6. I § 5 g, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.

7. I § 14 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 5 f, stk. 1,«: »§ 5 g, stk. 1,«.

§ 11

I lov nr. 394 af 2. maj 2016 om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

2. I § 5, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.

3. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

4. I § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
5. I § 5, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
6. I § 5, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
7. I § 5 indsættes som *stk. 4*:
»Stk. 4. Overtrædelse af stk. 1 straffes med bøde.«

§ 12

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 30. august 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 14 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og § 7 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 a, stk. 1, indsættes som *3. pkt.*:
»Ejendomskreditselskabet skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan selskabet har fulgt op på indberetninger til ordningen.«
2. I § 5 b, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
3. I § 5 b, stk. 1, indsættes som *2. pkt.*:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
4. I § 5 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
5. I § 5 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
6. I § 5 b, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
7. I § 22, stk. 1, indsættes efter »§ 5 a, stk. 1,«: »§ 5 b, stk. 1,«.

§ 13

I lov nr. 1703 af 27. december 2018 om firmapensionskasser foretages følgende ændringer:

1. I § 44, stk. 1, indsættes som *3. pkt.*:

»Firmapensionskassen skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan firmapensionskassen har fulgt op på indberetninger til ordningen.«

2. I § 45, stk. 1, ændres »udsætte ansatte for ufordelagtig behandling« til: »udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.
3. I § 45, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
4. I § 45, stk. 2, 1. pkt., ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.
5. I § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
6. I § 45, stk. 3, ændres »ansatte« til: »ansatte eller tidligere ansatte«.
7. I § 117, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 44, stk. 1,«: »§ 45, stk. 1,«.

§ 14

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1155 af 19. september 2018, som ændret ved § 9 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 7 a, stk. 4, ophæves.
Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.
2. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 7 a, stk. 2-4« til: »§ 7 a, stk. 2 og 3«.

§ 15

I lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 8. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 375 af 1. maj 2018 og § 19 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. § 11 a affattes således:
»§ 11 a. Fondens formue skal anbringes forsvarligt og bedst muligt og forvaltes af Danmarks Nationalbank efter nærmere aftale med Fonden.«

§ 16

Lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter ophæves.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. En ansat, som er ansvarlig for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, eller en ansat, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, varetager stillingen i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af § 30, stk. 2, jf. stk. 3, i lov om betalinger, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 10. For disse ansatte indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. stk. 3, i lov om betalinger, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 10, er opfyldt.

Stk. 4. En ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, varetager en stilling i et pengeinstitut, der ikke er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 2, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, i forbindelse med, at pengeinstituttet identificerer den pågældende som nøgleperson ved lovens ikrafttræden. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. 64 c, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, er opfyldt.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 71, stk. 4, § 108, stk. 7, og § 167, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 71, stk. 3, § 108, stk. 6, og § 167, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 13, 21 og 24.

§ 18

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 3-5, 7, 8, 12 og 14 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-5, 7, 8 og 12-15 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Udvidelse af kredsen af personer, der skal leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene, i pengeinstitutter, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter m.v.
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Krav om en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, i pengeinstitutter, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Styrkelse af reglerne om beskyttelse af whistleblowere
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Udvidelse af forbuddet mod lånefinansierede køb af egne aktier
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Videregivelse af fortrolige oplysninger til Datatilsynet
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Lovforslagets indhold
 - 2.6. Ændring af anvendelsesområdet for lov om forsikringsformidling
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Lovforslagets indhold
 - 2.7. Skærpede tilsynsbeføjelser til Finanstilsynet i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.7.3. Lovforslagets indhold
 - 2.8. Definitionen af et nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I

- 2.8.1. Gældende ret
- 2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 2.8.3. Lovforslagets indhold
- 2.9. Bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler for filialer af virksomheder fra tredje-lande
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.9.3. Lovforslagets indhold
- 2.10. Ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.10.3. Lovforslagets indhold
- 2.11. Videregivelse af fortrolige oplysninger til brug for undersøgelse af misbrug af intern viden eller markedsmanipulation
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.11.3. Lovforslagets indhold
- 2.12. Strafsanktionering af visse bestemmelser i lov om kapitalmarkeder
 - 2.12.1. Gældende ret
 - 2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.12.3. Lovforslagets indhold
- 2.13. Afgiftsopkrævning hos benchmarkadministratorer
 - 2.13.1. Gældende ret
 - 2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.13.3. Lovforslagets indhold
- 2.14. Afgiftsopkrævning hos virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester
 - 2.14.1. Gældende ret
 - 2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.14.3. Lovforslagets indhold
- 2.15. Digital kommunikation
 - 2.15.1. Gældende ret
 - 2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.15.3. Lovforslagets indhold
- 2.16. Fyldestgørelse af et skadesforsikringssselskabs forsikringstagere og sikrede i tilfælde af konkurs
 - 2.16.1. Gældende ret
 - 2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.16.3. Lovforslagets indhold
- 2.17. Ophævelse af den ansvarshavende aktuars årlige indberetning til Finanstilsynet
 - 2.17.1. Gældende ret
 - 2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.17.3. Lovforslagets indhold

- 2.18. Tilladelse til fondsmæglerselskaber til at etablere dattervirksomheder, der udøver en eller flere accessoriske tjenesteydelser
 - 2.18.1. Gældende ret
 - 2.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.18.3. Lovforslagets indhold
- 2.19. Ændringer som følge af PRIIP-forordningen
 - 2.19.1. Gældende ret
 - 2.19.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.19.3. Lovforslagets indhold
- 2.20. Øvrige ændringer af den finansielle regulering
 - 2.20.1. Undtagelse fra visse af selskabslovens regler om aktionærers indløsningsret
 - 2.20.1.1. Gældende ret
 - 2.20.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.1.3. Lovforslagets indhold
 - 2.20.2. Ændring af undtagelsesbestemmelsen til Finanstilsynets tavshedspligt i forhold til Finanstilsynets tilsyn med forbrugerrettede regler
 - 2.20.2.1. Gældende ret
 - 2.20.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.2.3. Lovforslagets indhold
 - 2.20.3. Præcisering af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området for fælles datacentraler
 - 2.20.3.1. Gældende ret
 - 2.20.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.3.3. Lovforslagets indhold
 - 2.20.4. Ændring af definitionerne på udbydere af dataindberetningstjenester
 - 2.20.4.1. Gældende ret
 - 2.20.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.4.3. Lovforslagets indhold
 - 2.20.5. Anbringelse og forvaltning af Garantifonden for skadesforsikringssselskabers formue
 - 2.20.5.1. Gældende ret
 - 2.20.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.5.3. Lovforslagets indhold
 - 2.20.6. Fritagelse af Garantifonden for skadesforsikringssselskaber fra krav om tilladelse som forsikringsselskab
 - 2.20.6.1. Gældende ret
 - 2.20.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.6.3. Lovforslagets indhold
 - 2.20.7. Ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i lov om forsikringsformidling
 - 2.20.7.1. Gældende ret
 - 2.20.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.7.3. Lovforslagets indhold

- 2.20.8. Ændring af straffebestemmelsen i lov om forsikringsformidling
 - 2.20.8.1. Gældende ret
 - 2.20.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.8.3. Lovforslagets indhold
- 2.20.9. Mulighed for at videregive oplysninger om ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav for finansielle rådgivere m.fl.
 - 2.20.9.1. Gældende ret
 - 2.20.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.9.3. Lovforslagets indhold
- 2.20.10. Tilføjelse af garantiinstrument til Danmarks Grønne Investeringsfond
 - 2.20.10.1. Gældende ret
 - 2.20.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.10.3. Lovforslagets indhold
- 2.20.11. Sekretariatsbetjening af Danmarks Grønne Investeringsfond
 - 2.20.11.1. Gældende ret
 - 2.20.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.11.3. Lovforslagets indhold
- 2.20.12. Garantiformuens restruktureringsafdeling
 - 2.20.12.1. Gældende ret
 - 2.20.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.20.12.3. Lovforslagets indhold
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dele af lovforslaget er baseret på den politiske aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, som blev indgået den 19. september 2018. Med lovforslaget styrkes reglerne om beskyttelse af whistleblowere på tværs af den finansielle sektor. Lovforslaget har endvidere til formål at skærpe reglerne om ansvar for ledelser i finansielle virksomheder for at sikre tilstrækkelige kompetencer og systemer til at undgå hvidvask.

Skærpelsen består bl.a. i at udvide kredsen af personer, der vil skulle leve op til egnetheds- og hæderlighedsreglerne, i pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, herunder at fastlægge kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for den udvidede kreds af personer, som vil skulle leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene. Skærpelsen består også i, at der indføres krav om, at pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Med lovforslaget gennemføres desuden en række af de anbefalinger og initiativer, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering afgav i sin rapport "Eftersyn af den finansielle regulering", der blev offentliggjort den 27. april 2018. Arbejdsgruppens rapport indeholder en afrapportering og indeholder en række anbefalinger og initiativer, som skal være med til at modernisere og fremtidssikre den finansielle lovgivning under hensyntagen til den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen. Eftersynet af den finansielle regulering har belyst og vurderet EU-reguleringen og den danske implementering heraf og nationale regler på det finansielle område.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger indeholder lovforslaget et forslag til en bestemmelse, hvorefter erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, under hvilke betingelser en finansiell virksomhed vil kunne kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret (passiv accept).

I forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger indeholder lovforslaget også en ophævelse af kravet om, at den ansvarshavende aktuar i livsforsikringsselskaber årligt skal indsende en beretning til Finanstilsynet. Kravet om aktuares beretning udgør unødigt regulering, da man med implementeringen af Solvens II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed) har gennemført nye rapporteringer til Finanstilsynet, der tidligere sikredes alene ved aktuares beretning. Som følge heraf foreslås kravet om aktuares beretning ophævet.

På baggrund af arbejdsgruppens anbefalinger foreslås kravet om, at forsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, ophævet for skadesforsikringsselskaber. Ak-

tiverne i forsikringselskabernes registre skal tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede. Med henblik på fortsat at varetage beskyttelsen af forsikringstagernes interesser foreslås der indført en fortrinsret for forsikringstagerne og de sikrede til fyldestgørelse i et skadesforsikrings-selskabs aktiver i tilfælde af selskabets konkurs.

Lovforslaget indeholder også en ændring af lov om finansiel virksomhed med henblik på at give fondsmæglerselskaber mulighed for at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser i en dattervirksomhed. Denne ændring bygger ligeledes på et forslag fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering.

Lovforslaget indeholder et forslag om at ophæve lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, da alle statslige kapitalindskud er indfriet eller på anden vis afviklet.

Lovforslaget indeholder endvidere ændringer til lov om kapitalmarkeder. Ændringerne består i en præcisering af definitionsbestemmelserne på de tre typer af udbydere af dataindberetningstjenester. Forslaget skal være med til at sikre, at der ikke opstår tvivl om, at en udbyder af dataindberetningstjenester også kan være en virksomhed med tilladelse fra et andet EU/EØS-land. Desuden foreslås en præcisering af tavshedspligtsbestemmelsen for Finanstilsynets ansatte i relation til sager om markeds-misbrug efter lov om kapitalmarkeder, der skal sikre, at Finanstilsynet kan få oplyst sagerne på bedst mulig vis.

For at skabe velfungerende og effektive kapitalmarkeder er det vigtigt, at operatører af markedspladser driver disse på betryggende og forsvarlig vis. Til sikring heraf er det bl.a. vigtigt, at Finanstilsynet har effektive sanktionsmuligheder i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der gælder for operatørerne. Det foreslås derfor, at overtrædelser af visse af de forpligtelser, som en operatør er underlagt, som i dag ikke er strafbelagte, bliver strafbelagte i medfør af lovforslaget.

Lovforslaget skal herudover gennemføre de ændringer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som følger af PRIIP-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af bemyndigelsen til Finanstilsynet til at fastsætte regler for filialer af virksomheder fra lande uden for EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, såkaldte tredjelande. Med lovforslaget får Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler for disse filialer af virksomheder fra tredjelande. Lovforslaget indeholder endvidere en udvidelse af Finanstilsynets bemyndigelse, således at der kan fastsættes regler om, at filialer af virksomheder fra tredjelande af en vis størrelse skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab, hvis filialen opnår størrelse som et gruppe 2-institut eller vurderes at være af en vis kompleksitet.

Dertil foreslås en ændring af reglerne om vurdering af, om et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I er nødlidende eller forventeligt nødlidende, så Finansiell Stabilitet fremover vil

kunne afvikle virksomheden, når den ikke efterkommer et påbud efter § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget foretages endvidere en ændring af lov om finansiel virksomhed, der gør, at aktionærer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber ikke kan kræve, at selskabet indløser deres aktier i medfør af §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven. Ændringen skal sikre, at aktiekapitalen i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber fremadrettet fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget.

Lovforslaget indeholder desuden et forslag til ændring af Finanstilsynets tavshedspligt, så det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed med databeskyttelsesreglerne. Med lovforslaget ændres endvidere undtagelsesbestemmelsen til Finanstilsynets tavshedspligt efter lov om finansiel virksomhed med henblik på at sikre offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag til ændring af lov om finansiel virksomhed, så forbuddet mod, at pengeinstitutter lånefinansierer køb af egne aktier, udvides til også at gælde for tegning og salg af egne aktier i realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, og uanset om lånet ydes af virksomheden selv eller af et selskab, der er koncernforbundet med virksomheden.

Lovforslaget indeholder derudover en ændring af anvendelsesområdet i lov om forsikringsformidling, hvorefter kreditinstitutter og investeringsselskaber, der alene udøver accessorisk forsikringsdistribution, vil udgøre forsikringsformidlere.

Dertil indeholder lovforslaget ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i lov om forsikringsformidling og lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Ændringerne vil bl.a. sikre, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke finder anvendelse på oplysning om, i hvilket forsikringselskab en virksomhed har tegnet en lovpligtig ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.

Herudover indeholder lovforslaget nogle ændringer af lov om Danmarks Grønne Investeringsfond med henblik på at give Danmarks Grønne Investeringsfond mulighed for at udstede både lån og garantier. Lov om en indskyder- og investorgarantiordning foreslås også ændret, således at Garantifondens restruktureringsafdeling ikke længere vil kunne dække omkostninger forbundet med restruktureringsforanstaltninger.

Lovforslaget foreslår endvidere, at Garantifonden for skadesforsikringselskaber tilføjes listen over virksomheder, der i henhold til lov om finansiel virksomhed er undtaget fra kravet om at skulle have Finanstilsynets tilladelse som forsikringselskab.

Endelig foreslås en ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidelse af kredsen af personer, der skal leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene, i pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter m.v.

2.1.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder krav om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed skal være tilstrækkelig egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen i virksomheden. Kravet om egnethed og hæderlighed følger af § 64 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet. Derudover skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed i forbindelse med udførelsen af sit arbejde.

Endvidere må et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende måde. Det følger også af § 64 i lov om finansiell virksomhed, at samme personer ikke må have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under sådanne former for insolvensbehandling. Det følger endvidere af bestemmelsen, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke på grund sin økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer eller har væsentlig indflydelse på, må have påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab.

Endelig gælder det, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen ikke må have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende vis. Det følger af § 64 i lov om finansiell virksomhed, at der ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiell virksomhed, hvis den pågældende ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene, jf. § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed.

Den finansielle lovgivning indeholder desuden krav om, at nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er), globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er) og gruppe 1-forsikringselskaber, på tilsvarende vis som direktører og bestyrelsesmedlemmer i en finansiell virksomhed, skal være tilstrækkelig egnede og hæderlige til at varetage stillingen, jf. § 64, stk. 5, og § 313 a i lov om finansiell virksomhed. Instituttet eller selskabet er efter gældende ret forpligtet til at identificere instituttets henholdsvis selskabets nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom.

Finanstilsynet kan efter gældende ret påbyde et SIFI, G-SIFI eller et gruppe 1-forsikrings-selskab at afsætte en nøgleperson, hvis vedkommende ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene, jf. § 351, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed.

Gældende ret indeholder ikke krav om, at nøglepersoner i pengeinstitutter, som ikke er SIFI'er eller G-SIFI'er, skal være egnede og hæderlige. Der gælder heller ikke krav om, at pengeinstitutter, som ikke er SIFI'er eller G-SIFI'er, skal identificere instituttets nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom.

Efter lov om betalinger stilles der krav om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et e- pengeinstitut eller et betalingsinstitut skal være tilstrækkelig egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen i virksomheden. Kravet om egnethed og hæderlighed følger af § 30 i lov om betalinger, hvorefter et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Herudover skal et bestyrelsesmedlem eller et direktionsmedlem til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Endvidere må en direktør eller et bestyrelsesmedlem ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Det følger også af § 30 i lov om betalinger, at disse personer ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Endelig må et bestyrelsesmedlem eller en direktør ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i det pågældende institut, hvis vedkommende ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene, jf. § 134, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

Gældende ret indeholder ikke krav om, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut skal være egnede og hæderlige.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Baggrunden for denne del af lovforslaget er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering.

Den politiske aftale indebærer, at kredsen af personer, der vil skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes, udvides, så den hvidvaskansvarlige og samtlige nøglepersoner i alle pengeinstitutter fremover

skal leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene ved identificeringen som hvidvaskansvarlig henholdsvis nøgleperson og løbende ved varetagelsen af stillingen. Endvidere vil der skulle fastlægges kompetencekrav og ansvarsområder for nøglepersonstillinger i pengeinstitutter med henblik på at skabe klarhed om ansvar, roller og arbejdsdeling.

Ifølge den politiske aftale vil direktionsmedlemmer med ansvar for compliance eller hvidvaskforebyggelse i pengeinstitutter og betalingsinstitutter fremover skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes, uanset om de indgår i den anmeldte direktion, eller om de er en del af den faktiske ledelse. Det samme gør sig gældende for den hvidvaskansvarlige uden for direktionen i betalingsinstitutter.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de foreslåede tiltag for så vidt angår betalingsinstitutter tilsvarende vil skulle gennemføres for e- pengeinstitutter, idet e- pengeinstitutter kan udbyde de samme aktiviteter som betalingsinstitutter.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at alle pengeinstitutter, som led i deres virksomhedsstyring, skal identificere instituttets nøglepersoner. Nøglepersoner foreslås defineret som ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion. I forlængelse heraf foreslås det, at pengeinstitutter skal underrette Finanstilsynet om de identificerede nøglepersoner.

Det foreslås endvidere, at nøglepersoner i pengeinstitutter skal omfattes af de gældende egnetheds- og hæderlighedskrav i lov om finansiel virksomhed, som i dag finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed og nøglepersoner i et SIFI, G-SIFI og et gruppe 1-forsikringsselskab. Det foreslås, at Finanstilsynet vil kunne påbyde et pengeinstitut at afsætte en nøgleperson, hvis vedkommende ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene. Egnetheds- og hæderlighedskravene for nøglepersoner i pengeinstitutter foreslås alene at skulle finde anvendelse efter lovforslagets ikrafttræden.

Det foreslås, at egnetheds- og hæderlighedskravene i lov om betalinger, som i dag finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et e- pengeinstitut og i et betalingsinstitut, ligeledes skal finde anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e- pengeinstitut og i et betalingsinstitut. Det foreslås desuden, at Finanstilsynet skal kunne påbyde et e- pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende ikke længere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. I relation hertil foreslås det, at egnetheds- og hæderlighedskravene alene vil skulle finde anvendelse for disse personer efter lovforslaget træder i kraft.

Endvidere foreslås det at indsætte en hjemmel til erhvervsministeren til at fastsætte regler i en bekendtgørelse for pengeinstitutter, SIFI'er og G-SIFI'er om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner. Det foreslås samtidig at indsætte en hjemmel til erhvervsministeren

til at fastsætte regler i en bekendtgørelse for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter om kompetencekrav og ansvarsområder for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, 6, 10, 11, 13, 20, 32-35, 38-41 og 47-50, og § 3, nr. 1, 2, 10, 11, 13-19, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Krav om en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, i pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter

2.2.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning stiller i dag ikke krav om, at pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Denne del af lovforslaget følger af den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Ifølge den politiske aftale skal pengeinstitutter og betalingsinstitutter forpligtes til at udarbejde en politik for sund virksomhedskultur. Politikken skal vedtages af bestyrelsen og skal udtrykke virksomhedens forventninger til samtlige medarbejders adfærd og aktive medvirken til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Det følger endvidere af den politiske aftale, at den administrerende direktør skal gøres ansvarlig for efterlevelsen af politikken. Den administrerende direktør skal dermed sikre politikken forankring og gennemslagskraft. Virksomheden skal kunne påbydes at efterleve politikken, og den administrerende direktør skal kunne afsættes, hvis organisationen ikke efterlever politikken, fordi direktøren ikke har taget de nødvendige skridt for at sikre politikken forankring i organisationen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de foreslåede tiltag om sund virksomhedskultur for så vidt angår betalingsinstitutter tilsvarende vil skulle gennemføres for e-pengeinstitutter, idet e-pengeinstitutter kan udbyde de samme aktiviteter som betalingsinstitutter.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at et pengeinstitut, et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

På baggrund heraf foreslås det, at bestyrelsen bliver ansvarlig for at fastlægge politikken. Formanden for bestyrelsen vil i sin beretning for pengeinstitutets, e-pengeinstitutets og betalingsinstitutets

øverste organ skulle redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken. Efter lovforslaget bliver direktøren ansvarlig for politikken gennemførelse og efterlevelse i pengeinstituttet, e- pengeinstituttet eller betalingsinstituttet, og direktøren vil kunne afsættes, hvis vedkommende ikke sikrer politikken gennemførelse eller efterlevelse. Det foreslås endvidere, at erhvervsministeren får hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om politikken og efterlevelsen heraf.

I de tilfælde, hvor et pengeinstitut, et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut ikke har en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, vil virksomheden kunne straffes med bøde. Herudover vil virksomheden også kunne straffes med bøde, hvis bestyrelsen ikke fastlægger politikken.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 12, 37 og 48, og § 3, nr. 3, 12 og 20, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Styrkelse af reglerne om beskyttelse af whistleblowere

2.3.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning stiller krav om, at virksomheder i den finansielle sektor skal have en whistleblowerordning. Ordningen kan etableres via kollektiv overenskomst. Whistleblowerordningen skal sikre, at ansatte i den finansielle sektor gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Følgende love på det finansielle område indeholder regler om whistleblowerordninger: Lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v., lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om forsikringsformidling, lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, lov om ejendomskreditselskaber, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om firmapensionskasser.

For virksomheder, som alene er underlagt nationale krav om en whistleblowerordning på grund af den politiske aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6) af 10. oktober 2013, gælder en bagatelgrænse, så virksomheder med fem ansatte eller færre kan undlade at etablere en ordning. Lovgivningen fastsætter også en tidsfrist på tre måneder for etablering af en whistleblowerordning efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet om en whistleblowerordning, hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

Efter den finansielle lovgivning må en virksomhed ikke udsætte sine ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som konsekvens af, at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. En ansat, som er blevet udsat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden, kan blive tilkendt en godtgørelse. Beskyttelsen af whistleblowere kan ikke fraviges til ugunst for den ansatte.

På nuværende tidspunkt er beskyttelsen af ansatte, som indberetter en virksomhed indenfor den finansielle sektor, ikke underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Dette er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke virksomhederne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Den finansielle regulering indeholder desuden en skærpet tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte, hvorefter Finanstilsynet ikke må videregive fortrolige oplysninger om en whistleblower, som har indberettet en person eller en virksomhed til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering. Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om whistleblowere til andre myndigheder m.v., f.eks. politiet og anklagemyndigheden. Det følger imidlertid af den finansielle regulering, at alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er underlagt den samme skærpede tavshedspligt, der gælder for Finanstilsynets ansatte.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har den 19. september 2018 indgået en aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering.

For at målrette og væsentligt intensivere den samlede myndighedsindsats fastlægger den politiske aftale af 19. september 2018 en samlet national strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Et af fokusområderne i strategien er effektive værktøjer, sanktioner m.v., og dette fokusområde fastlægger eksplicit to initiativer om øget beskyttelse af whistleblowere.

Efter det ene initiativ skal det fremgå af hvidvasklovgivningen, at virksomheder omfattet af hvidvaskloven skal kunne dokumentere, hvordan der er fulgt op på henvendelser til whistleblowerordningen om mistænkelige forhold i virksomheden.

Ifølge det andet initiativ skal det tydeliggøres i hvidvaskloven, at beskyttelse mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også skal omfatte tidligere ansatte, der indberetter en virksomheds

eller en persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Disse initiativer bør udbredes til den øvrige del af finansielle sektor for at sikre, at der på tværs af sektoren gælder et ensartet beskyttelsesniveau af whistleblowere, som indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvasklovgivningen og den finansielle regulering til offentlige tilsynsmyndigheder, herunder særligt Finanstilsynet, eller whistleblowerordninger i virksomhederne.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre samtlige af de bestemmelser i den finansielle lovgivning, der vedrører whistleblowerordninger med henblik på at gennemføre dele af den nationale strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Nærværende lovforslag indeholder dog ikke forslag til ændring af hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017 med senere ændringer, da hvidvaskloven foreslås ændret ved et andet, selvstændigt lovforslag.

Det betyder bl.a., at virksomheder omfattet af den finansielle regulering skal kunne dokumentere, hvordan virksomhederne har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Det kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. I forlængelse heraf foreslås det, at virksomhederne ved manglende overholdelse af dokumentationsforpligtelsen vil kunne straffes med bøde.

Derudover foreslås det, at tidligere ansatte, ligesom nuværende ansatte, i virksomhederne heller ikke må udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det foreslås også, at tidligere ansatte, hvis rettigheder er blevet krænket, vil kunne tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen vil i så fald skulle fastsættes under hensyn til vedkommendes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt. I forlængelse heraf foreslås det, at en ansat eller tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til en whistleblowerordning, skal have mulighed for at politianmelde en overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, hvorfor overtrædelser af forbuddet foreslås strafbelagt.

Endelig foreslås det at tydeliggøre beskyttelsen af ansatte, der har indberettet en virksomhed, således at virksomheden ikke ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Dette vil ikke ved aftale kunne fraviges til ugunst for virksomhedens nuværende og tidligere ansatte.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 14-19 og 48, § 2, nr. 3-8 og 24, § 3, nr. 4-9, § 4, nr. 2-7 og 10, § 5, nr. 1-5 og 10, § 7, § 8, nr. 2-7 og 9, og §§ 9-13 samt bemærkningerne hertil.

2.4. Udvidelse af forbuddet mod lånefinansierede køb af egne aktier

2.4.1. Gældende ret

Pengeinstitutter må ikke lånefinansiere tegning og salg af aktier, andelsbeviser og garantbeviser i det pågældende institut, jf. § 46, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at et pengeinstitut ikke må udlåne en kunde penge til at købe ejerandele i det pågældende pengeinstitut. Forbuddet gælder kun for pengeinstitutter, hvilket udgør banker, sparekasser og andelskasser. Forbuddet gælder dog ikke pengeinstitutters lånefinansiering af pengeinstitutters ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning, jf. § 46, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Forbuddet blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statslig kapitalindskud i kreditinstitutter med henblik på at forbyde den praksis, som op til den finansielle krise blev konstateret blandt pengeinstitutter.

Forbuddet gælder ikke for realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder og heller ikke for et pengeinstituts lånefinansiering af aktiekøb i et andet selskab inden for samme koncern. Et pengeinstitut må således ikke lånefinansiere kunders køb af aktier i pengeinstituttet selv, men må gerne yde lån til køb af aktier i et penge- eller realkreditinstitut inden for samme koncern.

Det følger af artikel 28, stk. 1, litra b, i CRR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber), at aktier og andre kapitalinstrumenter, der er finansieret af instituttet selv eller et institut i samme koncern, ikke kan medregnes i instituttets eller koncernens kapitalopgørelse. Dette betyder, at de pågældende aktier og andre kapitalinstrumenter ikke kan medregnes i hverken instituttets eller koncernens kapitalgrundlag. Man vil i sådanne tilfælde ikke få nogen kapitalmæssig gevinst af at låne penge til sine kunder for at investere i aktier i pengeinstituttets moder- eller søstervirksomhed. CRR indeholder imidlertid ikke et forbud mod at lånefinansiere tegning og salg af aktier og andre kapitalinstrumenter.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

De begrænsninger, der gælder for finansielle virksomheders lånefinansiering af egne aktier, andels- og garantbeviser, er udformet for at imødegå en bestemt praksis, som man tidligere har kunnet konstatere særligt blandt pengeinstitutter.

Kunder i realkreditinstitutter får derfor ikke den samme beskyttelse som kunder i pengeinstitutter, såfremt realkreditinstitutter måtte lånefinansiere køb af egne aktier. Det samme gælder for kunders køb af aktier m.v. i penge- eller realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, som lånefinansieres af et koncernforbundet selskab.

Det er i forbindelse med denne problemstilling blevet vurderet hensigtsmæssigt, at forbuddet skal udvides til også at gælde for køb af aktier i realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, uanset om købet lånefinansieres af realkreditinstituttet selv eller af et andet koncernforbundet selskab.

Derved vil reglerne være ens på tværs af de forskellige virksomhedstyper. Et forbud er dog kun relevant for de finansielle holdingvirksomheder, hvor der som minimum indgår en dattervirksomhed, som er et penge- eller realkreditinstitut.

2.4.3. Lovforslagets indhold

For at imødekomme ønsket om at udvide forbuddet mod, at pengeinstitutter kan lånefinansiere køb af egne aktier, foreslås det, at forbuddet også skal gælde for lånefinansiering af køb af egne aktier i realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder samt koncernforbundne selskaber.

Det foreslås at indsætte et nyt § 46, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, så det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at lån til køb af aktier i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder er omfattet af forbuddet, uanset om lånet bliver ydet af instituttet eller virksomheden selv eller af et selskab, der er koncernforbundet med det pågældende institut eller den pågældende virksomhed.

En sådan ændring vil medføre, at hverken et penge- eller realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed må lånefinansiere kunders køb af aktier i instituttet eller virksomheden selv eller yde lån til køb af aktier i et penge- eller realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed inden for samme koncern.

Som konsekvens heraf foreslås det at tilpasse ordlyden af § 46, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed sådan, at forbuddet i 1. pkt. ikke gælder for så vidt angår pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders lånefinansiering af køb af medarbejderaktier inden for koncernen som led i en medarbejderaktieordning. Dermed sikres det, at såfremt en af de omfattede virksomhedstyper tilbyder en medarbejderaktieordning og i den forbindelse ønsker at finansiere medarbejdernes køb af aktier, er forbuddet i 1. pkt. ikke en hindring herfor.

Det foreslås desuden, at det foreslåede § 46, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed kun skal finde anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, hvor mindst en dattervirksomhed er et penge- eller realkreditinstitut. Denne præcisering foreslås indsat i et nyt stykke og skal sikre, at kun de finansielle holdingvirksomheder, hvor mindst én dattervirksomhed er et penge- eller realkreditinstitut, er omfattet af forbuddet i det foreslåede § 46, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 9, samt bemærkningerne hertil.

2.5. Videregivelse af fortrolige oplysninger til Datatilsynet

2.5.1. Gældende ret

Finanstilsynets ansatte er underlagt en særlig tavshedspligt, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Tavshedspligten medfører, at ansatte i Finanstilsynet ikke må videregive fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden eller fra Finansiell Stabilitet. Ligeledes er personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter,

der handler på Finanstilsynets vegne, underlagt samme tavshedspligt. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Finanstilsynets ansatte er således under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger.

Finanstilsynet kan dog i visse lovbestemte tilfælde videregive fortrolige oplysninger til bestemte modtagere i medfør af § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet kan dog ikke i dag videregive oplysninger til Datatilsynet i medfør af lov om finansiel virksomhed.

Endelig følger det af § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, at enhver, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, bliver underlagt den samme skærpede tavshedspligt, som gælder for Finanstilsynets ansatte.

Tilsvarende tavshedspligtsbestemmelser følger af § 31, stk. 1, 4 og 5, i lov om forsikringsformidling, jf. lov nr. 41 af 22. januar 2018 med senere ændringer (lov om forsikringsformidling).

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Finanstilsynets ansatte er underlagt en skærpet tavshedspligt efter henholdsvis § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, hvorefter Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger. Den skærpede tavshedspligt er dog ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til de myndigheder m.v., som er opregnet i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed og § 31, stk. 4, i lov om forsikringsformidling.

Datatilsynet er den uafhængige tilsynsmyndighed med overholdelsen af databeskyttelsesreglerne i Danmark, jf. § 27, stk. 1, i databeskyttelsesloven. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Finanstilsynet er supplerende tilsynsmyndighed i forhold til Datatilsynets tilsyn med databeskyttelsesforordningens (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og lovens overholdelse, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 68 som fremsat, side 152.

Det betyder bl.a., at der er en delt tilsynskompetence mellem Datatilsynet og Finanstilsynet for så vidt angår de særregler til databeskyttelsesforordningen, som fremgår af kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed om finansielle virksomheders videregivelse af fortrolige oplysninger samt af § 15 i lov om forsikringsformidling om forsikringsformidlers m.fl. videregivelse af fortrolige oplysninger.

For at sikre et effektivt samarbejde og koordination mellem Datatilsynet og Finanstilsynet i forhold til efterlevelsen af databeskyttelsesreglerne er det nødvendigt, at Finanstilsynet kan udveksle fortrolige oplysninger med Datatilsynet. Den skærpede tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte sætter imidlertid en begrænsning for, hvilke oplysninger Finanstilsynet og Datatilsynet kan udveksle, hvilket gør det vanskeligt at have et effektivt samarbejde og sikre koordination myndighederne imellem.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at indføre en mulighed for, at Finanstilsynet i medfør af lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsformidling kan videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af dets opgaver.

Ændringen vil være med til at styrke muligheden for et organiseret og resultatorienteret samarbejde mellem de to myndigheder.

Ligesom det gælder i dag ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til andre myndigheder m.v., vil fortroligheden følge oplysningerne. Det indebærer, at for så vidt angår de oplysninger, som Finanstilsynet videregiver til Datatilsynet, vil Datatilsynet være omfattet af den samme skærpede tavshedspligt, som Finanstilsynet og dets ansatte er underlagt efter henholdsvis § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed samt § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, jf. henholdsvis § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed og § 31, stk. 5, i lov om forsikringsformidling.

Med lovforslaget tydeliggøres det også, at Finanstilsynet alene kan videregive fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for EU eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, til Datatilsynet, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne til Finanstilsynet, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Endelig skal det bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse også finde anvendelse, hvorfor behandlingen af persondata altid vil ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 43, og § 2, nr. 16, samt bemærkningerne hertil.

2.6. Ændring af anvendelsesområdet for lov om forsikringsformidling

2.6.1. Gældende ret

Den gældende lov om forsikringsformidling gennemfører dele af forsikringsdistributionsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution). Loven indeholder en legal definition af forsikringsformidler og accessorisk forsikringsformidler, jf. § 2, nr. 3 og 5, i lov om forsikringsformidling. Den nærmere afgrænsning mellem disse to begreber er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget til lov om forsikringsformidling, jf. Folketingsstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 41-42.

Lov om forsikringsformidling finder som udgangspunkt anvendelse på forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, jf. § 1, stk. 1, i lov om forsikringsformidling.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af definitionen på en accessorisk forsikringsformidler, at et kreditinstitut eller et investeringsselskab ikke kan være en accessorisk forsikringsformidler, jf. § 2, nr. 5, litra a, i lov om forsikringsformidling. På baggrund af en mundtlig tilkendegivelse fra Europa-Kommissionen fremgår det af lovforslagets bemærkninger, at såfremt et kreditinstitut eller et investeringsselskab alene udøver accessorisk forsikringsformidling, er kreditinstituttet eller investeringsselskabet ikke omfattet af lov om forsikringsformidling.

Efter lovforslagets vedtagelse har Europa-Kommissionen skriftligt tilkendegivet, at et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der alene udøver accessorisk forsikringsformidling, vil være at betragte som en forsikringsformidler.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at lov om forsikringsformidling bør ændres, så definitionen af en forsikringsformidler er i overensstemmelse med forsikringsdistributionsdirektivet og Europa-Kommissionens skriftlige tilkendegivelser.

2.6.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder en nyaffattelse af definitionen af en forsikringsformidler, således at en forsikringsformidler også defineres som et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed.

Den gældende definition af en forsikringsformidler, som udgør en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed, vil stadig være gældende med den foreslåede ændring.

Lovforslaget vil medføre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber vil udgøre en forsikringsformidler, hvis de udøver forsikringsdistribution, uanset om forsikringsdistributionen kan karakteriseres som accessorisk forsikringsformidling. F.eks. vil kreditinstitutter, der alene distribuerer forsikringer, som dækker risikoen ved, at forsikringstager ikke kan betale ydelserne på et lån, være omfattet af lov om forsikringsformidling. Kreditinstitutter vil med ændringen også være omfattet af loven, når de distribuerer f.eks. kreditkort med en tilknyttet rejseforsikring.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

2.7. Skærpede tilsynsbeføjelser til Finanstilsynet i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

2.7.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan inddrage en finansiel rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt anmoder herom, ikke har udøvet virksomhed i en periode på over 6 måneder, har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis eller ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2, jf. § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

En eventuel inddragelse af en tilladelse skal offentliggøres af Finanstilsynet. En afgørelse om inddragelse af tilladelse vil af den, som afgørelsen retter sig mod, kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 16 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Artikel 8, litra d, i MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter) stiller krav om, at alvorlige og systematiske overtrædelser af direktivet skal kunne medføre, at en tilladelse som investeringsrådgiver skal kunne inddrages. Denne bestemmelse finder også anvendelse for investeringsrådgivere og finansielle rådgivere, jf. artikel 3, stk. 2, litra a, i MiFID II.

Denne bestemmelse er ved en fejl ikke gennemført i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den foreslås derfor indsat ved denne lov.

Selvom direktivforpligtelsen ikke gælder for boligkreditformidlere, foreslås det at denne beføjelse også bør finde anvendelse over for boligkreditformidlere, der har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere eller bestemmelser udstedt i medfør af denne lov for herved at sikre de samme tilsynsbeføjelser overfor alle virksomheder omfattet af loven.

2.7.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med henblik på, at Finanstilsynet skal kunne inddrage en finansiel rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 8, samt bemærkningerne hertil.

2.8. Definitionen af et nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I

2.8.1. Gældende ret

§ 224 a i lov om finansiel virksomhed angiver, hvornår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Det er den første betingelse for, at en virksomhed kan tages under afvikling af Finansiell Stabilitet.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i tre tilfælde: når virksomheden ikke kan opretholde sin tilladelse, herunder opfylde sit kapitalkrav, når virksomheden har alvorlige likviditetsproblemer, eller når virksomheden modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

De nævnte regler implementerer dele af BRRD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber).

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har i medfør af BRRD udstedt retningslinjer om, hvornår en virksomhed kan anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Ifølge EBA's retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i BRRD (EBA/GL/2015/07) er dette bl.a. tilfældet, når virksomheden overtræder, eller hvis der er objektive indikatorer til støtte for, at virksomheden i nær fremtid vil overtræde kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen.

Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse frivilligt eller ufrivilligt. Frivillig inddragelse sker, hvis virksomheden er ophørt med at udøve tilladelseskrævende virksomhed eller aldrig har anvendt sin tilladelse. Ufrivillig inddragelse sker, hvis virksomheden har overtrådt den finansielle regulering på en måde, så Finanstilsynet kan inddrage virksomhedens tilladelse.

Ved en frivillig inddragelse har en virksomhed afviklet sine tilladelseskrævende aktiviteter forud for inddragelsen. Når der sker en ufrivillig inddragelse af en virksomheds tilladelse vil de tilladelseskrævende aktiviteter ikke være afviklet. For at sikre indskyderne og den finansielle stabilitet vil det derfor være hensigtsmæssigt, at en virksomhed kan afvikles gennem Finansiell Stabilitet i alle de tilfælde, hvor Finanstilsynet foretager en ufrivillig inddragelse af tilladelsen.

På den baggrund vurderes det nødvendigt at justere de gældende regler om, hvornår en virksomhed anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, så dette også er tilfældet i de situationer, hvor Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse ufrivilligt.

Finanstilsynet har i dag hjemmel til at vurdere en virksomhed som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når der er mulighed for at foretage en ufrivillig inddragelse af tilladelsen, med undtagelse af ét tilfælde. I henhold til § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

virksomhedens økonomiske stilling er så forringet, at indskyderne eller øvrige investorers interesser er udsat for fare, eller der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Foretager virksomheden ikke de nødvendige foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 350, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen anvendes i tilfælde, hvor der er fare for indskyderne interesser, eller der foreligger en alvorlig økonomisk risiko i virksomheden.

Når virksomhedens tilladelse bliver inddraget, vil det medføre, at virksomheden skal afvikles. I dag kan afvikling ske gennem konkurs eller likvidation, hvilket vil påvirke kundernes adgang til deres midler i virksomheden. Derfor vil det være mest hensigtsmæssigt, at Finansiell Stabilitet afvikler virksomheden, når virksomhedens tilladelse kan inddrages i henhold til § 350, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed for at sikre et minimum af påvirkning for virksomhedens kunder. Af den grund skal et pengeinstitut, realkreditinstitut og fondsmæglerselskab I fremover kunne anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når virksomheden ikke efterkommer et påbud om at foretage de nødvendige foranstaltninger efter § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

2.8.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, så Finanstilsynet kan anse et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis virksomhedens tilladelse kan inddrages som følge af, at virksomheden ikke har opfyldt et påbud i henhold til § 350, stk. 1, jf. § 350, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 27, samt bemærkningerne hertil.

2.9. Bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler for filialer af virksomheder fra tredjelande

2.9.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringselskaber, administrationselskaber og forsikringselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), jf. § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Reglerne fortolkes med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Finanstilsynet har efter bestemmelsen også bemyndigelse til at fastsætte regler om de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Finansielle virksomheder bliver i stigende grad reguleret af EU-regler, herunder forordninger, som er direkte gældende i Danmark. Dette gælder allerede for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringselskaber, som er omfattet af CRR. Desuden har Europa-Kommissionen fremsat forslag om

en særskilt forordning med tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber. Tendensen viser, at der også i fremtiden kan være flere virksomhedstyper omfattet af lov om finansiel virksomhed, som bliver underlagt regulering gennem forordninger.

CRR fastsætter krav i forhold til kapital, gearing, store eksponeringer og likviditet, hvorfor disse krav ikke er reguleret i lov om finansiel virksomhed. Filialer af virksomheder fra tredjelande er dog ikke omfattet af CRR. Kravene i CRR vil derfor ikke gælde for filialer af kreditinstitutter eller investeringsselskaber fra tredjelande, da kravene ikke følger af lov om finansiel virksomhed. EU-reguleringen tager ikke stilling til, hvilke regler filialer af virksomheder fra tredjelande skal være underlagt. På området for kreditinstitutter og investeringsselskaber fremgår det dog, at filialer af virksomheder fra tredjelande ikke må have bedre vilkår end filialer fra et andet medlemsland inden for EU.

Formålet med at lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på filialer fra tredjelande af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber er at sikre en passende regulering af filialerne og dermed sikre lige konkurrence mellem filialerne og de tilsvarende virksomheder, som har tilladelse i Danmark og de øvrige EU-medlemslande.

Da de EU-retlige krav ikke finder anvendelse på filialer af virksomheder fra tredjelande, vil filialerne som udgangspunkt være utilstrækkeligt reguleret. Filialer af virksomheder fra tredjelande stilles af den grund bedre end danske virksomheder og filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU. En mere generel bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler for filialer af virksomheder fra tredjelande vil sikre, at regler indeholdt i forordninger kan sættes i kraft for filialer af virksomheder fra tredjelande med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør.

Dertil vil en bemyndigelse til Finanstilsynet til at kunne fastsætte regler om, at filialer af virksomheder fra tredjelande skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab, hvis filialen opnår en vis størrelse, varetage hensynet til Finanstilsynets mulighed for at kunne føre et grundigt tilsyn med de pågældende filialer. Finanstilsynet vil med bemyndigelsen overveje at stille krav om, at en filial skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab, når filialen opnår samme størrelse som et pengeinstitut i kategorien gruppe 3-pengeinstitut og senest ved en størrelse som et gruppe 2-pengeinstitut, der har en arbejdende kapital på mere end 12 mia. kr. Finanstilsynet vil også kunne stille krav om etablering af et datterselskab for filialer med en størrelse under et gruppe 3-pengeinstitut. Det vil dog afhænge af en konkret vurdering af filialens kompleksitet og forhold i øvrigt. Hensynet til Finanstilsynets mulighed for at kunne føre et grundigt tilsyn er særlig relevant ved tilsyn med filialer af virksomheder fra tredjelande, idet filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU er underlagt de samme regulatoriske krav som danske virksomheder. Derudover er der klare rammer for informationsdeling og samarbejde imellem tilsynsmyndighederne inden for EU. Dette giver en tryghed i, at en filial af en virksomhed med tilladelse inden for EU er underlagt de samme krav som danske finansielle virksomheder, hvilket ikke nødvendigvis gør sig gældende for filialer af virksomheder fra tredjelande.

Disse krav til filialer af virksomheder fra tredjelande kan være med til at sikre en ensartet behandling af danske virksomheder, filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU og filialer af virksomheder fra tredjelande, således at filialer af virksomheder fra tredjelande ikke opnår bedre vilkår og en gunstigere konkurrenceposition. Dette vil endvidere være i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber).

2.9.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre Finanstilsynets bemyndigelse, så Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte regler om virksomhedens indretning for filialer af virksomheder fra tredjelande, herunder kapitalkrav m.v.

Ændringen vil sikre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for filialer af virksomheder fra tredjelande, der er tilsvarende de regler, som gælder for danske finansielle virksomheder og filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU i henhold til de direkte gældende forordninger. De regler, som Finanstilsynet fastsætter i henhold til bemyndigelsen, vil derfor som udgangspunkt ikke gå videre end tilsvarende forpligtelser for finansielle virksomheder, når disse opererer i Danmark.

Det foreslås også at udvide Finanstilsynets bemyndigelse, således at det fremover er muligt at stille krav om, at filialer af virksomheder fra et tredjeland af en vis størrelse udøver sine aktiviteter i et datterselskab.

Med denne bemyndigelse vil Finanstilsynet kunne fastsætte regler, der indfører en grænse for disse filialers størrelse i Danmark. En grænse, der f.eks. vil kunne tage udgangspunkt i danske pengeinstitutter, der kategoriseres som gruppe 2-pengeinstitutter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil.

2.10. Ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

2.10.1. Gældende ret

Den 18. januar 2009 indgik regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) sammen med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Liberal Alliance en politisk aftale om kreditpakke, hvorefter penge- og realkreditinstitutter i Danmark skulle tilbydes statslige kapitalindskud. Disse kapitalindskud skulle bidrage til at normalisere udlånspolitikken og dermed mindske risikoen for en selvforstærkende negativ spiral mellem den finansielle sektor og samfundsøkonomien i øvrigt. Formålet med ordningen var at give kreditinstitutterne mulighed for at få en finansiel stødpude og dermed sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, så risikoen for, at sunde virksomheder og husholdninger ikke kunne få finansieret deres aktiviteter i kreditinstitutterne, blev mindsket.

Lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter gav kreditinstitutter med hjemsted i Danmark mulighed for at kunne ansøge om indskud af hybrid kernekapital inden den 30. juni 2009.

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Ved udgangen af 2018 er alle statslige kapitalindskud blevet indfriet eller på anden vis afviklet, hvorfor lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter ikke længere tjener noget reelt formål. På baggrund heraf findes det hensigtsmæssigt at ophæve lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

2.10.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget at ophæve lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 16 samt bemærkningerne hertil.

2.11. Videregivelse af fortrolige oplysninger til brug for undersøgelse af misbrug af intern viden eller markedsmanipulation

2.11.1. Gældende ret

Lov om kapitalmarkeder gælder for aktører og adfærd på kapitalmarkederne, jf. § 1, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Kapitel 38 i lov om kapitalmarkeder fastlægger Finanstilsynets ansattes tavshedspligt. Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. § 224 i lov om kapitalmarkeder. Tavshedspligten er bl.a. en afgørende betingelse for Finanstilsynets tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Der er en række undtagelser til tavshedspligten, der sikrer, at Finanstilsynet eksempelvis kan samarbejde med andre myndigheder i Danmark og EU/EØS for at sikre, at nødvendige oplysninger kan indhentes og udveksles, jf. §§ 225-227 i lov om kapitalmarkeder.

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er afgørende, at Finanstilsynet kan få oplyst de sager, der undersøges, bedst muligt. Det vil i nogle tilfælde gøre det nødvendigt at bede eksempelvis banker eller værdipapircentraler (CSD'er) om oplysninger om deres kunder, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er en mulighed for, at kunden har misbrugt intern viden eller foretaget markedsmanipulation i strid med markedsmisbrugsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug)). Finanstilsynet kan ikke få oplysningerne fra eksempelvis banker eller CSD'er uden, at banken eller CSD'en derefter ved, at Finanstilsynet undersøger forhold omkring den pågældende kunde.

I den gældende lovgivning er der ikke en klar hjemmel til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om markedsmisbrugssager til eksempelvis banker. I medfør af § 2 i lov om kapitalmarkeder gælder reglerne for fondsmæglerselskaber i loven også for bl.a. penge- og realkreditinstitutter. Det er derfor nødvendigt at præcisere reglerne om tavshedspligt i relation til fondsmæglerselskaber, der bl.a. omfatter bankerne og CSD'er. Hermed vil Finanstilsynet også få mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til disse virksomheder til brug for opklaring af markedsmisbrugssager.

2.11.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget, at der tilføjes et 2. pkt. til § 224, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder, så det fremover vil fremgå, at Finanstilsynets ansatte kan videregive fortrolige oplysninger til et fondsmæglerselskab eller en CSD i forbindelse med undersøgelser af, om der er misbrugt intern viden eller udøvet markedsmanipulation i strid med markedsmisbrugsforordningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 8, samt bemærkningerne hertil.

2.12. Strafsanktionering af visse bestemmelser i lov om kapitalmarkeder

2.12.1. Gældende ret

Finanstilsynet påser i dag overholdelsen af lov om kapitalmarkeder. I forbindelse hermed fører Finanstilsynet bl.a. tilsyn med operatører af en markedsplads, som enten kan være et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF).

Operatører af markedspladser er underlagt en række forpligtelser i medfør af lov om kapitalmarkeder, som eksempelvis krav om meddelelse til Finanstilsynet om ejere af kvalificerede andele. Desuden er operatører af en markedsplads underlagt krav til driften heraf. For en operatør af en MHF eller en OHF gælder bl.a., at handelsfaciliteten skal have mindst tre aktive medlemmer eller kunder, der har mulighed for at interagere med de andre medlemmer eller kunder i forhold til prisdannelsen, og at operatøren skal sikre, at det pågældende marked drives på en betryggende og hensigtsmæssig måde. Kapitel 22 i lov om kapitalmarkeder fastsætter fælles regler for operatører af markedspladser. Det fremgår bl.a. heraf, at en markedsplads skal have en ordning, der fastsætter det mindste beløb (tick size), hvormed kursen kan ændre sig på f.eks. en aktie.

Overtrædelser af ovennævnte forpligtelser er enten ikke strafbelagte eller kun delvist strafbelagte i lov om kapitalmarkeder. Bliver Finanstilsynet opmærksom på en overtrædelse, som ikke er strafbelagt, har Finanstilsynet i første omgang kun mulighed for at påbyde operatøren af markedspladsen at ændre en bestemt adfærd eller handling. Finanstilsynet kan derimod ikke foretage politianmeldelse af overtrædelsen. Kun hvis en operatør af en markedsplads ikke opfylder et påbud, kan operatøren straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Forpligtelser i lov om kapitalmarkeder, der er med til at sikre, at en operatør af en markedsplads driver handelsfaciliteten på betryggende og forsvarlig vis, er vigtige for velfungerende og effektive kapitalmarkeder.

For så vidt angår reglerne om ejere af kvalificerede andele for operatører af markedspladser og reglerne om betryggende og hensigtsmæssig drift af en MHF eller OHF, er overtrædelser af lignende bestemmelser strafbelagte enten efter lov om kapitalmarkeder eller efter anden lovgivning. Regler om ejere af kvalificerede andele for fondsmæglerselskaber, som også kan have tilladelse til at drive en MHF eller OHF, er reguleret i §§ 61-63 i lov om finansiel virksomhed. § 61 c i lov om finansiel virksomhed indeholder ligesom lov om kapitalmarkeder krav om meddelelse til Finanstilsynet om ejere af kvalificerede andele. Bestemmelsen er strafbelagt i medfør af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. For så vidt angår reglerne om betryggende og hensigtsmæssig drift af en MHF eller OHF fastsætter § 71 i lov om kapitalmarkeder regler om betryggende og hensigtsmæssig drift af et reguleret marked. Overtrædelse af § 71 i lov om kapitalmarkeder er strafbelagt med bøde.

Derudover implementerer ovennævnte regler i lov om kapitalmarkeder regler i medfør af MiFID II, hvoraf det følger, at de sanktioner, som medlemsstaterne vælger at indføre for overtrædelse af bestemmelser i direktivet, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning, jf. artikel 70, stk. 1, i MiFID II. Det findes hensigtsmæssigt, at overtrædelser af hele eller dele af bestemmelserne bliver strafbelagte, hvormed Finanstilsynet får mulighed for at politianmelde eventuelle overtrædelser.

2.12.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at strafbelægge § 50, stk. 2, § 54, § 88, stk. 1, § 89, stk. 1 og 2, og § 124, stk. 2, hvorefter det vil være muligt at straffe overtrædelser heraf med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Finanstilsynet vil dermed få mulighed for at politianmelde en førstegangsovertrædelse i stedet for at skulle nøjes med at give et påbud.

Ved udmåling af bøder skal der lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold, jf. § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder. Økonomiske forhold vil for juridiske personer være virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet, og for fysiske personer vil det være den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Der henvises i øvrigt til § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder og bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 380 ff.

Det vil fremgå bemærkningerne, hvis der skal lægges vægt på særlige forhold ved vurderingen af overtrædelsens grovhed, eller hvis der skal indgå noget særligt som skærpene eller formidlende omstændighed. Hvor der ikke skal lægges vægt på noget særligt, vil det være de almindelige regler, herunder særligt §§ 51 og 80-82 i straffeloven, der finder anvendelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 10, samt bemærkningerne hertil.

2.13. Afgiftsopkrævning hos benchmarkadministratorer

2.13.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan i medfør af § 361 i lov om finansiel virksomhed opkræve afgifter fra en række juridiske og fysiske personer, der årligt skal betale en afgift for bl.a. at drive virksomhed, der er under Finanstilsynets tilsyn.

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Benchmarkforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater) trådte i kraft den 1. januar 2018. De nødvendige ændringer, som følge af forordningen, blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1547 af 19. december 2017. Benchmarkforordningen indførte en retlig ramme og dermed harmoniserede fælles europæiske regler for fastsættelse af benchmarks på EU-plan.

I forbindelse med lov nr. 1547 af 19. december 2017 blev der ikke foretaget ændringer i afgiftsbestemmelsen i relation til benchmarkadministratorer. Erhvervsministeriet finder, at benchmarkadministratorer på lige fod med øvrige juridiske og fysiske personer, der er underlagt den finansielle regulering, skal betale en årlig afgift, da Finanstilsynet bruger ressourcer på at føre tilsyn med benchmarkadministratorerne. Erhvervsministeriet finder dog ikke anledning til at hæve den samlede afgift, der opkræves af Finanstilsynet. Det betyder, at de afgifter, der opkræves hos benchmarkadministratorerne, vil medføre en tilsvarende reduktion for de øvrigt opkrævede afgifter.

2.13.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der pålægges en årlig afgift for benchmarkadministratorer, som udgøres af en fast årlig betaling på 60.000 kr. samt en variabel afgift på 1.500 kr. pr. benchmark, som benchmarkadministratoren har kontrol med leveringen af pr. 1. november i sin egenskab af benchmarkadministrator.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 45, samt bemærkningerne hertil.

2.14. Afgiftsopkrævning hos virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester

2.14.1. Gældende ret

Det fremgår af § 147 i lov om betalinger, at virksomheder under tilsyn efter lov om betalinger betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at en række nærmere oplyste virksomheder omfattet af lov om betalinger årligt skal betale et grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbene for de forskellige typer af virksomheder er ligeledes fastlagt i § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Grundbeløbene er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Udbydere af kontooplysningstjenester er ikke nævnt i § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som en af de virksomheder, der skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

En kontooplysningstjeneste er en tjeneste, der giver en bruger konsolideret information om en eller flere af dennes betalingskonti, der udbydes af en eller flere kontoførende udbydere, jf. § 7, nr. 21, i lov om betalinger. Dette kan eksempelvis være til brug for udarbejdelse af et forbrugsoverblik eller et budget.

Udbydere af kontooplysningstjenester blev reguleret i lov om betalinger, der trådte i kraft den 1. januar 2018. Virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, skal have tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester. Tidligere var udbydere af kontooplysningstjenester ikke omfattet af den finansielle lovgivning.

Det følger af § 60, stk. 6, 1. pkt., i lov om betalinger, at en virksomhed, der har tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester, skal behandles som et betalingsinstitut. Det medfører, at en udbyder af kontooplysningstjenester er underlagt tilsyn på samme måde som andre betalingsinstitutter, ligesom udbyderen har de samme rettigheder i forbindelse med dens virksomhed i et andet EU- eller EØS-land.

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med lov om betalingers ikrafttræden den 1. januar 2018 blev udbydere af kontooplysningstjenester omfattet af loven. Virksomheder, der kun udbyder kontooplysningstjenester, skal således have tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester. Erhvervsministeriet har derfor vurderet, at udbydere af kontooplysningstjenester – i lighed med andre udbydere af betalingstjenester – bør betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

I forbindelse med fastsættelsen af størrelsen af grundbeløbet for udbydere af kontooplysningstjenester har Erhvervsministeriet lagt vægt på, at virksomheder, der har tilladelse som en udbyder af kontooplysningstjenester, skal behandles på samme måde som et betalingsinstitut. Erhvervsministeriet har desuden lagt vægt på, at tilladelsesregimet for udbydere af kontooplysningstjenester ikke er lige så omfattende som for betalingsinstitutter. Erhvervsministeriet har derfor vurderet, at udbydere af kontooplysningstjenester skal betale et mindre beløb end betalingsinstitutter.

2.14.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester efter lov om betalinger betaler 25.000 kr. i årligt grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbet er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Summen af afgifterne, der fremover opkræves af Finanstilsynet, vil med lovforslaget være uændret, da lovforslaget ikke ændrer Finanstilsynets bevilling.

Lovforslaget vil medføre, at udbydere af kontooplysningstjenester, i lighed med andre udbydere af betalingstjenester omfattet af lov om betalinger, skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 46, samt bemærkningerne hertil.

2.15. Digital kommunikation

2.15.1. Gældende ret

Der er i dag ikke generelle regler for, på hvilke måder finansielle virksomheder kan kommunikere med deres kunder. Udgangspunktet er derfor, at de finansielle virksomheder kan kommunikere med deres kunder på den måde, som findes mest hensigtsmæssig mellem parterne, herunder ved brug af digital kommunikation.

Der findes enkelte steder i den finansielle lovgivning, hvor der er fastsat krav om, at bestemte former for oplysninger skal gives til kunden på en særlig måde, f.eks. på papir eller andet varigt medium. Reglerne findes eksempelvis i bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbekyttelse ved værdipapirhandel og i bekendtgørelse nr. 455 af 30. april 2018 om god skik for forsikringsdistributører, som gennemfører en række EU-direktiver på det finansielle område. Den finansielle virksomhed kan også i disse tilfælde vælge imellem flere forskellige former for kommunikation. Oplysningerne til kunderne kan udleveres til kunderne på et møde, sendes på mail, gives via en hjemmeside eller via andre digitale løsninger under forudsætning af, at løsningerne opfylder kravene til, at oplysningerne kan gives på det medium, loven kræver.

Spørgsmålet om, hvorvidt en finansiell virksomhed kan opsige en aftale med en forbruger eller afvise at indgå en aftale med en forbruger på grund af, at forbrugeren ikke ønsker at kommunikere på en bestemt måde afhænger af en konkret vurdering i de enkelte tilfælde. En opsigelse og en afvisning skal være i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Der er på nuværende tidspunkt endnu ikke i praksis taget stilling til, om finansielle virksomheder i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis generelt kan opsige en aftale eller nægte at indgå nye aftaler, fordi en kunde ikke vil kommunikere digitalt. Vurderingen af, om en sådan afvisning vil være i overensstemmelse med god skik vil afhænge af de konkrete omstændigheder i forbindelse hermed, herunder om der er tale om en ny eller eksisterende kunde.

2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser

De finansielle virksomheder har et ønske om at kommunikere digitalt med deres kunder. Virksomhedernes ønske om at kommunikere digitalt med kunderne handler både om udfordringer forbundet med post på papir og tilsvarende fordele ved digital kommunikation og om omkostninger.

Digital post indebærer hurtig og sikker levering, hvilket er til gavn for både forbrugere og virksomhederne. Udover besparelser på de direkte omkostninger, der er forbundet med papirpost, såsom print, kuvertering og porto, kan og må breve efter den nye postaftale endvidere være længere tid undervejs fra afsender til modtager. Det medfører, at sagsge, der forudsætter formelle skrivelser og overholdelse af frister, eksempelvis i forbindelse med påkrav og opsigelser, er blevet mere træge. Endelig sikrer digital post ”spor” i it-systemerne, der dokumenterer afsendelse og levering, hvilket giver værdi for virksomhederne, navnlig for så vidt angår formelle skrivelser. For kunder kan det desuden være en fordel, at skrivelser fra de finansielle virksomheder arkiveres automatisk og dermed ikke bortkommer.

Den finansielle lovgivning er på langt de fleste områder tavs om, hvordan kommunikation skal foregå mellem virksomhed og kunde. Det er således som alt overvejende hovedregel allerede muligt at kommunikere på andre måder end med papirbåret post. Der kræves for de fleste lovpligtige informationer, at indholdet skal gives på et ”varigt medium”, mens selve formidlingsmetoden af dokumentet m.v. er uomtalt i lovgivningen. Generelt forudsættes det dog, at digital kommunikation sker med kundens accept.

Den finansielle sektor oplever, at kundernes respons på meddelelser sendt med almindelig brevpost er faldende. Det kan både skyldes, at almindelig brevpost kan bortkomme enten undervejs eller efter modtagelsen, men også at kunders fokus på brevpost generelt er faldende i takt med aftagende mængder brevpost. Det medfører en usikkerhed både for afsendere og modtagere. I de situationer, hvor legale frister – eksempelvis i forbindelse med rykkerprocedurer – er betinget af, at et brev er kommet frem, bliver processerne forsinkede og dermed fordyrede. Digital post har i den forbindelse klare fordele i form af hastighed, pris og dokumentationssikkerhed for både afsendelse og modtagelse.

Som altovervejende hovedregel kan en finansiell virksomhed og en kunde i dag selv frit aftale, hvilken form for kommunikation, herunder digital kommunikation, de ønsker at anvende i løbet af aftaleforholdet. Dette vil i så fald typisk fremgå af de aftalevilkår, som kunden accepterer i forbindelse med indgåelse af aftalen med virksomheden. Denne aftalefrihed er i lov om finansiell virksomhed alene begrænset af de bestemmelser, som specifikt fastslår, at en oplysning skal gives på et bestemt medium, og dette medium ikke kan formidles elektronisk. Der gælder således i enkelte tilfælde krav om, at oplysningerne skal gives på papir. Oplysninger, der skal gives på papir, kan formidles til kunden i forbindelse med et møde eller ved brug af almindelig brevpost men ikke elektronisk.

Mange finansielle virksomheder har allerede i dag aftalt at kommunikere digitalt med deres kunder, herunder aftalt hvor digital post skal leveres, eksempelvis en digital postkasse på internettet eller til en e-mailadresse oplyst af kunden selv.

Det er vurderingen, at det i de situationer, hvor parterne ikke har indgået en aftale om kommunikationsformen, er hensigtsmæssigt, at det tydeligt fremgår af lovgivningen, at det vurderes at være i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis, at en finansiell virksomhed ved anvendelse af passiv accept kan kommunikere digitalt med sine kunder.

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering anbefaler i sin rapport af 27. april 2018, at det bør fremgå eksplicit af lov om finansiell virksomhed, at digital post kan sendes med kundens passive accept. Arbejdsgruppen bemærker dog i rapporten, at det bør overvejes, om der skal indføres minimumskrav til digitale postkasseløsninger, hvis en sådan skal kunne anvendes med kundens passive accept.

Der findes i dag digitale postkasser med højt niveau af sikkerhed og tilgængelighed på markedet. Af hensyn til konkurrenceforholdene bør minimumskravene til, hvad en postkasseløsning, der kan anvendes til digital kommunikation med kundens passive accept, skal leve op til, ikke gå videre, end hvad hensynet til forbrugerbeskyttelsen tilsiger.

Derudover bør der tages særlige hensyn til kunder, der er i dag er fritagne fra at modtage digital post fra det offentlige, jf. § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere. Kunder, der i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er fritagne fra at modtage digital post fra offentlige myndigheder kan aftale digital kommunikation med den finansielle virksomhed, men kan ikke med passiv accept forpligtes til at modtage sin post digitalt.

2.15.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, under hvilke betingelser en finansiell virksomhed i overensstemmelse i med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis, kan kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke udtrykkeligt har accepteret (passiv accept). Kunder, der i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er undtaget fra at skulle modtage digital post fra offentlige afsendere, skal give udtrykkelig accept til digital kommunikation.

Orienteringen om, hvordan kommunikationen skal foregå fremover, skal sendes til kunden på den måde kommunikationen med kunden er foregået hidtil. Kunden skal have mulighed for at fravælge digital kommunikation. Såfremt kunden ikke aktivt fravælger digital kommunikation inden en i bekendtgørelsen fastsat frist, vil den finansielle virksomhed fremadrettet kunne anvende den digitale kommunikationsform med kunden. En kunde, der overgår til digital kommunikation ved passiv accept, kan også et senere tidspunkt med virkning for fremtiden fravælge digital kommunikation.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse, der fastsætter nærmere rammer for, hvornår det vil være i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet, at en finansiell virksomhed kommunikerer digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasse, som kunden ikke udtrykkeligt har accepteret. Derudover vil bekendtgørelsen indeholde nærmere krav til den digitale postkasseløsning. Det kan eksempelvis dreje sig om tilgængelighed for kunderne til postkassen, varig adgang til oplysningerne også efter aftaleforholdets ophør, notifikationer til kunden om ny post og IT-sikkerhedsstandarder.

Lovforslaget og bekendtgørelsen udgør offentligretlig regulering, der alene fastsætter, under hvilke betingelser de finansielle virksomheder kan benytte digital kommunikation med deres kunder ved brug af passiv accept. Det vil derfor som i dag være de almindelige civilretlige principper, der afgør, hvorvidt den finansielle virksomhed kan støtte ret på varsling, opsigelse m.v., der er sendt til en digital postkasse – uanset om dette er sket efter udtrykkelig aftale eller med passiv accept. Opstår der tvivl om, hvorvidt en finansiell virksomhed eller kunde kan støtte ret på varslinger, opsigelser m.v. afgøres dette af domstolene, på samme måde som det er tilfældet i dag.

Det foreslås, at kunder, som i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere er fritagne fra at modtage digital post fra offentlige myndigheder, ikke kan forpligtes til at kommunikere digitalt med en finansiell virksomhed med passiv accept. De særlige beskyttelseshensyn, som er anerkendt med fritagelsesbestemmelsen i § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, medfører, at det vil være betænkeligt at forpligte denne persongruppe til at modtage information fra finansielle virksomheder digitalt med en passiv accept.

Det foreslås, at det alene er de personer, som konkret har fået fritagelsen, som vil være omfattet. Det er således ikke tilstrækkeligt, at en person eventuelt ville kunne undtages, hvis undtagelsen ikke er udnyttet og vedkommende derfor faktisk allerede modtager digital post fra det offentlige. I så fald skal personen, såfremt vedkommende ikke ønsker digital post, henvende sig til den finansielle virksomhed og oplyse dette inden for samme frist, som øvrige kunder har til at meddele, om de ønsker at fravælge digital kommunikation.

En kunde, der ikke ønsker at overgå til digital kommunikation, og som ikke er fritaget i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, kan pålægges at betale rimelige omkostninger forbundet med håndtering af post på papir.

2.16. Fyldestgørelse af et skadesforsikringsselskabs forsikringstagere og sikrede i tilfælde af konkurs

2.16.1. Gældende ret

Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelige aktiver skal forsikringsselskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser, jf. § 167, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning, jf. § 167, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

De aktiver, der indgår i registrene i henhold til § 167, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede, jf. § 167, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Forsikringsselskaberne skal hvert kvartal indsende en opgørelse over de samlede forsikringsmæssige hensættelser og de registrerede aktiver til Finanstilsynet, jf. bekendtgørelse nr. 1359 af 30. november 2015 om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser.

2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Artikel 275 i Solvens II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed) indeholder to modeller for behandling af forsikringskrav i tilfælde af et forsikringsselskabs konkurs. Den ene model kræver tilstedeværelsen af en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Det er den model, som er implementeret i Danmark i dag. Den anden model kræver, at forsikringstagerne og de sikrede har en fortrinsret til fyldestgørelse i et forsikringsselskabs aktiver i tilfælde af konkurs. Begge modeller har til formål at sikre, at forsikringstagerne og de sikrede ikke lider væsentlige økonomiske tab i tilfælde af et forsikringsselskabs konkurs.

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering anbefaler i sin rapport, at kravet om, at forsikringsselskaber skal føre et register over en gruppe af aktiver, der til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, ophæves for skadesforsikringsselskaber, og at der i stedet indføres en fortrinsret for forsikringstagerne og sikrede til fyldestgørelse i et skadesforsikringsselskabs aktiver i tilfælde af konkurs.

Ifølge arbejdsgruppen er der alene begrænset praktiske erfaringer med effekten og hensigtsmæssigheden af kravet om de registrerede aktiver. Arbejdsgruppen angiver, at den foreliggende praksis, der vedrører skadesforsikringsselskaber, viser, at registret alene sikrer forsikringstagerne en meget begrænset dividende for deres forsikringskrav. For at kunne sikre forsikringstagerne en bedre beskyttelse blev Garantifonden for skadesforsikringsselskaber derfor oprettet. Garantifonden træder til, når man som privatkunde har forsikringer i et konkursramt selskab, der er medlem. Garantifonden træder også til, hvis en skadelidt erhvervsdrivende er sikret dækning.

Den løbende vedligeholdelse af registret og den kvartalsvise indberetning til Finanstilsynet er forbundet med administrative byrder. Denne byrde kan ifølge arbejdsgruppen fjernes for skadesforsikringsselskaberne uden at stille forsikringstagerne og de sikrede dårligere i tilfælde af konkurs. For så vidt angår livsforsikringsselskaber, finder arbejdsgruppen, at den nuværende model med de registrerede aktiver bør opretholdes. Livsforsikringsområdet adskiller sig væsentligt fra skadesforsikringsområdet ved, at der er tale om længere løbende pensionsforpligtelser, som der skal være sikkerhed for kan honoreres i fremtiden.

På skadesforsikringsområdet er der etableret en garantiordning i form af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, der træder til og yder dækning til forsikringstagerne og de sikrede, når et skadesforsikringsselskab erklæres konkurs. Samme ordning er der ikke på livsforsikringsområdet. Det

er arbejdsgruppen vurdering, at det ikke er hensigtsmæssigt at oprette en tilsvarende garantiordning for livsforsikringsselskaber.

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens vurdering af, at et skadesforsikringsselskabs forsikringstagere og sikrede generelt ikke stilles ringere med den foreslåede model, hvor forsikringstagerne og de sikrede overgår fra at blive fyldestgjort i selskabets registrerede aktiver til at få en generel fortrinsret til fyldestgørelse i selskabets samlede aktivmasse.

2.16.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve kravet om, at skadesforsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23-26, 28 og 30, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere at indføre en fortrinsret for forsikringstagere og sikrede i et skadesforsikringsselskab, således at aktiverne i et skadesforsikringsselskab vil skulle anvendes forlods til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de sikrede i tilfælde af konkurs. Det foreslås i den forbindelse, at forsikringstagerne og de sikrede må vige for de fordringer, der er nævnt i konkurslovens §§ 93 og 94. Disse fordringer kan karakteriseres som omkostninger ved boets behandling m.v. Endvidere foreslås det, at gyldigt stiftede panterettigheder vil bevare deres fortrinsstilling i henhold til konkurslovens § 82.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29, samt bemærkningerne hertil.

2.17. Ophævelse af den ansvarshavende aktuars årlige indberetning til Finanstilsynet

2.17.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder et krav om, at livsforsikringsselskaber skal ansætte en ansvarshavende aktuar, som har til ansvar at varetage de nødvendige forsikringstekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser. Den ansvarshavende aktuar har til formål at beskytte forsikringstagerens interesse og dermed understøtte det danske pensionssystem. Dette hensyn varetages ved, at den ansvarshavende aktuar fungerer som et selvstændigt kontrolorgan i forhold til ledelsens arbejde.

Den ansvarshavende aktuar skal påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag, og at det tekniske grundlag til enhver tid er i overensstemmelse med lovgivningen. Aktuaren skal endvidere gennemgå det aktuarmæssige indhold i selskabets aktiviteter og materiale. Det indebærer, at aktuaren skal kontrollere alt, hvad selskabet producerer, som rettes mod eller på anden måde kan ramme kunderne direkte eller indirekte, f.eks. tilbud til kunderne, indhold af produkter, prisfastsættelse, generelle oplysningskampagner m.v., med henblik på at sikre, at selskabet ikke foretager sig noget, som afviger fra selskabets tekniske grundlag.

Den ansvarshavende aktuar skal årligt indsende en beretning til Finanstilsynet, som skal indeholde en gennemgang af aktuarens ansvarsområder med hensyn til grundlag og udvikling i forsikringsbestanden. Beretningen skal udarbejdes efter de retningslinjer, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 1305 af 28. november 2017 om ansvarshavende aktuar.

2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering anbefaler i sin rapport af 27. april 2018, at kravet om aktuarens beretning udgår. Kravet i lov om finansiell virksomhed om aktuarens årlige indsendelse af en beretning til Finanstilsynet er indført forud for ikrafttræden af Solvens II og på et tidspunkt, hvor der ikke var anden overvågning end den ansvarshavende aktuar.

Med gennemførelsen af Solvens II varetages mange af de hensyn, der er sikret ved den ansvarshavende aktuars årlige beretning, af aktuarfunktionen. Aktuarfunktionen er i dag ansvarlig for en række rapporteringer, herunder en række nye rapporteringer til Finanstilsynet, f.eks. rapporten om solvens og finansiell situation, den uddybende rapport om solvens og finansiell situation og kvantitative indberetningsskemaer. Derudover stilles der krav om, at aktuarfunktionen mindst en gang årligt afleverer en rapport til direktionen i selskabet.

Kravet om den ansvarshavende aktuars årlige beretning er udtryk for en national regel og vurderes efter gennemførelsen af Solvens II at være overflødig, da hensynene bag beretningen varetages af aktuarfunktionen som følge af Solvens II.

2.17.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve kravet i § 108, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed om, at den ansvarshavende aktuar årligt skal indsende en beretning til Finanstilsynet.

Ophævelsen af § 108, stk. 6, vil medføre, at den ansvarshavende aktuar ikke længere er pålagt at indsende en årlig beretning til Finanstilsynet. Ophævelsen af reglen har ingen betydning for de øvrige krav til en ansvarshavende aktuar, som følger af lov om finansiell virksomhed eller de bestemmelser, som Finanstilsynet har fastsat på baggrund af bemyndigelsen i § 108, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed, som bliver stk. 6 med lovforslaget. Med den foreslåede ophævelse vil Finanstilsynet ikke længere kunne fastsætte nærmere regler om den ansvarshavende aktuars årlige beretning.

Reglerne om den ansvarshavende aktuars beretning i bekendtgørelse nr. 1305 af 28. november 2017 om ansvarshavende aktuar vil dermed bortfalde automatisk som følge af ophævelsen af bekendtgørelsens hjemmel.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, samt bemærkningerne hertil.

Som følge af ophævelsen foretages ligeledes en ændring af en bestemmelse, som henviser til det gældende § 108, stk. 6.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, samt bemærkningerne hertil.

2.18. Tilladelse til fondsmæglerselskaber til at etablere dattervirksomheder, der udøver en eller flere accessoriske tjenesteydelser

2.18.1. Gældende ret

Det følger af § 27 i lov om finansiel virksomhed, at fondsmæglerselskaber ikke må have dattervirksomheder, medmindre disse er fondsmæglerselskaber.

Fondsmæglerselskaber er værdipapirhandlere, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsforvaltningsselskaber, jf. § 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskaber må kun udføre de aktiviteter, som er nævnt i bilag 4 i lov om finansiel virksomhed. I bilag 4 i lov om finansiel virksomhed er oplyst dels aktiviteter, der kræver tilladelse som værdipapirhandler, jf. afsnit A, dels aktiviteter, der anses for at være accessoriske hertil, men som ikke i sig selv kræver tilladelse, jf. afsnit B.

Bestemmelsen i § 27 i lov om finansiel virksomhed er en national regel, der har til formål at mindske de risici, som et fondsmæglerselskab må påtage sig. Hensigten med bestemmelsen er, at fondsmæglerselskaber ikke skal have adgang gennem dattervirksomheder til at udøve aktiviteter, der falder uden for deres begrænsede virksomhedsområde, og på den måde påtage sig de andre typer af risici, der kan være forbundet med udøvelse af anden virksomhed, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4642. Bestemmelsen skal også ses i sammenhæng med, at kravene til fondsmæglerselskabers startkapital er forholdsvis beskedne i forhold til de fleste andre finansielle virksomheder.

Tilladelse som værdipapirhandler kan ikke gives til virksomheder, der alene udøver accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed. § 9 i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i MiFID II i dansk ret.

De aktiviteter, der er oplyst i bilag 4 i lov om finansiel virksomhed, kan udføres med de instrumenter, der er oplyst i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Dertil kan fondsmæglerselskaber udøve tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som fremgår af § 16 og § 17 i lov om finansiel virksomhed. § 16 og § 17 i lov om finansiel virksomhed er alt overvejende nationale regler og implementerer ikke EU-retlige regler.

Bilag 4 og 5 i lov om finansiel virksomhed er med enkelte undtagelser en direktivkonform implementering af bilag I i MiFID II i dansk ret.

Danske fondsmæglerselskaber er endvidere underlagt op til fire forskellige kapitalkrav. Kapitalkravene omfatter krav til startkapital, et krav om, at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger (omkostningskravet), et krav om, at kapitalgrundlaget skal

udgøre mindst 8 pct. af selskabets samlede risikoeksponering (8 pct.-kravet) og et krav om, at kapitalgrundlaget skal være af en størrelse, type og fordeling, som selskabet anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for (det individuelle solvensbehov). Hvilke kapitalkrav et fondsmæglerselskab er omfattet af afhænger af den investeringservice og de investeringsaktiviteter, fondsmæglerselskabet har tilladelse til, og om fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler samt aktiver.

2.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering foreslår i sin rapport af 27. april 2018, at det nationale krav i § 27 i lov om finansiell virksomhed om, at fondsmæglerselskaber ikke må have dattervirksomheder, medmindre disse er fondsmæglerselskaber, tilpasses. Arbejdsgruppen vurderer, at den foreslåede ændring ikke vil have en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet.

Ved at give fondsmæglerselskaber mulighed for at få tilladelse til gennem dattervirksomheder at udøve accessoriske tjenesteydelser som oplyst i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiell virksomhed opnås der balance i reguleringen i forhold til at skabe gode rammer for fondsmæglerselskaber og samtidig tage hensyn til risikoen for kunderne og den finansielle stabilitet.

Det er vurderingen, at ændringen vil fjerne barrierer for fondsmæglerselskaber, så fondsmæglerselskaber fremover får mulighed for inden for deres tilladte virksomhedsområde at indrette sig organisatorisk i og uden for Danmark, som de finder mest hensigtsmæssigt, samtidig med at EU-retten overholdes. Dette vil være til gavn for de danske fondsmæglerselskabers konkurrenceevne og fondsmæglerselskabernes kunder. Det er endvidere vurderingen, at der samtidig tages hensyn til risikoen for kunderne og den finansielle stabilitet ved, at Finanstilsynet kan undlade at give tilladelse eller inddrage en given tilladelse, hvis Finanstilsynet har grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Formålet med den foreslåede ændring er således at opnå balance i reguleringen i forhold til at skabe gode rammer for fondsmæglerselskaber og samtidig tage hensyn til risikoen for kunderne og den finansielle stabilitet.

Det er dog samtidig hensigtsmæssigt, at de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder skal indregnes i kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger i henhold til artikel 97, stk. 1, i CRR (omkostningskravet). På den måde tilskyndes fondsmæglerselskaber ikke til at etablere dattervirksomheder med henblik på at opnå et mindre omkostningskrav med øget risiko for kunderne.

2.18.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i § 27 i lov om finansiell virksomhed, der bestemmer, at Finanstilsynet uanset § 27, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab etablerer dattervirksomheder, der alene udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er oplyst i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet vil dog undlade at give tilladelse, hvis Finanstilsynet har grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative

struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Lovforslaget vil medføre, at fondsmæglerselskaber ud over at kunne etablere dattervirksomheder, der selv er fondsmæglerselskaber, jf. § 27, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan få tilladelse af Finanstilsynet til gennem dattervirksomheder at udøve de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed. Disse dattervirksomheder kan ikke være fondsmæglerselskaber. Lovforslaget indebærer således ikke, at der kan opnås tilladelse som fondsmæglerselskab til en dattervirksomhed, der alene udøver de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskaber vil efter den foreslåede ændring fortsat kun få tilladelse til at udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, i tilknytning til tilladelse til investeringservice og investeringsaktiviteter oplistet i bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Kriterierne for at undlade at give tilladelse efter den foreslåede bestemmelse er de samme som efter § 38, stk. 8, og § 40, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det indebærer, at ansøgning om tilladelse vil skulle indgives, inden dattervirksomheden etableres, og at ansøgningen vil skulle indeholde oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering af, om fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Ansøgningen vil bl.a. skulle indeholde oplysninger om, hvor dattervirksomheden påtænkes etableret, oplysninger om de accessoriske tjenesteydelser oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, der påtænkes udøvet i dattervirksomheden, oplysninger om fondsmæglerselskabets styring og kontrol af dattervirksomheden og oplysninger om fondsmæglerselskabets investering i forbindelse med etableringen af dattervirksomheden. Finanstilsynet vil kunne inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Det foreslås også at indsætte et nyt stk. 3 i § 27 i lov om finansiel virksomhed. Heraf skal fremgå, at fondsmæglerselskaber, som har fået tilladelse til etablering af dattervirksomheder, jf. det foreslåede stk. 2, og som er omfattet af kapitalkravsgrundlaget baseret på faste omkostninger i henhold til artikel 97, stk. 1, i CRR, ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravet skal medtage de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder.

Overtrædelse af det foreslåede § 27, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, samt bemærkningerne hertil.

2.19. Ændringer som følge af PRIIP-forordningen

2.19.1. Gældende ret

PRIIP-forordningen finder anvendelse på sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er). En detailinvestor er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 6, i PRIIP-forordningen. Et PRIIP kan eksempelvis være en andel i alternative investeringsfonde (AIF'er), hvor beløbet, der skal tilbagebetales til detailinvestoren, afhænger af udviklingen i de underliggende aktiver, som AIF'en har optaget eksponering imod. De underliggende aktiver kunne eksempelvis være en række ejendomme, porteføljeselskaber, værdipapirer, derivater m.v. PRIIP-forordningen finder således anvendelse på andele i AIF'er.

PRIIP-forordningen indeholder bl.a. et krav om, at producenter af PRIIP'er (PRIIP-producenter), herunder eksempelvis forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), udarbejder et dokument med central investorinformation (Key Information Document (KID)), som skal stilles til rådighed for detailinvestorer, inden PRIIP'et udbydes til detailinvestorerne.

Det følger af PRIIP-forordningen, at PRIIP'er, der alene markedsføres til professionelle investorer som defineret i MiFID II, ikke er omfattet af forordningens krav om udarbejdelse af et KID. Det betyder, at hvor et PRIIP alene markedsføres til professionelle investorer, er PRIIP-producenten ikke underlagt pligten til at udarbejde et KID.

Andele i AIF'er, der markedsføres til detailinvestorer, som ikke er professionelle investorer efter MiFID II, er som udgangspunkt omfattet af PRIIP-forordningen, hvorved der for disse AIF'er skal udarbejdes et KID.

PRIIP-forordningens udgangspunkt er, at alle PRIIP'er er omfattet af PRIIP-forordningen fra ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar 2018. Det følger dog af artikel 32, stk. 2, i PRIIP-forordningen, at nogle PRIIP'er først omfattes af forordningen efter udløbet af en overgangsperiode frem til den 31. december 2019.

For de AIF'er, hvor en FAIF har opnået en særskilt markedsføringstilladelse til detailinvestorer i medfør af bekendtgørelse nr. 797 af 26. juni 2014 om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer, gælder en forpligtelse til at udarbejde et dokument med væsentlig investorinformation i medfør af bekendtgørelse nr. 941 af 28. juni 2013 om form og indhold af dokumenter indeholdende væsentlig investorinformation for alternative investeringsfonde. En FAIF vil i disse tilfælde være undtaget af forpligtelsen til at udarbejde et KID efter PRIIP-forordningen, men muligheden herfor udløber ved udgangen af overgangsperioden den 31. december 2019. Efter denne dato vil PRIIP-forordningen også finde anvendelse for de AIF'er, hvor en FAIF har opnået en særskilt markedsføringstilladelse til detailinvestorer i medfør af bekendtgørelse nr. 797 af 26. juni 2014 om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer.

Bekendtgørelse nr. 941 af 28. juni 2013 om form og indhold af dokumenter indeholdende væsentlig investorinformation for alternative investeringsfonde er udstedt i medfør af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bekendtgørelsen forventes ophævet ved overgangsperiodens udløb

den 31. december 2019, ligesom det også er forventningen at foretage en konsekvensændring af bekendtgørelse nr. 747 af 7. december 2017 om investorbekyttelse ved værdipapirhandel.

Finanstilsynet påser efterlevelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler udstedt i medfør heraf, jf. § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en overtrædelse af bestemmelserne i loven, anmelder Finanstilsynet dette til politiet, medmindre Finanstilsynet vurderer, at overtrædelsen alene bør medføre en tilsynsmæssig reaktion i form af påtale eller påbud.

FAIF'ers overtrædelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 941 af 28. juni 2013 om form og indhold af dokumenter indeholdende væsentlig investorinformation for alternative investeringsfonde er ikke strafbelagt, men medfører i stedet en tilsynsmæssig reaktion.

I henhold til artikel 15, stk. 2, i PRIIP-forordningen skal de kompetente myndigheder overvåge markedet for PRIIP'er, der markedsføres, distribueres eller sælges i eller fra deres medlemsstat. Under nærmere angivne betingelser kan de kompetente myndigheder i henhold til artikel 16 i PRIIP-forordningen forbyde eller begrænse markedsføring, distribution eller salg af forsikringsbaserede investeringsprodukter. Det er f.eks. tilfældet, hvis produktet giver anledning til væsentlige problemer med hensyn til investorbekyttelsen eller udgør en trussel mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet.

Artikel 22, stk. 1, 1. afsnit, i PRIIP-forordningen fastsætter, at medlemsstaterne med forbehold for de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser skal fastsætte bestemmelser om passende administrative sanktioner og foranstaltninger, som finder anvendelse i situationer, der udgør en overtrædelse af PRIIP-forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Det gælder eksempelvis artikel 5, stk. 1 (pligt til at udarbejde et dokument med central investorinformation), artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, og artikel 9 (krav til dokumentets indhold), artikel 10, stk. 1 (regelmæssig gennemgang af dokumentet), artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 (pligt til at stille dokumentet til rådighed) og artikel 19 (pligt til klageadgang). Disse sanktioner og foranstaltninger skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Det fremgår dog af artikel 22, stk. 1, 2. afsnit, i PRIIP-forordningen, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i 1. afsnit for overtrædelser, hvis overtrædelserne allerede er genstand for strafferetlige sanktioner i national ret.

Artikel 25 i PRIIP-forordningen fastsætter, at medlemsstaterne ved arten og niveauet af administrative sanktioner og foranstaltninger skal sikre, at de kompetente myndigheder tager højde for alle relevante omstændigheder.

2.19.2. Erhvervsministeriets overvejelser

PRIIP-forordningen finder direkte anvendelse i Danmark. For at sikre et ordentligt og effektivt tilsyn med opfyldelsen af kravene i PRIIP-forordningen, skal medlemsstaterne udpege de kompetente myndigheder, der skal have ansvaret for tilsynet med forordningen. For at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter forordningen, skal der desuden fastsættes regler om foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Efter artikel 22, stk. 1, 2. afsnit, i PRIIP-forordningen kan medlemsstaterne beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i 1. afsnit for overtrædelser, hvis overtrædelserne allerede er genstand for strafferetlige sanktioner i national ret.

På den baggrund foreslås det, at overtrædelse af de relevante bestemmelser i stedet sanktioneres med en strafferetlig sanktion i form af bøde. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en strafbar overtrædelse af PRIIP-forordningen, anmelder Finanstilsynet dette til politiet, medmindre det følger af Finanstilsynets faste praksis, at det vil være tilstrækkeligt at udstede et påbud om lovliggørelse.

2.19.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til PRIIP-forordningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Som kompetent myndighed fører Finanstilsynet tilsyn med opfyldelsen af kravene til KID for de andele i AIF'er, der er PRIIP'er, og som tilbydes til detailinvestorer.

Det foreslås desuden, at der foretages ændringer i sanktionsbestemmelsen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gør det muligt at sanktionere overtrædelser af PRIIP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 8, nr. 1 og 8-10, samt bemærkningerne hertil.

2.20. Øvrige ændringer af den finansielle regulering

2.20.1. Undtagelse fra visse af selskabslovens regler om aktionærers indløsningsret

2.20.1.1. Gældende ret

Selskabsloven indeholder regler, hvorefter aktionærer under visse forhold kan kræve, at kapitalselskabet indløser aktionærernes aktier (indløsningsret).

Det følger af § 110 i selskabsloven, at aktionærer kan kræve, at kapitalselskabet indløser aktionærernes kapitalandele, hvis de pågældende aktionærer på generalforsamlingen har modsat sig vedtægtsændringer efter § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, vedrørende ret til udbytte, overdragelse af kapitalandele, indløsning, mulighed for kapitalejeres udøvelse af stemmeret for egne eller andres kapitalandel og bestemmelser om sprog på generalforsamlingen og internt i kapitalselskabet.

§§ 286, 306 og 318 k i selskabsloven indeholder regler om aktionærers indløsningsret ved henholdsvis en grænseoverskridende fusion, spaltning eller flytning af hjemsted. Det følger af § 286 i selskabsloven, at ved en grænseoverskridende fusion kan aktionærerne i de ophørende kapitalselskaber, der på generalforsamlingen har modsat sig fusionen, kræve, at kapitalselskabet indløser de pågældende aktionærers kapitalandele. Det følger endvidere af § 306 i selskabsloven, at ved en grænseoverskridende spaltning kan aktionærerne i det indskydende selskab, der på generalforsamlingen har modsat sig spaltningen, kræve, at kapitalselskabet indløser de pågældende aktionærers kapitalandele. Herudover følger det af § 318 k i selskabsloven, at aktionærerne i det kapitalselskab, der flytter til et andet EU/EØS-land, og som på generalforsamlingen har modsat sig flytningen, kan kræve, at kapitalselskabet indløser de pågældende aktionærers kapitalandele.

Bestemmelserne i §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven omfatter både pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der er organiseret som aktieselskaber, jf. § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelserne finder ikke anvendelse på spare- og andelskasser.

Artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR gælder for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, bortset fra fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. Artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR stiller betingelse om, at aktiekapital ikke må kunne kræves indløst undtagen i tilfælde af likvidation eller ved diskretionære genkøb af aktiekapitalen, hvor det pågældende institut har modtaget Finanstilsynets tilladelse. Det betyder, at i det omfang de pågældende aktier vil kunne kræves indløst, vil de ikke kunne medregnes i hverken instituttets eller koncernens kapitalgrundlag.

For de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, gælder regler for indløsning af aktiekapital som fastsat i bekendtgørelse nr. 1358 af 22. november 2016 om opgørelse af basiskapital for gruppe 2-forsikringsselskaber og om opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber. Efter den førnævnte bekendtgørelse må indehaveren af aktiekapitalen ikke, ud over de gældende regler i selskabsloven, have krav på indløsning, og fondsmæglerselskabet må ikke give indehaveren en forventning om indløsning på et givent tidspunkt, jf. § 7, stk. 2. Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at indløsning af aktiekapital alene må foretages, når fondsmæglerselskabet har tilstrækkelig kapital efter indløsningen og i en overskuelig tid derefter, så den finansielle og solvensmæssige situation forbliver betryggende, og når der er indhentet en forudgående tilladelse fra Finanstilsynet, jf. dog muligheden for at erhverve egne aktier med henblik på videresalg efter § 7, stk. 4, jf. § 7, stk. 1.

2.20.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber skal opfylde et kapitalkrav i henhold til CRR. Den kapital (aktiekapital), som skal bruges til at opfylde kapitalkravene, skal kunne fungere som en tabsabsorberende buffer og dermed medvirke til at sikre mulighed for fortsat drift af virksomheden, selv når der optræder store tab. Kapitalen skal endvidere medvirke til at beskytte indskydere og almindelige kreditorer mod at blive ramt af tab, hvis virksomheden må afvikles.

CRR indeholder derfor bestemmelser om, at den kapital, der skal bruges til at opfylde kapitalkravene, skal leve op til en række kvalitetskrav, som skal sikre, at kapitalen umiddelbart kan absorbere alle de tab, som måtte forekomme. Efter artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR er det bl.a. en betingelse, at aktionærerne ikke må have krav på indløsning undtagen i tilfælde af likvidation eller ved diskretionære genkøb af instrumenterne, hvor instituttet har modtaget Finanstilsynets godkendelse, f.eks. i forbindelse med aktietilbagekøbsprogrammer.

Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af kravet i artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR. Som følge heraf foreslås det, at det alene er de fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, der vil blive omfattet af den foreslåede ændring.

Forslaget har til formål at tilpasse den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, så der sikres overensstemmelse med CRR. For de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af kravet i artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, gælder regler for indløsning af aktiekapital som fastsat i bekendtgørelse nr. 1358 af 22. november 2016 om opgørelse af basiskapital for gruppe 2-forsikringselskaber og om opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber.

Med den foreslåede ændring gennemføres de fornødne ændringer som følge af artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR. Den foreslåede ændring vil sikre, at aktiekapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og de omfattede fondsmæglerselskaber lever op til CRR's krav til egentlige kernekapitalinstrumenter. Herved sikres det, at aktiekapitalen i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og de omfattede fondsmæglerselskaber fremadrettet fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR.

2.20.1.3. *Lovforslagets indhold*

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven ikke vil kunne finde anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, bortset fra fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Forslaget vil medføre, at aktionærer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber ikke vil kunne kræve, at selskabet indløser deres aktier i medfør af §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5, samt bemærkninger hertil.

2.20.2. Ændring af undtagelsesbestemmelsen til Finanstilsynets tavshedspligt i forhold til Finanstilsynets tilsyn med forbrugerrettede regler

2.20.2.1. Gældende ret

Finanstilsynets ansatte har efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden eller fra Finansiell Stabilitet. Ligeledes er personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne, underlagt samme tavshedspligt. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger.

Denne særlige tavshedspligt finder dog ikke anvendelse på oplysninger om tilsynet med god skik og prisoplysning samt en række forbrugerrettede regler, jf. § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Formålet med at undtage disse oplysninger fra Finanstilsynets tavshedspligt er at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Ifølge bemærkningerne til § 354, stk. 3, skal bestemmelsen sikre den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 5083.

Offentligheden kan dermed få indsigt i Finanstilsynets arbejde med god skik m.v. på forbrugerområdet efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 4. Det betyder bl.a., at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en specifik sag på forbrugerområdet bliver behandlet i Finanstilsynet. Ligeledes medfører bestemmelsen, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger fra sager om god skik og prisoplysning, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Derudover kan Finanstilsynet af egen drift orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, der vedrører tilsynet med god skik m.v.

2.20.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der bør være mulighed for, at Finanstilsynets ansatte kan videregive oplysninger om tilsynet med god skik og prisoplysning samt en række forbrugerrettede regler efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven. Oplysninger i sager om god skik og prisoplysning samt en række forbrugerrettede regler på det finansielle område er undtaget Finanstilsynets særlige tavshedspligt, jf. § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Henset til, at § 354, stk. 3, ikke er blevet tilpasset i takt med, at der er kommet flere regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold i kapitel 6 i lov om finansiel virksomhed, bør bestemmelsen ændres, så den undtager de gældende regler om tilsynet med god skik m.v. En sådan ændring vil sikre, at undtagelsesbestemmelsen til Finanstilsynets tavshedspligt omfatter samtlige oplysninger om god skik m.v. på det finansielle område.

2.20.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed ændres, så bestemmelsen fremover henviser til de gældende forbrugerrettede regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold i kapitel 6 i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede ændring skal være med til at sikre offentlighed og åbenhed i forhold til de gældende regler på forbrugerområdet. På baggrund heraf foreslås det, at undtagelsesbestemmelsen til Finanstilsynets tavshedspligt fremover skal omfatte de gældende regler om god skik og prisoplysning samt en række forbrugerrettede regler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 42, samt bemærkningerne hertil.

2.20.3. Præcisering af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området for fælles datacentraler

2.20.3.1. Gældende ret

Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, jf. § 343 r, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Af bemærkningerne til § 343 r, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremgår det, at fælles datacentraler skal leve op til de samme krav til it-sikkerhed, som der gælder for de finansielle virksomheder, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 59 som fremsat, side 41.

Fælles datacentraler er virksomheder, hvis væsentligste aktiviteter omfatter it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder. Det er endvidere et krav, at de fælles datacentraler overvejende er ejet af en eller flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder i forening eller en eller flere foreninger, hvis medlemmer overvejende er finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Reglerne for fælles datacentraler i lov om finansiel virksomhed gælder også for datacentraler, der udfører it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.

Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, herunder betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, jf. § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fælles datacentraler er i dag forpligtet til at have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området ligesom finansielle virksomheder. Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, jf. § 343 r, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Det betyder, at i det omfang der fastsættes regler om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området vil disse også finde anvendelse på fælles datacentraler.

2.20.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Den gældende ordlyd af § 343 r, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed kan give anledning til, at der opstår tvivl om, hvorvidt der er forskel på omfanget af de fælles datacentralers forpligtelser i forhold til at have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og de tilsvarende forpligtelser for finansielle virksomheder.

For at der ikke skal opstå tvivl om forpligtelsernes omfang, finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt, at det skal fremgå af § 343 r i lov om finansiell virksomhed, at kravene til de fælles datacentralers kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området svarer til de krav, der gælder for de finansielle virksomheder. Dette vil være med til at tydeliggøre, hvilket regelgrundlag fælles datacentraler er forpligtet til at efterleve i forhold til betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

2.20.3.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at indsætte et nyt stykke i § 343 r i lov om finansiell virksomhed, der foreskriver, at reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området for finansielle virksomheder finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Den foreslåede ændring er af præciserende karakter og skal sikre, at der ikke kan opstå tvivl om, i hvilket omfang reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området finder anvendelse i forhold til fælles datacentraler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 35, samt bemærkningerne hertil.

2.20.4. Ændring af definitionerne på udbydere af dataindberetningstjenester

2.20.4.1. Gældende ret

Med lov nr. 650 af 8. juni 2017 om kapitalmarkeder, som gennemførte dele af MiFID II, blev der indført regler om udbydere af dataindberetningstjenester. En udbyder af dataindberetningstjenester kan enten være en godkendt offentliggørelsesordning (APA), en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation (CTP) eller en godkendt indberetningsmekanisme (ARM), jf. § 3, nr. 13, i lov om kapitalmarkeder.

De tre former for udbydere af dataindberetningstjenester er nærmere defineret i § 3, nr. 14-16. Af de tre definitioner fremgår det bl.a., at der skal være tale om en fysisk eller juridisk person, som efter denne lov har tilladelse til at udøve virksomhed som henholdsvis en APA, en CTP eller en ARM.

Fælles for de tre virksomhedstyper er, at de leverer de centrale handelsdata, som investorer og kompetente myndigheder er afhængige af. Handelsdata fra APA'er og CTP'er er afgørende for, at investorerne kan danne sig et overblik over priserne på finansielle instrumenter, og de kompetente myndigheder anvender transaktionsdata fra en ARM til brug for overvågning af handlen på kapitalmarkederne. I kapitel 26-30 i lov om kapitalmarkeder er der fastsat nærmere regler om udbydere af dataindberetningstjenester, herunder krav til tilladelse og de særlige regler, der gælder for de tre typer af virksomheder.

2.20.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

En tilladelse som udbyder af dataindberetningstjenester, der er opnået i en medlemsstat inden for EU, har i medfør af MiFID II gyldighed i alle lande inden for EU. Som konsekvens heraf kan der ikke fastsættes krav om, at en udbyder af dataindberetningstjenester skal have tilladelse i henhold til lov om kapitalmarkeder og dermed have opnået sin tilladelse i Danmark.

Ved implementeringen af reglerne om udbydere af dataindberetningstjenester i medfør af MiFID II har det heller ikke været hensigten, at der skulle være denne begrænsning på, hvornår en fysisk eller juridisk person kunne anses for at være udbyder af dataindberetningstjenester. Det fremgår desuden af bemærkningerne til § 1, stk. 8, i lov om kapitalmarkeder, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 84-85, der vedrører anvendelsesområdet for kapitel 26-30, at der ikke kan pålægges udbydere af dataindberetningstjenester, som ønsker at tilbyde dataindberetningstjenester i Danmark krav om tilladelse efter lov om kapitalmarkeder, hvis udbyderen har hjemsted eller hovedkontor i et andet EU/EØS-land m.v. og er meddelt tilladelse i det pågældende land.

For at der ikke skal opstå tvivl om, hvorvidt en fysisk eller juridisk person kan anses for at være udbyder af dataindberetningstjenester, når denne har opnået tilladelse hertil i et andet land inden for EU/EØS, findes det hensigtsmæssigt at tilpasse definitionen på henholdsvis en APA, en CTP og en ARM. På den måde bliver det klart, at en tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester, som en fysisk eller juridisk person har opnået i et andet land inden for EU/EØS, også har gyldighed i Danmark.

2.20.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslagets § 4, nr. 1, at »efter denne lov« udgår af definitionen af en APA, en CTP og en ARM, jf. § 3, nr. 14-16, i lov om kapitalmarkeder. Den foreslåede ændring skal sikre, at der ikke opstår tvivl om, at en tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester, som en fysisk eller juridisk person har opnået i et andet land inden for EU/EØS, også har gyldighed i Danmark.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

2.20.5. Anbringelse og forvaltning af Garantifonden for skadesforsikringssekskabers formue

2.20.5.1. Gældende ret

Garantifonden for skadesforsikringsselskabers (Fonden) midler skal anbringes i Danmarks Nationalbank til forvaltning efter nærmere aftale mellem Fonden og Danmarks Nationalbank, jf. § 11 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

2.20.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Formålet med kravet om, at Fondens midler skal anbringes i Danmarks Nationalbank, er at sikre, at Fondens midler er umiddelbart disponible og ikke udsættes for risiko.

Fonden har i dag en konto i Danmarks Nationalbank. Herudover har Danmarks Nationalbank fungeret som kontoførende institut for Fondens værdipapirdepot i VP Securities A/S.

Værdipapirer registreres elektronisk og i ejerens navn og er dermed ikke udsat for risiko ved det kontoførende instituts afvikling eller konkurs. Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at det ikke er nødvendigt, at Danmarks Nationalbank fungerer som kontoførende institut for Fondens værdipapirdepot i VP Securities A/S, og at denne opgave kan varetages af en kommerciel virksomhed, som har indgået tilslutningsaftale med en værdipapircentral.

2.20.5.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, så det ikke er et krav, at Danmarks Nationalbank skal fungere som kontoførende institut for Garantifonden for skadesforsikringsselskabers værdipapirdepot i VP Securities A/S.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 15, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

2.20.6. Fritagelse af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber fra krav om tilladelse som forsikringsselskab

2.20.6.1. Gældende ret

Virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, skal have tilladelse som forsikringsselskab eller captivegenforsikringsselskab, jf. § 11, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Kravet om tilladelse som forsikringsselskab er fraveget i § 11, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed for en række nærmere bestemte virksomheder, f.eks. A-kasser, Falck Danmark A/S, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, barselsfonde og rejsegarantifonden.

2.20.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I lov nr. 375 af 1. maj 2018 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om finansiel virksomhed udvides Garantifonden for skadesforsikringsselskabers (Fonden) dækningsperiode for visse skadesforsikringsaftaler, der ikke kan gentegnes i tilfælde af et skadesforsik-

ringsselskabs konkurs. Der er tale om ejerskifteforsikringer, sælgeransvarsforsikringer og byggeskade-
forsikringer, hvor Fonden dækker krav i henhold til sådanne forsikringer i hele forsikringens løbe-
tid.

I tilfælde af, at et skadesforsikringsselskab, der har tegnet et eller flere af de nævnte forsikringstyper,
går konkurs, vil Fonden skulle overtage administrationen af forsikringerne indtil udløb. Det betyder,
at Fonden overtager en forsikringsrisiko, som kræver en tilladelse i henhold til § 11, stk. 1, i lov om
finansiell virksomhed.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 375 af 1. maj 2018 har udvidelsen af Fondens dækningsperiode for
krav i henhold til ejerskifteforsikringer, sælgeransvarsforsikringer og byggeskade-
forsikringer til formål at sikre forsikringstagerne og de sikrede en betryggende retsstilling i tilfælde af et skadesforsik-
ringsselskabs konkurs, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 175 som fremsat, side 20. Det er
således ikke hensigten, at Fonden skal drive forsikringsvirksomhed.

Fonden er allerede i dag underlagt Finanstilsynets tilsyn i henhold til lov om en garantifond for ska-
desforsikringsselskaber. Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at det ikke er nødvendigt, at
Fonden skal have tilladelse som forsikringsselskab.

2.20.6.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Fonden tilføjes listen over virksomheder, der ikke skal have tilladelse som forsik-
ringsselskab.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, samt bemærkningerne hertil.

2.20.7. Ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i lov om forsikringsformidling

2.20.7.1. Gældende ret

Finanstilsynets ansatte er efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige
oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. § 31, stk. 1, i lov om forsik-
ringsformidling. Et samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger heller ikke
Finanstilsynet til at videregive fortrolige oplysninger, jf. § 31, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

Det indebærer, at hvis Finanstilsynets skal kunne videregive fortrolige oplysninger, skal der være en
udtrykkelig hjemmel hertil i loven. På baggrund heraf er der oplistet en række tilfælde, hvorefter
Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre myndigheder m.v., jf. § 31, stk. 4, i lov
om forsikringsformidling.

Lov om forsikringsformidling giver dog ikke mulighed for at videregive oplysninger i sager om kom-
petencekrav og god skik og af egen drift videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammen-

fattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres. Denne mulighed for videregivelse af oplysninger fulgte af den tidligere lov om forsikringsformidling, men er ikke videreført i den gældende lov om forsikringsformidling.

En tilsvarende mulighed for at videregive oplysninger i summarisk eller sammenfattende form og oplysninger i sager om kompetencekrav og god skik følger i dag af § 354, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

2.20.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er ved en fejl ikke indsat bestemmelser i lov om forsikringsformidling, der medfører, at Finanstilsynets ansatte kan videregive oplysninger i sager om kompetencekrav og god skik og af egen drift videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der bør rettes op på denne fejl med nærværende lovforslag, så Finanstilsynet får mulighed for at videregive oplysninger om kompetencekrav og god skik og af egen drift videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form.

2.20.7.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder et forslag om indsættelse af to nye stykker i § 31 i lov om forsikringsformidling med henblik på, at Finanstilsynets ansatte fremadrettet får mulighed for at videregive oplysninger om kompetencekrav og god skik og af egen drift videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Det foreslås desuden, at der foretages en række konsekvensændringer af lov om forsikringsformidling som følge heraf.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 10, samt bemærkningerne hertil.

2.20.8. Ændring af straffebestemmelsen i lov om forsikringsformidling

2.20.8.1. Gældende ret

§ 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling angiver de bestemmelser, hvormed overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Blandt de angivne bestemmelser er § 9, stk. 2 og 3, jf. § 9, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om forsikringsformidling. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at ansvarssubjektet ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 99.

Bestemmelsen gennemfører artikel 31, stk. 1, 2 og 4, og artikel 33, stk. 1, litra a-d, og stk. 2, litra a-c, i forsikringsdistributionsdirektivet.

2.20.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I forbindelse med bestemmelsens indsættelse i lov om forsikringsformidling er der ved en fejl angivet en forkert henvisning til de stykker i § 9 i lov om forsikringsformidling, der er strafbelagt.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at § 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling bør ændres, således at henvisningen til de stykker i § 9 i lov om forsikringsformidling, der er strafbelagt, er retvisende.

2.20.8.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af § 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling med henblik på, at der fremgår en korrekt henvisning til de stykker i § 9 i lov om forsikringsformidling, der er strafbelagt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 23, samt bemærkningerne hertil.

2.20.9. Mulighed for at videregive oplysninger om ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav for finansielle rådgivere m.fl.

2.20.9.1. Gældende ret

Reglerne i §§ 354, 354 g og 356 i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for ansatte i Finanstilsynet, jf. § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Ifølge § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyn- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

§ 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling svarer til § 354 i lov om finansiel virksomhed med de fornødne tilpasninger.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende forudsætning for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Kravet om ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti i § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere og i § 3, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling har til formål at sikre, at kunder, der har lidt et tab, kan få erstatning fra virksomheden i tilfælde af mangelfuld rådgivning.

Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 653 af 30. maj 2018 om finansielle rådgiveres, investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler fastsat nærmere regler om ansvarsforsikring, herunder størrelsen af de dækningssummer, som forsikringen skal omfatte.

Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 481 af 3. maj 2018 om forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler fastsat nærmere regler om ansvarsforsikring, herunder størrelsen af de dækningssummer, som forsikringen skal omfatte.

2.20.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Kravet om forsikring eller anden tilsvarende garanti har et forbrugerbeskyttende formål, og af den grund bør forbrugere, der er kunder i virksomheden, kunne få adgang til denne oplysning.

Typisk vil virksomhederne selv oplyse en person, typisk en kunde, som anmoder herom, om det pågældende forsikringsselskabs navn. Men f.eks. i tilfælde af en virksomheds konkurs, hvor kunden ikke længere kan kontakte virksomheden, eller hvis kunden ikke kan få svar fra virksomheden på sin anmodning, vil det være en hjælp, at Finanstilsynet kan oplyse herom.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at virksomhederne ikke har nogen interesse i, at den pågældende oplysning hemmeligholdes.

2.20.9.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som bestemmer, at stk. 1 ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås endvidere, at der i § 31 i lov om forsikringsformidling indsættes et nyt stk. 12, som bestemmer, at stk. 1 ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling.

Forslaget vil medføre, at oplysning om, i hvilket forsikringsselskab en virksomhed har tegnet den lovpligtige ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, ikke vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, som følger af § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og § 31, stk. 1, i

lov om forsikringsformidling. Forslaget vil medføre, at enhver vil kunne få oplyst navnet på forsikringsselskabet, som den pågældende virksomhed har tegnet ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti i.

Forslaget vil ikke have nogen betydning for hverken § 354 g eller § 356 i lov om finansiel virksomhed og vil ikke medføre ændringer i retstilstanden for disse bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 21, og § 5, nr. 9, samt bemærkningerne hertil.

2.20.10. Tilføjelse af garantiinstrument til Danmarks Grønne Investeringsfond

2.20.10.1. Gældende ret

Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde lån til investeringer, der fremmer en grøn omstilling af samfundet, jf. § 1, stk. 2 og 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde lån til private virksomheder, almene boligorganisationer og til offentlige selskaber og institutioner m.v., hvis formue er adskilt fra henholdsvis statens, regionernes og kommunernes formue, og som har mulighed for at optage lån på det private marked, jf. § 2, stk. 1, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

2.20.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det indgår i aftale om udmøntning af pulje til strategi for cirkulær økonomi af 11. oktober 2018 indgået mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, at Danmarks Grønne Investeringsfonds instrumenter bør udvides til også at omfatte garantier.

Danmarks Grønne Investeringsfond kan i dag alene yde lån og ikke garantier. Der er dog lovkrav om garantistillelse for visse projekters gennemførelse. Det gælder f.eks. visse grønne bygge- og renoveringsprojekter. Den manglende hjemmel til at kunne udstede garantier betyder derfor, at Danmarks Grønne Investeringsfond ikke umiddelbart kan støtte disse projekter. Aftaleparterne var derfor enige om, at regeringen skulle tage initiativ til at fremsætte forslag om ændring af lov om Danmarks Grønne Investeringsfond med henblik på, at fondens instrumenter udvides til også at omfatte garantier.

Erhvervsministeriet finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at Danmarks Grønne Investeringsfond får mulighed for at udstede både lån og garantier. At tilføje et garantiinstrument kan medvirke til, at Danmarks Grønne Investeringsfond vil få mulighed for at medfinansiere flere grønne projekter. Fondens samlede eksponering mod enkeltprojekter vil fastholdes på 100 mio. kr., og i øvrigt fastholdes fondens nuværende forretningsmodel og risikoprofil.

2.20.10.3. Lovforslagets indhold

Det forslås med lovforslaget at ændre lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, således at Danmarks Grønne Investeringsfond også får mulighed for at yde garantier. Muligheden for at anvende

garantiinstrumentet vil give fonden mulighed for at deltage i flere projekter inden for fondens formål, f.eks. visse grønne bygge- og renoveringsprojekter. Dermed vil fonden i højere grad kunne bidrage til at opfylde sit formål om at fremme den grønne omstilling i samfundet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6, nr. 1-8, samt bemærkningerne hertil.

2.20.11. Sekretariatsbetjening af Danmarks Grønne Investeringsfond

2.20.11.1. Gældende ret

Det følger af § 5 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at Vækstfondens sekretariat varetager sekretariatsbetjeningen af Danmarks Grønne Investeringsfond, jf. § 3, stk. 2, i lov om Vækstfonden.

Med lov nr. 691 af 8. juni 2018 om Vækstfonden er lovgrundlaget for Vækstfonden blevet moderniseret i form af en ny hovedlov for området. I den forbindelse blev henvisningen til lov om Vækstfonden i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond ved en fejl ikke justeret.

2.20.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at det fremgår af lovgrundlaget for Danmarks Grønne Investeringsfond, at Danmarks Grønne Investeringsfonds sekretariatsfunktion varetages af Vækstfondens sekretariat uden yderligere henvisning.

2.20.11.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget at nyaffatte § 5 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, således at der ikke længere henvises til lovgrundlaget for Vækstfonden i bestemmelsen.

Der tilsigtes ikke nogen indholdsmæssige ændringer i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6, nr. 9, samt bemærkningerne hertil.

2.20.12. Garantiformuens restruktureringsafdeling

2.20.12.1. Gældende ret

Det følger af § 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, at Garantiformuens midler i restruktureringsafdelingen til dækning af omkostninger forbundet med restruktureringsafdeling, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion, hvor det ene pengeinstitut er nødlidende, mindst skal udgøre 1 mia. kr. Formuen skal bestå af indeståelser eller kontante indbetalinger fra de bidragspligtige pengeinstitutter.

Bestemmelsen blev indsat i lov om en indskyder- og investorgarantiordning for at sikre, at restruktureringsafdelingen, udover at være til brug for afvikling, også kunne tilskynde private løsninger ved at dække udtrædelsesomkostninger fra datacentraler ved fusioner, hvor det ene pengeinstitut er nødlidende. Restruktureringsafdelingen skal således udover en separat formue på 3,2 mia. kr. i indeståelser

til brug for afvikling, jf. § 7 a, stk. 3, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, have en formue bestående af 1 mia. kr. i indeståelser eller kontante indbetalinger til brug for dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler.

Det kræver godkendelse fra Europa-Kommissionen for at kunne anvende restruktureringsafdelingens midler i henhold til statsstøttereglerne i artikel 107 og 108 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Sådan godkendelse foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

2.20.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Gennemførelsen af BRRD i 2015 har haft til hensigt at fastsætte et fælles regelsæt for håndtering af nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitutter inden for EU og dermed skabe mere ensartede regler på tværs af medlemsstaterne. Samtidig blev Finansiell Stabilitets redskaber til at sammensætte en ordnet afvikling eller restrukturering øget, hvorved Finansiell Stabilitet også har flere muligheder for at håndtere udtrædelsesomkostninger, bl.a. ved at kunne videreføre pengeinstituttet i den samme juridiske enhed, eller ved at kunne nedskrive det nødlidende pengeinstituts forpligtelser (bail-in), herunder udtrædelsesomkostninger til datacentraler.

Som følge af gennemførelsen af BRRD har Finanstilsynet desuden skulle fastsætte krav til nedskrivningsegne passiver (NEP-krav) for alle pengeinstitutter. Ved fastsættelsen af NEP-krav for mindre pengeinstitutter har Finanstilsynet taget højde for datacentralernes udtrædelsesgodtgørelser i pengeinstitutternes tilslutningsaftaler.

Endelig skal det bemærkes, at det kræver godkendelse fra Europa-Kommissionen for at kunne anvende restruktureringsafdelingens midler i henhold til statsstøttereglerne i artikel 107 og 108 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Sådan godkendelse foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

En afskaffelse af ordningen om dækning af omkostninger i forbindelse med restrukturering vil samtidig indebære en økonomisk fordel for pengeinstitutterne i form af tilbagebetaling af kontante indbetalinger eller frigivelse af institutternes indeståelser.

2.20.12.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve § 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, hvorefter Garantiformuens restruktureringsafdeling ikke længere vil kunne dække omkostninger forbundet med restrukturering, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion.

Disse midler består i dag af indeståelser for i alt 1 mia. kr. Lovforslaget vil medføre, at indeståelserne vil blive frigivet til de bidragspligtige pengeinstitutter efter lovforslagets ikrafttræden.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 14, nr. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om at ophæve kravet om, at skadesforsikringselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, vurderes isoleret set at medføre en mindre administrativ byrdeletelse for Finanstilsynet. Finanstilsynet vil ikke længere skulle gennemgå de kvartalsvise indberetninger, som skadesforsikringselskaberne i dag foretager over de registrerede aktiver. Finanstilsynet vil dog som følge af forslaget skulle skærpe den løbende overvågning af skadesforsikringselskabernes pantsætning af aktiver for at varetage beskyttelsen af forsikringstagernes interesser. Forslaget vurderes derfor samlet set ikke at have positive administrative konsekvenser for Finanstilsynet.

Den foreslåede ophævelse af kravet om den ansvarshavende aktuars beretning i § 108, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed forventes at medføre en administrativ lettelse hos Finanstilsynet grundet mindre sagsbehandling, da Finanstilsynet vil modtage færre indberetninger.

Den foreslåede ændring af § 27 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaber får mulighed for at få tilladelse til at etablere dattervirksomheder, der udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er oplyst i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, vil medføre en mindre administrativ byrde for Finanstilsynet, idet Finanstilsynet ifølge lovforslaget vil skulle give tilladelse til etableringen samt føre tilsyn med fondsmæglerselskabets styring og kontrol af dattervirksomheden. Den administrative byrde afhænger af, i hvor høj grad muligheden for at etablere dattervirksomheder, der udøver en eller flere accessoriske tjenesteydelser, vil blive udnyttet af fondsmæglerselskaber.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet som følge af gennemførelsen af den politiske aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Med lovforslaget vil der bl.a. blive indført en ny underretningspligt om nøglepersoner. Denne løbende byrde anses dog ikke som væsentlig, da der ikke er formkrav til denne underretning, ligesom underretningspligten kun gør sig gældende, når en ny person varetager rollen som nøgleperson efter lovforslagets ikrafttræden.

Herudover indeholder lovforslaget bestemmelser om, at pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil skulle have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Der vil forestå administrative omstillingsomkostninger i forbindelse udarbejdelsen af disse politikker samt løbende administrative omkostninger til regelmæssig ajourføring. Af de relevante bestemmelser i lovforslaget fremgår det, at erhvervsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om den skriftlige politik, der skal sikre og fremme en sund virksomhedskultur. Lovforslaget giver dermed hjemmel til udstedelse af en bekendtgørelse, som kan have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der vil dog blive

taget yderligere stilling til konsekvenserne af de foreslåede bestemmelser i forbindelse med udmøntningen af bekendtgørelsen.

Lovforslaget indeholder en række ændringer af den finansielle regulering, hvorefter virksomheder omfattet af den finansielle regulering skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomhederne har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. De foreslåede ændringer vil medføre en række administrative byrder for virksomhederne, da virksomhederne bliver forpligtet til at kunne dokumentere deres opfølgning på indberetninger til whistleblowerordningerne. Efter gældende ret er der et krav om, at virksomhederne omfattet af den finansielle lovgivning skal have en whistleblowerordning. Herudover er de pågældende virksomheder forpligtet til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Ved etablering af en whistleblowerordning må det forudsættes, at de omfattede virksomheder allerede i dag er forpligtet til at behandle og følge op på de modtagne indberetninger via whistleblowerordningen. Det er vurderingen, at de foreslåede lovændringer har til hensigt entydigt at fastlægge de forpligtelser, som de omfattede virksomheder allerede er underlagt i dag. De administrative byrder anses derfor ikke som væsentlige.

Lovforslaget kan skabe øgede omkostninger for filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber fra tredjelande. Der er i dag ingen filialer af virksomheder fra tredjelande i Danmark, hvorfor omkostningerne kun vil blive pålagt filialer, som fremover etablerer sig i Danmark. De byrder, som filialer af virksomheder fra tredjelande vil blive pålagt, bør dog ikke blive større end de byrder, som tilsvarende danske virksomheder er pålagt i medfør af lovgivningen.

Den foreslåede ændring af definitionen af forsikringsformidler i § 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling vil medføre en udvidelse af anvendelsesområdet for loven. Ændringen vil medføre, at kreditinstitutter, der alene distribuerer simple eller mindre forsikringer, der er tilknyttet kreditinstituttets hovedydelse, også vil være omfattet af lov om forsikringsformidling. Det vil indebære øgede øvrige efterlevelseseffekter for disse kreditinstitutter, da ansatte, der distribuerer forsikringer, skal opfylde kompetencekravene i bekendtgørelse nr. 363 af 26. april 2018 om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og ansatte hos en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler. Erhvervsministeriet vurderer, at der vil være tale om forholdsvis simple kompetencekrav, hvorfor det vurderes, at udgifterne hertil vil være af mindre karakter. De øvrige efterlevelseseffekter vurderes ikke at overstige 10 mio. kr. årligt.

Den foreslåede indsættelse af § 13 a i lov om finansiell virksomhed vil have den virkning, at aktionærer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber umiddelbart stilles dårligere sammenlignet med aktionærer i andre kapitalselskaber. Den foreslåede ændring vil imidlertid sikre, at aktiekapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravene til egentlige kernekapitalinstrumenter i CRR, lever op til forordningens krav om, at aktionærer ikke må have krav på, at penge- og realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet indløser aktionærernes aktier. Den foreslåede ændring sikrer dermed værdien af aktionærernes aktier, idet aktiekapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og de typer fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravene i CRR, fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR.

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering påpeger i sin rapport, at der ikke er estimeret en direkte byrdelettelse for erhvervslivet som følge af lovforslagets ændring af § 27 i lov om finansiell virksomhed. Imidlertid vil en lempelse af fondsmæglerselskabers adgang til at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser gennem dattervirksomheder kunne medføre positive afledte effekter i form af øget konkurrenceevne og dermed øget indtjening. Udviklingen af konkurrenceevnen afhænger dog af, om fondsmæglerselskaberne vil gøre brug af mulighederne for at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser gennem dattervirksomheder.

Forslaget om at ophæve kravet om, at skadesforsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, medfører en lettelse af de administrative byrder for skadesforsikringsselskaberne. Lettelsen er estimeret til ca. 8 mio. kr. årligt for skadesforsikringsselskaber.

Det er endvidere estimeret, at den foreslåede ophævelse af kravet om den ansvarshavende aktuars beretning i § 108, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, vil medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet på ca. 1,2 mio. kr. årligt.

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, under hvilke betingelser finansielle virksomheder kan kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret (passiv accept), vil kunne medføre betydelige administrative lettelser for de finansielle virksomheder. Det følger af den rapport, som arbejdsgruppen for eftersynet af den finansielle regulering afgav, at der er estimeret et byrdelettelsespotential på ca. 131 mio. kr. årligt, hvis udmøntningen af anbefalingen fører til, at ca. 90 pct. af den fysiske brevpost kan erstattes med digital post. Byrdelettelsespotential vil blive nærmere fastlagt i forbindelse med udmøntningen af den bekendtgørelse, som den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til.

Den foreslåede ophævelse af muligheden for at anvende Garantiformuens midler i restruktureringsafdelingen til at dække omkostninger forbundet med restrukturering, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtræden af en datacentral i forbindelse med en fusion af et nødlidende pengeinstitut, forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Frigivelsen af de afgivne indeståelser på 1 mia. kr. vil dog medføre positive økonomiske konsekvenser for pengeinstitutterne.

Den foreslåede ændring til § 361, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 45, hvorefter benchmarkadministratorer opkræves en årlig afgift, vil medføre økonomiske konsekvenser for benchmarkadministratorerne. Bestemmelsen vil dog ikke medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som helhed, da Finanstilsynets samlede ramme for opkrævning af afgifter ikke ændres. De afgifter, der opkræves hos benchmarkadministratorerne, vil medføre en tilsvarende reduktion for de øvrigt opkrævede afgifter. Det forventes, at op til fem virksomheder vil administrere op til 250 benchmarks, hvilket giver et årligt samlet maksimalt beløb på 675.000 kr. i 2016-niveau.

Den foreslåede ændring til § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 46, hvorefter virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester efter lov om betalinger betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet, vil medføre økonomiske konsekvenser for de pågældende virksomheder. Bestemmelsen vil dog samlet ikke medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som helhed, da Finanstilsynets samlede ramme for opkrævning af afgifter ikke ændres.

Agil erhvervsrettet regulering

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for agil erhvervsrettet regulering. Lovforslaget indeholder ikke regler og ændringsforslag, der ligger hindringer i vejen for anvendelse af nye forretningsmodeller.

Lovforslaget sikrer endvidere en mere enkel, formålsbestemt og helhedstænkende regulering. Dette kan lægges til grund, da lovforslaget bl.a. gennemfører nogle af de anbefalinger, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering har fremsat i sin rapport af 27. april 2018.

Lovforslaget er teknologineutralt, da det ikke stiller krav om specifikke teknologier eller løsninger.

Digitaliseringsklar lovgivning

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder enkle og klare regler, som bidrager til administrative byrdelettelser for erhvervslivet.

Lovforslaget sikrer sammenhæng på tværs af den offentlige sektor, da den foreslåede mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet, sikrer samarbejde og koordinering mellem Datatilsynet og Finanstilsynet i forhold til efterlevelsen af databeskyttelsesreglerne. Det sikrer også genbrug af data, hvorved finansielle virksomheder undgår at skulle afgive de samme oplysninger flere gange.

Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på en sikker og tryk datahåndtering. Derfor vil enhver videregivelse af personoplysninger efterleve de gældende regler om persondatabeskyttelse. Behandling af persondata vil altid ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og databeskyttelsesloven.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber) indeholder ikke krav om, at nøglepersoner i pengeinstitutter skal være egnede og hæderlige. Direktivet indeholder heller ikke eksplicitte regler om, at pengeinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

2. betalingstjenestedirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked) og 2. e-pengedirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed) fastlægger ikke nærmere regler om krav til egnethed og hæderlighed for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau. Direktiverne fastlægger endvidere ikke krav om, at betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

4. hvidvaskdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme) fastlægger ikke nærmere regler om den hvidvaskansvarliges egnethed og hæderlighed.

I lovforslaget foreslås det at stille krav om, at nøglepersoner i pengeinstitutter skal være egnede og hæderlige. Herudover foreslås det at stille krav til egnethed og hæderlighed for så vidt angår den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Efter lovforslaget stilles der også krav om, at pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Lovforslaget går derfor videre end CRD IV, 2. betalingstjenestedirektiv, 2. e-pengedirektiv og 4. hvidvaskdirektiv foreskriver.

Det følger af en række EU-retsakter på det finansielle område, herunder artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber), at det er et krav, at nationale tilsynsmyndigheder skal etablere en whistleblowerordning. Nogle af EU-retsakterne indeholder herudover krav om, at virksomhederne på det finansielle område skal etablere en intern whistleblowerordning, f.eks. artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Endvidere fastlægger EU-retsakterne

regler om beskyttelse af whistleblowere, som indberetter en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af EU-retsakterne til en national tilsynsmyndigheds whistleblowerordning eller til en virksomheds whistleblowerordning. Med henblik på at sikre ensartet regulering på tværs af den finansielle sektor, indførte lov nr. 268 af 25. marts 2014 krav om etablering af whistleblowerordninger for en række virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, selvom virksomhederne ikke var omfattet af de EU-retlige krav om whistleblowerordninger. Baggrunden herfor var, at det ville være uhensigtsmæssigt, hvis medarbejdere skulle vurdere, om overtrædelsen, de havde tænkt sig at indberette, var omfattet af netop de regler, som beskytter whistleblowere, inden de foretog indberetningen.

Med dette lovforslag foreslås det at styrke reglerne om beskyttelse af whistleblowere. Det foreslås at ændre alle bestemmelser i den finansielle lovgivning, der vedrører whistleblowerordninger for at gennemføre dele af den nationale strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Den nationale strategi følger af den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Det betyder bl.a., at virksomheder omfattet af den finansielle regulering fremover skal kunne dokumentere, hvordan virksomhederne har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Derudover foreslås det at udvide beskyttelsen af ansatte, der har indberettet en virksomhed, således at virksomheden ikke må begrænse variabel aflønning til ansatte eller tidligere ansatte på grundlag af, at de har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering til en whistleblowerordning. De foreslåede ændringer følger ikke af de EU-retlige regler om whistleblowerordninger og går videre end EU-retten foreskriver.

Med lovforslaget gennemføres artikel 275, stk. 1, litra b, og stk. 2, i Solvens II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed) i lov om finansiell virksomhed. Gennemførelsen er en direktivnær implementering, der ikke går videre end direktivet foreskriver.

Med lovforslaget gennemføres artikel 8, litra d, i MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter) i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Gennemførelsen er en direktivnær implementering, der ikke går videre end direktivet foreskriver.

Med lovforslaget gennemføres de fornødne ændringer som følge af PRIIP-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)). De foreslåede ændringer indebærer bl.a., at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til at påse overholdelsen af PRIIP-forordningen for så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde i Danmark. Med de foreslåede ændringer sikres det endvidere, at overtrædelser af reglerne i PRIIP-forordningen kan sanktioneres i Danmark. Disse forhold følger af PRIIP-forordningen. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Den gældende § 27 i lov om finansiel virksomhed er en national implementering af artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter), der bl.a. omhandler fondsmæglerselskabers tilladelse. Den foreslåede ændring af § 27 i lov om finansiel virksomhed, der giver fondsmæglerselskaber mulighed for at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser i en dattervirksomhed, er som den gældende § 27 i lov om finansiel virksomhed konform med EU-retten, men giver fondsmæglerselskaber større fleksibilitet inden for deres tilladte virksomhedsområde til at indrette sig organisatorisk i og uden for Danmark samtidig med, at EU-retten overholdes. Det foreslåede § 27, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed henviser til CRR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber), idet kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger er fastsat heri.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, gennemføres de fornødne ændringer som følge af forsikringsdistributionsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution). Gennemførelsen er en direktivnær implementering, der ikke går videre end direktivet foreskriver. Ændringen sikrer en korrekt implementering af direktivets artikel 2, stk. 1, nr. 3 og 4.

Med lovforslaget gennemføres endvidere de fornødne ændringer som følge af CRR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber). Med de foreslåede ændringer sikres det, at pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers aktiekapital lever op til kravene til egentlige kernekapitalinstrumenter i artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, hvorved aktiekapitalen i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og de typer fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravene til egentlige kernekapitalinstrumenter i CRR, fremadrettet fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler for filialer af virksomheder fra tredjelande, som svarer til de regler, som tilsvarende danske virksomheder og filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU skal overholde i henhold til direkte gældende forordninger. Filialer af virksomheder fra tredjelande må ikke være underlagt en gunstigere regulering end filialer med hovedkontor i EU, jf. artikel 47, stk. 1, i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber).

§ 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed implementerer dele af artikel 32, stk. 4, i BRRD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber). Bestemmelsen i BRRD foreskriver, at en virksomhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis virksomheden ikke kan opretholde sin tilladelse. Med den foreslåede ændring af § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed

omfatter § 224 a, stk. 1, alle de tilfælde, hvor Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse ufrivilligt. Lovforslagets ændring af § 224 a, stk. 1, nr. 1, er i overensstemmelse med EBA's retningslinjer af 6. august 2015 for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07), som henviser til alle de situationer, hvor en virksomheds tilladelse kan inddrages.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.: [...]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre-udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om at ophæve kravet om, at skadesforsikringselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, vurderes isoleret set at medføre en mindre administrativ byrdelettelse for Finanstilsynet. Finanstilsynet vil ikke længere skulle gennemgå de kvartalsvise indberetninger, som skadesforsikringselskaberne i dag foretager over de registrerede aktiver. Finanstilsynet vil dog som følge af forslaget skulle skærpe den løbende overvågning af skadesforsikringselskabernes pantsætning af aktiver for at varetage beskyttelsen af forsikringstagernes interesser. Forslaget vurderes derfor samlet set ikke at have positive administrative konsekvenser for Finanstilsynet.	Den foreslåede ændring af § 27 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaber får mulighed for at få tilladelse til at etablere dattervirksomheder, der udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er opført i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, vil medføre en mindre administrativ byrde for Finanstilsynet, idet Finanstilsynet ifølge lovforslaget vil skulle give tilladelse til etableringen samt føre tilsyn med fondsmæglerselskabets styring og kontrol af dattervirksomheden. Den administrative byrde afhænger af, i hvor høj grad muligheden for at etablere dattervirksomheder, der udøver en eller flere accessoriske tjenesteydelser, vil blive udnyttet af fondsmæglerselskaber.

	<p>Den foreslåede ophævelse af kravet om den ansvarshavende aktuars beretning i § 108, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed forventes at medføre en administrativ lettelse hos Finanstilsynet grundet mindre sagsbehandling, da Finanstilsynet vil modtage færre indberetninger.</p>	
<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen.</p>	<p>Ingen.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering påpeger i sin rapport, at der ikke er estimeret en direkte byrdelettelse for erhvervslivet som følge af lovforslagets ændring af § 27 i lov om finansiel virksomhed. Imidlertid vil en lempelse af fondsmæglerselskabers adgang til at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser gennem dattervirksomheder kunne medføre positive afledte effekter i form af øget konkurrenceevne og dermed øget indtjening. Udviklingen af konkurrenceevnen afhænger dog af, om fondsmæglerselskaberne vil gøre brug af mulighederne for at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser gennem dattervirksomheder.</p> <p>Forslaget om at ophæve kravet om, at skadesforsikringselskaber skal have og føre et register over en gruppe aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets</p>	<p>Lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet som følge af gennemførelsen af den politiske aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Med lovforslaget vil der bl.a. blive indført en ny underretningspligt om nøglepersoner. Denne løbende byrde anses dog ikke som væsentlig, da der ikke er formkrav til denne underretning, ligesom underretningspligten kun gør sig gældende, når en ny person varetager rollen som nøgleperson efter lovforslagets ikrafttræden.</p> <p>Lovforslaget kan skabe øgede omkostninger for filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber fra tredjelande. Der er i dag ingen filialer af virksomheder fra tredjelande i Danmark, hvorfor omkostningerne kun vil blive pålagt filialer, som fremover etablerer sig i Danmark. De byrder, som filialer af virksomheder fra tredjelande vil blive</p>

	<p>samlede forsikringsmæssige hensættelser, medfører en lettelse af de administrative byrder for skadesforsikrings-selskaberne. Lettelsen er estimeret til ca. 8 mio. kr. årligt for skadesforsikrings-selskaber.</p> <p>Det er endvidere estimeret, at den foreslåede ophævelse af kravet om den ansvarshavende aktuars beretning i § 108, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, vil medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet på ca. 1,2 mio. kr. årligt.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse, hvorefter erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om, under hvilke betingelser finansielle virksomheder kan kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasse-løsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret (passiv accept), vil kunne medføre betydelige administrative lettelser for de finansielle virksomheder. Det følger af den rapport, som arbejdsgruppen for eftersynet af den finansielle regulering afgav, at der er estimeret et byrdelettelsespotentialt på ca. 131 mio. kr. årligt, hvis udmøntningen af anbefalingen fører til, at ca. 90 pct. af den fysiske brevpost kan erstattes med digital post. Byrdelettelsespotentialt vil blive nærmere fastlagt i forbindelse med udmøntningen af</p>	<p>pålagt, bør dog ikke blive større end de byrder, som tilsvarende danske virksomheder er pålagt i medfør af lovgivningen.</p> <p>Den foreslåede ændring af definitionen af forsikringsformidler i § 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling vil medføre en udvidelse af anvendelsesområdet for loven. Ændringen vil medføre, at kreditinstitutter, der alene distribuerer simple eller mindre forsikringer, der er tilknyttet kreditinstituttets hovedydelser, også vil være omfattet af lov om forsikringsformidling. Det vil indebære øgede øvrige efterlevelseseffekter for disse kreditinstitutter, da ansatte, der distribuerer forsikringer, skal opfylde kompetencekravene i bekendtgørelse nr. 363 af 26. april 2018 om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte i forsikrings-selskaber, genforsikrings-selskaber og ansatte hos en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler. Erhvervsministeriet vurderer, at der vil være tale om forholdsvis simple kompetencekrav, hvorfor det vurderes, at udgifterne hertil vil være af mindre karakter. De øvrige efterlevelseseffekter vurderes ikke at overstige 10 mio. kr. årligt.</p> <p>Den foreslåede ændring til § 361, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter benchmarkadministratorer opkræves en årlig afgift, vil medføre økonomiske konsekvenser for benchmarkadministratorerne. Bestemmelsen vil dog ikke medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som helhed, da Finanstilsynets samlede ramme for opkrævning af afgifter ikke ændres. De</p>
--	---	---

	<p>den bekendtgørelse, som den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til.</p> <p>Den foreslåede ophævelse af muligheden for at anvende Garantiformuens midler i restruktureringsafdelingen til at dække omkostninger forbundet med restrukturering, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtræden af en datacentral i forbindelse med en fusion af et nødlidende pengeinstitut, forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Frigivelsen af de afgivne indeståelser på 1 mia. kr. vil dog medføre positive økonomiske konsekvenser for pengeinstitutterne.</p>	<p>afgifter, der opkræves hos benchmarkadministratorerne, vil medføre en tilsvarende reduktion for de øvrigt opkrævede afgifter. Det forventes, at op til fem virksomheder vil administrere op til 250 benchmarks, hvilket giver et årligt samlet maksimalt beløb på 675.000 kr. i 2016-niveau.</p> <p>Den foreslåede ændring til § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester efter lov om betalinger betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet, vil medføre økonomiske konsekvenser for de pågældende virksomheder. Bestemmelsen vil dog samlet ikke medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som helhed, da Finanstilsynets samlede ramme for opkrævning af afgifter ikke ændres.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet som følge af gennemførelsen af den politiske aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Med lovforslaget vil der bl.a. blive indført en ny underretningspligt om nøglepersoner. Denne løbende byrde anses dog ikke som væsentlig, da der ikke er formkrav til denne underretning, ligesom underretningspligten kun gør sig gældende, når en ny person varetager rollen som nøgleperson efter lovforslagets ikrafttræden.

		<p>Herudover indeholder lovforslaget bestemmelser om, at pengeinstitutter, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil skulle have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Der vil forestå administrative omstillingsomkostninger i forbindelse udarbejdelsen af disse politikker samt løbende administrative omkostninger til regelmæssig ajourføring. Af de relevante bestemmelser i lovforslaget fremgår det, at erhvervsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om den skriftlige politik, der skal sikre og fremme en sund virksomhedskultur. Lovforslaget giver dermed hjemmel til udstedelse af en bekendtgørelse, som kan have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der vil dog blive taget yderligere stilling til konsekvenserne af de foreslåede bestemmelser i forbindelse med udmøntningen af bekendtgørelsen.</p> <p>Lovforslaget indeholder en række ændringer af den finansielle regulering, hvorefter virksomheder omfattet af den finansielle regulering skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomhederne har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. De foreslåede ændringer vil medføre en række administrative byrder for virksomhederne, da virksomhederne bliver forpligtet til at kunne dokumentere deres opfølgning på indberetninger til whistleblowerordningerne. Efter gældende ret er der et krav om, at virksomhederne omfattet af den finansielle</p>
--	--	---

		<p>lovgivning skal have en whistleblowerordning. Herudover er de pågældende virksomheder forpligtet til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Ved etablering af en whistleblowerordning må det forudsættes, at de omfattede virksomheder allerede i dag er forpligtet til at behandle og følge op på de modtagne indberetninger via whistleblowerordningen. Det er vurderingen, at de foreslåede lovændringer har til hensigt entydigt at fastlægge de forpligtelser, som de omfattede virksomheder allerede er underlagt i dag. De administrative byrder anses derfor ikke som væsentlige.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber) indeholder ikke krav om, at nøglepersoner i pengeinstitutter skal være egnede og hæderlige. Direktivet indeholder heller ikke eksplicite regler om, at pengeinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.</p> <p>2. betalingstjenestedirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked) og 2. e-pengedirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed) fastlægger ikke nærmere regler om krav til egnethed og hæderlighed for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau. Direktiverne fastlægger endvidere ikke krav om, at betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.</p>	

4. hvidvaskdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme) fastlægger ikke nærmere regler om den hvidvaskansvarliges egnethed og hæderlighed.

I lovforslaget foreslås det at stille krav om, at nøglepersoner i pengeinstitutter skal være egnede og hæderlige. Herudover foreslås det at stille krav til egnethed og hæderlighed for så vidt angår den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Efter lovforslaget stilles der også krav om, at pengeinstitutter, e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Lovforslaget går derfor videre end CRD IV, 2. betalingstjenestedirektiv, 2. e-pengedirektiv og 4. hvidvaskdirektiv foreskriver.

Det følger af en række EU-retsakter på det finansielle område, herunder artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber), at det er et krav, at nationale tilsynsmyndigheder skal etablere en whistleblowerordning. Nogle af EU-retsakterne indeholder herudover krav om, at virksomhederne på det finansielle område skal etablere en intern whistleblowerordning, f.eks. artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Endvidere fastlægger EU-retsakterne regler om beskyttelse af whistleblowere, som indberetter en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af EU-retsakterne til en national tilsynsmyndigheds whistleblowerordning eller til en virksomheds whistleblowerordning. Med henblik på at sikre ensartet regulering på tværs af den finansielle sektor, indførte lov nr. 268 af 25. marts 2014 krav om etablering af whistleblowerordninger for en række virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, selvom virksomhederne ikke var omfattet af de EU-retlige krav om whistleblowerordninger. Baggrunden herfor var, at det ville være uhensigtsmæssigt, hvis medarbejdere skulle vurdere, om overtrædelsen, de havde tænkt sig at indberette, var omfattet af netop de regler, som beskytter whistleblowere, inden de foretog indberetningen.

Med dette lovforslag foreslås det at styrke reglerne om beskyttelse af whistleblowere. Det foreslås at ændre alle bestemmelser i den finansielle lovgivning, der vedrører whistleblowerordninger for at gennemføre dele af den nationale strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Den nationale strategi følger af den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Det betyder bl.a., at virksomheder omfattet af den finansielle regulering fremover skal kunne dokumentere, hvordan virksomhederne har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Derudover foreslås det at udvide beskyttelsen af ansatte, der har indberettet en virksomhed, således at virksomheden ikke må begrænse variabel aflønning til ansatte eller tidligere ansatte på grundlag af, at de har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering til en whistleblowerordning. De foreslåede ændringer følger ikke af de EU-retlige regler om whistleblowerordninger og går videre end EU-retten foreskriver.

Med lovforslaget gennemføres artikel 275, stk. 1, litra b, og stk. 2, i Solvens II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed) i lov om finansiell virksomhed. Gennemførelsen er en direktivnær implementering, der ikke går videre end direktivet foreskriver.

Med lovforslaget gennemføres artikel 8, litra d, i MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter) i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Gennemførelsen er en direktivnær implementering, der ikke går videre end direktivet foreskriver.

Med lovforslaget gennemføres de fornødne ændringer som følge af PRIIP-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)). De foreslåede ændringer indebærer bl.a., at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til at påse overholdelsen af PRIIP-forordningen for så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde i Danmark. Med de foreslåede ændringer sikres det endvidere, at overtrædelser af reglerne i PRIIP-forordningen kan sanktioneres i Danmark. Disse forhold følger af PRIIP-forordningen. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Den gældende § 27 i lov om finansiel virksomhed er en national implementering af artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter), der bl.a. omhandler fondsmæglerselskabers tilladelse. Den foreslåede ændring af § 27 i lov om finansiel virksomhed, der giver fondsmæglerselskaber mulighed for at udøve tilladte accessoriske tjenesteydelser i en dattervirksomhed, er som den gældende § 27 i lov om finansiel virksomhed konform med EU-retten, men giver fondsmæglerselskaber større fleksibilitet inden for deres tilladte virksomhedsområde til at indrette sig organisatorisk i og uden for Danmark samtidig med, at EU-retten overholdes. Det foreslåede § 27, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed henviser til CRR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber), idet kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger er fastsat heri.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, gennemføres de fornødne ændringer som følge af forsikringsdistributionsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution). Gennemførelsen er en direktivnær implementering, der ikke går videre end direktivet foreskriver. Ændringen sikrer en korrekt implementering af direktivets artikel 2, stk. 1, nr. 3 og 4.

Med lovforslaget gennemføres endvidere de fornødne ændringer som følge af CRR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber). Med de foreslåede ændringer sikres det, at pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers aktiekapital lever op til kravene til egentlige kernekapitalinstrumenter i artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, hvorved aktiekapitalen i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og de typer fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravene til egentlige kernekapitalinstrumenter i CRR, fremadrettet fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR. De foreslåede ændringer går ikke videre end det, der er nødvendigt som følge af forordningen.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler for filialer af virksomheder fra tredjelande, som svarer til de regler, som tilsvarende danske virksomheder og filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU skal overholde i henhold til direkte gældende forordninger. Filialer af virksomheder fra tredjelande må ikke være underlagt en gunstigere regulering end

	<p>filialer med hovedkontor i EU, jf. artikel 47, stk. 1, i CRD IV (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber).</p> <p>§ 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed implementerer dele af artikel 32, stk. 4, i BRRD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber). Bestemmelsen i BRRD foreskriver, at en virksomhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis virksomheden ikke kan opretholde sin tilladelse. Med den foreslåede ændring af § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed omfatter § 224 a, stk. 1, alle de tilfælde, hvor Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse ufrivilligt. Lovforslagets ændring af § 224 a, stk. 1, nr. 1, er i overensstemmelse med EBA's retningslinjer af 6. august 2015 for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07), som henviser til alle de situationer, hvor en virksomheds tilladelse kan inddrages.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA X	NEJ

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 1, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed bestemmer, hvilke regler i lov om finansiel virksomhed, der finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder.

Med lovforslaget nyaffattes kravene til systemisk vigtige finansielle institutters (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutters (G-SIFI) identificering af nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i §§ 312 a og 313 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås desuden med lovforslaget at indføre krav om, at alle pengeinstitutter skal identificere nøglepersoner, underrette Finanstilsynet herom, og at nøglepersoner i pengeinstitutter skal leve op til regler om egnethed og hæderlighed. Som følge heraf foreslås det at ophæve §§ 312 a og 313 a i lov om finansiel virksomhed og samle kravene til SIFI'ers, G-SIFI'ers og pengeinstitutters identificering af nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner i SIFI'er, G-SIFI'er og pengeinstitutter skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i en ny bestemmelse § 64 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, samt bemærkningerne hertil.

Som følge heraf foreslås det at ændre § 1, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed fra §§ 312 a og 313 a til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1 og 4. Det foreslås endvidere at indsætte en ny henvisning, så det fremgår, at § 46, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 46, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Med de foreslåede ændringer ændres der ikke ved, hvilke af lovens bestemmelser, der i øvrigt finder anvendelse for henholdsvis finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter gældende ret kan Finanstilsynet fastsætte regler for filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale, jf. § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder endvidere anvendelse på filialerne af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber fra tredjelande.

Det foreslås at nyaffatte § 1, stk. 3, 2. pkt., så Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om virksomhedens indretning for filialer af virksomheder fra tredjelande, herunder regler om kapitalforhold m.v.

Den foreslåede nyaffattelse er en konsekvens af, at centrale regler for finansielle virksomheder i stigende grad bliver reguleret i forordninger, der er direkte gældende for virksomheder, som har tilladelse i Danmark. Forordninger er ikke direkte gældende for filialer af virksomheder fra tredjelande, som etableres inden for EU.

§ 1, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed har til formål dels at sikre opfyldelsen af kapitalkrav og tilsyn med de virksomheder, der driver virksomhed fra herværende filialer dels at sikre, at konkurrencen mellem de danske finansielle virksomheder og filialerne af virksomheder fra tredjelande ikke sker på urimelige vilkår. Der henvises i den henseende til bemærkningerne til § 1, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg A, side 4642.

Med den foreslåede ændring får Finanstilsynet en mere generel bemyndigelse til at fastsætte regler om virksomhedens indretning end der hidtil har været gældende. Med denne bemyndigelse kan Finanstilsynet sætte regler i kraft for filialer af virksomheder fra tredjelande, som er direkte gældende for danske virksomheder gennem forordninger. Bemyndigelsen skal dermed sikre lige vilkår for danske virksomheder, filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU og filialer af virksomheder fra tredjelande.

Bemyndigelsen for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler vil især omfatte regler om tilladelse, ophør, kapitalkrav, regnskab og revision og ledelse. Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes over for filialer af virksomheder, der er hjemmehørende i et tredjeland, og hvor virksomheden er undergivet tilsvarende lovgivning og tilsyn, som finansielle virksomheder med hjemsted i et land inden for EU eller i et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

For filialer af administrationsselskaber fastsættes endvidere regler om, hvilken form for virksomhed selskabet kan udøve her i landet. Sådanne filialer vil alene kunne administrere og markedsføre institutter for kollektiv investering, der har tilladelse i administrationsselskabets eget hjemland samt udføre rådgivning.

Der er særligt behov for at kunne sætte regler omfattet af CRR i kraft for filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber fra tredjelande. CRR indeholder krav til kapitalgrundlag, kapitalkrav, store eksponeringer, eksponeringer mod overført kreditrisiko, likviditet, gearing og oplysningspligt for kreditinstitutter og investeringsselskaber. CRR finder ikke anvendelse på filialer af virksomheder fra tredjelande, men filialer af virksomheder fra tredjelande må ikke være underlagt en mere gunstig behandling end filialer af institutter med hovedkontor i EU, jf. artikel 47, stk. 1, i CRD IV.

Det er ikke hensigten med bemyndigelsen, at hele CRR skal sættes i kraft for filialer af virksomheder fra tredjelande, da filialforholdet vil medføre så omfattende tilpasning af reglerne, at det ikke vil være

effektivt. I stedet vil der blive fastsat regler på de mest væsentlige risikoområder tilpasset filialforholdet. Det vil f.eks. være regler om kapital, likviditet og krav til eksponeringer. Regler om kapital og likviditet vil sikre, at filialen har økonomisk dækning af sine særskilte aktiviteter i Danmark, og at filialen kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Krav til eksponeringer vil sikre, at der ikke sker en koncentration mod de samme risici. Koncentrerede risici efterlader en virksomhed udsat, hvis de pågældende risici udvikler sig i en negativ retning.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikrings-selskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder endvidere anvendelse på filialerne af kreditinsti-tutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber fra tredjelande.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. *pkt.* i § 1, stk. 3, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at filialer af virksomheder fra tredjelande af en vis størrelse skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab.

Den foreslåede ændring og udvidelse af Finanstilsynets bemyndigelse skyldes hensynet til danske pengeinstitutter og institutter fra andre EU-medlemslande, der ikke bør være underlagt strengere regler end filialer af virksomheder fra tredjelande. Dette er i overensstemmelse med kravet i CRD IV om, at filialer fra tredjelande ikke skal have gunstigere regler end filialer af institutter med hovedkon-tor i EU, jf. artikel 47, stk. 1, i CRD IV.

En udvidelse af Finanstilsynets bemyndigelse vil gøre det muligt at fastsætte regler om, at filialer af virksomheder fra tredjelande skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab. Det er hensigten med be-myndigelsen, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte regler, der beskriver, hvilke kriterier der vil kunne indgå i vurderingen af, hvorvidt en filial har en størrelse, der kan begrunde et krav om, at aktiviteterne skal udøves i et datterselskab frem for en filial. Det kan f.eks. være relevant at se på filialens størrelse, herunder størrelsen af ind- og udlån, både set i forhold til andre pengeinstitutter, men også filialens størrelse i forhold til hovedselskabet. Omfanget af betalinger kan også være relevant som kriterium i denne sammenhæng.

Dernæst kan det være relevant at inddrage forretningens kompleksitet og forbundethed med den øv-rige finansielle sektor. Dette kriterium vil kunne opdeles, hvorefter filialens kritiske funktioner vil udgøre et element og filialens aktiviteter, herunder komplicerede finansielle transaktioner, vil udgøre et andet. Med forretningens kritiske funktioner menes aktiviteter, hvis ophør vil kunne forstyrre ydel-ser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller forstyrre den finansielle stabilitet, herun-der filialens betalingsformidling, der er nødvendig for kunders daglige transaktioner.

Ved vurderingen af, om en filial af et pengeinstitut har opnået en størrelse og et omfang, der kan begrunde et krav om etablering af aktiviteter i et datterselskab, vil der med fordel kunne tages udgangspunkt i de kriterier, som indgår i bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I til at vurdere forenklede forpligtelser. Kriterierne giver en god indikation af virksomhedens, i dette tilfælde filialens, størrelse og omfang, herunder særligt kritiske funktioner, som vil være relevante for Finanstilsynet at føre et mere indgående tilsyn med end det er muligt, når disse aktiviteter udøves i en filial, hvor hovedselskabet er beliggende i et tredjeland. Disse kriterier vil dermed kunne være med til at definere filialens størrelse og omfang.

Til nr. 4 (§ 11, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 11, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, have tilladelse som forsikringsselskab. Et forsikringsselskab er defineret som en finansiel virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra e, i lov om finansiel virksomhed. Begrebet forsikringsvirksomhed er ikke nærmere defineret i lov om finansiel virksomhed. Der er dog generel enighed om, at forsikringsvirksomhed defineres som den virksomhed, der består i at indgå en aftale om overtagelse af den økonomiske risiko for en uvis begivenheds indtræden mod et vederlag, der kan beregnes statistisk. Den nærmere afgrænsning af forsikringsvirksomhed sker igennem praksis.

Kravet om tilladelse som forsikringsselskab er fraveget i § 11, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed for en række nærmere bestemte virksomheder, f.eks. A-kasser, Falck Danmark A/S, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, barselsfonde og Rejsegarantifonden.

I lov nr. 375 af 1. maj 2018 udvides Garantifonden for skadesforsikringsselskabers (Fonden) dækningsperiode for visse skadesforsikringsaftaler, der ikke kan gentegnes i tilfælde af et skadesforsikringsselskabs konkurs. Der er tale om ejerskifteforsikringer, sælgeransvarsforsikringer og byggeskadesforsikringer, hvor Fonden dækker krav i henhold til sådanne forsikringer i hele forsikringens løbetid.

I tilfælde af, at et skadesforsikringsselskab, der har tegnet et eller flere af de nævnte forsikringstyper, går konkurs, vil Fonden skulle overtage administrationen af forsikringerne indtil udløb. Det betyder, at Fonden overtager en forsikringsrisiko, som kræver en tilladelse i henhold til § 11, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 375 af 1. maj 2018 har udvidelsen af Fondens dækningsperiode for krav i henhold til ejerskifteforsikringer, sælgeransvarsforsikringer og byggeskadesforsikringer til formål at sikre forsikringstagerne og de sikrede en betryggende retsstilling i tilfælde af et skadesforsikringsselskabs konkurs, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 175 som fremsat, side 20. Det er ikke hensigten, at Fonden skal drive forsikringsvirksomhed.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 13* i § 11, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvor Fonden tilføjes listen over virksomheder, der ikke skal have tilladelse som forsikringsselskab.

Den foreslåede ændring præciserer, at Fonden ikke driver forsikringsvirksomhed, hvorfor den ikke skal have tilladelse som forsikringsselskab.

Finanstilsynet fører tilsyn med Fonden, jf. § 15 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber. Fonden vil være underlagt Finanstilsynets tilsyn, selvom Fonden ikke skal have Finanstilsynets tilladelse som forsikringsselskab.

Til nr. 5 (§ 13 a i lov om finansiel virksomhed)

§§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven indeholder regler, hvorefter aktionærer under visse forhold kan kræve, at kapitalselskabet indløser aktionærernes aktier (indløsningsret). Bestemmelserne i §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven omfatter både pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der er organiseret som aktieselskaber, jf. § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelserne finder ikke anvendelse på spare- og andelskasser.

§ 110 i selskabsloven indeholder regler om, at aktionærer kan kræve, at kapitalselskabet indløser aktionærernes kapitalandele, hvis de pågældende aktionærer på generalforsamlingen har modsat sig de vedtægtsændringer, som er nævnt i § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, i selskabsloven. Beslutning om vedtægtsændringer efter § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, vedrører ret til udbytte, overdragelse af kapitalandele, indløsning, mulighed for kapitalejeres udøvelse af stemmeret for egne eller andres kapitalandel og bestemmelser om sprog på generalforsamlingen og internt i kapitalselskabet.

Bestemmelserne i §§ 286, 306 og 318 k i selskabsloven indeholder regler om, at ved henholdsvis en grænseoverskridende fusion, spaltning eller flytning af hjemsted, kan aktionærer, der på generalforsamlingen har modsat sig enten fusionen, spaltningen eller flytningen af hjemsted, kræve, at kapitalselskabet indløser de pågældende aktionærers kapitalandele.

Det følger af artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, at kapitalinstrumenter kun kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis instrumenterne ikke kan indløses undtagen i tilfælde af likvidation eller ved diskretionære genkøb af instrumenter, hvor instituttet har modtaget Finanstilsynets tilladelse, f.eks. i forbindelse med aktietilbagekøbsprogrammer.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse § 13 a i lov om finansiel virksomhed, der bestemmer, at §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven ikke finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, bortset fra fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af kravet i artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktionærer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber ikke i medfør af bestemmelserne i §§ 110, 286, 306 og 318 k i selskabsloven vil kunne kræve, at selskabet indløser aktionærernes aktier. Ved indsættelse af den foreslåede bestemmelse gennemføres de fornødne ændringer af lov om finansiel virksomhed som følge af artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR. Den nye bestemmelse vil sikre, at pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers aktiekapital lever op til kravene til egentlige kernekapitalinstrumenter i CRR. Herved sikres det, at aktiekapitalen i danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber fremadrettet fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR.

For de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, gælder regler for indløsning af aktiekapital som fastsat i bekendtgørelse nr. 1358 af 22. november 2016 om opgørelse af basiskapital for gruppe 2-forsikringsselskaber og om opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber.

Til nr. 6 (§ 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 14, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver betingelserne for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Det følger af § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, at for gruppe 1-forsikringsselskaber er det bl.a. en betingelse for at opnå tilladelse, at de ansatte i gruppe 1-forsikringsselskabet, der skal identificeres som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre § 14, stk. 1, nr. 3, så det bliver en betingelse for pengeinstitutter og gruppe 1-forsikringsselskaber for at kunne opnå tilladelse af Finanstilsynet, at de ansatte i pengeinstituttet eller gruppe 1-forsikringsselskabet, der skal identificeres som nøglepersoner, opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås endvidere at ændre henvisningen til § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, da § 71, stk. 2, foreslås ophævet, og forpligtelsen til at identificere nøglepersoner for pengeinstitutter og gruppe 1-forsikringsselskaber med lovforslaget fremover vil fremgå af det foreslåede § 64 c, stk. 1, og § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget indføres krav om, at alle pengeinstitutter skal identificere nøglepersoner, underrette Finanstilsynet herom, og at nøglepersoner i pengeinstitutter skal leve op til regler om egnethed og

hæderlighed. Kravene foreslås indsat i § 64 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Som konsekvens heraf foreslås det at tilføje pengeinstitutter til § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, så det også for pengeinstitutter bliver en betingelse for at opnå tilladelse af Finanstilsynet, at de ansatte i pengeinstituttet, der skal identificeres som nøglepersoner, opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed. Derudover foreslås det at indsætte en henvisning til forpligtelsen til at identificere nøglepersoner for pengeinstitutter i den foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget nyaffattes også kravene til gruppe 1-forsikringsselskabers identificering af nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 5, jf. stk. 1 og 2, og § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Lovforslaget indeholder forslag om at ophæve § 64, stk. 5, og § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed og samle kravene til nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber i en ny bestemmelse § 64 d. Som følge heraf foreslås det at indsætte en henvisning til forpligtelsen til at identificere nøglepersoner for gruppe 1-forsikringsselskaber i den foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed i § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 27, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 27 i lov om finansiel virksomhed, at fondsmæglerselskaber ikke må have dattervirksomheder, medmindre disse er fondsmæglerselskaber. Værdipapirhandlere, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsforvaltningsselskaber, er fondsmæglerselskaber, jf. § 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskaber må kun udføre de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

En dattervirksomhed er en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed.

§ 27 i lov om finansiel virksomhed har til formål at mindske de risici, som et fondsmæglerselskab må påtage sig. Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den ophævede lov om fondsmæglerselskaber. Ifølge bemærkningerne til § 27 i lov om finansiel virksomhed er hensigten med bestemmelsen, at fondsmæglerselskaber ikke skal have adgang gennem dattervirksomheder til at udøve aktiviteter, der falder uden for deres begrænsede virksomhedsområde, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, og derigennem påtage sig de risici, der kan være forbundet med udøvelse af anden virksomhed, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4642. Derudover skal bestemmelsen ses i sammenhæng med, at kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag er forholdsvist beskedne i forhold til de fleste andre finansielle virksomheder, jf. § 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, sammenlignet med f.eks. § 7, stk. 7, og § 8, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Fondsmæglerselskabers virksomhedsområde er mere restriktivt reguleret end de fleste andre finansielle virksomheder, idet fondsmæglerselskaber alene kan udføre de aktiviteter, der er omfattet af bilag 4 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. I bilag 4

i lov om finansiel virksomhed er oplyst dels aktiviteter, der kræver tilladelse som værdipapirhandler, jf. afsnit A, dels aktiviteter, der anses for at være accessoriske hertil, men som ikke i sig selv kræver tilladelse, jf. afsnit B. Det følger af § 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at tilladelse som værdipapirhandler ikke kan gives til virksomheder, der alene udøver accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 4, afsnit B.

§ 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 6, i MiFID II.

De aktiviteter, der er oplyst i bilag 4 i lov om finansiel virksomhed, kan udføres med de instrumenter, der er oplyst i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Dertil kan fondsmæglerselskaber udøve tjenesteydelser med de instrumenter og kontrakter, som fremgår af § 16 og § 17 i lov om finansiel virksomhed. Bilag 4 og 5 i lov om finansiel virksomhed er med enkelte undtagelser en direktivkonform implementering af bilag I i MiFID II i dansk ret.

Danske fondsmæglerselskaber er underlagt op til fire forskellige kapitalkrav. De fire kapitalkrav følger dels af § 9 og § 125 i lov om finansiel virksomhed og dels af artikel 92 og 95-97 i CRR.

Kapitalkravene omfatter krav til startkapital, et krav om, at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger (omkostningskravet), et krav om, at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst 8 pct. af selskabets samlede risikoeksponering (8 pct.-kravet) og et krav om, at kapitalgrundlaget skal være af en størrelse, type og fordeling, som selskabet anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for (det individuelle solvensbehov). Hvilke kapitalkrav et fondsmæglerselskab er omfattet af afhænger af den investeringservice og de investeringsaktiviteter, fondsmæglerselskabet har tilladelse til, samt om fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler samt aktiver.

Det foreslås at indsætte et *stk. 2* i § 27 i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet uanset *stk. 1* kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab etablerer dattervirksomheder, der udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 4, afsnit B.

Af bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed fremgår følgende accessoriske tjenesteydelser:

- 1) Boksudlejning.
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.
- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice.

- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 6) Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.
- 7) Investeringservice og investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i dette bilag vedrørende det underliggende instrument for derivaterne omfattet af bilag 5, nr. 5-7 og 10, når disse er knyttet til investeringserviceydelsen eller accessoriske tjenesteydelser.
- 8) Formidling og rådgivning om lån og kreditter til gearede investeringer.

Lovforslaget vil medføre, at fondsmæglerselskaber ud over at kunne etablere dattervirksomheder, der selv er fondsmæglerselskaber, jf. § 27, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan få tilladelse til gennem dattervirksomheder at udøve de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed. Disse dattervirksomheder kan ikke være fondsmæglerselskaber. Lovændringen vil ikke indebære, at der kan opnås tilladelse som fondsmæglerselskab til en dattervirksomhed, der alene udøver de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskaber vil efter den foreslåede ændring fortsat kun få tilladelse til at udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i tilknytning til tilladelse til investeringservice og -aktiviteter oplistet i bilag 4, afsnit A, jf. § 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse.

De kriterier, som Finanstilsynet bl.a. vil lægge vægt på i sin vurdering, er de samme som efter § 38, stk. 8, og § 40, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det vil betyde, at ansøgning om tilladelse skal indgives, inden dattervirksomheden etableres, og at ansøgningen vil skulle indeholde oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering af, om fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Ansøgningen vil bl.a. skulle indeholde oplysninger om, hvor dattervirksomheden påtænkes etableret, oplysninger om de accessoriske tjenesteydelser oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, der påtænkes udøvet i dattervirksomheden, oplysninger om fondsmæglerselskabets styring og kontrol af dattervirksomheden og oplysninger om fondsmæglerselskabets investering i forbindelse med etableringen.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Lovforslaget vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse til at have dattervirksomheder, der alene udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed. Inddragelsen af tilladelsen vil ske, hvis Finanstilsynet ikke længere vurderer, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig.

Det foreslås endvidere at indsætte et *stk. 3* i § 27 i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at fondsmæglerselskaber, som har fået tilladelse til etablering af dattervirksomheder, jf. *stk. 2*, og som er omfattet af kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger i henhold til artikel 97, *stk. 1*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (omkostningskravet), ved opgørelsen af omkostningskravet skal medtage de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder.

Lovforslaget vil medføre, at fondsmæglerselskaber, der har etableret dattervirksomheder, jf. det foreslåede § 27, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed, ved opgørelsen af omkostningskravet skal medtage de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder.

Reglerne for opgørelse af kapitalgrundlagskrav for modervirksomheder på selskabs- og koncernniveau fremgår af dels kapitel 12 i lov om finansiel virksomhed og dels af artikel 11-18 samt artikel 98 i CRR. Heraf fremgår det, at modervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, ikke er omfattet af krav om at opgøre omkostningskravet på konsolideret niveau, jf. dog artikel 98 i CRR. Af artikel 98 i CRR fremgår kapitalgrundlagskrav for visse fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, på konsolideret niveau.

Baggrunden for det foreslåede § 27, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed er et ønske om ikke at tilskynde fondsmæglerselskaber til at etablere dattervirksomheder med henblik på at opnå et mindre omkostningskrav med risiko for kunderne. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at fondsmæglerselskaber, der opretter en eller flere dattervirksomheder, jf. § 27, *stk. 2*, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, har samme omkostningskrav som fondsmæglerselskaber, der vælger at udøve den tilladte accessoriske virksomhed gennem fondsmæglerselskabet selv.

Det foreslåede § 27, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed stemmer også overens med kravet om, at fondsmæglerselskaber ved opgørelsen af omkostningskravet skal medtage en del af tilknyttede agenter faste omkostninger, jf. artikel 34b, *stk. 2*, litra d, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/488 af 4. september 2014 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 for så vidt angår kapitalgrundlagskrav for selskaber baseret på faste omkostninger. Det fremgår af betragtning nr. 3 til den delegerede forordning, at tilknyttede agenter eksponerer fondsmæglerselskabet, som anvender dem, mod risici på samme måde som fondsmæglerselskabet selv, og at faste omkostninger i tilknyttede agenter derfor skal medregnes ved opgørelsen af fondsmæglerselskabets omkostningskrav.

§ 373, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse, og det er i bestemmelsen angivet, hvilke overtrædelser af bestemmelser i bl.a. lov om finansiel virksomhed, der straffes med bøde

eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af § 27 i lov om finansiel virksomhed kan straffes med bøde eller fængsel, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget foreslås indsat et stk. 2 og 3 i § 27 i lov om finansiel virksomhed. Da det fremgår af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af bl.a. § 27 i lov om finansiel virksomhed kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, vil overtrædelse af det foreslåede § 27, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed være omfattet af straffebestemmelsen.

Til nr. 8 (§ 43, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Der findes i dag ikke regler, der generelt regulerer, hvordan finansielle virksomheder skal kommunikere med deres kunder. Udgangspunktet er derfor, at de finansielle virksomheder kan kommunikere med deres kunder på den måde, som aftaleparterne finder mest hensigtsmæssig.

Det foreslås, at der i § 43, stk. 8, i lov finansiel virksomhed, indsættes en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, under hvilke betingelser en finansiel virksomhed i overensstemmelse med stk. 1, kan kommunikere digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret. Kunder, der i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er undtaget fra at skulle modtage digital post fra offentlige afsendere, skal give udtrykkelig accept til digital kommunikation.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse, der nærmere fastsætter rammerne for, hvornår det vil være i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis indenfor virksomhedsområdet, at en finansiel virksomhed kommunikerer digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret.

Reglerne i bekendtgørelsen for kommunikation mellem den finansielle virksomhed og dens kunder vil vige for eventuelle regler om, at oplysninger eller information skal leveres til en kunde på en bestemt måde eller eksempelvis skal gives på papir.

Det vil medføre, at § 3 i bekendtgørelse nr. 455 af 30. april 2018 om god skik om forsikringsdistributører, der indeholder et udgangspunkt om, at visse oplysninger i bekendtgørelsen skal gives på papir, ikke kan fraviges med reglerne i den kommende bekendtgørelse. Oplysningerne skal fortsat gives på papir, medmindre undtagelserne i § 3 er opfyldt. Er undtagelserne i § 3 opfyldt, kan oplysningerne gives på de i § 3 anførte måder, uden at reglerne i den kommende bekendtgørelse om digital kommunikation mellem finansielle virksomheder og deres kunder er opfyldt.

Bekendtgørelsen vil indeholde regler om, under hvilke betingelser en finansiel virksomhed kan kommunikere digitalt med sine kunder ved brug af passiv accept. Det vil medføre, at kunderne aktivt kan fravælge, at den finansielle virksomhed kommunikerer digitalt med kunden via den postkasseløsning,

som den finansielle virksomhed har besluttet at anvende. Kunden kan derfor fortsat vælge, at kommunikationen skal gives på en anden måde, f.eks. på papir.

Bekendtgørelsen vil derfor også indeholde varslingsregler, der skal sikre, at den finansielle virksomhed først skal varsle kunden om, at den finansielle virksomhed fremadrettet vil kommunikere via en digital postkasseløsning, ligesom den finansielle virksomhed i forbindelse med varslingen skal oplyse kunden om de valgmuligheder, kunden har for at kommunikere med den finansielle virksomhed på en anden måde.

Bekendtgørelsen vil endvidere fastsætte, at reglerne i bekendtgørelsen ikke finder anvendelse på personer, der i medfør af lov om Digital Post fra offentlige afsendere og bekendtgørelse nr. 1553 af 20. december 2013 om fritagelse for fysiske personer fra tilslutning til Offentlig Digital Post m.v., er fritaget fra at modtage post fra det offentlige via e-boks. De finansielle virksomheder vil fremadrettet skulle kommunikere med disse kunder på samme måde, som de gør i dag.

Bekendtgørelsen vil endvidere indeholde regler, der skal sikre, at den valgte digitale kommunikationsform er let tilgængelig for kunderne, således at kunderne har let adgang til at modtage og læse deres post, uanset hvilken teknologi de benytter i dagligdagen.

Bekendtgørelsen vil endvidere kunne indeholde regler om, at den digitale postkasseløsning skal indeholde funktioner, der sikrer, at information kan videresendes til en digital postkasseløsning, som kunden selv har valgt. Det med henblik på at muliggøre, at kunden aktivt kan vælge, at al information til kunden fra finansielle virksomheder lander i én bestemt digital postkasse, f.eks. den digitale postkasseløsning, der anvendes af det offentlige. Hermed vil kunden kunne undgå at skulle tilgå flere digitale postkasser for at læse modtaget digital post fra alle de finansielle virksomheder, som kunden har indgået en aftale med.

Bekendtgørelsen vil endvidere indeholde krav, der skal sikre, at kunderne varigt har adgang til de oplysninger eller meddelelser, der er afleveret i den digitale postkasseløsning, også efter at et kunde-forhold er afsluttet. Varig adgang kan også opfyldes ved, at kunden inden udløb af en rimelig frist efter aftaleforholdets ophør eller forud for postkasseløsningens permanente nedlukning har mulighed for let at videresende oplysninger eller meddelelser til en anden adresse eller postkasse. Derudover vil bekendtgørelsen regulere, hvilke krav om at der til den digitale postkasse er knyttet en notifikation af kunden, således at det sikres, at kunden løbende bliver opmærksom på ny post.

Bekendtgørelsen vil endelig indeholde bestemmelser, der sikrer, at finansielle virksomheder ikke ved brug af passiv accept kan sende markedsføringsmateriale m.v. til deres kunder.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse har ikke til hensigt at ændre på de krav finansielle virksomheder skal sikre er opfyldt i forbindelse med kommunikation om personoplysninger. Det vurderes på den baggrund ikke nødvendigt at fastsætte yderligere krav til IT-sikkerhedsstandarder vedrørende kommunikation om personoplysninger.

Forslaget og den kommende bekendtgørelse er offentligretlig regulering, der alene regulerer, hvornår de finansielle virksomheder kan benytte digital kommunikation med deres kunder ved brug af passiv accept i overensstemmelse med § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, det vil sige inden for rammerne af redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Forslaget forholder sig ikke til de civile retlige konsekvenser af at benytte denne kommunikationsmetode, og det vil som i dag være de almindelige civile retlige principper, der afgør, hvorvidt den finansielle virksomhed eller kunden kan støtte ret på varslinger, opsigelser m.v. og ved tvivlstilfælde et spørgsmål, der konkret afgøres af domstolene.

Digital kommunikation kan være forbundet med særlige udfordringer for borgere med begrænsede eller ingen digitale kompetencer. Det er fortsat vigtigt for samfundet, at disse borgere på lige fod med andre grupper har adgang til de finansielle ydelser, såsom bankkonti, realkreditlån, pensionsopsparinger og forsikringsdækninger. Borgernes manglende adgang til digitale løsninger samt borgernes manglende digitale kompetencer bør ikke påvirke deres muligheder for at have adgang til finansielle ydelser. Forslaget indeholder derfor krav om, at kunder, der i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere er undtaget fra at skulle modtage digital post fra offentlige afsendere, skal give udtrykkelig accept til digital kommunikation med finansielle virksomheder.

Til nr. 9 (§ 46, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 46, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter er underlagt et forbud mod at lånefinansiere tegning og salg af aktier, andelsbeviser og garantbeviser i det pågældende institut. Det betyder, at et pengeinstitut, herunder en bank, ikke må låne penge ud til, at en kunde køber ejerandele i det pågældende pengeinstitut. Forbuddet gælder kun for pengeinstitutter, hvilket udgør banker, sparekasser og andelskasser. Bestemmelsen blev indsat i 2009 ved lov nr. 67 af 3. februar 2009, da det under den finansielle krise kom frem, at en række pengeinstitutter havde tilbudt deres kunder kreditter, der var øremærket til køb af bankens egne aktier eller sparekassens garantbeviser, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3075. Forbuddet gælder dog ikke pengeinstitutters lånefinansiering af pengeinstitutters ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning, jf. § 46, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Forbuddet mod at lånefinansiere tegning og køb af egne aktier m.v. i § 46, stk. 2, blev indført med henblik på at forbyde den praksis, som op til den finansielle krise blev konstateret blandt pengeinstitutter.

Forbuddet har til formål at give en bedre forbrugerbeskyttelse til pengeinstitutternes kunder. Var der ikke et sådant forbud, kunne kunden f.eks. lide et dobbelt tab, hvis aktiekursen falder, hvorved kunden taber penge på faldet i aktiens kursværdi samtidig med, at kunden hæfter for det lån, der blev optaget for at købe aktier i pengeinstituttet.

Forbuddet gælder ikke for realkreditinstitutter og heller ikke for et pengeinstituts lånefinansiering af aktiekøb i et andet selskab inden for samme koncern. Et pengeinstitut må således ikke lånefinansiere kunders køb af aktier i pengeinstituttet selv, men må gerne yde lån til køb af aktier i et penge- eller

realkreditinstitut inden for samme koncern. Kunder i realkreditinstitutter får derfor ikke den samme beskyttelse som kunder i pengeinstitutter, i de tilfælde hvor realkreditinstitutter måtte lånefinansiere køb af egne aktier.

Artikel 28, stk. 1, litra b, i CRR indebærer imidlertid, at aktier og andre kapitalinstrumenter, der er finansieret af instituttet selv eller af et institut i samme koncern, ikke kan medregnes i instituttets eller koncernens kapitalopgørelse. Det betyder, at de pågældende aktier og andre kapitalinstrumenter ikke kan medregnes i hverken instituttets eller koncernens kapitalgrundlag. Man vil med andre ord ikke opnå nogen kapitalmæssig gevinst ved at låne penge til sine kunder for at investere i aktier i pengeinstituttets moder- eller søstervirksomhed. CRR indeholder dog ikke et forbud mod at lånefinansiere tegning og salg af aktier og andre kapitalinstrumenter.

Det er i forbindelse med politiske drøftelser af denne problemstilling blevet besluttet, at forbuddet skal udvides til også at gælde for realkreditinstitutter og koncernforbundne selskaber. På den måde vil reglerne være ens på tværs af de forskellige virksomhedstyper, og kunderne får dermed den samme beskyttelse uanset virksomhedstypen. For at imødekomme ønsket om at udvide forbuddet mod, at pengeinstitutter kan lånefinansiere køb af egne aktier, foreslås det, at forbuddet også skal gælde for realkreditinstitutter, finansielle holdingvirksomheder og koncernforbundne selskaber.

Det foreslås at ophæve § 46, stk. 2, og indsætte et nyt stk. 2.

Med *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at forbuddet mod lånefinansiering som nævnt i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders tegning og salg af aktier, andels- eller garantbeviser i den pågældende virksomhed, uanset om lånet bliver ydet af instituttet eller virksomheden selv eller af et selskab, der er koncernforbundet med det pågældende institut eller den pågældende finansielle holdingvirksomhed.

Denne ændring vil medføre, at hverken et penge- eller realkreditinstitut fremover må lånefinansiere kunders køb af aktier i pengeinstituttet eller realkreditinstituttet selv eller yde lån til køb af aktier i et penge- eller realkreditinstitut inden for samme koncern. En koncern er ifølge § 5, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed en modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 5 a i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af § 5 a i lov om finansiel virksomhed, at en modervirksomhed udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. Modervirksomheden kan være et holdingselskab. Forbuddet mod at yde lån inden for samme koncern medfører, at en modervirksomhed ikke må yde lån til køb af aktier i en dattervirksomhed inden for samme koncern, men også at en dattervirksomhed ikke må yde lån til en anden dattervirksomhed eller modervirksomheden inden for samme koncern.

Det foreslås også at indføre et forbud mod finansielle holdingvirksomheders tegning og salg af egne aktier m.v., sådan at finansielle koncerner ikke kan omgå forbuddet mod lånefinansiering af egne aktier i penge- og realkreditinstitutter.

Finansielle holdingvirksomheder er defineret i § 5, stk. 1, nr. 10-12 og 15-16, i lov om finansiell virksomhed og omfatter begreberne finansiell holdingvirksomhed, pengeinstituttholdingvirksomhed, realkreditinstituttholdingvirksomhed, fondsmæglerholdingvirksomhed og investeringsforvaltningsholdingvirksomhed. En finansiell holdingvirksomhed er en modervirksomhed, der ikke selv er en finansiell virksomhed, men er i en koncern, hvor mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er en finansiell virksomhed, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor, jf. § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiell virksomhed. Endvidere er en finansiell holdingvirksomhed en modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter, og hvor mindst én af dattervirksomhederne er en finansiell virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 10, litra b, i lov om finansiell virksomhed. Dette gælder dog ikke, hvis de finansielle virksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder. I sådanne tilfælde vil modervirksomheden i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 13-14, i lov om finansiell virksomhed.

Udvidelsen af forbuddet i 1. pkt. forventes ikke at medføre de store ændringer, idet artikel 28, stk. 1, litra b, i CRR, der gælder for både penge- og realkreditinstitutter, indebærer, at aktier og andre kapitalinstrumenter, der er finansieret af instituttet selv eller et institut i samme koncern, ikke kan medregnes i instituttets eller koncernens kapitalopgørelse. På baggrund heraf vurderes det, at de finansieringsmodeller, hvor et realkreditinstitut finansierer køb af egne aktier, eller hvor et penge- eller realkreditinstitut finansierer køb af aktier i koncernen, ikke er særlig udbredt i praksis.

Med *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at forbuddet i 1. pkt. ikke gælder for så vidt angår pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders lånefinansiering af køb af medarbejderaktier inden for koncernen som led i en medarbejderaktieordning. Dermed sikres det, at såfremt en af de førnævnte virksomhedstyper tilbyder en medarbejderaktieordning, og i den forbindelse ønsker at finansiere medarbejdernes køb af aktier, er forbuddet mod lånefinansiering i det foreslåede 1. pkt. ikke en hindring herfor.

Det foreslås desuden at indsætte et nyt *stk. 3*, hvoraf det fremgår, at *stk. 2* kun finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, hvor mindst en dattervirksomhed er et pengeinstitut eller realkreditinstitut. Bestemmelsen vil sikre, at kun de finansielle holdingvirksomheder, hvor mindst én dattervirksomhed er et pengeinstitut eller realkreditinstitut, bliver omfattet af forbuddet i det foreslåede *stk. 2*. Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at forbuddet ikke omfatter lånefinansiering til køb af egne aktier m.v. i en finansiell holdingvirksomhed eller nogen af dattervirksomhederne inden for samme koncern, hvis dattervirksomhederne i koncernen alene udgør fondsmæglersekskaber eller investeringssekskaber.

Overtrædelse af § 46 i lov om finansiell virksomhed er strafbelagt, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Overtrædelse af det foreslåede § 46, stk. 2, vil med lovforslaget kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

Til nr. 10 (§ 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

§ 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 42 og 43 i Solvens II, jf. Folketings-tidende 2015-16, tillæg A, L 37 som fremsat, s. 35.

Det foreslås at ophæve § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Ophævelsen er en konsekvens af, at reglerne om ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, samles i den foreslåede § 64 d i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Den foreslåede § 64 d i lov om finansiel virksomhed viderefører gældende ret for gruppe 1-forsikringsselskaber. Dette betyder, at gruppe 1-forsikringsselskaber fortsat vil skulle identificere selskabets nøglepersoner som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere vil gruppe 1-forsikringsselskaber uden unødigt ophold skulle underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber vil fortsat skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Endeligt vil gruppe 1-forsikringsselskaber som hidtil skulle underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Videreførelsen af reglerne i § 64 d i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 42 og 43 i Solvens II.

Til nr. 11 (§ 64 c og § 64 d i lov om finansiel virksomhed)

§ 64 c

Det følger af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, identificere instituttets nøglepersoner. Et SIFI og et G-SIFI skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, jf. § 312 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger endvidere af § 313 a i lov om finansiel virksomhed, at reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et

SIFI og et G-SIFI, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Der stilles i dag ikke krav til pengeinstitutter, som ikke er SIFI'er eller G-SIFI'er, om identificering af instituttets nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner i pengeinstitutter, som ikke er SIFI'er eller G-SIFI'er, skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Baggrunden for den foreslåede § 64 c er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1. Den foreslåede bestemmelse gennemfører ét af initiativerne i den politiske aftale og skal dermed være med til at sikre en mere målrettet og effektiv indsats i forebyggelsen og bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås i *stk. 1*, at et pengeinstitut som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, skal identificere instituttets nøglepersoner.

Et pengeinstitut er nærmere defineret i § 5, nr. 1, litra a, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil indebære, at alle pengeinstitutter vil blive underlagt krav om identificering af institutternes nøglepersoner. Hidtil har kravet alene fundet anvendelse for SIFI'er og G-SIFI'er, jf. § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som foreslås ophævet. For SIFI'er og G-SIFI'er, som er pengeinstitutter, vil lovforslaget indebære, at kravet om identificering af institutternes nøglepersoner videreføres i det foreslåede stk. 1. For SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er pengeinstitutter, vil lovforslaget indebære, at kravet om identificering af institutternes nøglepersoner videreføres i det foreslåede § 64 c, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at et pengeinstitut ved lovens ikrafttræden og herefter løbende skal identificere instituttets nøglepersoner. Nøglepersoner er defineret i det foreslåede § 64 c, stk. 2.

Ved ændringer i pengeinstituttets forhold, herunder f.eks. organisationsændringer eller fratrædelser, skal instituttet vurdere, om dette giver anledning til ændringer i vurderingen af, hvem der skal identificeres som nøglepersoner. Pligten til at identificere instituttets nøglepersoner vil påhvile pengeinstituttet, men i praksis vil det typisk være en opgave, der vil blive pålagt direktionen, som led i den daglige ledelse.

Der gælder ikke et formkrav til opfyldelse af kravet om at identificere pengeinstituttets nøglepersoner. Det er dog en forudsætning for opfyldelse af kravet, at der hos den pågældende medarbejder, såvel

som hos instituttet, ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt den pågældende medarbejder er identificeret som nøgleperson.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 48, vil medføre, at overtrædelse af § 64 c, stk. 1, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlig for en nøglefunktion, herunder den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, den ansvarlige for compliancefunktionen, den ansvarlige for kreditområdet, den ansvarlige for den interne revision, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger definitionen af, hvilke ansatte i et pengeinstitut der skal identificeres som nøglepersoner i medfør af det foreslåede stk. 1. En ansat vil skulle identificeres som nøgleperson i kraft af sin stilling enten som en del af den faktiske ledelse eller som ansvarlig for en nøglefunktion.

De ansatte, som vil skulle identificeres, som følge af at de i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, vil bl.a. være direktionsmedlemmer, der de facto udgør en del af den daglige ledelse, men som ikke er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører. Det vil f.eks. være en direktør med ansvar for et væsentligt forretningsområde eller en økonomidirektør.

Det afgørende for vurderingen af, om en ansat i et pengeinstitut skal identificeres som en del af den faktiske ledelse af instituttet, er ikke den formelle position som leder, men i stedet om den ansatte i instituttet indgår i den faktiske ledelse af instituttet. Eksempelvis vil en ansat, der på direktionniveau medvirker til at træffe beslutninger om instituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål eller medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i instituttets daglige drift, skulle identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse vil det være op til pengeinstituttet at identificere de ansatte, der udgør den faktiske ledelse af instituttet. Hvilke ledende medarbejdere, som vil skulle anses for nøglepersoner, vil afhænge af pengeinstituttets organisation og forretningsmodel.

Ansatte, der er i det daglige er en del af den faktiske ledelse af pengeinstituttet, vil til enhver tid omfatte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, vil dermed altid skulle identificeres som nøglepersoner. Der henvises til det foreslåede § 64 c, stk. 1, nr. 5 og 6.

De ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i pengeinstituttet, vil også skulle identificeres som nøglepersoner. Som nøglefunktioner anses funktioner, der er vigtige og afgørende for instituttets drift.

Risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, kreditområdet og den interne revision vil til enhver tid blive anset som nøglefunktioner, og den ansvarlige for en af disse funktioner vil dermed skulle identificeres som nøgleperson. Der henvises til det foreslåede § 64 c, stk. 1, nr. 1-4.

Derudover vil også andre funktioner i et pengeinstitut kunne anses for nøglefunktioner, eksempelvis funktioner indenfor markedsrisikoområdet og IT-funktionen. Med den foreslåede bestemmelse vil pengeinstituttet være forpligtet til at identificere de ansvarlige for øvrige nøglefunktioner. Det vil være det enkelte pengeinstitut, som vil skulle definere eventuelle andre nøglefunktioner og identificere den ansvarlige for funktionen som nøgleperson. Det vil bero på en konkret vurdering på baggrund af pengeinstituttets organisation og forretningsmodel, hvilke øvrige ansatte som i kraft af deres stilling i pengeinstituttet er ansvarlig for en nøglefunktion.

Det forhold, at en ansat i et pengeinstitut er udpeget som væsentlig risikotager i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, medfører ikke nødvendigvis, at den pågældende skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1.

Vurderingen af, om en ansat skal identificeres som væsentlig risikotager og dermed er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse nr. 1582 af 13. december 2016 om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger, er en særskilt vurdering, som ikke er forbundet med kravet om, at nøglepersoner skal egnetheds- og hæderligheds-vurderes efter det foreslåede § 64 c. En nøgleperson er heller ikke nødvendigvis samtidig en nøglemedarbejder i medfør af bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. En ansat vil skulle identificeres som nøgleperson i kraft af sin stilling enten som en del af den daglige ledelse eller som ansvarlig for en nøglefunktion.

Når et pengeinstitut skal identificere, hvilke ansatte i pengeinstituttet der er nøglepersoner, skal pengeinstituttet inddrage opstillingen af nøglepersoner angivet i nr. 1-6.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at den ansvarlige for risikostyringsfunktionen er en nøgleperson.

Den ansvarlige for risikostyringsfunktionens opgaver er reguleret i § 16 og bilag 7 i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Vedkommende skal bl.a. påse, at instituttets risikostyring er betryggende og have et samlet overblik over og kendskab til pengeinstituttets risici.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at den ansvarlige for compliancefunktionen er en nøgleperson.

Den ansvarlige for compliancefunktionens opgaver er reguleret i § 17 i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Vedkommende skal påse, at instituttet har systemer og procedurer, som er egnede til at opdage og mindske risikoen for manglende overholdelse af lovgivningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at den ansvarlige for kreditområdet er en nøgleperson.

Den ansvarlige for kreditrådets opgaver er reguleret i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Kreditrådet er nærmere beskrevet i bekendtgørelsen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at den ansvarlige for den interne revision er en nøgleperson.

Kravene til den ansvarlige for den interne revisions (revisionschefens) funktionsbeskrivelse og kvalifikationer er beskrevet i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, er en nøgleperson.

Kravene til den ansvarlige for hvidvaskforebyggelses opgaver er beskrevet i hvidvaskloven. Vedkommendes opgaver indebærer eksempelvis godkendelse af politikker, kontroller og procedurer, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. § 8, stk. 2, i hvidvaskloven.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at ansatte, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen, jf. nr. 2, eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. nr. 5, er nøglepersoner.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at direktionsmedlemmer med ansvar for compliance eller hvidvaskforebyggelse i pengeinstitutter fremover vil skulle anses som nøglepersoner, uanset om de er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører, eller om de er en del af den faktiske ledelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at et pengeinstitut uden unødigt ophold skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende er ansvarlige for. Et pengeinstitut skal desuden uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet, når en ansat ikke længere anses for at være en nøgleperson.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en løbende forpligtelse for pengeinstituttet til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der til enhver tid er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, herunder de stillinger, som de pågældende nøglepersoner varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende personer er ansvarlige for.

Underretningsforpligtelsen vil indebære, at pengeinstituttet vil skulle underrette Finanstilsynet uden unødigt ophold om enhver ændring i kredsen af ansatte, der er identificeret som nøglepersoner. Dertil vil pengeinstituttet også skulle underrette Finanstilsynet uden unødigt ophold om enhver ændring i de stillinger, som de identificerede nøglepersoner varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende personer er ansvarlige for.

Underretning uden unødigt ophold til Finanstilsynet indebærer, at pengeinstituttet som udgangspunkt vil skulle underrette Finanstilsynet i forlængelse af, at pengeinstituttet har foretaget identificering af pengeinstituttets nøglepersoner, der er sket ændringer i kredsen af identificerede nøglepersoner eller i de stillinger, der varetages af allerede identificerede nøglepersoner, eller ændringer i de områder eller funktioner, som de pågældende er ansvarlige for, indenfor 14 dage herefter.

Underretningsforpligtelsen vil sikre, at Finanstilsynet til enhver tid er bekendt med, hvilke ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af pengeinstituttet, og hvilke ansatte der er ansvarlige for en nøglefunktion i pengeinstituttet. Forpligtelsen vil endvidere kunne sikre, at Finanstilsynet er bekendt med enhver ændring i kredsen af de identificerede nøglepersoner. De oplysninger, der er omfattet af underretningsforpligtelsen, er nødvendige for, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med efterlevelsen af det foreslåede § 64 c, stk. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets 1, nr. 48, vil medføre, at overtrædelse af det foreslåede § 64 c, stk. 3, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut.

§ 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed i relation til egnethed og hæderlighed. Det medfører, at et bestyrelses- eller direktionsmedlem i en finansiel virksomhed til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage stillingen eller hvervet, jf. § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Derudover skal et bestyrelses- eller direktionsmedlem i en finansiel virksomhed til enhver tid have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise den fornødne hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Bestyrelses- eller direktionsmedlemmet må heller ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at

stillingen eller hvervet ikke kan varetages på betryggende måde. Et bestyrelses- eller direktionsmedlem må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Endvidere må et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, påføre eller have påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab. Endelig må et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig måde.

Finanstilsynet foretager i dag en individuel egnetheds- og hæderlighedsvurdering af direktører og bestyrelsesmedlemmer i henhold til § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved de pågældendes indtræden i direktionen eller bestyrelsen af den finansielle virksomhed. Ved vurderingen af, om en direktør eller et bestyrelsesmedlem lever op til kravene om hæderlighed i medfør af § 64, stk. 1, nr. 2, 3, 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed, skal Finanstilsynet lægge vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Der henvises til bemærkningerne til § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 184 som fremsat, s. 56-59, for en mere udførlig beskrivelse af forarbejderne til § 64, stk. 1, nr. 2, 3, 5 og 6.

En direktør eller et bestyrelsesmedlem skal til enhver tid leve op til kravene om egnethed og hæderlighed og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold som nævnt i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved indtræden i ledelsen og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at hvis en direktør eller et bestyrelsesmedlem eksempelvis bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har vedkommende pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. Bestyrelses- eller direktionsmedlemmet skal i den forbindelse selv vurdere, om den idømte straf giver anledning til, at der er risiko for, at bestyrelses- eller direktionsmedlemmet ikke kan varetage sin stilling på betryggende vis fremadrettet. På baggrund af bestyrelses- eller direktionsmedlemmets underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen giver anledning til at antage, at den pågældende ikke længere vil kunne varetage sit hverv på betryggende vis.

En direktørs eller et bestyrelsesmedlems manglende meddelelse om forhold omfattet af § 64, stk. 1, nr. 3 og 4, kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med vedtagelsen af lov nr. 308 af 28. marts 2015 blev kredsen af personer, der skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes pr. 1. januar 2016, udvidet til at omfatte nøglepersoner i gruppe 1-forsikrings-selskaber. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikrings-selskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6.

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 13. december 2016 blev kredsen af personer, der skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes pr. 1. januar 2017, desuden udvidet til at omfatte nøglepersoner i systemisk

vigtige finansielle institutter (SIFI) og globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynet kan påbyde et SIFI eller et G-SIFI at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende nøgleperson ikke længere lever op til kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at ansatte i et pengeinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed bliver omfattet af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede nyaffattelse af § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet vil få mulighed for at give et pengeinstitut et påbud om at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende nøgleperson ikke længere lever op til kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil herudover indebære, at egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed skal finde anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, i et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Dette er en videreførelse af den gældende retstilstand, jf. § 313 a i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ophævet.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, ændrer ikke kravene til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i pengeinstitutter, der som hidtil er omfattet af § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ved nøglepersoner forstås ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Et pengeinstitut skal efter § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed have effektive former for virksomhedsstyring, herunder en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling. Pengeinstitutter skal som led i virksomhedsstyringen identificere instituttets nøglepersoner, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Forpligtelsen til at identificere nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom påhviler pengeinstituttet.

Konsekvensen af udvidelsen af personkredsen er, at ansatte i pengeinstitutter, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fremover vil skulle leve op til kravene til egnethed og hæderlighed for at kunne bestride de pågældende stillinger. Kravene til egnethed og hæderlighed vil også gælde for personer, der bestrider en stilling som nøgleperson midlertidigt, herunder ved konstitueringer.

Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed tage udgangspunkt i de krav, som stilles til de opgaver, som nøglepersonen skal udføre, og den funktion eller det område, som nøglepersonen skal være ansvarlig for, herunder krav fastsat i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

De generelle kriterier for, hvilke teoretiske og praktiske krav en nøgleperson skal opfylde, vil afhænge af, hvilken stilling nøglepersonen skal varetage, og hvilket pengeinstitut vedkommende er ansat i. Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson er egnet til stillingen, inddrage bl.a. forhold vedrørende den pågældende persons praktiske erfaring med det relevante område, herunder om vedkommende har haft ansættelse inden for f.eks. den finansielle sektor, og hvilken viden og erfaring den pågældende har opnået på baggrund heraf.

Relevant erfaring vil, afhængig af den konkrete stilling, kunne være opnået inden for andre brancher, f.eks. brancheorganisationer og offentlige myndigheder.

For at være revisionschef i en finansiel virksomhed kræves det ifølge § 18, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner, at personen har deltaget i revisionsarbejde i mindst tre år inden for de seneste fem år. Erfaringen kan være opnået ved både rollen som en del af intern revision i eller som ekstern revisor for en finansiel virksomhed af samme type som pengeinstituttet, hvor den pågældende skal være revisionschef. Revisionschefen må ikke deltage i andet arbejde i virksomheden eller koncernen end revision, jf. § 21, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

I forhold til de nærmere krav til nøglepersoners erfaring, kompetencer og ansvarsområder, foreslås det, at Erhvervsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner i pengeinstitutter, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 6.

Såfremt pengeinstituttet har valgt at outsource en nøglefunktion, vil det være den ansvarlige for nøglefunktionen i pengeinstituttet, som vil skulle identificeres som nøgleperson og leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Som en del af skærpelsen af kravene til nøglepersoner i pengeinstitutter, skal Finanstilsynet have samme mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte de pågældende nøglepersoner, hvis de ikke længere lever op til kravene om hæderlighed, som i dag gælder i relation til direktionen og nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, SIFI'er og G-SIFI'er. Det følger af § 351, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis direktøren i medfør af bl.a. § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed ikke kan bestride stillingen som direktør. Tilsvarende gælder i medfør af den gældende § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed for en nøgleperson i et SIFI eller et G-SIFI og i medfør af § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed for en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab.

Da nøglepersoner i et pengeinstitut alene kan afskediges af instituttet selv, er det, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, foreslået at nyaffatte § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, således at Finanstilsynet

fremover får mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvis de pågældende nøglepersoner ikke længere lever op til kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed.

Påbud om afsættelse af en nøgleperson i et pengeinstitut f.eks. som følge af, at den pågældende nøgleperson har udvist en uansvarlig adfærd som beskrevet i § 64, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed forudsætter, at der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af den finansielle lovgivning, eller at nøglepersonens adfærd i sig selv medfører eller udgør en væsentlig risiko for, at pengeinstituttet lider tab eller kan lide tab.

Eksempelvis vil den risikoansvarliges manglende rapportering til direktionen, og om nødvendigt bestyrelsen, i henhold til bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. kunne udgøre en uansvarlig adfærd, som i tilfælde af gentagne undladelser eller andre tilsvarende pligtforsømmelser, f.eks. hvis den risikoansvarlige undlader at give udtryk for betænkeligheder og advare bestyrelsen herom, når det er passende i de tilfælde, hvor specifikke risikoudviklinger påvirker eller kan påvirke virksomheden. Dette vil kunne medføre et påbud om afsættelse af den risikoansvarlige. Ligeledes vil en nøglepersons gentagne undladelse eller manglende handling efter omstændighederne kunne begrunde et påbud fra Finanstilsynet om afsættelse af nøglepersonen.

Eftersom en nøgleperson indgår i et ansættelsesretligt forhold med pengeinstituttet, vil det være op til pengeinstituttet at træffe beslutning om, hvilke ansættelsesretlige konsekvenser et påbud om afsættelse af en nøgleperson vil skulle medføre. Det betyder, at det hører under pengeinstituttets kompetence at beslutte, om den pågældende nøgleperson skal afskediges som følge af påbuddet, eller om den pågældende kan varetage en anden stilling i pengeinstituttet.

Et påbud om afsættelse af en nøgleperson vil kunne indgå i vurderingen af, om nøglepersonen kan varetage en anden stilling som nøgleperson i pengeinstituttet. Dette skyldes, at Finanstilsynet vil skulle foretage en fornyet egnetheds- og hæderlighedsvurdering af personen i forbindelse med skiftet til den nye stilling, og påbuddet om afsættelse vil indgå i denne vurdering.

Hvis en nøgleperson i et pengeinstitut ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, og Finanstilsynet som følge heraf giver pengeinstituttet påbud om at afsætte den pågældende medarbejder, kan dette efter omstændighederne give anledning til en vurdering af, om de lovovertrædelser eller den adfærd, der førte til påbuddet, også medfører, at Finanstilsynet skal foretage en fornyet vurdering af, om adfærden hos pengeinstituttets direktør giver grund til at antage, at direktøren ikke kan varetage sin stilling på forsvarlig måde, jf. § 64, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed. I givet fald skal det vurderes, om instituttet skal påbydes at afsætte direktionen eller dele heraf. Såfremt den pågældende nøgleperson er ansat af pengeinstituttets bestyrelse, skal der tilsvarende ske en vurdering af, om påbuddet giver anledning til, at et eller flere medlemmer af bestyrelsen bør påbydes at nedlægge hvervet.

Et påbud om afsættelse af en nøgleperson i et pengeinstitut vil kunne forlanges indbragt for domstolene af pengeinstituttet og af den nøgleperson, som påbuddet vedrører, jf. § 351, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Ansatte, der identificeres som nøglepersoner, vil have pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende egnethed og hæderlighed i forbindelse med, at de pågældende identificeres som nøglepersoner, jf. den foreslåede bestemmelses henvisning til § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorved nøglepersoner omfattes af den heraf følgende oplysningspligt.

Pligten til at meddele Finanstilsynet sådanne oplysninger gælder også, hvis en ansat, som er identificeret som nøgleperson i kraft af en stilling i et pengeinstitut, fremover skal varetage en anden stilling, som også indebærer, at den pågældende skal identificeres som nøgleperson, idet der i den forbindelse skal foretages en fornyet egnetheds- og hæderlighedsvurdering.

Såfremt en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, undlader at oplyse Finanstilsynet om forhold omfattet af § 64, stk. 1, nr. 3 og 4, jf. § 64, stk. 2, og det foreslåede § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som foreslås konsekvensændret med lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslås i *stk. 5*, at *stk. 1*, *stk. 2*, nr. 1-4, og *stk. 3*, finder anvendelse for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut.

Et SIFI er et institut, der er udpeget som et SIFI i medfør af § 308 i lov om finansiel virksomhed. Et G-SIFI er et institut, der er udpeget som et G-SIFI i medfør af § 310 i lov om finansiel virksomhed. Der er på nuværende tidspunkt ingen G-SIFI'er i Danmark.

Lovforslaget vil indebære, at et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, som hidtil vil skulle identificere instituttets nøglepersoner, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Nøglepersoner vil fortsat være ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlig for en nøglefunktion, herunder den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, den ansvarlige for compliancefunktionen, den ansvarlige for kreditområdet og den ansvarlige for den interne revision, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 2, nr. 1-4, i lov om finansiel virksomhed.

Et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, vil som hidtil også skulle underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Det præciseres yderligere i den foreslåede bestemmelse, at et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, desuden skal oplyse om, hvilke områder eller funktioner de pågældende nøglepersoner er ansvarlige for. Det præciseres samtidig, at et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling.

Underretningsforpligtelsen vil indebære, at et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, vil skulle underrette Finanstilsynet om enhver ændring i kredsen af de ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, ligesom instituttet vil skulle underrette om enhver ændring i de stillinger, som de identificerede nøglepersoner varetager.

Den foreslåede underretningsforpligtelse vil sikre, at Finanstilsynet til enhver tid er bekendt med, hvilke ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, og hvilke ansatte der er ansvarlige for en nøglefunktion i instituttet. På den måde sikres det, at Finanstilsynet er bekendt med enhver ændring i kredsen af de identificerede nøglepersoner. De oplysninger, der er omfattet af underretningsforpligtelsen, er nødvendige for, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med efterlevelsen af det foreslåede § 64 c, stk. 1 og 4, jf. stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil herudover indebære, at egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed skal finde anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, i et SIFI eller et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Dette er en videreførelse af den gældende retstilstand, jf. § 313 a i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ophævet.

Det foreslås i *stk. 6*, at erhvervsministeren fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner i pengeinstitutter, systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

Som noget nyt vil lovforslaget indebære, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er pengeinstitutter jf. det foreslåede § 64 c, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Et SIFI eller et G-SIFI, som er et pengeinstitut, vil blive direkte omfattet af § 64 c, stk. 1-4 og 6, som finder anvendelse for pengeinstitutter.

Den foreslåede bemyndigelse til erhvervsministeren er ny.

Det foreslåede stk. 6 fastsætter en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler for pengeinstitutter, SIFI'er og G-SIFI'er om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner. Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at der skabes klarhed om ansvar, roller og arbejdsdeling blandt ledende medarbejdere og ledelsen i et pengeinstitut.

Bekendtgørelsen vil som minimum skulle indeholde regler om, hvilke mindstekrav der vil blive stillet til nøglepersoners kompetencer, erfaring og ansvarsområder i pengeinstitutter, SIFI'er og G-SIFI'er. Reglerne skal være proportionale og tage hensyn til, at institutterne varierer i størrelse, art og kompleksitet.

Nøglepersoner i pengeinstitutter og i SIFI'er og G-SIFI'er, som er pengeinstitutter, er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlig for en nøglefunktion, herunder den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, den ansvarlige for compliancefunktionen, den ansvarlige for kreditområdet, den ansvarlige for den interne revision, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, og ansatte, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er pengeinstitutter, er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlig for en nøglefunktion, herunder den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, den ansvarlige for compliancefunktionen, den ansvarlige for kreditområdet og den ansvarlige for den interne revision, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 5, jf. stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det vil blive overladt til et fagudvalg nedsat af Finanstilsynet at foreslå og definere kompetence- og erfaringskravene og relevante ansvarsområder for nøglepersonerne. Fagudvalget vil udover Finanstilsynet bestå af repræsentanter med praktisk erfaring udpeget efter indstilling fra den finansielle sektors brancheorganisationer og repræsentanter med teoretisk erfaring udpeget af Finanstilsynet. Fagudvalgets forslag vil danne grundlag for erhvervsministerens udstedelse af en bekendtgørelse.

Bekendtgørelsen vil kun finde anvendelse for nøglepersoner, som bliver ansat efter, at bekendtgørelsen er trådt i kraft.

Der er aktuelt ingen G-SIFI'er i Danmark. Bekendtgørelsen forventes derfor i første omgang alene at fastlægge regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner i pengeinstitutter og SIFI'er. I tilfælde af, at der udpeges et G-SIFI i Danmark, forventes det, at nøglepersoner i G-SIFI'et vil blive underlagt tilsvarende regler som fastlagt for nøglepersoner i SIFI'er, og erhvervsministeren vil tage stilling til, i hvilket omfang der skal fastlægges supplerende regler om kompetencekrav og ansvarsområder for nøglepersoner i G-SIFI'er.

§ 64 d

Det følger af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at et gruppe 1-forsikrings-selskab som led i selskabets virksomhedsstyring, jf. stk. 1, skal identificere selskabets nøglepersoner.

Det følger desuden af § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for ansatte i gruppe 1-forsikrings-selskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Et gruppe 1-forsikrings-selskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i stk. 1.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve det gældende § 64, stk. 5, og § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, og i stedet samle kravene til gruppe 1-forsikringsselskabernes identificering af nøglepersoner, krav om, at nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed, og krav om, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene, i en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås derfor at nyaffatte reglerne om ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber og samle dem i den foreslåede § 64 d i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende ret for gruppe 1-forsikringsselskaber. Det betyder, at gruppe 1-forsikringsselskaber fortsat vil skulle identificere selskabets nøglepersoner som led i sin virksomhedsstyring. Endvidere vil gruppe 1-forsikringsselskaber skulle underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber vil fortsat skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Endelig vil gruppe 1-forsikringsselskaber som hidtil skulle underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Videreførelsen af reglerne i den foreslåede § 64 d i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 42 og 43 i Solvens II.

Det foreslås at nyaffatte § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i et nyt stk. 1 i det foreslåede § 64 d, således at det følger af *stk. 1*, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal identificere selskabets nøglepersoner som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget er en videreførelse af gældende ret og vil indebære, at gruppe 1-forsikringsselskaberne ligesom hidtil vil skulle identificere selskabets nøglepersoner.

Lovforslaget implementerer artikel 42, stk. 1, i Solvens II, som stiller krav om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af et gruppe 1-forsikringsselskabs nøglepersoner.

De personer, som vil skulle identificeres som nøglepersoner, vil som hidtil være de af gruppe 1-forsikringsselskabets ansatte, der i det daglige udgør en del af den faktiske ledelse af gruppe 1-forsikringsselskabet. Det vil bl.a. omfatte direktionsmedlemmer, der de facto udgør en del af den daglige ledelse, men som ikke er registreret som direktører i Erhvervsstyrelsen. Det kan f.eks. være en skadesforsikringsdirektør med ansvar for antagelse af forsikringer, herunder fastsættelse af præmier og særlige vilkår (direktør for underwriting). Det vil være op til det enkelte gruppe 1-forsikringsselskab at identificere de ansatte, der udgør den faktiske ledelse af selskabet. Hvilke ledende medarbejdere, som vil skulle anses for og identificeres som nøglepersoner, vil afhænge af selskabets organisation og forretningsmodel.

Desuden vil ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i gruppe 1-forsikringsselskabet, fortsat skulle identificeres som nøglepersoner. Som nøglefunktioner anses funktioner, der er vigtige og afgørende for gruppe 1-forsikringsselskabets drift. Det følger af Solvens II, at et gruppe 1-forsikringsselskabs organisation, udover en bestyrelse og en direktion, skal omfatte en risikostyringsfunktion, en compliancefunktion, en aktuarfunktion og en intern auditfunktion. Disse funktioner anses i henhold til direktivet altid for nøglefunktioner, der er afgørende for gruppe 1-forsikringsselskabets drift. De overordnede krav til funktionerne er beskrevet i artikel 44 og 46-48 i Solvens II.

Et gruppe 1-forsikringsselskab er forpligtet til at indføre effektive risikostyringsystemer, jf. artikel 44 i Solvens II. Risikostyringsfunktionens overordnede ansvar er at have det samlede overblik over selskabets risici og solvens.

Et gruppe 1-forsikringsselskab skal derudover have et effektivt internt kontrolsystem i form af bl.a. en compliancefunktion, der skal påse selskabets overholdelse af lovgivningen, herunder vurdere potentielle konsekvenser af lovændringer og identificere og vurdere compliancerisici, jf. artikel 46 i Solvens II.

Endvidere er et gruppe 1-forsikringsselskab forpligtet til at have en effektiv intern auditfunktion, hvis hovedopgave er at vurdere, om de øvrige dele af virksomhedsstyringen er hensigtsmæssige, jf. artikel 47 i Solvens II.

Endelig skal et gruppe 1-forsikringsselskab have en effektiv aktuarfunktion, som har det overordnede ansvar for selskabets forsikringsmæssige hensættelser, jf. artikel 48 i Solvens II.

Derudover vil andre funktioner i et gruppe 1-forsikringsselskab kunne anses for nøglefunktioner, og den ansvarlige for en sådan funktion vil være at anse som en nøgleperson. Det vil være op til det enkelte gruppe 1-forsikringsselskab at identificere eventuelle andre nøglefunktioner og udpege den ansvarlige for funktionen som nøgleperson. Funktioner, som er afgørende for selskabets virksomhed og organisation, vil skulle anses som nøglefunktioner. Hvilke andre funktioner, som udover selskabets risikostyringsfunktion, compliancefunktion, aktuarfunktion og interne auditfunktion, vil skulle anses som nøglefunktioner, vil afhænge af gruppe 1-forsikringsselskabets forretningsmodel.

Bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. regulerer de opgaver, som de ansvarlige personer for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, aktuarfunktionen og den interne auditfunktion skal varetage. Desuden indeholder Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) nærmere krav til de fire nøglefunktioner og deres opgaver, jf. særligt artikel 268-272. Derudover har Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udstedt retningslinjer for ledelsessystem, der vedrører selskabernes organisering, herunder nøglefunktionerne.

Hvis den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen eller aktuarfunktionen har andre opgaver, end hvad der følger af den funktion, som vedkommende er ansvarlig for, skal gruppe 1-forsikringsselskabet som hidtil sikre, at mulige interessekonflikter mellem opgaver knyttet til funktionen og øvrige opgaver håndteres betryggende. Et medlem af selskabets direktion vil efter en konkret vurdering på baggrund af bl.a. selskabets størrelse og kompleksitet kunne varetage én af de anførte stillinger, hvis organiseringen af funktionen tilsikrer, at der ikke opstår interessekonflikter, som medfører, at vedkommende ikke vil kunne varetage sin opgave på forsvarlig vis, eller der på anden måde foretages betryggende kompenserende foranstaltninger.

For så vidt angår den interne auditfunktion skal denne som hidtil være objektiv og uafhængig af gruppe 1-forsikringsselskabets daglige ledelse og de funktioner og aktiviteter, som revideres. Kravene til den ansvarliges uafhængighed i den interne auditfunktion er reguleret i artikel 271, stk. 1 og 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). De opgaver, som den interne auditfunktion skal varetage, kan udføres af den interne revision i de tilfælde, hvor gruppe 1-forsikringsselskabet har en sådan, og den interne revision har de rette kompetencer og ressourcer til udførelsen af opgaverne i den interne auditfunktion. Intern revisions opgaver er i dag reguleret i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

I relation til reglerne om udpegning af væsentlige risikotagere i bekendtgørelse nr. 1583 af 13. december 2016 om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder medfører det forhold, at en ansat i et gruppe 1-forsikringsselskab er udpeget som væsentlig risikotager, ikke nødvendigvis, at den pågældende skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 64 d, stk. 1. Vurderingen af, om en ansat skal udpeges som væsentlig risikotager og dermed er omfattet af aflønningsreglerne i den førnævnte bekendtgørelse nr. 1583 af 13. december 2016, er en særskilt vurdering, som ikke er forbundet med kravet om, at nøglepersoner skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at et gruppe 1-forsikringsselskab som hidtil løbende skal identificere selskabets nøglepersoner. Ved ændringer i gruppe 1-forsikringsselskabets forhold, herunder f.eks. organisationsændringer eller fratrædelser, skal selskabet vurdere, om dette giver anledning til ændringer i vurderingen af, hvem der skal identificeres som nøglepersoner.

Et gruppe 1-forsikringsselskabs manglende identifikation af selskabets nøglepersoner vil som hidtil kunne straffes med bøde efter § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 48.

Det foreslås i *stk. 2*, at et gruppe 1-forsikringsselskab uden unødigt ophold skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af *stk. 1*, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

Den foreslåede bestemmelse er ny og indeholder en løbende forpligtelse for gruppe 1-forsikringsselskabet til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der til enhver tid er identificeret som nøglepersoner i medfør af den foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, herunder de stillinger, som de pågældende nøglepersoner varetager.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 42, stk. 2, i Solvens II, som stiller krav om, at forsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne om enhver ændring med hensyn til de personer, der reelt driver selskabet eller er ansvarlige for andre nøgleposter, og fremlægger alle sådanne oplysninger, der er nødvendige for vurdere, om de nyudnævnte ledere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravet.

Underrettningsforpligtelsen vil indebære, at gruppe 1-forsikringsselskabet uden unødigt ophold vil skulle underrette Finanstilsynet om enhver ændring i kredsen af ansatte, der er identificeret som nøglepersoner. Dertil vil gruppe 1-forsikringsselskabet også uden unødigt ophold skulle underrette Finanstilsynet om enhver ændring i de stillinger, som de identificerede nøglepersoner varetager.

Underretning uden unødigt ophold til Finanstilsynet indebærer, at gruppe 1-forsikringsselskabet som udgangspunkt vil skulle underrette Finanstilsynet i umiddelbar forlængelse af, at gruppe 1-forsikringsselskabet har foretaget identificering af selskabets nøglepersoner, der er sket ændringer i kredsen af identificerede nøglepersoner eller i de stillinger, der varetages af allerede identificerede nøglepersoner, indenfor 14 dage herefter. Underretninger til Finanstilsynet skal f.eks. ske ved en nøglepersons tiltrædelse af stillingen.

Underrettningsforpligtelsen vil sikre, at Finanstilsynet til enhver tid er bekendt med, hvilke ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af gruppe 1-forsikringsselskabet, og hvilke ansatte der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. Forpligtelsen vil endvidere kunne sikre, at Finanstilsynet er bekendt med enhver ændring i kredsen af de identificerede nøglepersoner. De oplysninger, der er omfattet af underrettningsforpligtelsen, er nødvendige for, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med efterlevelsen af den foreslåede § 64 d, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

I praksis modtager Finanstilsynet i dag underretninger om gruppe 1-forsikringsselskabers ændringer i kredsen af ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i forbindelse med bl.a. indsendelse af skemaer om egnetheds- og hæderlighedsvurdering (såkaldte fit & proper-skemaer) af nye nøglepersoner og per e-mail, når en identificeret nøgleperson fratræder. Ligeledes modtager Finanstilsynet ofte indberetninger om identifikation af nye nøglepersoner samtidig med, at selskaberne sender Finanstilsynet underretninger om en fratrådt nøgleperson efter § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som med dette lovforslag foreslås nyaffattet i § 64 d, stk. 4.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets 1, nr. 48, vil medføre, at overtrædelse af § 64 d, stk. 2, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås at nyaffatte § 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed i et nyt stk. 3 i det foreslåede § 64 d, således at det følger af *stk. 3*, at § 64, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret og vil indebære, at egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, som hidtil vil skulle finde anvendelse for ansatte i et gruppe 1- forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 42, stk. 2, i Solvens II, som stiller krav om, at forsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne om enhver ændring med hensyn til de personer, der reelt driver selskabet eller er ansvarlige for andre nøgleposter, og fremlægger alle sådanne oplysninger, der er nødvendige for vurdere, om de nyudnævnte ledere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravet.

§ 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, stiller krav til finansielle virksomheders bestyrelses- og direktionsmedlemmers egnethed og hæderlighed. Det medfører, at et bestyrelses- og direktionsmedlem skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage stillingen eller hvervet, jf. § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Derudover skal et bestyrelses- og direktionsmedlem til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Et bestyrelses- og direktionsmedlem må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Et bestyrelses- eller direktionsmedlem må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Endvidere må et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab. Endelig må et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke kan varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig vis.

Finanstilsynet foretager i dag en individuel egnetheds- og hæderlighedsvurdering af direktør- og bestyrelsesmedlemmer i henhold til § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved de pågældendes indtræden i direktionen eller bestyrelsen af den finansielle virksomhed. Ved vurderingen af, om en direktør eller et bestyrelsesmedlem lever op til kravene om hæderlighed i medfør af § 64, stk. 1, nr. 2, 3, 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed, skal Finanstilsynet lægge vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Der henvises til bemærkningerne til § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 184 som fremsat, s. 56-59, for en mere udførlig beskrivelse af forarbejderne til § 64, stk. 1, nr. 2, 3, 5 og 6.

En direktør eller et bestyrelsesmedlem skal til enhver tid leve op til kravene om egnethed og hæderlighed og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold som nævnt i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved indtræden i ledelsen og i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold

omfattet af § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at hvis en direktør eller et bestyrelsesmedlem eksempelvis bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har vedkommende pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. Bestyrelses- eller direktionsmedlemmet skal i den forbindelse selv vurdere, om den idømte straf giver anledning til, at der er risiko for, at bestyrelses- eller direktionsmedlemmet ikke kan varetage sin stilling på betryggende vis fremadrettet. På baggrund af bestyrelses- eller direktionsmedlemmets underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen giver anledning til at antage, at den pågældende ikke længere vil kunne varetage sit hverv på betryggende vis.

En direktørs eller et bestyrelsesmedlems manglende meddelelse om forhold omfattet af § 64, stk. 1, nr. 3 og 4, kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Solvens II stiller krav om, at alle nøglepersoner i et gruppe 1-forsikringsselskab, herunder personer der reelt driver selskabet, til enhver tid skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed.

Med vedtagelsen af lov nr. 308 af 28. marts 2015 blev kredsen af personer, der skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes pr. 1. januar 2016, derfor udvidet til at omfatte nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, jf. det gældende § 64, stk. 5, der med lovforslaget foreslås ophævet og videreført i det foreslåede § 64 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede stk. 3 viderefører gældende ret uden materielle ændringer, og nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber vil således fortsat skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke kravene til selskabernes bestyrelses- og direktionsmedlemmer, der som hidtil er omfattet af § 64, stk. 1 og 2.

Ved nøglepersoner forstås ansatte, der i et gruppe 1-forsikringsselskab er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Som nøglepersoner anses dels medarbejdere, der i det daglige udgør en del af den faktiske ledelse af selskabet, og dels medarbejdere, der varetager nøglefunktioner i selskabet. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal efter § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed have effektive former for virksomhedsstyring, herunder en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal som led i virksomhedsstyringen identificere instituttets nøglepersoner, jf. det foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Forpligtelsen til at identificere nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom påhviler gruppe 1-forsikringsselskabet.

Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, tage udgangspunkt i de krav, som stilles til de opgaver, som nøglepersonen skal udføre, og den funktion eller det område, som nøglepersonen skal

være ansvarlig for, herunder krav fastsat i bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v.

Derudover opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske og praktiske krav en nøgleperson skal opfylde. Dette vil altid afhænge af, hvilken stilling nøglepersonen skal varetage, og hvilken type gruppe 1-forsikringsselskab vedkommende er ansat i.

Det ligger i egnetheds- og hæderlighedskravene, at den pågældende nøgleperson skal kunne varetage sin stilling på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om en nøgleperson på samme tid kan være ansvarlig for flere nøglefunktioner, skal gruppe 1-forsikringsselskabets art, størrelse, organisation og kompleksitet samt det tidsforbrug, som må antages at være forbundet med stillingen, inddrages. Derudover skal det sikres, at nøglepersonen ikke som den ansvarlige for en nøglefunktion er involveret i udførelsen af opgaver, som nøglepersonen som den ansvarlige for en anden nøglefunktion skal kontrollere.

Desuden indeholder artikel 273 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) krav til gruppe 1-forsikringsselskabernes politikker og fyldestgørende procedurer om egnethed og hæderlighed samt til vurderingen heraf.

Finanstilsynet vil fortsat have mulighed for at kunne påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. det gældende § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås det at ophæve § 351, stk. 5, og Finanstilsynets mulighed for at kunne påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson indsættes i stedet i § 351, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 38, foreslås nyaffattet.

Påbud om afsættelse af en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab f.eks. som følge af, at den pågældende nøgleperson har udvist en uansvarlig adfærd som beskrevet i § 64, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed forudsætter, at der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af den finansielle lovgivning, eller at nøglepersonens adfærd i sig selv medfører eller udgør en væsentlig risiko for, at gruppe 1-forsikringsselskabet lider eller kan lide tab. Eksempelvis vil den risikoansvarliges manglende rapportering til direktionen, og om nødvendigt bestyrelsen, i henhold til bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. kunne udgøre en uansvarlig adfærd, som i tilfælde af gentagne undladelser eller andre tilsvarende pligtforsømmelser vil kunne medføre et påbud om afsættelse af den risikoansvarlige. Ligeledes vil en nøglepersons gentagne undladelse eller manglende handling efter omstændighederne kunne begrunde et påbud fra Finanstilsynet om afsættelse af nøglepersonen.

Eftersom en nøgleperson indgår i et ansættelsesretligt forhold med gruppe 1-forsikringsselskabet, vil det være op til gruppe 1-forsikringsselskabet at træffe beslutning om, hvilke ansættelsesretlige konsekvenser et påbud om afsættelse af en nøgleperson vil skulle medføre. Det betyder, at det hører under gruppe 1-forsikringsselskabets kompetence at beslutte, om den pågældende nøgleperson skal afskediges som følge af påbuddet, eller om den pågældende kan varetage en anden stilling i selskabet.

Et påbud om at afsætte en nøgleperson vil kunne indgå i vurderingen af, om nøglepersonen kan varetage en anden stilling som nøgleperson i gruppe 1-forsikringsselskabet. Det skyldes, at Finanstilsynet vil skulle foretage en fornyet egnetheds- og hæderlighedsvurdering af personen i forbindelse med skiftet til den nye stilling, og påbuddet om afsættelse vil indgå i denne vurdering.

Hvis en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, og Finanstilsynet som følge heraf giver gruppe 1-forsikringsselskabet påbud om at afsætte den pågældende medarbejder, kan dette efter omstændighederne give anledning til en vurdering af, om de lovovertrædelser eller den adfærd, der førte til påbuddet, også medfører, at Finanstilsynet skal foretage en fornyet vurdering af, om gruppe 1-forsikringsselskabets direktørs adfærd giver grund til at antage, at direktøren ikke kan varetage sin stilling på forsvarlig måde, jf. § 64, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed. I givet fald skal det vurderes, om selskabet skal påbydes at afsætte direktionen eller dele heraf. Såfremt den pågældende nøgleperson er ansat af gruppe 1-forsikringsselskabets bestyrelse, skal der tilsvarende ske en vurdering af, om påbuddet giver anledning til, at et eller flere medlemmer af bestyrelsen bør påbydes at nedlægge hvervet.

Et påbud om afsættelse af en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab vil kunne forlanges indbragt for domstolene af gruppe 1-forsikringsselskabet og af den nøgleperson, som påbuddet vedrører, jf. § 351, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Ansatte, der identificeres som nøglepersoner, har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende egnethed og hæderlighed i forbindelse med, at de pågældende identificeres som nøglepersoner, jf. den foreslåede bestemmelses henvisning til § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorved nøglepersoner omfattes af den heraf følgende oplysningspligt.

Pligten til at meddele Finanstilsynet sådanne oplysninger gælder også, hvis en ansat, som er identificeret som nøgleperson i kraft af en stilling i et gruppe 1-forsikringsselskab, fremover skal varetage en anden stilling, som også indebærer, at den pågældende skal identificeres som nøgleperson, idet der i den forbindelse skal foretages en fornyet egnetheds- og hæderlighedsvurdering.

Såfremt en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, undlader at oplyse Finanstilsynet om forhold omfattet af § 64, stk. 1, nr. 3 og 4, jf. § 64, stk. 2, og det foreslåede § 64 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslås i *stk. 4*, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 64, stk. 1.

Lovforslaget vil indebære, at et gruppe 1-forsikringsselskab som hidtil skal underrette Finanstilsynet, hvis en ansat, der har været identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 d, stk. 1, ikke længere varetager sin stilling som nøgleperson, eksempelvis som følge af at den pågældende ikke længere opfylder kravene i § 64, stk. 1. Dette gennemfører artikel 42, stk. 2, 1. led, og stk. 3, i Solvens II, hvorefter et gruppe 1-forsikringsselskab har pligt til at underrette Finanstilsynet om enhver ændring i kredsen af nøglepersoner, herunder ændringer som følge af at en nøgleperson ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Finanstilsynet vil således som udgangspunkt modtage underretning om ændring i kredsen af nøglepersoner identificeret i medfør af § 64 d, stk. 1, når en ansat, der identificeres som ny nøgleperson, i den forbindelse anmoder Finanstilsynet om at blive egnetheds- og hæderlighedsvurderet i henhold til § 64, stk. 1, jf. det foreslåede § 64 d, stk. 3. Da der kan forekomme situationer, hvor eksempelvis en stilling, som hidtil har været varetaget af en nøgleperson, bortfalder eller ikke længere udgør en stilling, som medfører, at den ansatte, som fremover skal varetage stillingen, skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 64 d, stk. 1, indeholder den foreslåede bestemmelse, en selvstændig pligt for gruppe 1-forsikringsselskabet til løbende at underrette Finanstilsynet om ændringer i kredsen af nøglepersoner identificeret i medfør af § 64 d, stk. 1, herunder en pligt til at underrette Finanstilsynet, såfremt en ansat, der er identificeret som nøgleperson, ikke længere lever op til kravene i § 64, stk. 1. Underretningen vil som hidtil kunne foretages i forbindelse med, at der anmodes om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af den ansatte, der fremover skal varetage stillingen.

Et gruppe 1-forsikringsselskabs manglende underretning til Finanstilsynet i henhold til det foreslåede § 64 d, stk. 4, vil kunne straffes med bøde efter § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som konsekvensændres med lovforslagets § 1, nr. 48.

På grund af gruppe 2-forsikringsselskabernes mere begrænsede størrelse og kompleksitet finder kravet om identifikation og egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner ikke anvendelse for disse forsikringsselskaber.

Til nr. 12 (§ 70 a i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at et pengeinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Baggrunden for § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til

styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2. Den foreslåede bestemmelse skal dermed være med til at sikre en sund virksomhedskultur i pengeinstitutterne.

Politikken vil skulle fastlægge de overordnede rammer for pengeinstituttets virksomhedskultur for alle niveauer i organisationen. Politikken vil skulle sikre og fremme en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Hvidvask er nærmere defineret i § 3 i hvidvaskloven. Ved hvidvask forstås uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte eller midler, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse. Uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte eller midlerne fra en strafbar lovovertrædelse. Forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Anden økonomisk kriminalitet skal forstås bredt og kan bl.a. være finansiering af terrorisme. Finansiering af terrorisme er defineret i § 4 i hvidvaskloven. Heraf følger, at ved finansiering af terrorisme forstås som defineret i straffelovens § 114 b, for så vidt angår handlinger omfattet af straffelovens § 114.

Politikken vil skulle afspejle en passende balance mellem pengeinstituttets mål for indtjeningens størrelse og hensynet til overholdelse af reguleringen, herunder til overholdelse af hvidvaskloven. Politikken skal således fremme høje etiske og faglige standarder, under hensyntagen til pengeinstituttets specifikke behov og karakteristika, og fastlægge, hvordan implementeringen af disse standarder opnås.

Politikken vil skulle tilsigte i videst muligt omfang at reducere de risici, som pengeinstituttet er eksponeret for i forhold til at medvirke eller blive misbrugt til hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, herunder skatteunddragelse, udbyttesvindel m.v. Handlinger, der for pengeinstituttet indebærer operationelle og omdømmemæssige risici, som kan have en betydelig negativ indvirkning på et pengeinstituttets rentabilitet og bæredygtighed gennem bøder, sagsomkostninger, restriktioner pålagt af kompetente myndigheder, andre finansielle eller strafferetlige sanktioner samt tab af forbrugertillid. Konsekvenser, der i sidste ende kan have betydning for pengeinstituttets fortsatte virke.

Politikken vil desuden skulle fremme et miljø med åben kommunikation og stimulere en konstruktiv kritisk holdning blandt medarbejdere, hvor kendskab til eller mistanke om økonomisk kriminalitet kan kommunikeres til de øverste ledelsesniveauer uden repressalier, og dermed fremme et miljø med et åbent og konstruktivt engagement i hele organisationen til at undgå at være en del af økonomisk kriminalitet. Politikken bør udformes i overensstemmelse med pengeinstituttets værdier.

Politikken vil ligeledes skulle udtrykke pengeinstituttets forventninger til medarbejderenes adfærd og aktive medvirken til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Det er i den sammenhæng vigtigt med tydelige anvisninger til medarbejderne.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at overtrædelse af § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen skal fastlægge politikken.

Bestyrelsen vil være ansvarlig for at fastlægge politikken, jf. stk. 1, og opdatere pengeinstituttets politik samt som led i sin tilsynsfunktion at føre tilsyn med, at direktøren iagttager sine forpligtelser efter stk. 4 med henblik på at sikre, at politikken fungerer efter hensigten.

Bestyrelsen skal sikre sig, at den tilegner sig tilstrækkelig viden og erfaring til at kunne fastlægge rammerne for pengeinstituttets politik, jf. stk. 1, så bestyrelsen ligeledes kan overvåge og føre tilsyn med, at politikken gennemføres og efterleves.

Bestyrelsen skal sikre, at politikken fastlægges i overensstemmelse med pengeinstituttets forretningsmodel og overordnede rammer for bl.a. etik, faglige standarder og karakteristika. Bestyrelsen bør inddrage alle relevante forretningsenheder i pengeinstituttet, f.eks. kontrolfunktioner, personaleadministration, juridisk afdeling, strategisk planlægning m.fl., i forbindelse med fastlæggelsen og den løbende ajourføring af politikken. Bestyrelsen kan også inddrage eksterne eksperter med henblik på fastlæggelse af politikken.

Bestyrelsens procedurer for fastlæggelse og løbende opdatering af politikken bør være klare, veldokumenterede og transparente. Bestyrelsen bør have passende dokumentation, f.eks. i form af referater af relevante møder, relevante rapporter og anden relevant dokumentation, herfor, og dokumentationen kan være opbevaret elektronisk af pengeinstituttet.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at overtrædelse af § 70 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 3*, at formanden for bestyrelsen i sin beretning for pengeinstituttets øverste organ skal redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken.

Redegørelsen skal indgå i beretningen hvert år, også selvom der ikke er sket ændringer i pengeinstituttets politik. Det bør fremgå af referatet af det øverste organs samling, at en sådan redegørelse er givet.

Beretningen bør bl.a. være baseret på direktørens løbende rapportering til bestyrelsen om gennemførelse og efterlevelse af politikken, jf. det foreslåede stk. 4, samt eventuel anden relevant dokumentation, f.eks. rapporter fra eksterne konsulenter.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at overtrædelse af § 70 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 4*, at direktøren skal sikre, at politikken gennemføres og efterleves.

Med den foreslåede bestemmelse bliver den administrerende direktør ansvarlig for efterlevelse af politikken. Det indebærer at sikre politikken forankring og gennemslagskraft, og den administrerende direktør skal kunne afsættes, hvis pengeinstitutterne ikke efterlever politikken, og direktøren ikke har taget de nødvendige skridt for at sikre dens forankring hos de enkelte medarbejdere.

Direktøren skal forstås som pengeinstituttets øverste ansvarlige direktør, som er registreret hos Erhvervsstyrelsen.

Direktøren skal sikre, at politikken, jf. det foreslåede *stk. 1*, gennemføres og efterleves og fastlægge procedurer herfor. Det kan direktøren f.eks. ved at indføre et adfærdskodeks og afholde kurser, seminarer eller lignende for pengeinstituttets ansatte herom – både ved f.eks. gennemførelse af politikken, løbende og mindst én gang årligt og ved større materielle ændringer i politikken. Direktøren skal sikre, at pengeinstituttets ansatte ved ansættelse bliver bekendt med pengeinstituttets politik, jf. *stk. 1*, hvilket f.eks. kan ske i form af udlevering af politikken til personen samt ved tilbud om et e-learningkursus eller andre tiltag.

Direktøren skal også sikre, at politikken, jf. det foreslåede *stk. 1*, til enhver tid efterleves af pengeinstituttets ansatte ved løbende at føre kontrol med, at politikken overholdes af pengeinstituttets ansatte.

Direktøren bør løbende og mindst én gang årligt rapportere til bestyrelsen om politikken gennemførelse og efterlevelse.

Direktørens procedurer for gennemførelse og efterlevelse af politikken bør være klare, veldokumenterede og transparente. Direktøren bør have passende dokumentation, f.eks. i form af referater af relevante møder, relevante rapporter og anden relevant dokumentation, herfor, og dokumentationen kan være opbevaret elektronisk af pengeinstituttet.

Den foreslåede ændring af § 351, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis vedkommende ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af *stk. 3* på betryggende måde.

Det vil indebære, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis direktøren ikke på betryggende måde sikrer, at politikken, jf. det foreslåede § 70 a, *stk. 1*, gennemføres og efterleves i pengeinstituttet. Hvis direktøren f.eks. ikke har taget skridt til at sikre, at politikken gennemføres i pengeinstituttet, ikke har fulgt op på politikken gennemførelse, eller ikke har iværksat implementerende foranstaltninger med henblik på at sikre efterlevelse af politikken på alle niveauer i pengeinstituttet, vil Finanstilsynet kunne påbyde pengeinstituttet at afsætte direktøren.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af politikken.

Bestemmelsen er ny.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutter om en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ifølge det foreslåede § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal et pengeinstitut have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Politikken vil bl.a. skulle fastlægge de overordnede rammer for pengeinstitutts virksomhedskultur for alle niveauer i organisationen. Politikken vil også skulle fremme høje etiske og faglige standarder, under hensyntagen til pengeinstitutts specifikke behov og karakteristika, og bør sikre implementeringen af sådanne standarder. Politikken bør samtidig udformes i overensstemmelse med pengeinstitutts værdier m.v. For en nærmere beskrivelse af politikken henvises til det foreslåede § 70 a, stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at der fastsættes nærmere regler om krav til politikens indhold, udformning, ajourføring og kontrol med efterlevelse af politikken. Bekendtgørelsen vil som minimum skulle indeholde regler om, hvilke mindstekrav der vil blive stillet til pengeinstitutternes politik.

Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer (EBA/GL/2017/11) af 21. marts 2018 vedrørende intern ledelse vil bl.a. indgå som fortolkningsbidrag i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Til nr. 13 (§ 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 71, stk. 2, at et gruppe 1-forsikringsselskab som led i selskabets virksomhedsstyring, jf. stk. 1, skal identificere selskabets nøglepersoner.

Det foreslås at ophæve § 71, stk. 2.

Ophævelsen foreslås som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 11, samtidig foreslås at videreføre det gældende krav i § 71, stk. 2, i en ny bestemmelse § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Videreførelsen vil indebære, at et gruppe 1-forsikringsselskab fortsat vil skulle identificere selskabets nøglepersoner som led i selskabets virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 14 (§ 75 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 75 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed skal etablere en whistleblowerordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen. Ordningen kan oprettes via kollektiv overenskomst, jf. § 75 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 75 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, fastlægger en bagatelgrænse, hvorefter et forsikrings-selskab og et investeringsforvaltningsselskab, som beskæftiger fem ansatte eller færre, ikke er omfattet af kravet om etablering af en whistleblowerordning. Når selskaberne beskæftiger flere end fem ansatte, skal selskaberne senest tre måneder efter ansættelsen af den sjette ansatte have etableret en whistleblowerordning. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet om etablering af en whistleblowerordning, jf. § 75 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

§ 75 a i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 71, stk. 3, i CRD IV.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i § 75 a, stk. 1, hvorefter virksomheden skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

De virksomheder, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil være de finansielle virksomheder, der efter § 75 a, stk. 1, 1. pkt., er forpligtet til at etablere en whistleblowerordning. Finansielle virksomheder er nærmere defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ved finansielle virksomheder forstås pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en finansiel virksomhed vil skulle dokumentere, hvordan virksomheden løbende har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Dette kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 347 i lov om finansiel virksomhed.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at virksomheden skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at virksomheden løbende får fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning, så virksomheden kan dokumentere overfor Finanstilsynet, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af bl.a. § 75 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 15 (§ 75 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 75 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det følger af bemærkningerne til § 75 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at ufordelagtig behandling foruden afskedigelse f.eks. kan være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 133 som fremsat, side 105.

Det følger endvidere af bemærkningerne, at det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller potentiel overtrædelse.

§ 75 b i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

Det foreslås at ændre § 75 b, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en finansiel virksomhed som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at en finansiel virksomhed heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Finansielle virksomheder er nærmere defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ved finansielle virksomheder forstås pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en finansiell virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 75 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 75 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 16 (§ 75 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af § 75 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at en finansiell virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

§ 75 b i lov om finansiell virksomhed gennemfører artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 75 b, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger og vil indebære, at en finansiell virksomhed ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndelev på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Finansielle virksomheder er nærmere defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed. Ved finansielle virksomheder forstås pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå i denne vurdering: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel, jf. § 5, stk. 1, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 133 som fremsat, side 93.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at en finansiel virksomhed ikke ved fastsættelse, tildelelse eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en finansiel virksomhed ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en finansiel virksomhed ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor en finansiel virksomhed helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 75 b, stk. 1, 2. pkt., vil den finansielle virksomhed kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 48.

Til nr. 17 (§ 75 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 75 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 75 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip, jf. Folketingstidende 2013-14,

tillæg A, L 133 som fremsat, side 105. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

§ 75 b i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

Det foreslås at ændre § 75 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, så ansatte eller tidligere ansatte i en finansiel virksomhed, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte i en finansiel virksomhed en godtgørelse for overtrædelse af § 75 b, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansatte i finansielle virksomheders eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en finansiel virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 75 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod den finansielle virksomhed ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 18 (§ 75 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 75 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 75 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

§ 75 b i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

Det foreslås at ændre § 75 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 17, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte i en finansiel virksomhed også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansatte i finansielle virksomheders eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 19 (§ 75 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 75 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 75 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 75 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed for at sikre, at § 75 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte i en finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at reglerne i § 75 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed ikke vil kunne fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte. Den foreslåede ændring vil dermed betyde, at beskyttelsen i § 75 b, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte i en finansiel virksomhed. Ansatte i finansielle virksomheder er i dag allerede omfattet af en tilsvarende beskyttelse, jf. § 75 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 20 (§ 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders øverste organ kan beslutte, at de variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat bl.a., at virksomheden senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informerer Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør af § 71, stk. 4, og § 77 h, stk. 3, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, herunder særlig kapitalgrundlagskravene.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, fra § 71, stk. 4, til § 71, stk. 3.

Ændringen foreslås som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås at ophæve det gældende krav i § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, om at gruppe 1-forsikringselskaber skal identificere selskabets nøglepersoner. Kravet foreslås samtidig videreført i § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det vil indebære, at § 71, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed, bliver § 71, stk. 2 og 3. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, i lov om finansiel virksomhed, fra § 71, stk. 4, til § 71, stk. 3.

Til nr. 21 (§ 108, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 108, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed skal den ansvarshavende aktuar i et forsikringselskab, der har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, årligt indsende en beretning til Finanstilsynet.

Det foreslås, at § 108, stk. 6, ophæves som følge af, at de hensyn, der ligger bag kravet om, at den ansvarshavende aktuar skal indsende en årlig beretning til Finanstilsynet også varetages af aktuarfunktionen. Efter gennemførelsen af Solvens II er aktuarfunktionen ansvarlig for en række forskellige rapporteringer, herunder en række nye indberetninger til Finanstilsynet, som varetager de samme hensyn som den ansvarshavende aktuars årlige beretning. Den ansvarshavende aktuars årlige beretning er udtryk for national regulering og vurderes efter gennemførelsen af Solvens II at være overflødig.

Den foreslåede ophævelse gennemfører en af de anbefalinger, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering fremlagde i sin rapport af 27. april 2018.

Forslaget om at ophæve stk. 6 indebærer, at den ansvarshavende aktuar ikke længere årligt skal udarbejde og indsende en beretning til Finanstilsynet. Reglerne om aktuarens beretning i bekendtgørelse nr. 1305 af 28. november 2017 om ansvarshavende aktuar bortfalder automatisk som følge af den foreslåede ophævelse af hjemmelsbestemmelsen.

Da kravet om den ansvarshavende aktuars beretning foreslås ophævet, vil overtrædelse af § 108, stk. 6, ikke kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 48.

Til nr. 22 (§ 108, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 108, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 108, stk. 2-6, herunder hvilke krav en ansvarshavende aktuar skal opfylde for at kunne blive ansvarshavende aktuar.

Med den foreslåede ændring af § 108, stk. 7, der bliver stk. 6, foretages der en konsekvensrettelse af henvisningen i bestemmelsen, da § 108, stk. 6, foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 23 (§ 167, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at forsikringselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Aktiverne i registret skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede, jf. § 167, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at henvisningen i § 167, stk. 1, 1. pkt., til forsikringselskaber ændres til livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, så bestemmelsen fremadrettet alene finder anvendelse for livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed.

Bilag 8 i lov om finansiel virksomhed angiver de forsikringsklasser, som et livsforsikringselskab og en tværgående pensionskasse kan have tilladelse til at drive.

Skadesforsikringselskaber vil som følge af den foreslåede ændring ikke længere skulle have en særlig gruppe af aktiver, hvis værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, og som alene skal tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 29, foreslås, at aktiverne i et skadesforsikringselskab forlods skal anvendes til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de sikrede i tilfælde af konkurs.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 29, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 24 (§ 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at forsikringselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber i henhold til § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Det foreslås at ophæve *stk. 2* i § 167 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås at ophæve kravet om, at skadesforsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Den foreslåede ophævelse vil medføre, at forsikringsselskaber, der driver skadesforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 7 i lov om finansiel virksomhed, ikke skal føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvis forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

Eftersom § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed foreslås ophævet, vil overtrædelse af bestemmelsen ikke kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 48.

Til nr. 25 (§ 167, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber i henhold til § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Aktiverne i registrene efter § 167, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede, jf. § 167, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Med den foreslåede ændring af § 167, stk. 4, der bliver stk. 3, fjernes henvisningen til stk. 2 samtidig med, at der foretages en tilpasning af bestemmelsen, så der i bestemmelsen alene henvises til ét register.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås at ophæve kravet om, at skadesforsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis

samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 26 (§ 167, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed)

Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber i henhold til § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Med de foreslåede ændringer af § 167, stk. 6 og 7, der bliver stk. 5 og 6, foretages der en tilpasning af bestemmelserne, så der alene sker henvisning til ét register.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås at ophæve kravet om, at skadesforsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Til nr. 27 (§ 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det ikke opfylder eller i nær fremtid forventes ikke at opfylde kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller § 225, stk. 1, jf. § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre § 224 a, stk. 1, nr. 1, således at bestemmelsen også henviser til § 350, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 224 a, stk. 1, nr. 1, gennemfører dele af artikel 32, stk. 4, i BRRD. Den foreslåede ændring medfører, at § 224 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed omfatter alle de tilfælde, hvor Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse ufrivilligt. Udvidelsen af anvendelsesområdet for § 224 a, stk. 1, nr. 1, er i overensstemmelse med EBA's retningslinjer af 6. august 2015 for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, som henviser til alle de tilfælde, hvor en virksomheds tilladelse kan inddrages.

Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden ikke opfylder et påbud udstedt i henhold til § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 350, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det følger af § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis virksomhedens økonomiske stilling er således forringet, at indskydernes eller øvrige investorers interesser er udsat for fare, eller der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 350, stk. 1, jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg A, side 4642 og senere ændring, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 175 som fremsat, side 74-75.

Foretager virksomheden ikke de nødvendige foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 350, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen anvendes således i tilfælde, hvor der er fare for indskydernes interesser eller en alvorlig økonomisk risiko i virksomheden. I disse tilfælde vil det være mest hensigtsmæssigt, at Finansiell Stabilitet afvikler virksomheden for at sikre et minimum af påvirkning for virksomhedens kunder.

At en virksomhed anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende er den første betingelse for, at en virksomhed kan tages under afvikling af Finansiell Stabilitet. Hvis Finanstilsynet inddrager en virksomheds tilladelse, uden at det opfylder betingelserne for afvikling gennem Finansiell Stabilitet, vil virksomheden skulle afvikles ved likvidation, konkurs, sammenlægning eller på anden måde, jf. § 227 i lov om finansiel virksomhed. Finansiell Stabilitet har afviklingsværktøjer, der gør, at eventuelle velfungerende dele af forretningen kan føres videre, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015 med senere ændringer. Dette er med til at sikre den finansielle stabilitet og reducerer ulemper for forbrugerne, når Finansiell Stabilitet viderefører driften under afviklingen af virksomheden.

Til nr. 28 (§ 226, stk. 4, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forsikringsselskaber skal i henhold til § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber i henhold til § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Efter § 167, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet kræve aktiverne i registrene deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver.

Det følger af § 226, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet i forbindelse med inddragelse af et forsikrings-selskabs tilladelse kan forbyde forsikrings-selskabet at råde over dets aktiver eller begrænse rådigheden herover. I den forbindelse finder § 167, stk. 6, tilsvarende anvendelse.

Det foreslås at nyaffatte § 226, stk. 4, 2. pkt.

Med den foreslåede bestemmelse finder § 167, stk. 5, tilsvarende anvendelse for livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed.

Bilag 8 i lov om finansiel virksomhed angiver de forsikringsklasser, som et livsforsikrings-selskab og en tværgående pensionskasse kan have tilladelse til at drive.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynets hjemmel til at kræve aktiverne i registret deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet i forbindelse med inddragelse af et forsikrings-selskabs tilladelse fremadrettet kun vil finde anvendelse for livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede nyaffattelse er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås at opheve kravet om, at skadesforsikrings-selskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse til § 167, stk. 5, er endvidere en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås at ophæve § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som følge af forslaget om, at skadesforsikrings-selskaber ikke længere skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23 og 24, og bemærkningerne hertil.

Der er herudover ikke tiltænkt materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 29 (§ 234 a i lov om finansiel virksomhed)

Forsikrings-selskaber skal i henhold til § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber i henhold til § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Aktiverne i registrene skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede, jf. § 167, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås kravet om, at forsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, der til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, ophævet for skadesforsikringsselskaber. Den foreslåede ændring medfører, at forsikringstagerne og sikrede i et skadesforsikringsselskab ikke længere vil blive fyldestgjort i de registrerede aktiver i tilfælde af selskabets konkurs. Forsikringstagerne og de sikrede vil som følge heraf have et simpelt krav i konkursboet, jf. konkurslovens § 97.

For at varetage beskyttelsen af forsikringstageres interesser foreslås der indsat en ny § 234 a i lov om finansiel virksomhed. Efter den foreslåede bestemmelse vil kurator forlods kunne anvende aktiverne i et skadesforsikringsselskab til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de sikrede. Forsikringstagerne og de sikrede vil dog vige for de fordringer, der er nævnt i konkurslovens §§ 93 og 94. Forsikringstagerne og de sikrede vil ikke vige for de fordringer, der er nævnt i konkurslovens §§ 95-98.

Forslaget gennemfører en af anbefalingerne, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering kom med i sin rapport fra den 27. april 2018. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.16. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget gennemfører endvidere artikel 275, stk. 1, litra b, og stk. 2, i Solvens II og erstatter gennemførelsen af artikel 275, stk. 1, litra a, og stk. 3, og artikel 276 i Solvens II for så vidt angår skadesforsikringsselskaber.

Forsikringstagerne og de sikrede får med den foreslåede bestemmelse en højere stilling i konkursordenen i tilfælde af et skadesforsikringsselskabs konkurs. Kurator vil således skulle sikre, at der er sket en fuldstændig fyldestgørelse af forsikringstagerne og de sikrede, inden der sker dækning af andre kreditorer.

Bestemmelsen medfører ikke, at andres gyldigt stiftede panterrettigheder tilsidesættes i tilfælde af et skadesforsikringsselskabs konkurs. Gyldigt stiftede panterrettigheder bevarer fortsat deres fortrinsstilling i henhold til konkurslovens § 82. Forsikringstagerne og de sikredes mulighed for fyldestgørelse i tilfælde af konkurs vil således afhænge af, i hvor stort et omfang et skadesforsikringsselskabs aktiver er pantsat til fordel for tredjemand.

Finanstilsynet kan forbyde et skadesforsikringsselskab at råde over dets aktiver eller begrænse rådigheden herover, hvis selskabet f.eks. ikke har et kapitalgrundlag, der er tilstrækkeligt til at dække selskabets solvenskapitalkrav eller minimumskapitalkrav, eller selskabet ikke har hensat tilstrækkelige

beløb til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser, jf. § 251 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet vil kunne anvende denne hjemmel til at forhindre, at et skadesforsikringsselskab pantsætter sine aktiver til fordel for tredjemand i en situation, hvor selskabet f.eks. ikke opfylder solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet eller ikke har tilstrækkelige hensættelser. Så længe skadesforsikringsselskabet opfylder kravene i den finansielle lovgivning vil Finanstilsynet med de nuværende reaktionsmuligheder ikke have mulighed at gribe ind over for et skadesforsikringsselskabs pantsætning af aktiver.

Udover gyldigt stiftede panterettigheder viger forsikringstagerne og de sikrede i henhold til den foreslåede bestemmelse for de fordringer, der er nævnt i konkurslovens §§ 93 og 94. Der er tale om bl.a. omkostninger ved konkursens indtræden og omkostninger ved boets behandling. Bestemmelsen har til formål at sikre en hensigtsmæssig bobehandling. Bestemmelsen udnytter valgmuligheden i artikel 275, stk. 2, i Solvens II til at give bobehandlingsomkostninger m.v. forrang for forsikringskrav.

Til nr. 30 (§ 251, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 167, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Endvidere skal skadesforsikringsselskaber i henhold til § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

I henhold til § 167, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet kræve aktiverne i registre deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver.

Endvidere kan Finanstilsynet i henhold til § 251 i lov om finansiel virksomhed som led i en række nævnte foranstaltninger forbyde et forsikringsselskab at råde over dets aktiver eller begrænse rådigheden herover. I den forbindelse finder § 167 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse.

Det foreslås at nyaffatte § 251, 2. pkt.

Med den foreslåede bestemmelse finder § 167, stk. 5, tilsvarende anvendelse for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed.

Bilag 8 i lov om finansiel virksomhed angiver de forsikringsklasser, som et livsforsikringsselskab og en tværgående pensionskasse kan have tilladelse til at drive.

Den gældende hjemmelsbestemmelse i § 251, 2. pkt., til at kræve aktiverne i et forsikringsselskabs register deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet i forbindelse med, at Finanstilsynet iværksætter en af de foranstaltninger, der er nævnt i § 251, 1. pkt., vil som følge af den foreslåede bestemmelse fremadrettet alene finde anvendelse for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede nyaffattelse er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås at ophæve kravet om, at skadesforsikringsselskaber skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse til § 167, stk. 5, er endvidere en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås at ophæve § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som følge af forslaget om, at skadesforsikringsselskaber ikke længere skal have og føre et register over en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23 og 24, og bemærkningerne hertil.

Der er herudover ikke tiltænkt materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 31 (§ 266, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Realkreditinstitutter er undtaget fra det individuelle krav til nedskrivningsegne passiver, der følger af § 266, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, men er i stedet omfattet af et krav om en gældsbuffer, jf. § 125 i lov om finansiel virksomhed.

På baggrund heraf følger det af § 266, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at ved fastsættelsen af kravet til nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau er koncernens realkreditinstitut(ter) ikke er omfattet af konsolideringen. I forlængelse heraf kan nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde kravet til nedskrivningsegne passiver i § 266, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ikke samtidig anvendes til opfyldelsen af kravene i § 125 i, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed, eller de krav, der følger af § 125 i, stk. 8, nr. 1-5, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 266, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

2. og 3. pkt. i § 266, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed blev indsat ved lov nr. 706 af 8. juni 2018. Indsættelsen havde til formål at fjerne uklarheden om, hvorvidt det konsoliderede krav til nedskrivningsegne passiver skal opgøres uden hensyntagen til de forpligtelser og det kapitalgrundlag, der vedrører et realkreditinstitut, der indgår i koncernen, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 184 som fremsat, side 66.

Der er dog tale om en fejl, når § 266, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed henviser til § 125 i, stk. 8, nr. 1-5, i lov om finansiel virksomhed. Der skulle rettelig være henvist til § 125 i, stk. 7, nr. 1-5, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås derfor at ændre § 266, stk. 3, 3. pkt., så bestemmelsen fremover henviser til § 125 i, stk. 7, nr. 1-5, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil sikre, at der henvises til det korrekte stykke i § 125 i i lov om finansiel virksomhed. Derigennem gøres det klart, at nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde kravet for nedskrivningsegne passiver i § 266 i lov om finansiel virksomhed, ikke også kan anvendes til at opfylde henholdsvis gældsbufferen og realkreditinstituttets kapitalgrundlagskrav.

Den foreslåede ændring har ikke nogen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 32 (§ 312 a og § 313 a i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 312 a, stk. 1, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, skal identificere instituttets nøglepersoner. Et SIFI og et G-SIFI skal desuden underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, jf. § 312 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 313 a i lov om finansiel virksomhed, at § 64, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et SIFI og et G-SIFI, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1.

Det foreslås at ophæve § 312 a og § 313 a i lov om finansiel virksomhed.

Ophævelsen foreslås som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 11, samtidig foreslås at videreføre kravene til SIFI'ers og G-SIFI'ers identificering af nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed, i en ny bestemmelse § 64 c i lov om finansiel virksomhed.

Videreførelsen vil indebære, at et SIFI og et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, fortsat vil skulle identificere instituttets nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, og fortsat vil skulle underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 5, jf. stk. 3. Videreførelsen vil endvidere medføre, at ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i et SIFI og et G-SIFI, som ikke er et pengeinstitut, fortsat vil skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 4.

For et SIFI eller et G-SIFI, som er et pengeinstitut, vil videreførelsen indebære, at instituttet fortsat vil skulle identificere instituttets nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, og fortsat vil skulle underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af

det foreslåede § 64 c, stk. 3. Videreførelsen vil endelig medføre, at ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i et SIFI og et G-SIFI, som er et pengeinstitut, fortsat vil skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 4.

Til nr. 33 (§ 313 b, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 313 b, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at eksponeringer mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), skal godkendes af direktionen.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 313 b, stk. 1, nr. 1, fra § 312 a, stk. 1, til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1.

Med lovforslaget nyaffattes kravene til SIFI'ers og G-SIFI'ers identificering af nøglepersoner i § 312 a i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås at ophæve det gældende § 312 a og indsætte kravet i et nyt § 64 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 11 og 32. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 313 b, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, fra § 312 a, stk. 1, til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 313 b, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 34 (§ 313 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 313 b, stk. 4, at reglerne i stk. 1-3 om kravet om direktionens samtykke til og overvågning af eksponeringer samt godkendelse af sikkerhedsstillelse fra disse, også gælder eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og mod virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 313 b, stk. 4, fra § 312 a, stk. 1, til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1.

Med lovforslaget nyaffattes kravene til systemisk vigtige finansielle institutters (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutters (G-SIFI) identificering af nøglepersoner i § 312 a i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås at ophæve det gældende § 312 a og indsætte kravet i et nyt § 64 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 11 og 32. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 313 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 313 b, stk. 4.

Til nr. 35 (§ 343 r, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, jf. § 343 r, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Fælles datacentraler er virksomheder, hvis væsentligste aktiviteter omfatter it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder, og som overvejende er ejet af en eller flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder i forening eller en eller flere foreninger, hvis medlemmer overvejende er finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder, jf. § 343 q, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne for fælles datacentraler i lov om finansiel virksomhed gælder også for datacentraler, der udfører it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, jf. § 343 q, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Af bemærkningerne til § 343 r, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremgår det, at fælles datacentraler skal leve op til de samme krav til it-sikkerhed, som der gælder for de finansielle virksomheder, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 59 som fremsat, side 41. Det medfører, at hvis der fastsættes regler i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, finder disse også anvendelse for fælles datacentraler. Som følge heraf er fælles datacentraler forpligtet til at have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området ligesom finansielle virksomheder.

Det er Finanstilsynet, som har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og fælles datacentraler skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, herunder betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, jf. § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området fremgår af bilag 5 i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Det kan udledes af bemærkningerne til § 343 r, stk. 1, at fælles datacentraler anses som værende omfattet af § 71, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed. Det samme kan udledes ved at sammenholde § 343 r, stk. 1, med § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Dette fremgår dog ikke af lov om finansiel virksomhed med den tydelighed, som hensynet til retssikkerheden tilsiger.

Det foreslås, at der i § 343 r indsættes et nyt stykke før stk. 1, der bestemmer, at § 71, stk. 1, nr. 8, om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Den foreslåede ændring udgør en præcisering af den gældende retstilstand. Ændringen tydeliggør, at fælles datacentraler i lighed med finansielle virksomheder har pligt til at have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, jf. § 71, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiell virksomhed.

Den foreslåede ændring indebærer ikke dobbeltregulering, eftersom der stadig er behov for hjemmel til at udstede nærmere regler om effektive former for virksomhedsstyring i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, som også gælder for fælles datacentraler.

Anvendelsesområdet for den foreslåede præcisering er fælles datacentraler som defineret i § 343 q i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 36 (§ 343 r, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af § 343 r, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af denne lovs § 71, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 343 r, stk. 1, der bliver stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, fra § 71, stk. 4, til § 71, stk. 3.

Ændringen foreslås som konsekvens af, at det med lovforslaget foreslås at ophæve det gældende krav i § 71, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, om at gruppe 1-forsikringsselskaber skal identificere selskabets nøglepersoner. Kravet foreslås samtidig videreført i en ny bestemmelse § 64 d, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Det betyder, at § 71, stk. 3 og 4, bliver § 71, stk. 2 og 3. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i fra § 71, stk. 4, til § 71, stk. 3.

Til nr. 37 (§ 351, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, eller § 64 a ikke kan bestride stillingen, jf. § 351, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås, at indsætte et nyt 2. pkt. i § 351, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis denne ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af § 70 a, stk. 4, på betryggende måde.

Kravet om en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, er nyt, og baggrunden for forslaget er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Ifølge aftalen skal den admi-

nistrerende direktør gøres ansvarlig for efterlevelse af politikken. Det indebærer, at den administrerende direktør skal sikre politikkens forankring og gennemslagskraft, og direktøren skal kunne afsættes, hvis pengeinstitutterne ikke efterlever politikken, og direktøren ikke har taget de nødvendige skridt for at sikre dens forankring.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvorefter det foreslås, at indsætte en ny bestemmelse § 70 a i lov om finansiel virksomhed, der fastsætter krav om, at et pengeinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 1. Bestyrelsen vil skulle fastlægge politikken, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 2. Direktøren vil skulle sikre, at politikken gennemføres og efterleves, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 4.

Formålet med bestemmelsen er at forankre et ansvar for gennemførelse og efterlevelse af politikken, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hos pengeinstitutts øverste ansvarlige direktør, som er registreret hos Erhvervsstyrelsen. Hensigten er, at direktøren aktivt påtager sig ansvaret for, at politikken anvendes som et reelt værktøj til at sikre og fremme en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis direktøren ikke på betryggende måde sikrer, at politikken, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 1, gennemføres og efterleves i pengeinstituttet. Hvis direktøren f.eks. slet ikke har taget skridt til at sikre, at politikken gennemføres i pengeinstituttet, gentagne gange ikke har fulgt op på politikkens gennemførelse, eller i grove tilfælde ikke har iværksat implementerende foranstaltninger med henblik på at sikre efterlevelse af politikken på alle niveauer i pengeinstituttet, vil Finanstilsynet kunne påbyde pengeinstituttet at afsætte direktøren.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, samt bemærkningerne hertil for en nærmere beskrivelse af direktørens forpligtelser i medfør af det foreslåede § 70 a, stk. 4.

Til nr. 38 og 39 (§ 351, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen, jf. § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikringselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, ikke kan bestride stillingen, jf. § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at nyaffatte § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Med nyaffattelsen foreslås, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut, et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, og stk. 5, jf. stk. 1, eller påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 d, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64 c, stk. 4, eller § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64 d, stk. 3, ikke kan bestride stillingen.

Med lovforslaget indføres krav om, at alle pengeinstitutter skal identificere nøglepersoner, underrette Finanstilsynet herom, og at nøglepersoner i pengeinstitutter skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Kravene foreslås indsat i § 64 c. Som konsekvens heraf foreslås det at tilføje pengeinstitutter til § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, således at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, og stk. 5, jf. stk. 1.

Det foreslås desuden at ophæve det gældende § 351, stk. 5, hvorefter Finanstilsynet har mulighed for at påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed, ikke kan bestride stillingen. Finanstilsynets mulighed for at kunne påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson i medfør af det gældende stk. 5 foreslås videreført i den foreslåede nyaffattelse af § 351, stk. 4. Den foreslåede ophævelse betyder, at § 351, stk. 6-10, i lov om finansiel virksomhed bliver § 351, stk. 5-9.

Det foreslåede stk. 4 vil indebære, at Finanstilsynet som hidtil får mulighed for at påbyde et SIFI, et G-SIFI og et gruppe-1 forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende, f.eks. som følge af domfældelse vedrørende strafbare forhold eller uforsvarlig adfærd, ikke længere lever op til kravene i § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed. Som noget nyt vil den foreslåede bestemmelse indebære, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene i § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede stk. 4 er en følge af, at nøglepersonerne alene kan afsættes af pengeinstituttet, SIFI'et, G-SIFI'et eller gruppe 1-forsikringsselskabet selv. Med det foreslåede stk. 4 sikres det, at det er den samme reaktionsmulighed og procedure, der anvendes ved afsættelse af en nøgleperson, som hvis Finanstilsynet påbyder en finansiel virksomhed at afsætte en direktør efter § 351, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil ikke medføre nogle materielle ændringer i forhold til Finanstilsynets eksisterende muligheder for at påbyde et SIFI, et G-SIFI eller et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson, hvis denne efter egnetheds- og hæderlighedsreglerne ikke kan bestride stillingen.

Til nr. 40 (§ 351, stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 351, stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat, der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, eller § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, at nøglepersonen i et gruppe 1-forskringssselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64, stk. 5, eller at nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 313 a.

Det foreslås at ændre § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., så Finanstilsynet også får mulighed for at påbyde et pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson, når der er rejst tiltale mod den pågældende nøgleperson i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at nøglepersonen ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Herudover foreslås det at ændre en række henvisninger i § 351, stk. 6, 1. pkt.

Bestemmelsen foreslås ændret på baggrund af, at der med lovforslaget indføres krav om, at alle pengeinstitutter skal identificere nøglepersoner, underrette Finanstilsynet herom, og at nøglepersoner i pengeinstitutter skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Kravene til nøglepersoner i pengeinstitutter foreslås indsat i § 64 c i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynet vil få samme reaktionsmulighed over for nøglepersoner i et pengeinstitut som i dag gælder for nøglepersoner i et SIFI, et G-SIFI eller et gruppe 1-forsikringsselskab, når der er rejst tiltale mod en nøgleperson i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at nøglepersonen ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil desuden indebære, at henvisningerne i § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres fra § 312 a, stk. 1, og § 313 a til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, og § 64 c, stk. 4. Henvisningerne foreslås ændret som følge af, at det med lovforslaget foreslås at nyaffatte kravene i §§ 312 a og 313 a i lov om finansiel virksomhed til SIFI'ers og G-SIFI'ers identificering af nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed i medfør af § 64 i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås at ophæve de gældende §§ 312 a og 313 a og videreføre kravene i et nyt § 64 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 11 og 32.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at henvisningerne i § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres fra § 71, stk. 2, til § 64 d, stk. 1. Henvisningerne foreslås ændret på baggrund af, at det med lovforslaget foreslås at nyaffatte kravene til gruppe 1-forsikringsselskabers identificering af nøglepersoner, underretning herom til Finanstilsynet og krav om, at nøglepersoner skal leve

op til reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 5, og § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås at ophæve det gældende § 64, stk. 5, og § 71, stk. 2, og videreføre kravene i et nyt § 64 d.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for Finanstilsynets eksisterende mulighed for at påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab, et SIFI eller et G-SIFI at afsætte en direktør eller en ansat, der er nøgleperson, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren eller nøglepersonen ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 41 (§ 351, stk. 10, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan inddrage en finansiel virksomheds tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvis den finansielle virksomhed ikke har afsat direktøren, det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke har afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, eller gruppe 1-forsikringsselskabet ikke har afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, inden for den fastsatte frist, jf. § 351, stk. 10, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre § 351, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., så Finanstilsynet også får mulighed for at inddrage et pengeinstituts tilladelse, hvis instituttet ikke har afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, inden for den fastsatte frist. Det foreslås herudover, at ændre henvisningerne i § 351, stk. 10, 1. pkt., fra § 312 a, stk. 1, til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, og fra § 71, stk. 2, til § 64 d, stk. 1.

Bestemmelsen foreslås ændret på baggrund af, at der med lovforslaget indføres krav om, at alle pengeinstitutter skal identificere nøglepersoner, underrette Finanstilsynet herom, og at nøglepersoner i pengeinstitutter skal leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed. Kravene foreslås indsat i § 64 c i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 351, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., vil indebære, at Finanstilsynet vil få samme reaktionsmulighed over for et pengeinstitut som i dag gælder for et SIFI, et G-SIFI eller et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis det pågældende institut eller selskab ikke har afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson, inden for den fastsatte frist.

Den foreslåede ændring vil desuden indebære, at henvisningerne i § 351, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., ændres fra § 312 a, stk. 1, til § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, og fra § 71, stk. 2, til § 64 d, stk. 1. Henvisningerne foreslås ændret som følge af, at det med lovforslaget foreslås at ophæve § 312 a, stk. 1, der fastlægger en forpligtelse for SIFI'er og G-SIFI'er til at identificere instituttets nøglepersoner. Kravet foreslås videreført i § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Henvisningerne foreslås endvidere ændret som følge af, at det med lovforslaget foreslås at ophæve § 71, stk. 2,

der fastlægger en forpligtelse for gruppe 1-forsikringselskaber til at identificere selskabets nøglepersoner. Kravet foreslås videreført i § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer i forhold til Finanstilsynets eksisterende mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse, hvis den finansielle virksomhed ikke har afsat direktøren, eller SIFI'et, G-SIFI'et eller gruppe 1-forsikringselskabet ikke har afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson, inden for den fastsatte frist.

Til nr. 42 (§ 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyn- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Efter § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder Finanstilsynets tavshedspligt efter § 354, stk. 1, ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør af denne bestemmelse, hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45, tegning af kapitalindskud, jf. § 46, forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 4, dækning af Indskyder- og investorgarantiordningen, jf. § 51, depotselskabers uafhængighed, jf. § 52, nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1, aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2, forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1, information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56, opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1, pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.

Undtagelsesbestemmelsen i § 354, stk. 3, indebærer, at oplysninger om tilsynet med god skik og prisoplysning samt en række forbrugerrettede regler på det finansielle område er undtaget fra Finanstilsynets tavshedspligt. Offentligheden kan således få indsigt i disse oplysninger efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 5083.

Med lovforslaget foreslås det at nyaffatte § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter § 354, stk. 1, ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 43-60 e og bekendtgørelser udstedt i medfør af disse bestemmelser.

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med bestemmelserne i CRD IV om udveksling af oplysninger og tavshedspligt.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet fremover vil kunne videregive oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, der er omfattet af §§ 43-60 e i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelser udstedt i medfør af disse bestemmelser. Ændringen udgør en udvidelse af den gældende undtagelsesbestemmelse i forhold til afgrænsningen af, hvilke oplysninger i sager om tilsynet med god skik og prisoplysning samt en række forbrugerrettede regler der ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med den foreslåede nyaffattelse henvises der til de gældende regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold i kapitel 6 i lov om finansiel virksomhed, hvor der i dag alene henvises til nogle enkelte bestemmelser om god skik m.v. i samme kapitel. Med henblik på at sikre offentlighed og åbenhed på forbrugerområdet på det finansielle område foreslås undtagelsesbestemmelsen ændret, så den undtager de gældende regler om tilsynet med god skik m.v. Den foreslåede ændring er således afledt af, at § 354, stk. 3, ikke er blevet tilpasset i takt med, at der er kommet flere regler om tilsynet med god skik, prisoplysning og kontraktforhold i kapitel 6 i lov om finansiel virksomhed.

Ændringen medfører bl.a., at oplysninger i sager om realkreditinstitutters ændring af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag for realkreditlån til ugunst for forbrugeren, jf. §§ 53 b-53 d i lov om finansiel virksomhed, ikke længere er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen viderefører endvidere den retstilstand, hvor der er samme grad af offentlighed om oplysninger, der er kommet frem i forbindelse med tilsynet med forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reglerne havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn. Dette er væsentligt, da grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Det følger af § 1, stk. 2, i markedsføringsloven, at finansielle virksomheder undtages fra enkelte af lovens bestemmelser, hvis erhvervsministeren har udstedt regler på det pågældende område. Det drejer sig om § 3 om god markedsføringsskik, § 4 om god erhvervsskik, § 9 om former for handelspraksis, som altid anses for vildledende eller aggressive og § 14 om oplysningsforpligtelser vedrørende priser m.v. Dertil finder reglerne om faktureringspligt for regningsarbejde og gebyrer i § 15 og § 16 i markedsføringsloven ikke anvendelse på finansielle virksomheder. Forbrugerombudsmanden fører ikke tilsyn med disse regler på det finansielle område, jf. § 25, stk. 1, i markedsføringsloven.

Lov om finansiel virksomhed giver dog Forbrugerombudsmanden mulighed for at anlægge sager om civilretlige krav om erstatning og tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb på det finansielle område. Forbrugerombudsmanden har kompetence til at anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 43, stk. 1 og 2, § 48 a og §§ 53 b-53 d i lov om finansiel virksomhed, jf. § 348, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Ligeledes kan Forbrugerombudsmanden behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 43, stk. 3, jf. § 348, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, § 33 og § 34 finder tilsvarende anvendelse på sager,

som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter § 348 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 348, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23 a.

Finanstilsynet er forpligtet til at underrette Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 43, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2, jf. § 348 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Forbrugerombudsmanden har adgang til samtlige oplysninger i sager omfattet af § 348 a, stk. 1, jf. § 348 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 3, vil fremover kunne sikre, at der opretholdes et samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, idet forslaget giver mulighed for at videregive oplysninger om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed på forbrugerområdet. Forslaget har til formål at opretholde en konsistent håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område, så Finanstilsynet fortsat kan videregive oplysninger fra sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold til Forbrugerombudsmanden. Dette vil f.eks. være relevant i de tilfælde, hvor en sag hører under Finanstilsynets regelsæt og tilsynsvirksomhed, men Forbrugerombudsmanden har behov for oplysningerne i den pågældende sag af hensyn til koordinationen myndighederne imellem. Tilsvarende vil Finanstilsynet have mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, der vedrører tilsynet med god skik, prisoplysning og kontraktforhold.

Videregivelsen af oplysninger efter § 354, stk. 3, vil også give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere, om der er behov for at anlægge sag mod en finansiel virksomhed i medfør af § 348 i lov om finansiel virksomhed.

Ved eventuel videregivelse af oplysninger til Forbrugerombudsmanden efter § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed vil reglerne om tavshedspligt i kapitel 8 i forvaltningsloven finde anvendelse. Det skal ligeledes bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse også finde anvendelse, hvorfor behandlingen af persondata altid vil ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og databeskyttelsesloven.

Den foreslåede ændring viderefører også den retstilstand, hvor enhver kan få udleveret oplysninger i sager om god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 4 om undtagelser fra retten til aktindsigt. Dette er en konsekvens af, at § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed foreskriver, at oplysningerne ikke er underlagt Finanstilsynets tavshedspligt, hvorfor pligten til at meddele oplysninger ikke er begrænset heraf, jf. offentlighedslovens § 35.

Det medfører f.eks., at Finanstilsynet ikke vil kunne give aktindsigt i oplysninger om enkeltpersoners private forhold og oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller

forretningsforhold, hvis oplysningerne er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, jf. offentlighedslovens § 30.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet anmoder en finansiel virksomhed om en redegørelse, vil Finanstilsynet oplyse de relevante bestemmelser i den finansielle lovgivning, som er tema for redegørelsen. På baggrund heraf vil den finansielle virksomhed kunne udlede, om de pågældende oplysninger er omfattet af § 354, stk. 3. Det samme gælder for oplysninger, som udleveres i forbindelse med en inspektion, der vedrører god skik m.v.

Ved afslag på aktindsigt kan Finanstilsynets afgørelse om aktindsigt i oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold påklages særskilt til Erhvervsankenævnet, jf. § 372 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 43 (§ 354, stk. 6, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyn- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

§ 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, i hvilke tilfælde og til hvem Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger uanset § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet kan bl.a. i medfør af § 354, stk. 6, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet.

§ 354 i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 53-60 i CRD IV.

Endvidere følger det af § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, at enhver, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, bliver underlagt den samme skærpede tavshedspligt, som gælder for Finanstilsynets ansatte.

§ 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt og er en særbestemmelse om tavshedspligt, jf. § 35 i offentlighedsloven. Det indebærer, at der ikke vil være mulighed for adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven i oplysninger hos Finanstilsynet, der er omfattet af tavshedspligten. Denne skærpede tavshedspligt går desuden videre end den tavshedspligt, der i henhold til § 27, stk. 1, i forvaltningsloven påhviler alle offentligt ansatte.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedernes kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde

at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Herudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende forudsætning for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Med lovforslaget foreslås det at indsætte et *nr. 45* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af dets opgaver.

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med bestemmelserne i CRD IV om udveksling af oplysninger og tavshedspligt.

Formålet med ændringen er at sikre, at Finanstilsynet i sin egenskab som supplerende tilsynsmyndighed til særregler udstedt i medfør af databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) kan videregive relevante oplysninger til Datatilsynet, der er den uafhængige tilsynsmyndighed med databeskyttelsesreglerne i Danmark, jf. § 27, stk. 1, i databeskyttelsesloven.

Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle virksomheders videregivelse og udnyttelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed. Det er særligt i de situationer, hvor finansielle virksomheder videregiver eller udnytter fortrolige kundeoplysninger, som er personoplysninger, at det vil være relevant for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet, herunder i forbindelse med oversendelse af klager til videre foranstaltning. Med den foreslåede ændring får Finanstilsynet mulighed for at kunne videresende bl.a. klager til Datatilsynets videre foranstaltning. Den foreslåede ændring vil kunne sikre en vis koordination af myndighedernes behandling af de samme klager.

Endvidere fører Finanstilsynet tilsyn med styringen af it-sikkerheden hos de finansielle virksomheder og disses virksomheders fælles datacentraler m.v., jf. § 71 i lov om finansiel virksomhed samt bilag 5 i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. De samme hensyn til at kunne videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet gør sig gældende i forhold til de sager, hvor Finanstilsynet påser datasikkerheden i de finansielle virksomheder.

Datatilsynet fører i medfør af artikel 25 i databeskyttelsesforordningen tilsyn med databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger. Databeskyttelse gennem design og standardindstillinger indebærer, at den dataansvarlige allerede fra det tidspunkt, hvor midlerne for behandlingen fastlægges, f.eks. ved indkøb af et nyt it-system, skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som er designet med henblik på at sikre en effektiv implementering af de grundlæggende databeskyttelsesprincipper, som f.eks. lovlighed, rimelighed og gennemsigtig-

hed. Den dataansvarlige skal således på forhånd have designet og indrettet sine it-mæssige og organisatoriske forretningsunderstøttelse af behandlinger sådan, at forordningens krav og beskyttelseshensyn varetages som en integreret del i hele behandlingsforløbet.

Den foreslåede adgang til at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet vil sikre, at Datatilsynet f.eks. i forbindelse med behandling af en sag, som Finanstilsynet allerede har behandlet, kan genbruge den data, som er indhentet hos den pågældende finansielle virksomhed, og dermed vil den finansielle virksomhed undgå at skulle afgive de samme oplysninger flere gange.

Desuden vil ændringen sikre, at myndighederne kan udveksle informationer om igangværende sager, og som følge heraf vil ændringen være med til at styrke samarbejdet mellem Finanstilsynet og Datatilsynet.

Det bemærkes, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet ikke er begrænset til de ovenfor fremførte eksempler.

Ligesom det gælder i dag ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til andre myndigheder m.v. i medfør af § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, vil fortroligheden følge oplysningerne, jf. § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. Det indebærer, at ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger, vil Datatilsynet være omfattet af den samme skærpede tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte er underlagt efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det er hensigten, at udvekslingen af fortrolige oplysninger mellem Finanstilsynet og Datatilsynet begrænses til, hvad der er relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen.

Endelig skal det bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse finde anvendelse, hvorfor behandlingen af persondata altid vil ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5. og lovforslagets § 2, nr. 16, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 44 (§ 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder m.v., som er oplistet i bestemmelsen, uanset den skærpede tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed begrænser i et vist omfang videregivelsesadgangen i stk. 6, for så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, idet videregivelse alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at ændre § 354, stk. 13, så den foreslåede adgang til videregivelse af fortrolige oplysninger til Datatilsynet efter den foreslåede § 354, stk. 6, nr. 45, jf. lovforslagets § 1, nr. 43, er omfattet af begrænsningen og kravet om udtrykkelig tilladelse.

Den foreslåede ændring vurderes at være i overensstemmelse med bestemmelserne i CRD IV om udveksling af oplysninger og tavshedspligt.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 45 (§ 361, stk. 2, nr. 14, i lov om finansiel virksomhed)

§ 361, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver, at en række fysiske og juridiske personer, der er omfattet af lov om kapitalmarkeder, skal betale et årligt grundbeløb i afgift til Finanstilsynet. Beløbene i § 361 er angivet i 2016-niveau, og beløbene reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *nr. 14*, i § 361, stk. 2, der omhandler benchmarkadministratorers betaling af afgifter til Finanstilsynet. Beløbene er ligesom de gældende afgiftsbestemmelser i § 361 opgjort i 2016-niveau. Det foreslås med bestemmelsen, at benchmarkadministratorer omfattet af benchmarkforordningen betaler 60.000 kr. årligt samt 1.500 kr. pr. benchmark, som benchmarkadministratoren har kontrol med leveringen af pr. 1. november i sin egenskab af benchmarkadministrator.

Den årlige afgift på 60.000 kr. samt 1.500 kr. pr. benchmark, der foreslås opkrævet, skal være med til at dække Finanstilsynets løbende ressourceforbrug ved at føre tilsyn med benchmarkadministratorerne og de enkelte benchmark. Afgiften opkræves både for benchmarkadministratorer, der er godkendt af Finanstilsynet, og benchmarkadministratorer, som er registreret af Finanstilsynet. Finanstilsynet skal kontrollere, om administrator har forbindelser eller aktiviteter, som skaber interessekonflikter, kontrollere administrators kontrol med stillerne og sig selv, efterse adfærdskodeks fra administrator og kontrollere, om adfærdskodekset lever op til kravene i benchmarkforordningen samt modtage planer for ophør af benchmarks.

Benchmark er defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 3, i benchmarkforordningen. Benchmarkadministrator er defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 6, i benchmarkforordningen.

Afgiften er todelt. Den faste afgift afspejler, at Finanstilsynet har en række faste tilsynsforpligtelser over for en administrator, uanset hvor mange benchmarks administratoren udbyder. Den variable afgift afspejler, at Finanstilsynets ressourceforbrug ved tilsyn med administratoren vil være stigende med antallet af benchmarks, som administratoren administrerer. Afgiften omfatter både benchmarks, som administratoren direkte administrerer, og benchmarks fra tredjelande, som administratoren validerer.

Afgiften pr. benchmark, som benchmarkadministratoren administrerer, opgøres årligt pr. 1. november. Skæringsdatoen den 1. november er valgt, da datoen ligger umiddelbart før Finanstilsynets opgørelse af afgifterne for det igangværende år. Der er behov for en skæringsdato, da det henover et år kan variere, hvilke og dermed hvor mange benchmarks den enkelte benchmarkadministrator administrerer.

Til nr. 46 (§ 361, stk. 3, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 147 i lov om betalinger, at virksomheder under tilsyn efter lov om betalinger betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at en række nærmere oplyste virksomheder omfattet af lov om betalinger årligt skal betale et grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbene for de forskellige typer af virksomheder er ligeledes fastlagt i § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Grundbeløbene er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Udbydere af kontooplysningstjenester står ikke oplyst i § 361, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som en af de virksomheder, der skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

En kontooplysningstjeneste er en tjeneste, der giver en bruger konsolideret information om en eller flere af dennes betalingskonti, der udbydes af en eller flere kontoførende udbydere, jf. § 7, nr. 21, i lov om betalinger. Kontooplysningstjenester giver brugerne adgang til at samle og behandle oplysningerne om en eller flere af brugerens betalingskonti, der føres af en eller flere udbydere, og som er tilgængelige online, og stille disse oplysninger til rådighed for brugeren. En kontooplysningstjeneste er dermed en tjeneste, der giver en bruger konsolideret information om en eller flere af dennes betalingskonti. Dette kan eksempelvis være i form af udarbejdelse af et forbrugsoverblik eller et budget. Det er dog væsentligt at bemærke, at denne behandling kun sker med henblik på at give brugeren denne information. I det omfang en udbyder af kontooplysningstjenester anvender oplysningerne til andre formål, eksempelvis videregivelse til tredjemand, eller indhenter yderligere oplysninger, eksempelvis oplysninger om konti, der ikke er betalingskonti, er denne form for anvendelse af oplysninger ikke omfattet af definitionen på en kontooplysningstjeneste.

Udbydere af kontooplysningstjenester blev reguleret i lov om betalinger, der trådte i kraft den 1. januar 2018. Tidligere var udbydere af kontooplysningstjenester ikke omfattet af lovgivningen og betalte derfor ikke et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

En virksomhed, der har tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester, skal behandles som et betalingsinstitut, jf. § 60, stk. 6, 1. pkt., i lov om betalinger. Det medfører, at en udbyder af kontooplysningstjenester er underlagt tilsyn på samme måde som andre betalingsinstitutter, ligesom den har de samme rettigheder i forbindelse med dens virksomhed i et andet EU- eller EØS-land.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 5*, i § 361, stk. 3, hvorefter virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester efter lov om betalinger betaler 25.000 kr. i årligt grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbet er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Summen af afgifterne, der fremover opkræves af Finanstilsynet, vil med lovforslaget være uændret, da lovforslaget ikke ændrer Finanstilsynets bevilling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udbydere af kontooplysningstjenester - i lighed med andre udbydere af betalingstjenester omfattet af lov om betalinger - skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

I forbindelse med fastsættelsen af størrelsen af grundbeløbet for udbydere af kontooplysningstjenester, er der lagt vægt på, at virksomheder, der har tilladelse som en udbyder af kontooplysningstjenester, skal behandles på samme måde som et betalingsinstitut. Der er desuden lagt vægt på, at tilladelsesregimet for udbydere af kontooplysningstjenester ikke er lige så omfattende som for betalingsinstitutter. Som følge heraf foreslås det, at udbydere af kontooplysningstjenester skal betale et mindre grundbeløb til Finanstilsynet end betalingsinstitutter.

Til nr. 47 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse, og det er i bestemmelsen angivet, hvilke overtrædelser af bestemmelser i bl.a. lov om finansiel virksomhed, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Der vil kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 27, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed:

Overtrædelse af § 27 i lov om finansiel virksomhed kan straffes, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås indsat et stk. 2 og 3 i § 27 i lov om finansiel virksomhed. Da det fremgår af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af bl.a. § 27 i lov om finansiel virksomhed kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, vil overtrædelse af det foreslåede § 27, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed være omfattet af straffebestemmelsen.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 27, stk. 2 og 3, vil være værdipapirhandlere, der har tilladelse som fondsmæglerselskab.

Lovforslaget vil medføre, at værdipapirhandlere, der har tilladelse som fondsmæglerselskab, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis de overtræder § 27, herunder stk. 2 og 3. Det kunne f.eks. være i de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab har en dattervirksomhed, som ikke er et fondsmæglerselskab, og som udøver accessoriske tjenesteydelser, der ikke fremgår af bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed. I sådanne tilfælde vil fondsmæglerselskabet kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

§ 46, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed:

Overtrædelse af § 46 i lov om finansiel virksomhed er strafbelagt, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås det at ophæve det gældende § 46, stk. 2, og i stedet indsætte et nyt stk. 2 og 3.

Som følge heraf foreslås det at ændre § 373, stk. 1, så det alene er overtrædelse af § 46, stk. 1 og 2, der er strafbelagt. Med den foreslåede ændring vil overtrædelse af § 46, stk. 1, fortsat være strafbelagt.

Overtrædelse af forbuddet i det foreslåede § 46, stk. 2, vil dermed kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Strafsubjektet for overtrædelse af det foreslåede § 46, stk. 2, er den juridiske person i form af penge- eller realkreditinstituttet eller den finansielle holdingvirksomhed.

Det strafbare gerningsindhold i § 46, stk. 2, vil være realiseret, når penge- eller realkreditinstituttet eller den finansielle holdingvirksomhed handler i strid med forbuddet og lånefinansierer kunders køb af egne aktier. Det strafbare gerningsindhold vil ikke være realiseret ved pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders lånefinansiering af køb af medarbejderaktier inden for koncernen som led i en medarbejderaktieordning.

§ 64 c, stk. 4 og stk. 5, i lov om finansiel virksomhed:

Efter den gældende § 373, stk. 1, kan overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i henhold til egnetheds- og hæderlighedsreglerne, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Der gælder i dag ikke et krav om, at et pengeinstitut skal identificere instituttets nøglepersoner, og at nøglepersoner i et pengeinstitut skal leve op til egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Ansatte i et SIFI eller et G-SIFI, der er identificeret som nøglepersoner, er i dag omfattet af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, herunder oplysningsforpligtelsen i § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, gennem en henvisning til § 64, stk. 1 og 2, i § 313 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås det at ophæve § 313 a, stk. 1, og videreføre bestemmelsen i det nye, foreslåede § 64 c, stk. 5. Med lovforslaget foreslås det også, at § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed skal finde tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut, der er identificeret som nøglepersoner, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 4.

Det foreslås at indsætte § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i § 373, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil indebære, at der i § 373, stk. 1, indsættes direkte henvisninger til de bestemmelser, der fastslår, at § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, finder anvendelse for nøglepersoner i bl.a. SIFI'er og G-SIFI'er. Med lovforslaget vil det blive tydeliggjort, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, for ansatte i et SIFI eller et G-SIFI, der er identificeret som nøglepersoner, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Lovforslaget vil desuden indebære, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, for ansatte i et pengeinstitut, der er identificeret som nøglepersoner, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 64 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed:

Ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner, er i dag omfattet af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, herunder oplysningsforpligtelsen i § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, gennem en henvisning til § 64, stk. 1 og 2, i § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås det at ophæve § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed og videreføre bestemmelsen i det foreslåede § 64 d, stk. 3.

Det foreslås at indsætte § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i § 373, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil indebære, at der i § 373, stk. 1, indsættes direkte henvisninger til de bestemmelser, der fastslår, at § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, finder anvendelse for nøglepersoner i bl.a. gruppe 1-forsikringsselskaber. Med lovforslaget vil det blive tydeliggjort, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, for ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Til nr. 48 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse. Det er i bestemmelsen angivet, hvilke overtrædelser af bl.a. lov om finansiel virksomhed, der kan straffes med bøde. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer af lov om finansiel virksomhed i dette lovforslag foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Nedenfor anføres bemærkningerne vedrørende de enkelte foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, 1. pkt.

§ 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

Der gælder i dag ikke krav om, at et pengeinstitut skal identificere instituttets nøglepersoner.

Den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, vil medføre, at overtrædelse af det foreslåede § 64 c, stk. 1, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 64 c, stk. 1, vil være pengeinstituttet. Det betyder, at et pengeinstituts manglende identificering af instituttets nøglepersoner vil kunne straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

I de tilfælde, hvor f.eks. et pengeinstitut fuldstændig undlader at identificere nøglepersoner, eller pengeinstituttet over en periode på 6 måneder undlader at opdatere identificeringen af nøglepersoner i overensstemmelse med den løbende forpligtelse, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 1, vil pengeinstituttet kunne straffes med bøde.

§ 64 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed:

Der gælder i dag ikke krav om, at et pengeinstitut skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende er ansvarlige for. Efter den foreslåede bestemmelse skal et pengeinstitut desuden underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling.

Den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, vil medføre, at overtrædelse af det foreslåede § 64 c, stk. 3, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 64 c, stk. 3, vil være pengeinstituttet. Det betyder, at et pengeinstituts manglende underretning i henhold til det foreslåede § 64 c, stk. 3, vil kunne straffes med bøde.

§ 64 c, stk. 5, jf. stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed:

Det foreslås at videreføre gældende ret i forhold til at strafbelægge SIFI'ers og G-SIFI'ers forpligtelse til identificering af nøglepersoner og underretning herom til Finanstilsynet.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve det gældende § 312 a i lov om finansiel virksomhed om krav til SIFI'ers og G-SIFI'ers identificering af nøglepersoner og underretning herom til Finanstilsynet. Bestemmelsen foreslås videreført i § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, samt bemærkningerne hertil.

Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningerne i § 373, stk. 2, 1. pkt., således at et SIFI eller et G-SIFI fortsat kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke har identificeret sine nøglepersoner, jf. § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, eller hvis instituttet ikke har iagttaget sine underretningsforpligtelser overfor Finanstilsynet, jf. § 64 c, stk. 5, jf. stk. 3.

§ 64 d, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed:

Det foreslås at videreføre gældende ret i forhold til at strafbelægge gruppe 1-forsikringsselskabers forpligtelse til identificering af nøglepersoner og underretning herom til Finanstilsynet. Som noget nyt foreslås det at strafbelægge gruppe 1-forsikringsselskabers forpligtelse til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve det gældende § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed om krav til gruppe 1-forsikringsselskaber om identificering af selskabets nøglepersoner, og det gældende § 64, stk. 5, om bl.a. krav til et gruppe 1-forsikringsselskabs underretning af Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelserne foreslås videreført i et nyt § 64 d.

Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningerne i § 373, stk. 2, 1. pkt., fra § 64, stk. 5, 2. pkt., til § 64 c, stk. 4, og § 71, stk. 2, til § 64 d, stk. 1. Endvidere foreslås det med lovforslaget at indføre krav om, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 64 d, stk. 1, og det foreslås, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan straffes med bøde i medfør af § 373, stk. 2, hvis forpligtelsen ikke iagttages.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vil være gruppe 1-forsikringsselskabet. Det betyder, at et gruppe 1-forsikringsselskabs manglende identificering af selskabets nøglepersoner vil kunne straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Et gruppe 1-forsikringsselskab vil f.eks. kunne straffes med bøde, hvis selskabet fuldstændig undlader at identificere nøglepersoner eller over en periode på 2-3 år undlader at opdatere identificeringen af nøglepersoner i overensstemmelse med den løbende forpligtelse, jf. det foreslåede § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 64 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed vil være gruppe 1-forsikringsselskabet. Det betyder, at et gruppe 1-forsikringsselskabs manglende underretning i henhold til det foreslåede § 64 d, stk. 2, vil kunne straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 64 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed vil være gruppe 1-forsikringsselskabet. Det betyder, at et gruppe 1-forsikringsselskabs manglende underretning i henhold til det foreslåede § 64 d, stk. 4, vil kunne straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 70 a, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed:

Med lovforslaget foreslås det at indføre krav om, at et pengeinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Kravet foreslås indsat i § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at § 70 a, stk. 1, indsættes i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Det vil medføre, at et pengeinstituts overtrædelse af kravet om at have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, vil kunne straffes med bøde i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vil være pengeinstituttet. Det betyder, at hvis pengeinstituttet slet ikke har en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, vil pengeinstituttet kunne straffes med bøde.

Med lovforslaget foreslås det desuden at indføre krav om, at bestyrelsen skal fastlægge politikken, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 2.

Det foreslås, at § 70 a, stk. 2, indsættes i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at pengeinstituttets overtrædelse af kravet om, at bestyrelsen skal fastlægge politikken, vil kunne straffes med bøde i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 70 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed vil være pengeinstituttet. Det betyder, at hvis pengeinstituttets bestyrelse ikke fastlægger pengeinstituttets politik, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 2, vil pengeinstituttet kunne straffes med bøde.

Med lovforslaget foreslås det at indføre krav om, at formanden for bestyrelsen i sin beretning for pengeinstituttets øverste organ skal redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken, jf. stk. 1. Kravet foreslås indsat i § 70 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Det foreslås, at § 70 a, stk. 3, indsættes i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Det vil indebære, at manglende efterlevelse af kravet om beretning for pengeinstituttets øverste organ vil kunne straffes med bøde i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 70 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed vil være pengeinstituttet. Det betyder, at hvis pengeinstituttets bestyrelsesformand ikke beretter om pengeinstituttets politik i forbindelse med sin beretning for pengeinstituttets øverste organ, jf. det foreslåede § 70 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, vil pengeinstituttet kunne straffes med bøde.

§ 75 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed:

Med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det at indføre krav om, at en finansiel virksomhed skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 75 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at en finansiel virksomheds overtrædelse af § 75 a, stk. 1, 3. pkt., skal kunne straffes bøde i medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af bl.a. § 75 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i § 75 a, stk. 1, 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 75 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed vil være den finansielle virksomhed. Det betyder, at en finansiel virksomheds manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Den finansielle virksomhed vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor virksomheden fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 75 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

§ 75 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

Det følger af § 75 b, stk. 1, at en finansiel virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 15, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 1, nr. 16, indsættes et 2. pkt. i § 75 b, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 373, stk. 2, 1. pkt., at der indsættes en henvisning til § 75 b, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, idet der med strafansvaret skabes et incitament for virksomhederne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 75 b, stk. 1, vil være den finansielle virksomhed, som udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det strafbare gerningsindhold i § 75 b, stk. 1, vil være realiseret, når virksomheden udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følge, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 344, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen lovens § 75 b om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Dette er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke virksomhederne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af virksomheden, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

§ 108, stk. 1-5, i lov om finansiell virksomhed:

Overtrædelse af § 108, stk. 1-6, i lov om finansiel virksomhed straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 373, stk. 2, 1. pkt., fra lovens § 108, stk. 1-6, til § 108, stk. 1-5.

Den foreslåede ændring foretages som følge af, at det i lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås at ophæve § 108, stk. 6, om den ansvarshavende aktuars årlige beretning. § 1, nr. 21, i dette lovforslag indeholder en rykningsklausul, hvorved § 108, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed bliver § 108, stk. 6. Med henblik på at undgå strafsanktionering af § 108, stk. 7, der bliver stk. 6, i lov om finansiel virksomhed foreslås det at ændre henvisningen fra § 108, stk. 1-6, til § 108, stk. 1-5.

Den foreslåede ændring medfører ingen materielle ændringer af bestemmelsen.

§ 167, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed:

Overtrædelse af § 167, stk. 1-3 og 5, i lov om finansiel virksomhed straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre § 373, stk. 2, 1. pkt., hvorefter bestemmelsens henvisning til § 167, stk. 1-3 og 5, ændres til § 167, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås at ophæve § 167, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. § 1, nr. 24, i dette lovforslag indeholder en rykningsklausul, hvorved de gældende § 167, stk. 3-7, i lov om finansiel virksomhed bliver § 167, stk. 2-6. Med henblik på at undgå strafsanktionering af de gældende § 167, stk. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed foreslås det at ændre henvisningen fra § 167, stk. 1-3 og 5, til § 167, stk. 1, 2 og 4.

Den foreslåede ændring medfører ingen materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 49 (§ 373, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 3, 2. pkt., at med bøde straffes den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 6, 3. pkt.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 373, stk. 3, 2. pkt., fra § 351, stk. 6, 3. pkt., til § 351, stk. 5, 3. pkt.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve det gældende § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikringssselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed, ikke kan

bestride stillingen. Bestemmelsen foreslås videreført i § 351, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 38, foreslås nyaffattet. Det betyder, at § 351, stk. 6-10, bliver § 351, stk. 5-9. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 373, stk. 3, 2. pkt., fra § 351, stk. 6, 3. pkt., til § 351, stk. 5, 3. pkt.

Til nr. 50 (§ 374, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 374, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at undlader en finansiel virksomhed at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1, 4 og 5, og stk. 6, 1. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 374, stk. 3, således at den gældende henvisning til § 351, stk. 5, udgår, og henvisningen til § 351, stk. 6, 1. pkt., ændres til § 351, stk. 5, 1. pkt.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve det gældende § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 2, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, nr. 2-6, ikke kan bestride stillingen. Bestemmelsen foreslås videreført i § 351, stk. 4, der med lovforslagets § 1, nr. 38, foreslås nyaffattet. Det betyder, at § 351, stk. 6-10, bliver § 351, stk. 5-9. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling)

En forsikringsformidler er defineret som en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed, jf. § 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at det afgørende for, om en juridisk eller fysisk person er omfattet af betegnelsen forsikringsformidler, er, om vedkommende mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 41.

For så vidt angår sondringen mellem en forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler fremgår det af bemærkningerne til § 2, nr. 5, i lov om forsikringsformidling, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 41, at der skal skelnes mellem de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der alene udbyder forsikringsprodukter, der kan karakteriseres som værende et accessorium til en vare eller en tjenesteydelse, og de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der udbyder øvrige forsikringsprodukter. Det fremgår videre, at vurderingen af, om et kreditinstitut eller et investeringsselskab yder forsikringsformidling, vil bero på en konkret vurdering.

Fortolkningen i bemærkningerne byggede på en restriktiv fortolkning af forsikringsdistributionsdirektivet sammenholdt med et mundtligt svar fra Europa-Kommissionen vedrørende anvendelsesområdet i direktivet.

Fortolkningen medfører, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der alene distribuerer forsikringsprodukter, der er et supplement til deres hovederhverv, ikke er omfattet af lov om forsikringsformidling og de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af loven.

Efterfølgende har Europa-Kommissionen imidlertid fremsendt skriftlige svar til EU-medlemslandenes spørgsmål til fortolkningen af forsikringsdistributionsdirektivet.

Af Europa-Kommissionens skriftlige svar fremgår det, at såfremt kreditinstitutter eller investeringsselskaber udøver forsikringsdistribution, herunder også accessorisk forsikringsformidling, skal de opfylde forpligtelserne for forsikringsformidlere i forsikringsdistributionsdirektivet.

Som følge heraf foreslås det, at § 2, nr. 3, nyaffattes, således at en forsikringsformidler defineres som både en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed, eller som et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed.

Forslaget sikrer en korrekt implementering af artikel 2, stk. 1, nr. 3 og 4, i forsikringsdistributionsdirektivet.

Forslaget vil medføre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber vil være forsikringsformidlere, når de udøver forsikringsdistribution, uanset om forsikringsdistributionen kan karakteriseres som accessorisk forsikringsformidling. Det betyder, at kreditinstitutter, der alene distribuerer forsikringer, som dækker risikoen ved, at forsikringstager ikke kan betale ydelserne på et lån, er omfattet, ligesom kreditinstitutter vil være omfattet, når de distribuerer f.eks. kreditkort med en tilknyttet rejseforsikring.

Der skal ikke skelnes mellem de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der alene udbyder forsikringsprodukter, der kan karakteriseres som et accessorium til en vare eller en tjenesteydelse, og de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der udbyder øvrige forsikringsprodukter. Hvis kreditinstitutter og investeringsselskaber distribuerer forsikringsprodukter, vil de være forsikringsformidlere. Bemærkningerne til § 2, nr. 5, i lov om forsikringsformidling, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 41, vedrørende kreditinstitutter og investeringsvirksomheder, er herefter ikke længere retvisende.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 2, nr. 2, i lov om forsikringsformidling)

Virksomheder skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve forsikringsdistribution og genforsikringsdistribution som forsikringsformidler og genforsikringsformidler, jf. § 3, stk. 1, i lov om forsikringsformidling. Betingelserne for at få tilladelse til at udøve forsikrings- og genforsikringsformidlingsvirksomhed er oplyst i § 3, stk. 2, i lov om forsikringsformidling. Ifølge § 3, stk. 2, nr. 2, i lov om forsikringsformidling skal en virksomheds bestyrelse og direktion eller, hvis virksomheden drives som juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylde betingelserne i lovens § 9, for at få tilladelse som forsikringsformidler eller genforsikringsformidler.

Bestemmelsen medfører allerede i dag, at såfremt virksomheden er en enkeltmandsvirksomhed, så skal indehaveren opfylde betingelserne i lovens § 9 om krav til egnethed og hæderlighed.

Det foreslås at ændre § 3, stk. 2, nr. 2, i lov om forsikringsformidling med henblik på at præcisere, at hvis den virksomhed, som søger om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution og genforsikringsdistribution, er en enkeltmandsvirksomhed, skal indehaveren opfylde betingelserne i § 9 i lov om forsikringsformidling.

Forslaget vil medføre en præcisering af bestemmelsen og vil ikke ændre materielt på indholdet af bestemmelsen. Forslaget har til hensigt at fastslå, at bestemmelsen også gælder for enkeltmandsvirksomheder.

Til nr. 3 (§ 17, stk. 1, 3. pkt., i lov om forsikringsformidling)

En forsikringsformidler og en genforsikringsformidler skal have en whistleblowerordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af formidleren, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i formidleren, jf. § 17, stk. 1, i lov om forsikringsformidling.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt., hvorefter forsikringsformidleren og genforsikringsformidleren skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan formidleren har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere er omfattet af den foreslåede bestemmelse. En forsikringsformidler er nærmere defineret i § 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling, og en genforsikringsformidler er nærmere defineret i § 2, nr. 4, i lov om forsikringsformidling.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler vil skulle dokumentere, hvordan formidleren løbende har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Dette kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 26 i lov om forsikringsformidling.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at forsikringsformidleren og genforsikringsformidleren skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at formidleren løbende får fulgt op på indberetninger til formidlerens whistleblowerordning. Derved skal forsikringsformidleren og genforsikringsformidleren kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at formidleren på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling, at overtrædelse af bl.a. § 17, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 4 (§ 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren.

Det foreslås at ændre § 18, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning hos formidleren. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at formidleren heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning hos formidleren.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om formidleren har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om formidleren bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om formidleren fører eller

har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om formidleren afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en formidlers overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en formidlers whistleblowerordning til trods for forbuddet § 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod formidleren ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 18, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 18, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger og vil indebære, at en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler ikke må begrænse den ansatte eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om formidleren har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om formidleren bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om formidleren fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om formidleren afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at en formidler ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en formidler ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en formidler ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af formidleren eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til formidlerens ordning.

I de tilfælde, hvor en formidler helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 18, stk. 1, 2. pkt., vil formidleren kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 2, nr. 24.

Til nr. 6 (§ 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Efter § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling, kan ansatte tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af § 18, stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en formidlers whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for formidleren ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 18, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer, hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af § 18, stk. 1. Den foreslåede ændring vil indebære, at ansatte og tidligere ansatte i en forsikringsformidler eller genforsikringsformidler vil kunne tilkendes en godtgørelse for overtrædelse af § 18, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår nuværende ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en formidlers overtrædelse eller potentielle

overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til formidlerens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod formidleren ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 7 (§ 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Efter § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling, kan ansatte tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af § 18, stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling.

Det foreslås at ændre § 18, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 6, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte i en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår nuværende ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Til nr. 8 (§ 18, stk. 3, i lov om forsikringsformidling)

§ 18, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsformidling kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 18, stk. 3, i lov om forsikringsformidling. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 18, stk. 3, for at sikre, at § 18, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsformidling ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte i en finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at reglerne i § 18, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsformidling ikke vil kunne fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte. Den foreslåede ændring vil dermed betyde, at beskyttelsen i § 18, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte hos en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler.

Til nr. 9 (§ 26, stk. 5, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 26, stk. 5, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 31, stk. 4, nr. 11-16.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 26, stk. 5, til lovens § 31, stk. 4, nr. 11-16, til lovens § 31, stk. 6, nr. 11-16.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 10 (§ 31, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsformidling)

Finanstilsynets ansatte er efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Bestemmelsen svarer til § 354 i lov om finansiel virksomhed med de fornødne tilpasninger. § 31 i lov om forsikringsformidling gennemfører artikel 13 i forsikringsdistributionsdirektivet.

Af bemærkningerne til § 31, stk. 1, fremgår det, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, eksempelvis årsberetninger m.v., når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 83. Begrundelsen for dette er, at når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres i den summariske eller sammenfattede form, da vil oplysningerne ikke længere anses for at være fortrolige.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at sager vedrørende forbrugerforhold ikke er omfattet af den særlige tavshedspligt, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 83.

Det foreslås, at der indsættes to nye stykker i § 31 i lov om forsikringsformidling.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om kompetencekrav og god skik, jf. §§ 11 og 12 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Det foreslås således, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med kompetencekrav, jf. § 11, og tilsynet med god skik, jf. § 12, ikke længere er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Inden lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling trådte i kraft var oplysninger vedrørende tilsynet med god skik ikke omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt. Bestemmelsen blev imidlertid ved en fejl ikke videreført i lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling. Forslaget har til hensigt at sidestille Finanstilsynets tavshedspligt efter lov om forsikringsformidling med Finanstilsynets tavshedspligt i medfør af lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt i lov om forsikringsformidling indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om Finanstilsynet vil tage en sag om kompetencekrav og god skik op i forhold til en konkret virksomhed, idet Finanstilsynet først kan offentliggøre navnet på en virksomhed i forbindelse med sagens afgørelse, og kun hvis betingelserne i § 33 i lov om forsikringsformidling er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og fra at korrigere eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser i pressen.

Med den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt efter lov om forsikringsformidling bringes retstilstanden på området tilbage til den retstilstand, der var gældende inden ikrafttrædelsen af lov om forsikringsformidling den 1. oktober 2018. Offentligheden vil med ændringen fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed igen den samme grad af offentlighed i forhold til oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler i forhold til forsikringsformidlere som på det øvrige finansielle område, jf. f.eks. § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 42, samt bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Finanstilsynet at kunne udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret sag behandles i Finanstilsynet og eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til virksomheden eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil Finanstilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Når Finanstilsynet ikke er underlagt en særlig tavshedspligt i forhold til oplysninger i sager om god skik, vil Finanstilsynet igen kunne videregive oplysninger fra sager om god skik, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god skik.

Den foreslåede ændring viderefører dermed den retstilstand, hvor enhver kan få udleveret oplysninger i sager om kompetencekrav og god skik dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 4 om undtagelser fra retten til aktindsigt. Dette er en konsekvens af, at den foreslåede § 31, stk. 3, i lov om forsikringsformidling foreskriver, at oplysningerne ikke er underlagt Finanstilsynets

tavshedspligt efter stk. 1, hvorfor pligten til at meddele oplysninger ikke er begrænset heraf, jf. offentlighedslovens § 35.

I de tilfælde, hvor oplysningerne f.eks. vedrører en kundes økonomiske forhold, vil oplysningerne ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 30, nr. 1.

Dertil vil Finanstilsynet ikke kunne give aktindsigt i oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold, hvis oplysningerne er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, jf. offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen i stk. 1 ikke er til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Inden lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling trådte i kraft havde Finanstilsynet mulighed for af egen drift at videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, hvis hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kunne identificeres. Bestemmelsen blev imidlertid ved en fejl ikke videreført i lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling. Forslaget har til hensigt at sidestille Finanstilsynets tavshedspligt på området med Finanstilsynets tavshedspligt i medfør af lov om finansiel virksomhed, jf. § 354, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Der kan f.eks. være tale om oplysninger, der videregives til statistiske undersøgelser.

Lovforslaget vil medføre, at videregivelsen af fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form vil kunne ske til offentligheden eller til enkelte modtagere. Når der videregives til enkeltmodtagere, vil oplysningerne være omfattet af den almindelige adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven.

Det afgørende for, at videregivelsen kan ske, er, at der er foretaget en fuldstændig anonymisering. Det betyder, at det ikke er nok kun at fjerne eventuelle navne, men det skal heller ikke være muligt af den øvrige kontekst at udlede, hvilken virksomhed eller kunde der er tale om.

Til nr. 11 (§ 31, stk. 4, nr. 2, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 2, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 9.

Det foreslås at ændre henvisningen til stk. 9 til stk. 11.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 12 (§ 31, stk. 4, nr. 5, og § 31, stk. 4, nr. 6, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 5, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 8 og 9.

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 6, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog stk. 8 og 9.

Det forslås at ændre henvisningerne til stk. 8 og 9 til stk. 10 og 11.

Ændringerne er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 13 (§ 31, stk. 4, nr. 8, og § 31, stk. 4, nr. 9, i lov om forsikringsformidling)

Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, jf. dog stk. 8, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en virksomhed omfattet af denne lov, og kurator samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en virksomhed omfattet af denne lov, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. § 31, stk. 4, nr. 8, i lov om forsikringsformidling.

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 9, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 8, og Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, jf. dog stk. 8. Videregivelse kan dog kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver.

Det forslås at ændre § 31, stk. 4, nr. 8 og 9, så der henvises til stk. 10 i stedet for stk. 8.

Ændringerne er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 31, stk. 4, nr. 10, i lov om forsikringsformidling)

Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har

behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog stk. 8 og 9, jf. § 31, stk. 4, nr. 10, i lov om forsikringsformidling.

Det forslås at ændre henvisningen til stk. 8 og 9 til stk. 10 og 11.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 15 (31, stk. 4, nr. 12, 13 og 16, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 12, lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 8.

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 13, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation eller konkursbehandling for virksomheder omfattet af denne lov eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog stk. 8.

Det følger af § 31, stk. 4, nr. 16, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, under forudsætning af at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 8.

Det forslås at ændre § 31, stk. 4, nr. 12, 13 og 16, så der henvises til stk. 10 i stedet for stk. 8.

Ændringerne er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 16 (§ 31, stk. 4, nr. 17, i lov om forsikringsformidling)

Finanstilsynets ansatte er efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets

drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

§ 31, stk. 4, i lov om forsikringsformidling fastsætter, i hvilke tilfælde og til hvem Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger uanset § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling. Finanstilsynet kan bl.a. i medfør af § 31, stk. 4, nr. 9, videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet.

Endvidere følger det af § 31, stk. 5, i lov om forsikringsformidling, at enhver der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet bliver underlagt den samme skærpede tavshedspligt efter § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling.

§ 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling er en særbestemmelse om tavshedspligt, jf. § 35 i offentlighedsloven. Det indebærer, at der ikke vil være mulighed for adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven i oplysninger hos Finanstilsynet, der er omfattet af tavshedspligten. Denne skærpede tavshedspligt går desuden videre end den tavshedspligt, der i henhold til § 27, stk. 1, i forvaltningsloven påhviler alle offentligt ansatte.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedernes kunder, herunder privatpersoner og erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Herudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Med lovforslaget foreslås det at indsætte et nyt *nr. 17* i § 31, stk. 4, hvorefter Finanstilsynet fremover vil kunne videregive oplysninger til Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af dets opgaver, jf. dog stk. 10.

Formålet med ændringen er at sikre, at Finanstilsynet i sin egenskab som supplerende tilsynsmyndighed til særregler udstedt i medfør af databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger), jf. § 27, stk. 1, i databeskyttelsesloven, vil kunne videregive relevante oplysninger til Datatilsynet, der er den uafhængige tilsynsmyndighed med databeskyttelsesreglerne i Danmark.

Finanstilsynet fører tilsyn med forsikringsformidlers, genforsikringsformidlers og accessoriske forsikringsformidlers videregivelse og udnyttelse af fortrolige oplysninger, jf. § 15 i lov om forsikringsformidling. Det er særligt i de situationer, hvor f.eks. en forsikringsformidler videregiver eller

udnytter fortrolige kundeoplysninger, som er personoplysninger, at det vil være relevant for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet, herunder i forbindelse med oversendelse af klager til videre foranstaltning. Med lovforslaget får Finanstilsynet mulighed for at kunne videre-sende bl.a. klager til Datatilsynets videre foranstaltning. Den foreslåede ændring vil således kunne sikre en vis koordination af myndighedernes behandling af de samme klager.

Den foreslåede adgang til at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet vil sikre, at Datatilsynet f.eks. i forbindelse med behandling af en sag, som Finanstilsynet allerede har behandlet, kan genbruge den data, som er indhentet hos den pågældende virksomhed, og dermed vil virksomheden undgå at skulle afgive de samme oplysninger flere gange.

Derudover vil ændringen sikre, at myndighederne kan udveksle informationer om igangværende sager, og som følge heraf vil ændringen være med til at styrke samarbejdet mellem Finanstilsynet og Datatilsynet.

Muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet er dog ikke begrænset til de ovenfor nævnte situationer.

Ligesom det gælder i dag ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til andre myndigheder m.v. i medfør af § 31, stk. 4, i lov om forsikringsformidling, vil fortroligheden følge oplysningerne, jf. § 31, stk. 5, i lov om forsikringsformidling. Det indebærer, at ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger, vil Datatilsynet være omfattet af den samme skærpede tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte er underlagt efter § 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling. Det er hensigten, at udvekslingen af fortrolige oplysninger mellem Finanstilsynet og Datatilsynet begrænses til, hvad der er relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen.

Endelig skal det bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse finde anvendelse, hvorfor behandling af persondata altid vil ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5. og lovforslagets § 1, nr. 43, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 17 (§ 31, stk. 5, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 5, i lov om forsikringsformidling, at alle, der i henhold til stk. 3 og 4 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1.

Det forslås at ændre henvisningen til stk. 3 og 4 til stk. 5 og 6.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 18 (§ 31, stk. 6, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 6, i lov om forsikringsformidling, at fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 4, nr. 15, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 5 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Det foreslås at ændre henvisningerne i § 31, stk. 6, fra stk. 4, nr. 15, og stk. 5 til stk. 6, nr. 15, og stk. 7.

Ændringerne foretages som følge af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 19 (§ 31, stk. 8, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 8, i lov om forsikringsformidling, at videregivelse efter stk. 4, nr. 5, 6, 8-13 og 16, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 4, nr. 10 og 13, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Det foreslås at ændre § 31, stk. 8, så den foreslåede adgang til videregivelse af fortrolige oplysninger til Datatilsynet efter § 31, stk. 4, nr. 17, er omfattet af begrænsningen og kravet om udtrykkelig tilladelse i § 31, stk. 8. Dertil foretages også en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 10.

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med bestemmelserne i CRD IV om udveksling af oplysninger og tavshedspligt.

Til nr. 20 (§ 31, stk. 9, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 31, stk. 9, i lov om forsikringsformidling, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 4, nr. 2, 5, 6 og 10, kan alene ske, hvis de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i det medlemsland, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og hvis oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske

Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, organer, der medvirker ved likvidation eller konkursbehandling af virksomheder omfattet af denne lov eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov.

Det forslås at ændre henvisningen i § 31, stk. 9, fra stk. 4 til stk. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 21 (§ 31, stk. 12, i lov om forsikringsformidling)

§ 31, stk. 1, i lov om forsikringsformidling bestemmer, at Finanstilsynets ansatte efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Bestemmelsen svarer til § 354 i lov om finansiel virksomhed med de fornødne tilpasninger.

Ved fortrolige oplysninger i stk. 1 forstås oplysninger om en virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 83. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fondsårsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som udenom Finanstilsynet er blevet offentliggjort af andre kanaler i en grad, at oplysningerne er blevet almindeligt kendt.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Det foreslås, at der § 31 i lov om forsikringsformidling indsættes et nyt *stk. 12*, der bestemmer, at stk. 1 ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 2, nr. 3.

Forslaget vil medføre, at oplysning om, i hvilket forsikringssselskab en virksomhed har tegnet den lovpligtige ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, ikke vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, når virksomheden har tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve forsikringsdistribution og genforsikringsdistribution som forsikringsformidler og genforsikringsformidler.

Dermed vil enhver kunne få oplyst navnet på forsikringssselskabet, hvor virksomheden har tegnet ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti.

Kravet om ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti i § 3, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling har til formål at sikre, at kunder, der har lidt et tab, kan få erstatning fra virksomheden i tilfælde af mangelfuld rådgivning. Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 481 af 3. maj 2018 om forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler fastsat nærmere regler om ansvarsforsikring, herunder størrelsen af de dækningssummer, som forsikringen skal omfatte. Kravet om forsikring eller garanti har dermed et forbrugerbeskyttende formål, og derfor skal forbrugere, der er kunder i virksomheden, altid kunne få adgang til denne oplysning.

Typisk vil virksomhederne selv oplyse en kunde, som anmoder herom, om det pågældende forsikringssselskabs navn. Men f.eks. i tilfælde af en virksomheds konkurs, hvor kunden ikke længere kan kontakte virksomheden, eller hvis kunden ikke kan få svar fra virksomheden på sin anmodning, vil det være en hjælp, at Finanstilsynet kan oplyse herom. Endvidere har virksomheden ikke nogen interesse i, at oplysningen hemmeligholdes.

Til nr. 22 (§ 32, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

§ 32, stk. 2, i lov om forsikringsformidling foreskriver, at bestemmelsens stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 31, stk. 4.

Det foreslås at ændre henvisningen til lovens § 31, stk. 4, til lovens § 31, stk. 6.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 10. Der tilsigtes ingen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 23 (§ 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling)

§ 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, angiver de bestemmelser, hvormed overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Blandt de angivne bestemmelser er § 9, stk. 2 og 3, jf. § 9, stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslås at ændre § 42, stk. 1, således, at det fremgår, at overtrædelse af § 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, er strafbelagt.

Ændringen skyldes en lovteknisk fejl ved bestemmelsens indsættelse i loven.

Den strafbare handling består i ikke at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende strafansvar og insolvensbehandling i forbindelse med indtræden i forsikringsformidlerens eller genforsikringsformidlerens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændres.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, er det pågældende ledelsesmedlem eller indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, er den eller de ledelsesansvarlige for en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en juridisk person, som ikke har en bestyrelse eller en direktion.

Der henvises i øvrigt til § 9 i lov om forsikringsformidling samt bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 8 som fremsat, side 49 ff.

Til nr. 24 (§ 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Efter § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling straffes overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven med bøde. Straf efter § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 42, stk. 5, i lov om forsikringsformidling, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen.

Det foreslås at ændre § 42, stk. 2, så § 18, stk. 1, bliver omfattet af bestemmelsen, og overtrædelse af § 18, stk. 1, bliver strafbelagt med bøde. Derudover vil overtrædelse af det foreslåede § 17, stk. 1, 3. pkt., i lov om forsikringsformidling blive strafbelagt med bøde som følge af ordlyden af § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

§ 17, stk. 1, 3. pkt., i lov om forsikringsformidling:

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås det at indføre krav om, at forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere skal kunne dokumentere, hvordan de har fulgt op på indberetninger til deres whistleblowerordninger i § 17, stk. 1, i lov om forsikringsformidling.

Det fremgår af § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling, at overtrædelse af bl.a. § 17, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 17, stk. 1, 3. pkt., i lov om forsikringsformidling vil være forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren. Det betyder, at forsikringsformidlerens eller genforsikringsformidlerens manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

Forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor formidleren fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til formidlerens whistleblowerordning eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 17, stk. 1, 3. pkt., i lov om forsikringsformidling.

§ 18, stk. 1, i lov om forsikringsformidling:

Det følger af § 18, stk. 1, at en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 2, nr. 4, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 2, nr. 5, indsættes et 2. pkt. i § 18, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 42, stk. 2, at der indsættes en henvisning til § 18, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren, idet der med strafansvaret skabes et incitament for formidlerne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 18, stk. 1, vil være den forsikringsformidler eller genforsikringsformidler, som udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren.

Det strafbare gerningsindhold i § 18, stk. 1, vil være realiseret, når formidleren udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følge, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 22, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen lovens § 18 om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren. Dette er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke formidlerne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en formidlers whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af formidleren, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 10, stk. 1, nr. 4, i lov om betalinger)

§ 10, stk. 1, i lov om betalinger, angiver betingelserne for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter efter §§ 8 eller 9 i lov om betalinger. Det følger af § 10, stk. 1, nr. 4, i lov om betalinger, at det bl.a. er en betingelse for at opnå tilladelse, at medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30 i lov om betalinger.

Det foreslås at ændre § 10, stk. 1, nr. 4, i lov om betalinger, så den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30 i lov om betalinger, for at virksomheden kan få tilladelse som e-pengeinstitut eller som betalingsinstitut af Finanstilsynet.

Med lovforslagets § 3, nr. 10, indføres krav om, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed og krav om underretning til Finanstilsynet herom.

Kravene om egnethed og hæderlighed for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter foreslås indsat i et nyt stk. 3 i § 30 i lov om betalinger. Som konsekvens heraf foreslås det at tilføje den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, til § 10, stk. 1, nr. 4, i lov om betalinger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det også for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil blive en betingelse for at opnå tilladelse, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, vil skulle opfylde egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30 i lov om betalinger.

Medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion vil med den foreslåede ændring fortsat skulle opfylde kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30 i lov om betalinger, for at virksomheden kan få tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut af Finanstilsynet.

Til nr. 2 (§ 11, stk. 1, nr. 8, i lov om betalinger)

§ 11, stk. 1, i lov om betalinger, angiver, hvilke oplysninger der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om kravene for at opnå tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut i medfør af § 10 i lov om betalinger er opfyldt. Det følger af § 11, stk. 1, nr. 8, i lov om betalinger, at ansøgningen om tilladelse skal indeholde oplysninger til brug for vurderingen af, om bestyrelsesmedlemmer og direktører opfylder kravene om egnethed og hæderlighed i henhold til § 30 i lov om betalinger.

Det foreslås at ændre § 11, stk. 1, nr. 8, i lov om betalinger, hvorefter en ansøgning om tilladelse også skal indeholde oplysninger til brug for vurderingen af, om den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i henhold til § 30 i lov om betalinger.

Med det foreslåede § 30, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, indføres krav om, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil skulle leve op til reglerne om egnethed og hæderlighed og krav om underretning til Finanstilsynet herom.

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, nr. 8, vil medføre, at det i forhold til e-pengeinstitutters og betalingsinstitutters ansøgninger til Finanstilsynet vil blive et minimumskrav, at ansøgningerne indeholder oplysninger, så det kan vurderes, om den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og de ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, opfylder egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 30 i lov om betalinger.

Med den foreslåede ændring vil en ansøgning om tilladelse fortsat skulle indeholde oplysninger til brug for vurderingen af, om medlemmer af bestyrelsen og direktionen opfylder kravene om egnethed og hæderlighed i henhold til § 30 i lov om betalinger.

Til nr. 3 (§ 25 a i lov om betalinger)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2. Den foreslåede bestemmelse skal dermed være med til at sikre en sund virksomhedskultur i e-pengeinstitutterne og betalingsinstitutterne.

Betalingsinstitutter er defineret i § 7, nr. 2, i lov om betalinger. I lov om betalinger forstås ved et betalingsinstitut en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 9 i lov om betalinger, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

E-pengeinstitutter er defineret i § 7, nr. 3, i lov om betalinger, og de udgør en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 8 i lov om betalinger, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

Politikken vil skulle fastlægge de overordnede rammer for e-pengeinstitutts eller betalingsinstitutts virksomhedskultur for alle niveauer i organisationen. Politikken vil skulle sikre og fremme en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Hvidvask er nærmere defineret i § 3 i hvidvaskloven. Ved hvidvask forstås uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte eller midler, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse. Uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte eller midlerne fra en strafbar lovovertrædelse. Forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Anden økonomisk kriminalitet skal forstås bredt og kan bl.a. være finansiering af terrorisme. Finansiering af terrorisme er defineret i § 4 i hvidvaskloven. Heraf følger, at ved finansiering af terrorisme forstås som defineret i straffelovens § 114 b, for så vidt angår handlinger omfattet af straffelovens § 114.

Politikken vil skulle afspejle en passende balance mellem e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets mål for indtjeningens størrelse og hensynet til overholdelse af reguleringen, herunder til overholdelse af hvidvaskloven. Politikken skal således fremme høje etiske og faglige standarder, under hensyntagen til e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets specifikke behov og karakteristika, og fastlægge, hvordan implementeringen af disse standarder opnås.

Politikken vil skulle tilsigte i videst muligt omfang at reducere de risici, som e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet er eksponeret for i forhold til at medvirke eller blive misbrugt til hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, herunder skatteunddragelse, udbyttesvindel m.v. Handlinger, der for instituttet indebærer operationelle og omdømmemæssige risici, som kan have en betydelig negativ indvirkning på virksomhedens rentabilitet og bæredygtighed gennem bøder, sagsomkostninger, restriktioner pålagt af kompetente myndigheder, andre finansielle eller strafferetlige sanktioner samt tab af forbrugertillid. Konsekvenser, der i sidste ende kan have betydning for instituttets fortsatte virke.

Politikken vil desuden skulle fremme et miljø med åben kommunikation og stimulere en konstruktiv kritisk holdning blandt medarbejdere, hvor kendskab til eller mistanke om økonomisk kriminalitet kan kommunikeres til de øverste ledelsesniveauer uden repressalier, og dermed fremme et miljø med et åbent og konstruktivt engagement i hele organisationen til at undgå at være en del af økonomisk kriminalitet. Politikken bør udformes i overensstemmelse med e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets værdier.

Politikken vil ligeledes skulle udtrykke e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets forventninger til medarbejdernes adfærd og aktive medvirken til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Det er i den sammenhæng vigtigt med tydelige anvisninger til medarbejderne.

De foreslåede ændringer af § 152, stk. 2, i lov om betalinger, jf. lovforslagets § 3, nr. 20, vil medføre, at overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 1, i lov om betalinger, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen skal fastlægge politikken.

Bestyrelsen vil være ansvarlig for at fastlægge politikken, jf. stk. 1, og opdatere virksomhedens politik samt som led i sin tilsynsfunktion at føre tilsyn med, at direktøren iagttager sine forpligtelser efter stk. 4, med henblik på at sikre, at politikken fungerer efter hensigten.

Bestyrelsen skal sikre sig, at den tilegner sig tilstrækkelig viden og erfaring til at kunne fastlægge rammerne for virksomhedens politik, jf. stk. 1, så bestyrelsen ligeledes kan overvåge og føre tilsyn med, at politikken gennemføres og efterleves.

Bestyrelsen skal sikre, at politikken fastlægges i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og overordnede rammer for bl.a. etik, faglige standarder og karakteristika. Bestyrelsen bør inddrage alle relevante forretningsenheder i virksomheden, f.eks. kontrolfunktioner, personaleadministration, juridisk afdeling, strategisk planlægning m.fl., i forbindelse med fastlæggelsen og den løbende ajourføring af politikken. Bestyrelsen kan inddrage eksterne eksperter med henblik på fastlæggelse af politikken.

Bestyrelsens procedurer for fastlæggelse og løbende opdatering af politikken bør være klare, veldokumenterede og transparente. Bestyrelsen bør have passende dokumentation, f.eks. i form af referater af relevante møder, relevante rapporter og anden relevant dokumentation, herfor, og dokumentationen kan være opbevaret elektronisk af virksomheden.

De foreslåede ændringer af § 152, stk. 2, i lov om betalinger, jf. lovforslagets § 3, nr. 20, vil medføre, at overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 2, i lov om betalinger, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 3*, at formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ skal redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken.

Redegørelsen skal indgå i beretningen hvert år, også selvom der ikke er sket ændringer i virksomhedens politik. Det bør fremgå af referatet af det øverste organs samling, at en sådan redegørelse er givet.

Beretningen bør bl.a. være baseret på direktionens løbende rapportering til bestyrelsen om gennemførelse og efterlevelse af politikken, jf. det foreslåede stk. 4, samt eventuel anden relevant dokumentation, f.eks. rapporter fra eksterne konsulenter.

De foreslåede ændringer af § 152, stk. 2, i lov om betalinger, jf. lovforslagets § 3, nr. 20, vil medføre, at overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 3, i lov om betalinger, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 4*, at direktøren skal sikre, at politikken gennemføres og efterleves.

Med den foreslåede bestemmelse bliver den administrerende direktør ansvarlig for efterlevelsen af politikken. Det indebærer at sikre politikken forankring og gennemslagskraft, og den administrerende direktør skal kunne afsættes, hvis virksomheden ikke efterlever politikken, og direktøren ikke har taget de nødvendige skridt for at sikre dens forankring hos de enkelte medarbejdere.

Direktøren skal forstås som e- pengeinstituttets eller betalingsinstituttets øverste ansvarlige direktør, som er registreret hos Erhvervsstyrelsen.

Direktøren skal sikre, at politikken, jf. det foreslåede stk. 1, gennemføres og efterleves og fastlægge procedurer herfor. Det kan direktøren f.eks. ved at indføre et adfærdskodeks og afholde kurser, seminarer eller lignende for virksomhedens ansatte herom – både ved f.eks. gennemførelse af politikken, løbende og mindst én gang årligt og ved større materielle ændringer i politikken. Direktøren skal sikre, at virksomhedens ansatte ved ansættelse bliver bekendt med virksomhedens politik, hvilket f.eks. kan ske i form af udlevering af politikken til personen samt ved tilbud om et e-learningkursus eller andre tiltag.

Direktøren skal også sikre, at politikken, jf. det foreslåede stk. 1, til enhver tid efterleves af virksomhedens ansatte ved løbende at føre kontrol med, at politikken overholdes af virksomhedens ansatte.

Direktøren bør løbende og mindst én gang årligt rapportere til bestyrelsen om politikken gennemførelse og efterlevelse.

Direktørens procedurer for gennemførelse og efterlevelse af politikken bør være klare, veldokumenterede og transparente. Direktøren bør have passende dokumentation, f.eks. i form af referater af relevante møder, relevante rapporter og anden relevant dokumentation, og dokumentationen kan være opbevaret elektronisk af virksomheden.

Den foreslåede ændring af § 134, stk. 1, i lov om betalinger vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et e- pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør, hvis vedkommende ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af stk. 3 på betryggende måde. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 12, samt bemærkningerne hertil.

Det vil indebære, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et e- pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør, hvis direktøren ikke på betryggende måde sikrer, at politikken, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 1, gennemføres og efterleves i e- pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Hvis direktøren f.eks. ikke har taget skridt til at sikre, at politikken gennemføres i virksomheden, ikke har fulgt op på politikken gennemførelse, eller ikke har iværksat implementerende foranstaltninger med henblik på at sikre efterlevelse af politikken på alle niveauer i virksomheden, vil Finanstilsynet kunne påbyde virksomheden at afsætte direktøren.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af politikken.

Bestemmelsen er ny.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter om en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 1, i lov om betalinger.

Ifølge det foreslåede § 25 a, stk. 1, skal et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Politikken vil bl.a. skulle fastlægge de overordnede rammer for e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets virksomhedskultur for alle niveauer i organisationen. Politikken vil også skulle fremme høje etiske og faglige standarder, under hensyntagen til e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets specifikke behov og karakteristika, og bør sikre implementeringen af sådanne standarder. Politikken bør samtidig udformes i overensstemmelse e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets værdier m.v.

Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at der fastsættes nærmere regler om krav til politikken indhold, udformning, ajourføring og kontrol med efterlevelse af politikken. Bekendtgørelsen vil som minimum skulle indeholde regler om, hvilke mindstekrav der vil blive stillet til e-pengeinstitutternes og betalingsinstitutternes politik.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at udstede en bekendtgørelse.

Til nr. 4 (§ 26, stk. 1, 3. pkt., i lov om betalinger)

Det følger af § 26, stk. 1, i lov om betalinger, at e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en whistleblowerordning, hvor virksomhedens ansatte gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om betalinger, regler fastsat i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 130 i lov om betalinger, begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. § 26, stk. 1, i lov om betalinger finder dog alene anvendelse for virksomheder, som beskæftiger flere end fem ansatte, jf. § 26, stk. 3, i lov om betalinger.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i § 26, stk. 1, hvorefter virksomheden skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk

Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Et betalingsinstitut er nærmere defineret i § 7, nr. 2, i lov om betalinger, og et e-pengeinstitut er nærmere defineret i § 7, nr. 3, i lov om betalinger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil skulle dokumentere, hvordan de løbende har fulgt op på indberetninger til deres whistleblowerordninger. Det kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 132 i lov om betalinger.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at virksomheden løbende får fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. I den henseende skal e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 152, stk. 2, i lov om betalinger, at overtrædelse af bl.a. § 26, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 5 (§ 27, stk. 1, i lov om betalinger)

Det følger af § 27, stk. 1, i lov om betalinger, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om betalinger, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af lov om betalinger, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet instituttets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i instituttet. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at institutterne heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet instituttets overtrædelse eller potentielle

overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i instituttet.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om instituttet har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om instituttet bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om instituttet fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om instituttet afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om et instituts overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til et instituts whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 27, stk. 1, i lov om betalinger, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod instituttet ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 27, stk. 1, i lov om betalinger kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 6 (§ 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om betalinger)

Det følger af § 27, stk. 1, i lov om betalinger, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om betalinger, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af lov om betalinger, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 27, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger og vil indebære, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndelev på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at virksomheden ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at virksomheden heller ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 27, stk. 1, 2. pkt., vil virksomheden kunne straffes med bøde, jf. § 152, stk. 2, i lov om betalinger.

Til nr. 7 (§ 27, stk. 2, 1. pkt., i lov om betalinger)

Efter § 27, stk. 2, 1. pkt., i lov om betalinger, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 27, stk. 2, 2. pkt., i lov om betalinger.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre sit krav på

godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 27, stk. 1, i lov om betalinger.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår nuværende ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 27, stk. 1, i lov om betalinger, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 8 (§ 27, stk. 2, 2. pkt., i lov om betalinger)

Efter § 27, stk. 2, 1. pkt., i lov om betalinger, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 27, stk. 2, 2. pkt., i lov om betalinger.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 7, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår de ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 9 (§ 27, stk. 3, i lov om betalinger)

§ 27, stk. 1 og 2, i lov om betalinger kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 27, stk. 3, i lov om betalinger. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 3, for at sikre, at § 27, stk. 1 og 2, i lov om betalinger ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsesreglerne i § 27, stk. 1 og 2, i lov om betalinger ikke vil kunne fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte. Den foreslåede ændring vil dermed betyde, at beskyttelsen i § 27, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, idet det følger af § 27, stk. 3, i lov om betalinger, at § 27, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Til nr. 10 (§ 30, stk. 3, i lov om betalinger)

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal opfylde de krav til egnethed og hæderlighed, der er oplyst i § 30, stk. 1, i lov om betalinger. Det følger af § 30, stk. 1, i lov om betalinger, at et ledelsesmedlem skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet. Derudover skal et ledelsesmedlem have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise den fornødne hæderlighed, integritet og uafhængighed for at kunne varetage stillingen eller hvervet. Et ledelsesmedlem må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at stillingen eller hvervet ikke kan varetages på betryggende måde. Et ledelsesmedlem må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Endelig må et ledelsesmedlem ikke have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig måde.

Finanstilsynet foretager i dag en individuel egnetheds- og hæderlighedsvurdering af direktører og bestyrelsesmedlemmer i henhold til § 30, stk. 1, i lov om betalinger, ved de pågældende ledelsesmedlemmers indtræden i ledelsen af et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut.

En direktør eller et bestyrelsesmedlem skal til enhver tid leve op til kravene om egnethed og hæderlighed og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold som nævnt i § 30, stk. 1, i lov om betalinger ved indtræden i ledelsen og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 30, stk. 2, i lov om betalinger.

Det foreslås at indsætte et *stk. 3* i § 30 i lov om betalinger.

Efter den foreslåede bestemmelse skal egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger, finde anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Betalingsinstitutter er defineret i § 7, nr. 2, i lov om betalinger. I lov om betalinger forstås ved et betalingsinstitut en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 9 i lov om betalinger, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

E-pengeinstitutter er defineret i § 7, nr. 3, i lov om betalinger, og de udgør en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 8 i lov om betalinger, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, bliver omfattet af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det nye, foreslåede § 134, stk. 3, i lov om betalinger, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, hvorefter Finanstilsynet får mulighed for at give et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut et påbud om at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, ændrer ikke på kravene til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, der som hidtil er omfattet af § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

Den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse er defineret i § 7, stk. 2, i hvidvaskloven.

Kravene til de opgaver, som den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse skal varetage, er beskrevet i hvidvaskloven. Vedkommendes opgaver indebærer eksempelvis godkendelse af politikker, kontroller og procedurer, som skal omfatte risikostyring, kundekendingsprocedurer, undersøgelses-, noterings-

og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. § 8, stk. 2, i hvidvaskloven.

De ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, og som vil blive omfattet af egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger, vil bl.a. være direktionsmedlemmer, der de facto udgør en del af den daglige ledelse, men som ikke er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører.

Det afgørende for vurderingen af, om en ansat, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, bliver omfattet af det foreslåede § 30, stk. 3, i lov om betalinger, er eksempelvis ikke den formelle position som leder, men i stedet om den ansatte indgår i den faktiske ledelse af e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Eksempelvis vil en ansat, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, som på direktionsniveau medvirker til at træffe beslutninger om e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål, eller som medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets daglige drift, være omfattet af det foreslåede stk. 3.

Det vil være op til e-pengeinstituttet og betalingsinstituttet baseret på virksomhedens organisation og forretningsmodel at vurdere, hvilke ansatte der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, og som hermed vil blive omfattet af egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

Konsekvensen af det foreslåede § 30, stk. 3, i lov om betalinger, vil være, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed for at kunne bestride de pågældende stillinger. Kravene vil også gælde for personer, der bestrider en stilling som den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, midlertidigt, herunder f.eks. ved konstitueringer.

De foreslåede ændringer af § 152, stk. 1, i lov om betalinger, jf. lovforslagets § 3, nr. 19, vil medføre, at overtrædelse af § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om betalinger, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, i medfør af det foreslåede § 30, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, som allerede på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager disse stillinger, er undtaget fra at meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af § 30, stk. 2, jf. det foreslåede § 30, stk. 3. Personer, som varetager disse stillinger, vil ikke skulle

egnetheds- og hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. Dermed sikres det, at disse personer kan fortsætte i deres stillinger, uanset at de på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke måtte opfylde kravene til egnethed og hæderlighed.

Den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, vil være omfattet af den løbende oplysningsforpligtelse efter § 30, stk. 2, jf. det foreslåede § 30, stk. 3, i lov om betalinger fra lovens ikrafttræden. Det indebærer, at såfremt den pågældende ved lovens ikrafttræden eller herefter f.eks. bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har personen pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. På baggrund af personens underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen m.v. giver anledning til at antage, at den pågældende ikke længere vil kunne varetage sin stilling på betryggende måde.

Til nr. 11 (§ 30 a i lov om betalinger)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Baggrunden for den foreslåede § 30 a er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1. Den foreslåede bestemmelse gennemfører ét af initiativerne i den politiske aftale og skal dermed være med til at sikre en mere målrettet og effektiv indsats i forebyggelsen og bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås, at erhvervsministeren fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter.

Den foreslåede, nye bestemmelse fastsætter en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau. Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at der skabes klarhed om ansvar, roller og arbejdsdeling blandt ledende medarbejdere og ledelsen i et e-pengeinstitut og i et betalingsinstitut.

Betalingsinstitutter er defineret i § 7, nr. 2, i lov om betalinger. I lov om betalinger forstås ved et betalingsinstitut en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 9 i lov om betalinger, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

E-pengeinstitutter er defineret i § 7, nr. 3, i lov om betalinger, og de udgør en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 8 i lov om betalinger, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.

Bekendtgørelsen vil som minimum skulle indeholde regler om, hvilke mindstekrav der vil blive stillet til den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveaus kompetencer, erfaring og ansvarsområder i e-penge- og betalingsinstitutter. Reglerne skal være proportionale og tage hensyn til, at virksomhederne varierer i størrelse, art og kompleksitet.

Den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse er defineret i § 7, stk. 2, i hvidvaskloven.

Kravene til de opgaver, som den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse skal varetage, er beskrevet i hvidvaskloven. Vedkommendes opgaver indebærer eksempelvis godkendelse af politikker, kontroller og procedurer, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. § 8, stk. 2, i hvidvaskloven.

De ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, og som vil blive omfattet af egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger, jf. det foreslåede § 30, stk. 3, i lov om betalinger vil bl.a. være direktionsmedlemmer, der de facto udgør en del af den daglige ledelse, men som ikke er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører.

Det afgørende for vurderingen af, om en ansat, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, og hermed vil blive omfattet af bemyndigelsen i det foreslåede § 30 a i lov om betalinger, er eksempelvis ikke den formelle position som leder, men i stedet om den ansatte indgår i den faktiske ledelse af e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Eksempelvis vil en ansat, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, som på direktionsniveau medvirker til at træffe beslutninger om e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål, eller som medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets daglige drift, være omfattet af bemyndigelsesbestemmelsen i det foreslåede § 30 a.

Det vil blive overladt til et fagudvalg nedsat af Finanstilsynet at foreslå og definere kompetence- og erfaringskravene og de relevante ansvarsområder for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og for ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau. Fagudvalget vil udover Finanstilsynet bestå af repræsentanter med praktisk erfaring udpeget efter indstilling fra den finansielle sektors brancheorganisationer, og repræsentanter med teoretisk erfaring udpeget af Finanstilsynet. Fagudvalgets forslag vil danne grundlag for erhvervsministerens udstedelse af en bekendtgørelse.

Bekendtgørelsen vil kun finde anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og for ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, som bliver ansat efter, at bekendtgørelsen er trådt i kraft.

Til nr. 12 (§ 134, stk. 1, 2. pkt., i lov om betalinger)

Finanstilsynet kan i medfør af § 134, stk. 1, i lov om betalinger, påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.

Det foreslås at indsætte et nyt 2. pkt. i § 134, stk. 1, i lov om betalinger, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte en direktør, hvis denne ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af § 25 a, stk. 4, på betryggende måde.

Kravet om en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, er nyt, og baggrunden for forslaget er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2. Ifølge aftalen skal den administrerende direktør gøres ansvarlig for efterlevelse af politikken. Det indebærer at sikre politikken forankring og gennemslagskraft, og den administrerende direktør skal kunne afsættes, hvis virksomhederne ikke efterlever politikken, og direktøren ikke har taget de nødvendige skridt for at sikre dens forankring.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 3, hvorefter det foreslås at indsætte en ny bestemmelse § 25 a, der fastsætter krav om, at et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 1. Bestyrelsen vil skulle fastlægge politikken, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 2. Direktøren vil skulle sikre, at politikken gennemføres og efterleves, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 4. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 3, samt bemærkningerne hertil.

Formålet med bestemmelsen er at forankre et ansvar for gennemførelse og efterlevelse af politikken, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 1, i lov om betalinger, hos virksomhedens øverste ansvarlige direktør, som er registreret hos Erhvervsstyrelsen. Hensigten er, at direktøren aktivt påtager sig ansvaret for, at politikken anvendes som et reelt værktøj til at sikre og fremme en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør, hvis direktøren ikke på betryggende måde sikrer, at politikken, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 1, gennemføres og efterleves i instituttet. Hvis direktøren

f.eks. slet ikke har taget skridt til at sikre, at politikken gennemføres i e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet, gentagne gange ikke har fulgt op på politikken gennemførelse, eller i grove tilfælde ikke har iværksat implementerende foranstaltninger med henblik på at sikre efterlevelse af politikken på alle niveauer i e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet, vil Finanstilsynet kunne påbyde e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet at afsætte direktøren.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 3, samt bemærkningerne hertil for en nærmere beskrivelse af direktørens forpligtelser i medfør af det foreslåede § 25 a, stk. 4.

Til nr. 13 (§ 134, stk. 3, i lov om betalinger)

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 134 i lov om betalinger.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. stk. 3, ikke kan varetage stillingen.

Med lovforslaget indføres krav om, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

De nye krav for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter foreslås indsat i et nyt *stk. 3* i § 30, jf. lovforslagets § 3, nr. 10. På baggrund heraf foreslås det at indsætte et nyt *stk. 3* i § 134 i lov om betalinger. Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, hvis vedkommende efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. stk. 3, i lov om betalinger, ikke kan varetage stillingen.

Virksomheden vil selv skulle gribe ind over for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, som ikke længere har et godt omdømme, eller har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke længere vil varetage stillingen på en forsvarlig måde.

Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de tilfælde, hvor virksomheden mod forventning ikke selv har afsat den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau. I så

fald vil den pågældende virksomhed modtage et påbud om at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, eller ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Efterlever en virksomhed ikke påbuddet, vil Finanstilsynet kunne inddrage virksomhedens tilladelse som følge af manglende overholdelse af loven, jf. § 135, stk. 1, nr. 5, i lov om betalinger.

Med den foreslåede ændring vil Finanstilsynet som hidtil have mulighed for at påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte en direktør i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen, jf. § 134, stk. 1, i lov om betalinger.

Det foreslåede stk. 3 er en følge af, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, alene kan afsættes af e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet selv. Med det foreslåede stk. 3 sikres det, at det er den samme reaktionsmulighed og procedure, der anvendes ved afsættelse af et bestyrelsesmedlem eller direktionen, som hvis Finanstilsynet påbyder et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør efter § 134, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

Til nr. 14 (§ 134, stk. 3, 1. pkt., i lov om betalinger)

Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om betalinger eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, i lov om betalinger, jf. § 134, stk. 3, 1. pkt., i lov om betalinger.

Det foreslås at ændre § 134, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., med henblik på også at give Finanstilsynet mulighed for at påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, når der er rejst tiltale mod vedkommende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om betalinger eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 3, i lov om betalinger.

Med lovforslaget indføres krav om, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

De nye krav for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter foreslås indsat i et nyt stk. 3 i § 30.

Som følge af disse nye krav foreslås det at tilføje den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, til § 134, stk. 3, 1. pkt., i lov om betalinger. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte de pågældende ansatte, når der er rejst tiltale mod vedkommende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om betalinger eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 3, i lov om betalinger.

Med den foreslåede ændring vil Finanstilsynet som hidtil have mulighed for at påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om betalinger eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, i lov om betalinger.

Til nr. 15 (§ 134, stk. 5, i lov om betalinger)

§ 134, stk. 5, i lov om betalinger angiver, at påbud meddelt af Finanstilsynet i henhold til § 134, stk. 1-3, kan af e-pengeinstituttet, betalingsinstituttet og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslås at ændre § 134, stk. 5, der bliver stk. 6, således at et påbud meddelt af Finanstilsynet i henhold til det foreslåede § 134, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, af e-pengeinstituttet, betalingsinstituttet eller den person, som påbuddet vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Med den foreslåede ændring vil et påbud meddelt af Finanstilsynet i henhold til det gældende § 134, stk. 1-3, som med lovforslaget bliver stk. 1, 2 og 4, som hidtil kunne indbringes for domstolene af e-pengeinstituttet, betalingsinstituttet og af den person, som påbuddet vedrører. Anmodning herom skal som hidtil indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet skal som hidtil indbringe sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Til nr. 16 (§ 134, stk. 6, i lov om betalinger)

§ 134, stk. 6, i lov om betalinger angiver, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet

en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Med lovforslagets § 3, nr. 13, foreslås det at indsætte et nyt stk. 3 i § 134 i lov om betalinger. Det betyder, at § 134, stk. 3-7, bliver § 134, stk. 4-8. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 134, stk. 6, der bliver stk. 7, fra stk. 3, 3. pkt., til stk. 4, 3. pkt.

Til nr. 17 (§ 134, stk. 7, 1. pkt., i lov om betalinger)

Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, jf. § 135 i lov om betalinger, hvis e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet ikke har afsat direktøren inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist i henhold til § 134, stk. 1, i lov om betalinger, jf. § 134, stk. 7, 1. pkt., i lov om betalinger.

Med lovforslaget indføres krav om, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger.

De nye krav for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter foreslås indsat i et nyt stk. 3 i § 30.

Som følge af de nye krav foreslås det at tilføje den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, til § 134, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet fremover får mulighed for at inddrage et e-pengeinstituts eller et betalingsinstituts tilladelse, hvis virksomheden ikke har afsat den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist i henhold til § 134, stk. 1, i lov om betalinger.

Lovforslaget vil ikke medføre nogen materielle ændringer i forhold til Finanstilsynets eksisterende mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, hvis virksomheden ikke har afsat direktøren inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist.

Til nr. 18 (§ 134, stk. 7, 2. pkt., i lov om betalinger)

§ 134, stk. 7, i lov om betalinger angiver, at har et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut ikke afsat direktøren inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af § 134, stk. 2 og 3, i lov om betalinger.

Med lovforslaget foreslås det at indsætte et nyt stk. 3 i § 134 i lov om betalinger. Det betyder, at § 134, stk. 3-7, bliver § 134, stk. 4-8. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 134, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., fra stk. 2 og 3 til stk. 2 og 4.

Til nr. 19 (§ 152, stk. 1, i lov om betalinger)

§ 152, stk. 1, i lov om betalinger er en strafbestemmelse, og det er i denne bestemmelse angivet, hvilke overtrædelser af bl.a. lov om betalinger, der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Efter § 152, stk. 1, i lov om betalinger er overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i henhold til egnetheds- og hæderlighedsreglerne, jf. § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om betalinger, ikke strafbelagt.

På baggrund heraf foreslås det at ændre § 152, stk. 1, i lov om betalinger, hvorefter overtrædelse af oplysningsforpligtelsen i henhold til egnetheds- og hæderlighedsreglerne, jf. § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og den foreslåede § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om betalinger, bliver strafbelagt.

Det foreslås at tilføje oplysningsforpligtelsen for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter efter § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om betalinger og det foreslåede § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, til § 152, stk. 1, i lov om betalinger. Den foreslåede ændring vil medføre, at hvis et medlem af bestyrelsen, direktionen, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, ved indtræden eller ved udpegning og løbende, hvis forholdene efterfølgende ændres, jf. § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, kan vedkommende straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Til nr. 20 (§ 152, stk. 2, i lov om betalinger)

§ 152, stk. 2, i lov om betalinger er en straffebestemmelse, og det er i denne bestemmelse angivet, hvilke overtrædelser af bl.a. lov om betalinger, der kan straffes med bøde.

Der kan pålægges strafansvar for juridiske personer efter reglerne i straffelovens kapitel 5, jf. § 152, stk. 5, i lov om betalinger. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en

juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 25 a, stk. 1-3, i lov om betalinger:

Det foreslås at ændre § 152, stk. 2, i lov om betalinger, således at overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 1-3, kan straffes med bøde.

Med lovforslaget foreslås det at indføre krav om, at et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Kravet foreslås indsat i § 25 a, stk. 1, i lov om betalinger. Det foreslås, at et e-pengeinstituts eller et betalingsinstituts overtrædelse af kravet om at have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, skal kunne straffes med bøde i medfør af § 152, stk. 2, i lov om betalinger.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 1, i lov om betalinger, vil være e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Det betyder, at hvis e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet slet ikke har en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, vil e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet kunne straffes med bøde.

Med lovforslaget foreslås det desuden at indføre krav om, at bestyrelsen skal fastlægge politikken, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 2. Det foreslås, at et e-pengeinstituts eller et betalingsinstituts overtrædelse af kravet om, at bestyrelsen skal fastlægge politikken, skal kunne straffes med bøde i medfør af § 152, stk. 2, i lov om betalinger. Det foreslås derfor, at § 25 a, stk. 2, indsættes i § 152, stk. 2, i lov om betalinger.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 2, i lov om betalinger, vil være e-pengeinstituttet og betalingsinstituttet. Det betyder, at hvis e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets bestyrelse ikke fastlægger virksomhedens politik, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 2, vil virksomheden kunne straffes med bøde.

Med lovforslaget foreslås det at indføre krav om, at formanden for bestyrelsen i sin beretning for e-pengeinstitutts eller betalingsinstitutts øverste organ skal redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken. Kravet foreslås indsat i § 25 a, stk. 3. Det foreslås, at et e-pengeinstituts eller et betalingsinstituts manglende efterlevelse af kravet skal kunne straffes med bøde i medfør af § 152, stk. 2, i lov om betalinger. Det foreslås derfor, at § 25 a, stk. 3, indsættes i § 152, stk. 2, i lov om betalinger.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 3, i lov om betalinger, vil være e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Det betyder, at hvis e-pengeinstitutts eller betalingsinstitutts bestyrelsesformand ikke beretter om virksomhedens politik i forbindelse med sin beretning for virksomhedens øverste organ, jf. det foreslåede § 25 a, stk. 3, vil virksomheden kunne straffes med bøde.

§ 26, stk. 1, 3. pkt., i lov om betalinger:

Med lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås det at indføre krav om, at e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal kunne dokumentere, hvordan de har fulgt op på indberetninger til deres whistleblowerordninger i § 26, stk. 1, i lov om betalinger.

Det fremgår af § 152, stk. 2, i lov om betalinger, at overtrædelse af bl.a. § 26, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 26, stk. 1, 3. pkt., i lov om betalinger vil være e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Det betyder, at e-pengeinstitutts eller betalingsinstitutts manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 152, stk. 2, i lov om betalinger.

E-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor virksomheden fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 26, stk. 1, 3. pkt., i lov om betalinger.

§ 27, stk. 1, i lov om betalinger:

Med lovforslagets § 3, nr. 5 og 6, foreslås det, at det eksisterende forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også skal omfatte tidligere ansatte, ligesom det foreslås, at det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Det fremgår af § 152, stk. 2, i lov om betalinger, at overtrædelse af bl.a. § 27, stk. 1, kan straffes med bøde. Med de foreslåede ændringer af § 27, stk. 1, vil overtrædelse af det foreslåede forbud kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 27, stk. 1, i lov om betalinger vil være e-pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Det strafbare gerningsindhold i § 27, stk. 1, vil være realiseret, når e-pengeinstitut eller betalingsinstitut udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtig følge, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet instituttets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos instituttet. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 3, nr. 14-16, i lov om kapitalmarkeder)

Efter § 3, nr. 14, i lov om kapitalmarkeder defineres en godkendt offentliggørelsesordning (APA), som en fysisk eller juridisk person, der efter denne lov har tilladelse til at udøve virksomhed med offentliggørelse af efterhandelsdata på vegne af fondsmæglerselskaber i medfør af artikel 20 og 21 i MiFIR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter).

Efter § 3, nr. 15, i lov om kapitalmarkeder defineres en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation (CTP), som en fysisk eller juridisk person, der efter denne lov har tilladelse til at udøve virksomhed, der består i at indsamle handelsdata for de i artikel 6, 7, 10, 12, 13, 20 og 21 i MiFIR anførte finansielle instrumenter fra regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er), organiserede handelsfaciliteter (OHF'er) og godkendte offentliggørelsesordninger (APA'er) og i at konsolidere disse i form af en kontinuerlig elektronisk livedatastrøm med data om priser og volumen for hvert enkelt finansielt instrument.

Efter § 3, nr. 16, i lov om kapitalmarkeder defineres en godkendt indberetningsmekanisme (ARM), som en fysisk eller juridisk person, der efter denne lov har tilladelse til på vegne af fondsmæglerselskaber at udøve virksomhed, der består i at levere data om transaktioner til Finanstilsynet og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).

De tre typer af virksomheder er defineret som udbydere af dataindberetningstjenester i medfør af § 3, nr. 13, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at definitionsbestemmelserne i § 3, nr. 14-16, ændres.

En tilladelse som udbyder af dataindberetningstjenester har gyldighed i alle lande inden for EU, jf. artikel 60, stk. 2, i MiFID II. For at der ikke skal opstå tvivl om, at en udbyder af dataindberetnings-tjenester også kan være en virksomhed med tilladelse fra et andet EU/EØS-land m.v. og ikke blot en virksomhed, der har fået tilladelse i Danmark efter lov om kapitalmarkeder, findes det hensigtsmæs-sigt, at »efter denne lov« udgår af de tre definitionsbestemmelser i § 3, nr. 14-16. Hensigten er at præcisere, at en APA, en ACP og en ARM også kan drive virksomhed i Danmark, hvis den har en tilladelse i et andet EU/EØS-land.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå at en APA, en CTP og en ARM er virksomheder, der har tilladelse til at udbyde den form for ydelse, som de hver især udbyder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (§ 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at en virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet en over-trædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om kapitalmarkeder, regler fastsat i medfør af lov om kapitalmarkeder eller Den Europæiske Unions forordninger vedrørende de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en virksomhed som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufor-delagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhe-dens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at en virksomhed heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtræ-delse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættel-seskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virk-somheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vur-deringen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 9, stk. 1, 2. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at en virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om kapitalmarkeder, regler fastsat i medfør af lov om kapitalmarkeder eller Den Europæiske Unions forordninger vedrørende de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 9, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder og vil indebære, at en virksomhed ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå i denne vurdering: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at en virksomhed ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på

grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en virksomhed ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en virksomhed ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor virksomheden helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 9, stk. 1, 2. pkt., vil virksomheden kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 4, nr. 10.

Til nr. 4 (§ 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Efter § 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om kapitalmarkeder.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 9, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, skal anlægge et civilretligt søgsmål

mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Efter § 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte i en virksomhed også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 6 (§ 9, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder)

§ 9, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 9, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 3, for at sikre, at § 9, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte i en virksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 9, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte i virksomhederne er i dag allerede omfattet af en tilsvarende beskyttelse, idet det følger af § 9, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, at § 9, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Til nr. 7 (§ 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

En operatør af et reguleret marked, en udbyder af dataindberetningstjenester og en værdipapircentral (CSD) skal have en ordning, hvorefter virksomhedens ansatte gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om kapitalmarkeder eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, i lov om kapitalmarkeder, begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden, jf. § 58, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i 3. pkt., at virksomheden skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

En operatør af et reguleret marked, en udbyder af dataindberetningstjenester og en værdipapircentral (CSD) er omfattet af den foreslåede, nye bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en operatør af et reguleret marked, en udbyder af dataindberetningstjenester og en værdipapircentral (CSD) vil skulle dokumentere, hvordan de løbende har fulgt op på indberetninger til deres whistleblowerordninger. Dette kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 214 i lov om kapitalmarkeder.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at virksomhederne skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at de løbende får fulgt op på indberetninger til deres whistleblowerordninger. Derved skal den enkelte virksomhed kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 247 i lov om kapitalmarkeder, at overtrædelse af bl.a. § 58, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder vil være operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD'en). Det betyder, at de pågældende virksomheders manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 247 i lov om kapitalmarkeder.

Virksomhederne vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor de fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til deres whistleblowerordninger eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 8 (§ 224, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder)

§ 224, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder er en undtagelse til § 224, stk. 1, om Finanstilsynets ansattes særlige tavshedspligt. Det fremgår af stk. 5, at tavshedspligten ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en operatør af et reguleret marked, som har fået tilladelse efter § 59, og en operatør af en MHF eller en OHF, som har fået tilladelse efter § 86, når det sker for at imødegå eller undersøge, om der er misbrugt intern viden eller udøvet markedsmanipulation i strid med markedsmissbrugsforordningen, eller det i øvrigt sker for at imødegå eller undersøge, om handlen og prisdannelsen på markedspladsen foregår på en redelig og gennemskelig måde.

Det følger af den foreslåede ændring, at der indsættes et nyt 2. pkt. i § 224, stk. 5, hvoraf det fremgår, at stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til et fondsmæglerselskab eller en værdipapircentral (CSD), når det sker for at undersøge, om der er misbrugt intern viden eller udøvet markedsmanipulation i strid med markedsmissbrugsforordningen.

§ 2 i lov om kapitalmarkeder angiver, hvilke virksomheder der er omfattet af de regler, et fondsmæglerselskab skal følge i medfør af lov om kapitalmarkeder. Det omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter, kreditinstitutter og investeringsselskaber, der udøver handel med finansielle instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse tydeliggør, at Finanstilsynets ansatte ikke bryder deres tavshedspligt ved at bede eksempelvis en bank om oplysninger om en bestemt kunde.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af § 214, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, hvor eksempelvis personer, der har pligter bl.a. i medfør af markedsmissbrugsforordningen, har pligt til at give Finanstilsynet alle oplysninger m.v., som Finanstilsynet skønner nødvendige. Det fremgår af forarbejderne til § 214, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 307, at et eksempel på, hvornår bestemmelsen finder anvendelse, er, når Finanstilsynet undersøger sager om muligt markedsmissbrug. I disse typer af sager indhenter Finanstilsynet oplysninger fra CSD'en, fondsmæglerselskabet og markedspladsen.

§ 214, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder gennemfører bl.a. artikel 23, stk. 2, litra b, i markedsmisbrugsforordningen, hvorefter den kompetente myndighed skal have mulighed for at kræve oplysninger fra enhver person i relation til undersøgelser af overtrædelser af markedsmisbrugsforordningen.

Det er en naturlig forudsætning for, at Finanstilsynet kan kræve oplysninger, at Finanstilsynet oplyser om, hvilke oplysninger der ønskes indhentet. Derved videregiver Finanstilsynets ansatte oplysninger om, hvilken person der undersøges. Videregivelsen er nødvendig for, at Finanstilsynet kan indhente de rigtige oplysninger og dermed udføre opgaven med at påse overholdelsen af markedsmisbrugsforordningen.

Efter § 229, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder vil den, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til bl.a. § 224, stk. 5 og 6, også være omfattet af den tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte er underlagt, jf. § 224, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Der er dog tale om en henvisningsfejl i § 229, stk. 1. Der skulle rettelig være henvist til § 224, stk. 4 og 5, og ikke stk. 5 og 6, hvilket foreslås rettet, jf. lovforslagets § 4, nr. 9.

§ 229, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder vil også gælde for den foreslåede tilføjelse til § 224, stk. 5. Det betyder, at de oplysninger, som et fondsmæglerselskab eller en CSD modtager i medfør af undtagelsen i det foreslåede § 224, stk. 5, 2. pkt., vil være omfattet af tavshedspligten efter § 224, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Det betyder, at fondsmæglerselskabet eller CSD'en ikke må oplyse eksempelvis kontohaveren om, at Finanstilsynet indhenter oplysninger.

Databeskyttelsesreglerne, herunder databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger), herunder reglerne om de registreredes rettigheder, finder som udgangspunkt anvendelse for den behandling af personoplysninger, der finder sted som led i fondsmæglerselskabernes og CSD'ernes håndtering af personoplysninger i forbindelse med håndteringen af Finanstilsynets anmodninger.

Til nr. 9 (§ 229, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

§ 229, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder angiver, at enhver, der i henhold til § 224, stk. 5 og 6, og §§ 225-227 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven og ved kontrollen efter § 213, stk. 5, eller Danmarks Nationalbank, når der er tale om registrerede betalingssystemer omfattet af kapitel 32, er med hensyn til disse oplysninger underlagt tavshedspligt i medfør af § 224, stk. 1.

Bestemmelsen fastlægger med andre ord, at tavshedspligten efter § 224, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder følger de fortrolige oplysninger, når Finanstilsynets ansatte videregiver de fortrolige oplysninger i medfør af §§ 224-227.

Bestemmelsen henviser til § 224, stk. 5 og 6, i lov om kapitalmarkeder. Der findes imidlertid ikke noget stk. 6 til § 224. Der er tale om en henvisningsfejl. Der skulle retteligt være henvist til § 224, stk. 4 og 5. Med nærværende forslag til ændring af § 229, stk. 1, bliver fejlen rettet.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 229, *stk. 1*, således at der henvises til § 224, stk. 4 og 5, frem for § 224, stk. 5 og 6.

§ 224, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder angiver, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en operatør af en markedsplads, en udbyder af dataindberetningstjenester, en central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD), et registreret betalingssystem eller andre omfattet af denne lov er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde de pågældende personer eller andre omfattet af denne lov.

§ 224, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder angiver, at stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en operatør af et reguleret marked, som har fået tilladelse efter § 59, og en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF), som har fået tilladelse efter § 86, når det sker for at imødegå eller undersøge, om der er misbrugt intern viden eller udøvet markedsmanipulation i strid med markedsmisbrugsforordningen, eller det i øvrigt sker for at imødegå eller undersøge, om handlen og prisdannelsen på markedspladsen foregår på en redelig og gennemskuelig måde.

Lovforslagets § 4, nr. 8, indeholder et forslag til ændring af § 224, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder, således at der tilføjes et 2. pkt. til stk. 5. Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynets ansatte mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til fondsmæglerselskaber eller CSD'er i forbindelse med undersøgelser af, om der er misbrugt intern viden eller udøvet markedsmanipulation i strid med markedsmisbrugsforordningen. Fortrolige oplysninger, som videregives efter den foreslåede § 224, stk. 5, 2. pkt., vil også være underlagt tavshedspligt i medfør af § 224, stk. 1, jf. § 229, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 10 (§ 247 i lov om kapitalmarkeder)

§ 247 i lov om kapitalmarkeder er en strafbestemmelse, hvori det er angivet, hvilke overtrædelser af lov om kapitalmarkeder, der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Overtrædelse af § 9, stk. 1, § 50, stk. 2, § 88, stk. 1, § 89, stk. 1 og 2, og § 124, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder er i dag ikke strafbelagt i medfør af § 247. Overtrædelse af § 88, stk. 2, og § 124, stk. 1, er i dag strafbelagt.

Det foreslås at ændre § 247, så § 9, stk. 1, § 50, stk. 2, § 54, § 88, stk. 1, § 89, stk. 1 og 2, og § 124, stk. 2, bliver omfattet af bestemmelsen og hermed bliver strafbelagt med bøde, medmindre højere

straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Derudover vil overtrædelse af det foreslåede § 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder blive straffebelagt med bøde som følge af ordlyden af § 247 i lov om kapitalmarkeder.

De bestemmelser, der med den foreslåede ændring bliver omfattet af straffebestemmelsen i § 247 i lov om kapitalmarkeder, omhandler pligter for virksomheder, der skal sikre, at en operatør af en markedsplads driver handelsfaciliteten på betryggende og forsvarlig vis. De mulige ansvarssubjekter vil være virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – udover tiltalen mod den juridiske person – også at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Ved udmåling af bøder skal der lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold, jf. § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder. Økonomiske forhold vil for juridiske personer være virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet, og for fysiske personer vil det være den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Det vil fremgå bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, hvis der skal lægges vægt på noget særligt ved vurderingen af overtrædelsens grovhed, eller hvis der skal indgå noget særligt som skærpende eller formidlende omstændighed. Hvor der ikke skal lægges vægt på noget særligt, vil det være de almindelige regler, herunder særligt §§ 51 og 80-82 i straffeloven, der finder anvendelse.

§ 9, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder:

Det følger af § 9, stk. 1, at en virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om kapitalmarkeder, regler fastsat i medfør af lov om kapitalmarkeder eller Den Europæiske Unions forordninger vedrørende de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 4, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 4, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 9, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Med lovforslaget foreslås det, at der indsættes en henvisning til § 9, stk. 1, i § 247 i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet

eller til en ordning i virksomheden, idet der med strafansvaret skabes et incitament for virksomhederne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 9, stk. 1, vil være den virksomhed, som udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det strafbare gerningsindhold i § 9, stk. 1, vil være realiseret, når virksomheden udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følger.

Det bemærkes, at det følger af § 211, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen lovens § 9 om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Dette er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke virksomhederne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af virksomheden, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

§ 50, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder:

§ 50, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder fastsætter, hvornår en operatør af et reguleret marked er forpligtet til at give Finanstilsynet meddelelse om en påtænkt erhvervelse eller afhændelse af en andel, som operatøren får kendskab til. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis en operatør af et reguleret marked får kendskab til en påtænkt erhvervelse eller afhændelse af andele, hvorved der sker en ændring af identiteten af de fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer en kvalificeret andel, skal operatøren straks give Finanstilsynet meddelelse herom. § 50, stk. 2, blev indsat i lov om kapitalmarkeder ved lov nr. 650 af 8. juni 2017 og gennemfører artikel 46, stk. 2, litra b, i MiFID II.

Ved en kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af operatøren af det regulerede marked, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen er vigtig, fordi Finanstilsynet i medfør af § 50, stk. 3, 1. pkt., kan nægte at godkende en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel, hvis der er objektive og påviselige grunde til at formode, at erhvervelsen vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det regulerede marked.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 50, stk. 2, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 147.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er operatøren af det regulerede marked. Den strafbare handling består i, at en operatør af en markedsplads ikke straks giver Finanstilsynet meddelelse om, at denne har fået kendskab til en påtænkt erhvervelse eller afhændelse af andele, hvormed der sker en ændring af identiteten af de fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer en kvalificeret andel.

§ 54 i lov om kapitalmarkeder:

§ 54, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastsætter, at en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) er forpligtet til straks at give Finanstilsynet meddelelse, når denne får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele, som nævnt i § 51, stk. 1, og § 53. § 51, stk. 1, vedrører forudgående ansøgning om godkendelse af Finanstilsynet ved påtænkt erhvervelse af kvalificerede andele eller forøgelse af kvalificerede andele, der medfører, at erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medføre, at virksomheden bliver en dattervirksomhed. Omvendt vedrører § 53 krav om forudgående underretning af Finanstilsynet ved påtænkt afhændelse af kvalificerede andele eller formindskelse heraf, hvis procentgrænserne 20 pct., 33 pct. og 50 pct. ikke længere er nået, eller virksomheden ophører med at være et datterselskab i en operatør af en MHF eller OHF.

§ 54, stk. 2, fastsætter, at en operatør af en MHF eller OHF senest ved udgangen af februar måned skal meddele Finanstilsynet navnene på kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i virksomheden, og størrelsen af disse andele.

§ 54 blev indsat i lov om kapitalmarkeder ved lov nr. 650 af 8. juni 2017 og gennemfører artikel 11, stk. 3, og artikel 46, stk. 2, i MiFID II.

Ved en kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen.

Bestemmelsen er vigtig, fordi Finanstilsynet hermed kan føre tilsyn med, om ansøgningspligten i § 51, stk. 1, eller underrettningspligten i § 53 er overholdt. Bl.a. kan Finanstilsynet afslå ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der er grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, jf. § 51, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 54 er operatøren af MHF'en eller OHF'en. Den strafbare handling består efter stk. 1 i ikke straks efter kendskabet til erhvervelsen eller afhændelsen af kvalificerede andele eller forøgelse eller formindskelse heraf at underrette Finanstilsynet herom. Efter stk. 2 vil den strafbare handling bestå i ikke senest ved udgangen af februar at give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i virksomheden og størrelsen af disse andele.

§ 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder:

Med lovforslagets § 4, nr. 7, foreslås det at indføre krav om, at en operatør af et reguleret marked, en udbyder af dataindberetningstjenester og en værdipapircentral (CSD) skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 58, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 247 i lov om kapitalmarkeder, at overtrædelse af bl.a. § 58, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder vil være operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD'en). Det betyder, at de pågældende virksomheders manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 247 i lov om kapitalmarkeder.

Virksomhederne vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor de fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til deres whistleblowerordninger eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 58, stk. 1, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder.

§ 88, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder:

§ 88, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastsætter minimumskrav til aktiviteten for en MHF og en OHF. Det fremgår af bestemmelsen, at en operatør af en MHF eller en OHF skal have mindst tre aktive medlemmer eller kunder, der hver især har mulighed for at interagere med de andre medlemmer eller kunder i forhold til prisdannelsen. Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at en person påvirker prisdannelsen i et finansielt instrument ved at være part i alle de handler, der indgås på markedspladsen. Bestemmelsen blev indsat i lov om kapitalmarkeder ved lov nr. 650 af 8. juni 2017 og gennemfører artikel 18, stk. 7, i MiFID II. Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 203, fremgår det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde i medfør af § 247 i lov om kapitalmarkeder. Ved en fejl er det dog kun § 88, stk. 2, der er henvist til i § 247 i lov om kapitalmarkeder.

Ansvarssubjektet ved overtrædelse af § 88, stk. 1, er operatøren af en MHF eller OHF. Overtrædelsen består i, at operatøren af en MHF eller OHF ikke sikrer sig mindst tre aktive medlemmer eller kunder af faciliteten.

§ 89, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder:

§ 89, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder fastsætter regler for en betryggende og hensigtsmæssig drift af en MHF og en OHF. Det fremgår således af stk. 1, at en operatør af en MHF eller OHF skal sikre, at det pågældende marked drives på en betryggende og hensigtsmæssig måde. Stk. 2 fastsætter herefter en række organisatoriske krav til operatøren af en MHF eller en OHF.

Efter § 89, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder skal en operatør af en MHF eller OHF bl.a. have klare og gennemsikrelige regler og procedurer, der sikrer en redelig og korrekt handel og indeholder objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer, og hvilke finansielle instrumenter der kan handles via handelspladsen. Operatøren skal også sikre en ordentlig forvaltning af facilitetens tekniske drift, herunder have effektive nødsystemer, og operatøren skal kunne identificere og håndtere eventuelle interessekonflikter mellem på den ene side operatøren og operatørens ejerkreds og på den anden side handelsfacilitetens ordentlige funktion. Desuden skal operatøren sikre, at brugerne af handelsfaciliteten har adgang til tilstrækkelig, offentligt tilgængelige oplysninger til at kunne foretage en investeringsbeslutning, og operatøren skal have klare og ikke-diskriminerende regler, der fastlægger objektive kriterier for adgang til handelsfaciliteten.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 89, stk. 1 og 2, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 203-204.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 89, stk. 1 og 2, er operatøren af en MHF eller OHF. Den strafbare handling i stk. 1 består i uansvarlig drift af en MHF eller OHF. I vurderingen af, hvorvidt der er tale om en uansvarlig drift, vil indgå de krav, som der bliver stillet til en operatør af en MHF eller OHF i medfør af stk. 2. Har en operatør eksempelvis ikke klare og gennemskuelige regler og procedurer, der sikrer en redelig og korrekt handel, jf. § 89, stk. 2, nr. 1, eller en ordentlig forvaltning af facilitetens tekniske drift, jf. § 89, stk. 2, nr. 3, vil dette være indikatorer på, at operatøren ikke driver handelsfaciliteten på en betryggende og hensigtsmæssig måde. Ligeså vil den strafbare handling i stk. 2 kunne bestå i, at operatøren ikke lever op til et eller flere af de krav, der er nævnt i bestemmelsen, som eksempelvis ikke at sikre en ordentlig forvaltning af facilitetens tekniske drift, jf. nr. 3, eller ikke at kunne identificere og håndtere eventuelle interessekonflikter, jf. nr. 4.

§ 124 i lov om kapitalmarkeder:

§ 124 i lov om kapitalmarkeder fastlægger regler om tick size-ordninger for aktielignende instrumenter. Ved en tick size forstås det beløb, som en investor kan ændre kursen på et finansielt instrument med i forbindelse med indgivelse af en handelsordre. § 124 implementerer artikel 49 i MiFID II, der indfører harmonisering af mindstekursændringer i EU/EØS-landene m.v. Bestemmelsen skal forhindre en udvikling imod en stadigt mindre kursændringsmulighed, der vurderes at kunne have en forstyrrende virkning på markedet. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 124, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 226-227.

En operatør af en markedsplads skal have en tick size-ordning, jf. § 124, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt med bøde i medfør af § 247. § 124, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder indeholder nærmere parametre for, hvordan en tick size-ordning skal være afstemt, og overtrædelse af bestemmelsen er ikke strafbelagt. Afstemmer en operatør af en markedsplads en tick size-ordning på anden vis, vil det være i strid med formålet med reglerne, som er harmonisering af mindstekursændringer i EU. Dette vil i givet fald give en operatør af en markedsplads en konkurrencemæssig fordel i det tilfælde, hvor operatøren når frem til en mindstekursændring, der er mindre, end hvis denne var blevet afstemt efter kravene i § 124, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. På baggrund heraf, er det vigtigt, at § 124, stk. 2, også bliver strafbelagt i medfør af § 247 i lov om kapitalmarkeder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 124, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder er operatøren af markedspladsen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en operatør af en markedsplads fastsætter en tick size-ordning, der følger andre parametre end dem, der er fremgået af § 124, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at ændre § 10 b, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en virksomhed som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at en virksomhed heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 2 (§ 10 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler ikke må udsætte

ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 10 b, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere og vil indebære, at en virksomhed ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndelev på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå i denne vurdering: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at en virksomhed ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en virksomhed ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en virksomhed ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor virksomheden helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 10 b, stk. 1, 2. pkt., vil virksomheden kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 5, nr. 10.

Til nr. 3 (§ 10 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Efter § 10 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 10 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 10 b, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 10 b, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 10 b, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 4 (§ 10 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Efter § 10 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i

overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 10 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås at ændre § 10 b, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 5 (§ 10 b, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

§ 10 b, stk. 1 og 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 10 b, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 10 b, stk. 3, for at sikre, at § 10 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 10 b, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, idet det følger af § 10 b, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at § 10 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 1, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Som tilsynsmyndighed har Finanstilsynet mulighed for at inddrage en tilladelse fra en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, hvis en række forhold gør sig gældende. Disse forhold er udtømmende oplyst i § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det følger af § 15, stk. 1, nr. 4, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvis virksomheden har opnået tilladelse på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af dette lovforslags § 5, nr. 8, hvorved der indsættes et nyt nr. 6 i § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen ændringer i retstilstanden.

Til nr. 7 (§ 15, stk. 1, nr. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Som tilsynsmyndighed har Finanstilsynet mulighed for at inddrage en tilladelse fra en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, hvis en række forhold gør sig gældende. Disse forhold er udtømmende oplistet i § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det følger af § 15, stk. 1, nr. 5, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af dette lovforslags § 5, nr. 8, hvorved der indsættes et nyt nr. 6 i § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen ændringer i retstilstanden.

Til nr. 8 (§ 15, stk. 1, nr. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Som tilsynsmyndighed har Finanstilsynet mulighed for at inddrage en tilladelse fra en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, hvis en række forhold gør sig gældende. Disse forhold er udtømmende oplistet i § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Finanstilsynet kan inddrage en finansiel rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen indenfor en frist på 12 måneder, udtrykkeligt anmoder herom, ikke har udøvet virksomhed i en periode på over 6 måneder, har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis eller ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2 i loven, jf. § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

En afgørelse om inddragelse af tilladelse vil af den, som afgørelsen retter sig mod, kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 16 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Med lovforslaget foreslås det at indsætte et nyt *nr. 6*, hvorefter Finanstilsynet vil kunne inddrage en finansiell rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.

Bestemmelsen, der er ny, giver Finanstilsynet yderligere beføjelser til at inddrage en tilladelse som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler. Som eksempel på alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, kan nævnes systematiske overtrædelser af forpligtelsen til at foretage en egnethedstest i forbindelse med investeringsrådgivning, jf. § 10 i bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbekyttelse ved værdipapirhandel.

Inddragelse af en tilladelse må kun ske, hvis der ikke findes en mindre vidtgående reaktion, som vil kunne opnå samme resultat. Overtrædelser af den forbrugerbeskyttende lovgivning må som udgangspunkt først søges sanktioneret med mindre indgribende midler som f.eks. et påbud.

Den foreslåede bestemmelse har til formål af gennemføre artikel 8, litra d, i MiFID II, der stiller krav om, at alvorlige og systematiske overtrædelser af direktivet skal kunne medføre, at en tilladelse som investeringsrådgiver og finansiell rådgiver, jf. artikel 3, stk. 2, litra a, i MiFID II. Selvom direktivforpligtelsen ikke gælder for boligkreditformidlere, foreslås det, at denne beføjelse også bør finde anvendelse over for boligkreditformidlere, der har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.

Til nr. 9 (§ 17, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Reglerne i §§ 354, 354 g og 356 i lov om finansiell virksomhed finder tilsvarende anvendelse for ansatte i Finanstilsynet, jf. § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Efter § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyn- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Ved fortrolige oplysninger i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed forstås oplysninger om en virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fonds-børsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten efter § 354, stk. 1. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som udenom Finanstilsynet er blevet offentliggjort af andre kanaler i en grad, at oplysningerne er blevet almindeligt kendt.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

§ 354 g i lov om finansiel virksomhed er en særregel, der udvider Finanstilsynets tavshedspligt og bestemmer, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, medmindre videregivelsen sker i henhold til § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

§ 356 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om Finanstilsynets ansatte. Det følger bl.a. af § 356, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets ansatte ikke må være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller disses organisationer. De må heller ikke uden tilladelse fra Finanstilsynets direktør eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk.* 2 i § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som bestemmer, at *stk.* 1 ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, *stk.* 3, nr. 4.

Forslaget vil medføre, at oplysning om, i hvilket forsikringsselskab en virksomhed har tegnet den lovpligtige ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, ikke vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, når virksomheden har tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve rådgivning om finansielle produkter, investeringsrådgivning eller rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler.

Dermed vil enhver kunne få oplyst navnet på forsikringsselskabet, hvor virksomheden har tegnet ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti.

Kravet om ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti i § 3, *stk.* 3, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere har til formål at sikre, at kunder, der har lidt et tab, kan få erstatning fra virksomheden i tilfælde af mangelfuld rådgivning. Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 653 af 30. maj 2018 om finansielle rådgiveres, investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler fastsat nærmere

regler om ansvarsforsikring, herunder størrelsen af de dækningssummer, som forsikringen skal omfatte. Kravet om forsikring eller anden tilsvarende garanti har dermed et forbrugerbeskyttende formål, og derfor skal forbrugere, der er kunder i virksomheden, altid kunne få adgang til denne oplysning.

Typisk vil virksomhederne selv oplyse en person, typisk en kunde, som anmoder herom, om det pågældende forsikrings-selskabs navn. Men f.eks. i tilfælde af en virksomheds konkurs, hvor kunden ikke længere kan kontakte virksomheden, eller hvis kunden ikke kan få svar fra virksomheden på sin anmodning, vil det være en hjælp, at Finanstilsynet kan oplyse herom. Endvidere har virksomheden ikke nogen interesse i, at oplysningen hemmeligholdes.

Forslaget har ingen betydning for hverken § 354 g eller § 356 i lov om finansiel virksomhed og medfører ingen ændringer i retstilstanden af disse bestemmelser.

Til nr. 10 (§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Efter § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere straffes overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven med bøde. Straf § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

Det foreslås at ændre § 26, stk. 2, så overtrædelse af § 10 b, stk. 1, vil kunne straffes med bøde.

Det følger af § 10 b, stk. 1, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 5, nr. 1, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 5, nr. 2, indsættes et 2. pkt. i § 10 b, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, idet der med strafansvaret skabes et incitament for virksomhederne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 10 b, stk. 1, vil være den virksomhed, som udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det strafbare gerningsindhold i § 10 b, stk. 1, vil være realiseret, når virksomheden udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 11, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen lovens § 10 b om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Dette er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke virksomhederne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af virksomheden, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatnings sag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 1, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Danmarks Grønne Investeringsfond har mulighed for at yde lån til investeringer, der fremmer en grøn omstilling af samfundet, f.eks. inden for energibesparelser, vedvarende energianlæg og større resourceffektivitet, jf. § 1, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Fonden kan yde lån til private virksomheder, almene boligorganisationer og til offentlige selskaber og institutioner m.v., hvis formue er adskilt fra henholdsvis statens, regionernes og kommunernes formue, og som har mulighed for at optage lån på det private marked, jf. § 2, stk. 1, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 3, med henblik på at tilføje et garantiinstrument. Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Danmarks Grønne Investeringsfond at yde både lån og garantier.

Det fremgår af aftale om udmøntning af pulje til strategi for cirkulær økonomi af 11. oktober 2018 indgået mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, at Danmarks Grønne Investeringsfonds instrumenter bør udvides til også at omfatte garantier. Den manglende hjemmel til at kunne udstede garantier betyder, at Danmarks Grønne Investeringsfond ikke kan støtte en række grønne bygge- og renoveringsprojekter, der er underlagt lovkrav om garantistillelse for projektets gennemførelse. Som følge heraf indeholder lovforslaget et forslag om, at Danmarks Grønne Investeringsfond i tillæg til at yde lån også får mulighed for at udstede garantier. Den foreslåede ændring vil kunne medvirke til, at Danmarks Grønne Investeringsfond får mulighed for at finansiere flere projekter, der fremmer en grøn omstilling af samfundet.

Lovforslaget vil medføre, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan tilbyde et eller begge produkter til samme virksomhed, så længe det samlede finansieringsbeløb udgjort af summen af garanti og lån ikke overstiger grænsen fastlagt i § 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6, nr. 5, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 1, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde lån til private virksomheder, almene boligorganisationer og til offentlige selskaber og institutioner m.v., hvis formue er adskilt fra henholdsvis statens, regionernes og kommunernes formue, og som har mulighed for at optage lån på det private marked, jf. § 2, stk. 1, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås at ændre § 2, stk. 1, med henblik på at tilføje et garantiinstrument. Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Danmarks Grønne Investeringsfond at yde både lån og garantier til f.eks. private virksomheder og almene boligorganisationer.

Det fremgår af aftale om udmøntning af pulje til strategi for cirkulær økonomi af 11. oktober 2018 indgået mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, at Danmarks Grønne Investeringsfonds instrumenter bør udvides til også at omfatte garantier. Den manglende hjemmel til at kunne udstede garantier betyder, at Danmarks Grønne Investeringsfond ikke kan støtte en række grønne bygge- og renoveringsprojekter, der er underlagt lovkrav om garantistillelse for projektets gennemførelse. Som følge heraf indeholder lovforslaget et forslag om, at Danmarks Grønne Investeringsfond i tillæg til at yde lån også får mulighed for

at udstede garantier. Den foreslåede ændring vil kunne medvirke til, at Danmarks Grønne Investeringsfond får mulighed for at finansiere flere projekter, der fremmer en grøn omstilling af samfundet.

Lovforslaget vil medføre, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan tilbyde et eller begge produkter til samme virksomhed, så længe det samlede finansieringsbeløb udgjort af summen af garanti og lån ikke overstiger grænsen fastlagt i § 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6, nr. 5, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Danmarks Grønne Investeringsfond kan mod betaling, som modsvarer risikoen på lånet, yde både sidestillede og efterstillede lån med eller uden sikkerhed, jf. § 2, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås at nyaffatte § 2, stk. 2, hvorefter Danmarks Grønne Investeringsfond mod betaling, som modsvarer risikoen på lånet eller garantien, kan yde både sidestillede og efterstillede lån samt garantier med eller uden sikkerhed.

Danmarks Grønne Investeringsfond kan i dag ikke yde garantier. Med lovforslaget foreslås det at tilføje et garantiinstrument, således at fonden fremover både har mulighed for at yde lån og garantier, jf. lovforslagets § 6, nr. 1 og 2. Som konsekvens heraf findes det hensigtsmæssigt at nyaffatte § 2, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Den foreslåede ændring vil sikre, at fonden fortsat skal modtage betaling, der modsvarer risikoen, både når der ydes lån og stilles garantier.

Til nr. 4 (§ 2, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde lån på op til 60 pct. af omkostningerne forbundet med investeringsprojekter målt på den samlede portefølje af lån, jf. § 2, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås at nyaffatte § 2, stk. 3, med henblik på at fastslå, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde lån eller garantier på samlet set op til 60 pct. af omkostningerne forbundet med investeringsprojekter målt på den samlede portefølje af lån og garantier.

Den gældende lov om Danmarks Grønne Investeringsfond giver alene mulighed for, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde lån til investeringer, der fremmer en grøn omstilling af samfundet, jf. § 1, stk. 2 og 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Fonden kan ikke yde garantier.

Med lovforslaget foreslås det at tilføje et garantiinstrument, således at fonden fremover både har mulighed for at yde lån og garantier, jf. lovforslagets § 6, nr. 1 og 2. I relation hertil foreslås det ændre § 2, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Lovforslaget vil medføre, at fondens samlede

långivning og garantistillelse kan udgøre op til 60 pct. af omkostningerne forbundet med investeringsprojekter målt på den samlede portefølje af lån og garantier.

Den grænse for fondens involvering i projekter målt på porteføljeniveau, der hidtil har gjort sig gældende for fondens långivning, vil dermed fremover gøre sig gældende for fondens samlede långivning og garantistillelse.

Til nr. 5 (§ 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde enkeltstående lån på op til 100 mio. kr. og med en løbetid på op til 30 år, jf. § 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås at nyaffatte § 2, stk. 4, således at Danmarks Grønne Investeringsfond fremover kan yde enkeltstående lån eller garantier på op til 100 mio. kr. til et projekt og med en løbetid på op til 30 år.

I dag kan Danmarks Grønne Investeringsfond kun yde lån til investeringer, der fremmer en grøn omstilling af samfundet, jf. § 1, stk. 2 og 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Med lovforslaget foreslås det at tilføje et garantiinstrument, således at fonden fremover både har mulighed for at yde lån og garantier, jf. lovforslagets § 6, nr. 1 og 2. På baggrund heraf foreslås det at nyaffatte § 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Grænsen på 100 mio. kr. for fondens involvering i projekter vil med lovforslaget fremover gøre sig gældende for fondens samlede långivning og garantistillelse til et projekt. Lovforslaget vil dermed indebære, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan tilbyde et eller begge produkter til samme virksomhed, så længe det samlede finansieringsbeløb udgjort af summen af garanti og lån ikke overstiger den fastlagte grænse på 100 mio. kr.

Til nr. 6 (§ 2, stk. 5, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det følger af § 2, stk. 5, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at Erhvervs- og Vækstministeren kan fastsætte regler om grænsen for fondens finansiering målt på den samlede portefølje, jf. stk. 3, og øge eller mindske lånestørrelse og løbetid, jf. stk. 4.

Det foreslås at ændre § 2, stk. 5, så ministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om at øge eller mindske både låne- og garantistørrelser.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det med lovforslaget foreslås at tilføje et garantiinstrument, så Danmarks Grønne Investeringsfond fremover både har mulighed for at yde lån og garantier, jf. lovforslagets § 6, nr. 1 og 2.

Til nr. 7 (§ 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Danmarks Grønne Investeringsfond ledes af en bestyrelse. Bestyrelsen varetager den overordnede og strategiske ledelse af fonden, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Efter indstilling fra sekretariatet skal bestyrelsen fastlægge fondens lånepolitik og rammerne for bestyrelsens arbejde i en forretningsorden, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås at ændre § 4, stk. 1, 2. pkt., med henblik på at fastslå, at bestyrelsen skal fastlægge fondens investeringspolitik i en forretningsorden.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det med lovforslaget foreslås at tilføje et garantiinstrument, således at Danmarks Grønne Investeringsfond fremover både har mulighed for at yde lån og garantier, jf. lovforslagets § 6, nr. 1 og 2. Lovforslaget vil indebære, at fondens formål vil kunne opnås gennem lån og garantier til investeringer, der fremmer en grøn omstilling af samfundet. Ved investeringspolitik forstås således både lånepolitik og politik for garantistillelse.

Til nr. 8 (§ 4, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det følger af § 4, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at bestyrelsen for Danmarks Grønne Investeringsfond efter indstilling fra sekretariatet skal godkende bevilling af enkeltstående lån, som opfylder bestemte kriterier fastsat af bestyrelsen.

Det foreslås at ændre § 4, stk. 2, således at bestyrelsen, udover at godkende bevilling af enkeltstående lån, også skal godkende bevilling af enkeltstående garantier, som opfylder bestemte kriterier fastsat af bestyrelsen.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det med lovforslaget foreslås at tilføje et garantiinstrument, således at Danmarks Grønne Investeringsfond fremover både har mulighed for at yde lån og garantier, jf. lovforslagets § 6, nr. 1 og 2.

Til nr. 9 (§ 5 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

§ 5 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond bestemmer, at fondens sekretariatsfunktion varetages af Vækstfondens sekretariat, jf. § 3, stk. 2, i lov om Vækstfonden.

Der er med lov nr. 691 af 8. juni 2018 om Vækstfonden vedtaget en ny hovedlov for Vækstfonden. I den forbindelse blev henvisningen til lov om Vækstfonden i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond ved en fejl ikke konsekvensrettet.

Det foreslås at nyaffatte § 5 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, således at der ikke længere henvises til lovgrundlaget for Vækstfonden.

For at undgå en ressource- og tidskrævende opbygning af en ny administrativ enhed foreslås det, at Danmarks Grønne Investeringsfonds sekretariatsfunktion varetages af Vækstfondens sekretariat.

Dette vil muliggøre, at den opbygning af grønne kreditgivnings- og investeringskompetencer, der allerede er igangsat i Vækstfonden i forbindelse med bevilling af grønne omstillingslån og vækstlån, kan sikres størst mulig anvendelse. Det vil bidrage til at begrænse administrationsomkostningerne, og at renten på de ydede lån kan holdes lavere end ellers.

Vækstfonden stiller de nødvendige medarbejdere og øvrige ressourcer til rådighed for varetagelse af Danmarks Grønne Investeringsfonds virksomhed, herunder til udførelse af administrationsopgaver, varetagelse af indgåede samarbejdsaftaler samt varetagelse af fondens låneforhold og formueforvaltning, ligesom Vækstfondens direktion varetager den daglige ledelse af Danmarks Grønne Investeringsfond. Direktionen og øvrige medarbejdere i Vækstfonden bevarer deres nuværende ansættelsesforhold til Vækstfonden, men i alle forhold vedrørende Danmarks Grønne Investeringsfonds aktiviteter refererer direktionen i Vækstfonden til bestyrelsen i Danmarks Grønne Investeringsfond.

Danmarks Grønne Investeringsfond betaler Vækstfonden for at varetage de nævnte opgaver. Vækstfonden må ikke oppebære et overskud ved at varetage opgaverne.

Bestyrelsen for Danmarks Grønne Investeringsfond kan rekvirere ekstra ressourcer fra Vækstfonden, men altid mod betaling. Vækstfonden er således forpligtet til at stille de arbejdsmæssige ressourcer til rådighed for Danmarks Grønne Investeringsfond, som Danmarks Grønne Investeringsfond vil betale for. Vækstfondens direktion skal sikre samme prioritering af opgaver for henholdsvis Danmarks Grønne Investeringsfond og Vækstfonden.

Som sekretariatsfunktion for Danmarks Grønne Investeringsfond vil Vækstfonden bl.a. få til opgave at kreditvurdere indkomne låneansøgninger og udarbejde indstillinger til bestyrelsen, for så vidt angår bevilling af større lån. Herudover vil Vækstfonden få til opgave at bestyre Danmarks Grønne Investeringsfonds låneoptag, ligesom Vækstfonden vil skulle varetage risikostyringen af fondens samlede aktiviteter. Med henblik på styring af risikoen såvel på porteføljen af forpligtelser som på udestående enkeltfordringer anvender Danmarks Grønne Investeringsfond sådanne midler og fremgangsmåder til at minimere risiko eller tab, som er almindeligt brugt af tilsvarende finansielle institutter.

De nærmere vilkår for administration af sekretariatsbetjeningen af Danmarks Grønne Investeringsfond skal fastlægges i en administrationsaftale mellem Danmarks Grønne Investeringsfond og Vækstfonden.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 63 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

En investeringsforening og en SIKAV skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en, herunder af ansatte eller

medlemmer af bestyrelsen i investeringsforeningen eller SIKAV'en, jf. § 63 a, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås i 3. pkt., at en investeringsforening og en SIKAV skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Investeringsforeninger og SIKAV'er er omfattet af den foreslåede bestemmelse. En investeringsforening eller en SIKAV, der har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, kan stadig anvende investeringsforvaltningsselskabets eller administrationsselskabets whistleblowerordning, forudsat denne lever op til kravene i § 63 a i lov om investeringsforeninger m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en investeringsforening og en SIKAV vil skulle dokumentere, hvordan virksomheden løbende har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Dette kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at investeringsforeningen og SIKAV'en skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at virksomheden løbende får fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Derved skal investeringsforeningen og SIKAV'en kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at overtrædelse af bl.a. § 63 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 2 (§ 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

En investeringsforening og en SIKAV må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en

ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en, jf. § 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås at ændre § 63 b, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en investeringsforening og en SIKAV som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at en investeringsforening og en SIKAV heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i investeringsforeningen eller SIKAV'en kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om investeringsforeningen eller SIKAV'en har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om investeringsforeningen eller SIKAV'en bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om investeringsforeningen eller SIKAV'en fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om investeringsforeningen eller SIKAV'en afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en investeringsforenings eller SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod investeringsforeningen eller SIKAV'en ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 63 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

En investeringsforening og en SIKAV må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en

ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en, jf. § 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 63 b, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. og vil indebære, at en investeringsforening og en SIKAV ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i investeringsforeningen eller SIKAV'en kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om investeringsforeningen eller SIKAV'en har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om investeringsforeningen eller SIKAV'en bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om investeringsforeningen eller SIKAV'en fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om investeringsforeningen eller SIKAV'en afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at en investeringsforening og en SIKAV ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en investeringsforening og en SIKAV ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens whistleblowerordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en investeringsforening og en SIKAV ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens whistleblowerordning.

I de tilfælde, hvor investeringsforeningen eller SIKAV'en helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 1, 2. pkt., vil investeringsforeningen eller SIKAV'en kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 7, nr. 7.

Til nr. 4 (§ 63 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 63 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 63 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en investeringsforenings eller SIKAV's whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for investeringsforeningen eller SIKAV'en ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 63 b, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 63 b, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en investeringsforenings eller SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod investeringsforeningen eller SIKAV'en ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 63 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 63 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. kan ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 63 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås at ændre § 63 b, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 7, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 6 (§ 63 b, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 63 b, stk. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v. kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 63 b, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 63 b, stk. 3, for at sikre, at § 63 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 63 b, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, idet det følger af § 63 b, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., at § 63 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Til nr. 7 (§ 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. straffes overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven med bøde. Straf efter § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

§ 63 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.:

Med lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås det at indføre krav om, at investeringsforeninger og SIKAV'er skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan de har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 63 a, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det fremgår af § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at overtrædelse af bl.a. § 63 a, stk. 1, straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 63 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. vil være investeringsforeningen eller SIKAV'en. Det betyder, at virksomhedens manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.

Investeringsforeningen eller SIKAV'en vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor virksomheden fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 63 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.

§ 63 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.:

Det følger af § 63 b, stk. 1, at en investeringsforening og en SIKAV ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 7, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 7, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 63 b, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 190, stk. 1, 2. pkt., at der indsættes en henvisning til § 63 b, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en, idet der med strafansvaret skabes et incitament for investeringsforeningen og SIKAV'en til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 63 b, stk. 1, vil være en investeringsforening eller SIKAV, som udsætter ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Det strafbare gerningsindhold i § 63 b, stk. 1, vil være realiseret, når investeringsforeningen eller SIKAV'en udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følger.

Det bemærkes, at det følger af § 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen bl.a. lovens § 63 b om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Det er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke investeringsforeningen eller SIKAV'en som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en investeringsforening eller SIKAV's whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af investeringsforeningen eller SIKAV'en, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 8

Til nr. 1 (fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfondes m.v. titel)

Med dette lovforslag gennemføres ændringer som følge af, at PRIIP-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)) trådte i kraft den 1. januar 2018, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.19.

Fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås opdateret som følge heraf, så det fremgår af fodnoten, at lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder bestemmelser, der er nødvendige som følge af PRIIP-forordningen.

Til nr. 2 (§ 27 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en ordning, hvor forvalterens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af forvalteren af alternative investeringsfonde, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forvalteren, jf. § 27 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås i 3. pkt., at forvalteren skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan forvalteren har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Forvaltere af alternative investeringsfonde vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, da de allerede i dag er forpligtet til at etablere en whistleblowerordning, jf. § 27 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde vil skulle dokumentere, hvordan de løbende har fulgt op på indberetninger

til deres whistleblowerordninger. Det kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at forvalteren skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at forvalteren løbende får fulgt op på indberetninger til forvalterens whistleblowerordning. Derved skal forvalteren kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at forvalteren på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at overtrædelse af bl.a. § 27 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 3 (§ 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

En forvalter af alternative investeringsfonde må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde, jf. § 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås at ændre § 27 b, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en forvalter af alternative investeringsfonde som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i forvalteren. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at en forvalter heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i forvalteren.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i forvalteren kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om forvalteren har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om forvalteren bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om forvalteren fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om forvalteren afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en forvalters overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en forvalters whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod forvalteren ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 4 (§ 27 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

En forvalter af alternative investeringsfonde må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde, jf. § 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og vil indebære, at en forvalter ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndelev på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i forvalteren kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om forvalteren har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om forvalteren bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om forvalteren fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om forvalteren afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at en forvalter ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en forvalter ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en forvalters ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en forvalter ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af forvalteren eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til forvalterens ordning.

I de tilfælde, hvor forvalteren helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 27 b, stk. 1, 2. pkt., vil forvalteren kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 8, nr. 9.

Til nr. 5 (§ 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en forvalters whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for forvalteren ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 27 b, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at ansatte og tidligere ansatte vil kunne tilkendes en godtgørelse for overtrædelse af § 27 b, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en forvalters overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til forvalterens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 27 b, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod forvalteren ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 6 (§ 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås at ændre § 27 b, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 8, nr. 5, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 7 (§ 27 b, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 27 b, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 27 b, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 27 b, stk. 3, for at sikre, at § 27 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 27 b, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, idet det følger af § 27 b, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at § 27 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Til nr. 8 (§ 155, stk. 1, 6. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder en pligt for bl.a. Finanstilsynet til at påse overholdelsen af loven og de regler, der er udstedt i medfør af loven.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 6. pkt., hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Med den foreslåede ændring vil Finanstilsynet være udpeget som den kompetente myndighed for PRIIP-forordningen for så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde.

PRIIP-forordningen indeholder krav om, at producenter af sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer udarbejder et dokument med central investorinformation (Key Investor Document (KID)) for disse produkter, inden de stilles til rådighed for detailinvestorer, og at dem, der rådgiver om eller sælger produkterne, stiller en KID til rådighed for detailinvestorer i god tid, inden de køber disse produkter.

PRIIP'er er en fællesbetegnelse for sammensatte investeringsprodukter og forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvis afkast er baseret på et eller flere underliggende aktiver, f.eks. aktier, obligationer eller udviklingen i et indeks for råvarer, valutakurser m.v., og som er udformet med henblik på at levere et afkast over en mellemlang eller lang investeringsperiode, hvilket typisk vil være 5 år eller derover.

Ved sammensatte investeringsprodukter forstås en investering, hvor det beløb, der skal tilbagebetales til detailinvestor (afkastet), afhænger af eksponeringen mod referenceværdier eller mod udviklingen af et eller flere aktiver, som detailinvestorer ikke direkte har købt. Et eksempel herpå kan eksempelvis være en andel i en alternativ investeringsfond (AIF), hvor en detailinvestor erhverver en direkte andel i AIF'en, og hvor beløbet, der skal tilbagebetales til detailinvestoren, afhænger af udviklingen i de underliggende aktiver, som AIF'en har optaget eksponering imod. De underliggende aktiver kunne eksempelvis være en række ejendomme, porteføljeselskaber, værdipapirer, derivater m.v.

Et KID skal være skrevet tydeligt og i et klart sprog. Dokumentet skal indeholde oplysninger om bl.a. produktets karakteristika, risici og omkostninger.

Ifølge artikel 15, stk. 2, i PRIIP-forordningen overvåger de kompetente myndigheder markedet for forsikringsbaserede investeringsprodukter, der markedsføres, distribueres eller sælges i eller fra deres medlemsstat. Med lovforslaget vil denne opgave være pålagt Finanstilsynet i Danmark.

Det følger desuden af artikel 17 i PRIIP-forordningen, at en medlemsstats kompetente myndighed, i dette tilfælde Finanstilsynet, under en række nærmere angivne betingelser kan forbyde markedsføring og distribution af PRIIP'er eller træffe andre foranstaltninger over for sådanne produkter, hvis de udgør en væsentlig trussel mod investorbeskyttelsen, de finansielle markeders orden og integritet eller den finansielle stabilitet i medlemsstaten.

Til nr. 9 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. straffes overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger med bøde.

Det følger af § 190, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for forvalteren, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne forvalteren og/eller en eller flere personer med tilknytning til forvalteren, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod forvalteren alene eller mod både selskabet og en eller flere personer med tilknytning til forvalteren. Udgangspunktet er tiltale mod forvalteren for overtrædelsen af de strafbelagte bestemmelser. Tiltalen kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til forvalteren, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og handlingen eller undladelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 27 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.:

Med lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås det at indføre krav om, at forvaltere skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan forvalteren har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 27 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det fremgår af § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at overtrædelse af bl.a. § 27 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 27 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vil være forvalteren. Det betyder, at forvalterens manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Forvalteren vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor forvalteren fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til forvalterens whistleblowerordning eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 27 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

§ 27 b, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.:

Det følger af § 27 b, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 8, nr. 3, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 8, nr. 4, indsættes et 2. pkt. i § 27 b, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 190, stk. 2, at der indsættes en henvisning til § 27 b, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren, idet der med strafansvaret skabes et incitament for forvalterne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 27 b, stk. 1, vil være den forvalter, som udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren.

Det strafbare gerningsindhold i § 27 b, stk. 1, vil være realiseret, når forvalteren udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 155, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen lovens § 27 b om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren. Det er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke forvalterne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en forvalters whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af forvalteren, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

PRIIP-forordningen:

Det følger af artikel 24, stk. 1 og 2, i PRIIP-forordningen, at de kompetente myndigheder skal have beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19.

Det følger samtidig af artikel 22, stk. 1, 2. afsnit, i PRIIP-forordningen, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af forordningen, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale lovgivning.

Det foreslås derfor i § 190, stk. 2, at fastsætte en hjemmel til straf for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og

19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Med lovforslaget indføres mulighed for at give bødestraf for overtrædelser af en række forpligtelser, der påhviler PRIIP-producenten og den person, der sælger et PRIIP i henhold til PRIIP-forordningen.

En PRIIP-producent defineres ifølge artikel 4, nr. 4, i PRIIP-forordningen som enhver enhed, der producerer PRIIP'er eller foretager ændringer af et eksisterende PRIIP. Denne definition taler for, at en PRIIP-producent alene kan være en juridisk person.

Derimod defineres en person, der sælger PRIIP'er, som en person, der tilbyder eller indgår en PRIIP-kontrakt med en detailinvestor, jf. artikel 4, nr. 5, i PRIIP-forordningen. Der stilles ikke her krav om, at sælger er en juridisk person. Det vil sige, at også fysiske personer kan sælge PRIIP'er. I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter for sælgeren af et PRIIP, kan de mulige ansvarssubjekter både være en fysisk eller juridisk person. I de situationer, hvor sælger er en virksomhed, er de mulige ansvarssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. I de tilfælde vil det være udgangspunktet i valget af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til - ud over tiltalen mod den juridiske person - tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Nedenfor anføres forpligtelserne vedrørende de enkelte artikler i PRIIP-forordningen, hvorefter overtrædelse heraf vil kunne straffes med bøde efter lovforslaget:

Artikel 5, stk. 1, i PRIIP-forordningen stiller krav om, at PRIIP-producenten udarbejder et dokument med central information for dette produkt i overensstemmelse med kravene i denne forordning og offentliggør dokumentet på sit websted, inden et PRIIP udbydes til detailinvestorer.

Den strafbare handling er enten manglende udarbejdelse af et dokument med central information, eller at dokumentet ikke er i overensstemmelse med kravene i PRIIP-forordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, er PRIIP-producenten.

Artikel 6 i PRIIP-forordningen indeholder en række krav om format og indhold af dokumentet med central information.

Den strafbare handling består i, at dokumentet ikke overholder forordningens krav om format og indhold af dokumentet.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6 er PRIIP-producenten.

Artikel 7 i PRIIP-forordningen indeholder krav til sproget i dokumentet med central information.

Den strafbare handling består i, at dokumentet ikke overholder forordningens krav til, hvilket sprog dokumentet kan affattes på.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 er PRIIP-producenten.

Artikel 8, stk. 1-3, i PRIIP-forordningen indeholder øvrige krav til dokumentet med central information, herunder krav til titel, opstilling og indhold.

Den strafbare handling består i, at dokumentet ikke overholder forordningens øvrige krav til dokumentet, herunder krav til titel, opstilling og indhold.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 1-3, er PRIIP-producenten.

Artikel 9 i PRIIP-forordningen indeholder krav til markedsføringsmeddelelser, der indeholder specifikke oplysninger om PRIIP'et.

Den strafbare handling består i, at dokumentet ikke overholder forordningens krav til markedsføringsmeddelelser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9 er PRIIP-producenten.

Ifølge artikel 10, stk. 1, i PRIIP-forordningen skal PRIIP-producenten regelmæssigt gennemgå oplysningerne i dokumentet med central information og ændre dokumentet, hvis gennemgangen viser, at det er nødvendigt.

Den strafbare handling er, at PRIIP-producenten ikke regelmæssigt gennemgår oplysningerne i dokumentet og ikke ændrer dokumentet, hvis gennemgangen viser, at det er nødvendigt.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, stk. 1, er PRIIP-producenten.

Artikel 13, stk. 1, 3 og 4, i PRIIP-forordningen stiller krav om, at dokumentet med central information skal stilles til rådighed for detailinvestorer i god tid, inden de pågældende detailinvestorer bliver bundet af en kontrakt eller et tilbud vedrørende PRIIP'et.

Den strafbare handling er, at detailinvestorer ikke i god tid modtager dokumentet med central information, inden de bliver bundet af en kontrakt om køb af et PRIIP.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, 3 og 4, er den person, som rådgiver om eller sælger et PRIIP, hvad enten denne er en fysisk eller juridisk person.

Artikel 14 i PRIIP-forordningen indeholder krav om, at dokumentet med central information skal stilles til rådighed for detailinvestoren vederlagsfrit på papir, et andet varigt medium eller via et websted.

Den strafbare handling er, at detailinvestoren ikke får dokumentet med central information stillet til rådighed vederlagsfrit på papir, et andet varigt medium eller via et websted.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 14 er den person, som rådgiver om eller sælger et PRIIP, hvad enten denne er en fysisk eller juridisk person.

Artikel 19 i PRIIP-forordningen stiller krav om, at PRIIP-producenten og den person, der rådgiver om eller sælger PRIIP'et, indfører passende klageprocedurer.

Den strafbare handling er, at den person, der rådgiver om eller sælger PRIIP'et ikke har indført passende klageprocedurer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 19 er den person, som rådgiver om eller sælger et PRIIP, hvad enten denne er en fysisk eller juridisk person, og PRIIP-producenten.

Til nr. 10 (§ 190, stk. 3, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 190, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. angiver, hvilke manglende efterlevelse af påbud eller forbud, der straffes med bøde.

Med lovforslaget foreslås Finanstilsynet udpeget som den kompetente myndighed for PRIIP-forordningen for så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde. Herved tillægges Finanstilsynet bl.a. kompetence til at udøve de beføjelser vedrørende produktintervention, som følger af PRIIP-forordningen. Disse beføjelser består i, at Finanstilsynet under ganske særlige omstændigheder kan forbyde eller indføre andre restriktioner i markedsføringen af PRIIP'er, jf. artikel 17 i PRIIP-forordningen.

Det foreslås at tilføje et nyt 3. pkt. i § 190, stk. 3, som anfører, at med bøde straffes den, som overtræder et forbud, en begrænsning eller en restriktion meddelt i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Ansvarssubjektet er den fysiske eller juridiske person, der enten producerer, rådgiver om eller sælger et sammensat eller forsikringsbaseret investeringsprodukt. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en producent markedsfører et sammensat produkt på trods af, at Finanstilsynet har nedlagt et forbud mod produktet. Den strafbare handling kan desuden være en distributør, der sælger et forsikringsbaseret produkt i strid med de restriktioner, som Finanstilsynet måtte have fastsat.

Det vil ved strafudmålingen være relevant at tage udgangspunkt i bl.a. virksomhedens omsætning i forhold til det pågældende produkt og karakteren af den restriktion, som virksomheden ikke efterlever.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 24 g, stk. 1, 3. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have en ordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden, jf. § 24 g, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås at indsætte et 3. *pkt.*, så Arbejdsmarkedets Tillægspension skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Tillægspension har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er led i opfyldelsen den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension fremover vil skulle dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Tillægspension løbende har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension løbende får fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. I den henseende skal Arbejdsmarkedets Tillægspension kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at Arbejdsmarkedets Tillægspension på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 32 a, stk. 1, 2. *pkt.*, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at overtrædelse af bl.a. § 24 g, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. *pkt.*, vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 2 (§ 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Arbejdsmarkedets Tillægspension må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle

overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, jf. § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås at ændre § 24 h, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 24 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Arbejdsmarkedets Tillægspension må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, jf. § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 24 h, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og vil indebære, at virksomheden ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable lønde på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå i denne vurdering: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable lønde forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at virksomheden ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at virksomheden ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 24 h, stk. 1, 2. pkt., vil virksomheden kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 9, nr. 7.

Til nr. 4 (§ 24 h, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Efter § 24 h, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse. Godtgørelsen fastsættes under hensyn

til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 24 h, stk. 2, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås at ændre § 24 h, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 24 h, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 24 h, stk. 2, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Efter § 24 h, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 24 h, stk. 2, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås at ændre § 24 h, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 9, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 6 (§ 24 h, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

§ 24 h, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 24 h, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det betyder, at det ikke

er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 24 h, stk. 3, for at sikre, at § 24 h, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 24 h, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, idet det følger af § 24 h, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at § 24 h, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Til nr. 7 (§ 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

§ 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter, hvilke overtrædelser af loven der straffes med bøde. En bødestraf forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

§ 24 g, stk. 1, 3. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension:

Med lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det at indføre krav om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Tillægspension har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 24 g, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af § 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at overtrædelse af bl.a. § 24 g, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 24 g, stk. 1, 3. pkt., vil være Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det betyder, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til whistleblowerordningen eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 24 g, stk. 1, 3. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension:

Det følger af § 24 h, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke må udsætte ansatte for ufordelig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens

overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 9, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 9, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 24 h, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 32 a, stk. 1, 2. pkt., at der indsættes en henvisning til § 24 h, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, idet der med strafansvaret skabes et incitament for Arbejdsmarkedets Tillægspension til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 24 h, stk. 1, vil være Arbejdsmarkedets Tillægspension, når virksomheden udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det strafbare gerningsindhold i § 24 h, stk. 1, vil være realiseret, når Arbejdsmarkedets Tillægspension udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 27, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Finanstilsynet påser overholdelsen af § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, §§ 23 c og 24 a, § 24 b, stk. 3-9, §§ 24 c og 24 d samt kapitlerne 6, 7 a og 8, undtagen lovens § 24 h om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Dette er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke Arbejdsmarkedets Tillægspension som sådan.

Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirk-somhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whist-leblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmel-delse af Arbejdsmarkedets Tillægspension, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 5 f, stk. 1, 3. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)

Lønmodtagernes Dyrtdsfond skal have en ordning, hvor fondens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finan-sielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virk-somheden, jf. § 5 f, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Det foreslås at indsætte et 3. pkt., så Lønmodtagernes Dyrtdsfond skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan fonden har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er led i opfyldelsen den politiske aftale af 19. sep-tember 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Soci-aldemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærk-ninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond fremover vil skulle doku-mentere, hvordan fonden løbende har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Doku-mentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at fonden skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at fonden løbende får fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. I den hen-seende skal fonden kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at fonden på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at overtrædelse af bl.a. § 5 f, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 2 (§ 5 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Lønmodtagernes Dyrtidsfond må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, jf. § 5 g, stk. 1, i Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det foreslås at ændre § 5 g, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 5 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 5 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 5 g, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Lønmodtagernes Dyrtingsfond må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, jf. § 5 g, stk. 1, i Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 5 g, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 5 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond og vil indebære, at virksomheden ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå i denne vurdering: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at virksomheden ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at virksomheden ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor Lønmodtagernes Dyrtidsfond helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 5 g, stk. 1, 2. pkt., vil virksomheden kunne straffes med bøde, jf. lovforslaget § 10, nr. 7.

Til nr. 4 (§ 5 g, stk. 2, 1. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Efter § 5 g, stk. 2, 1. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 5 g, stk. 2, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 5 g, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 5 g, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 5 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 5 g, stk. 2, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Efter § 5 g, stk. 2, 1. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i

lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 5 g, stk. 2, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det foreslås at ændre § 5 g, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 10, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 6 (§ 5 g, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

§ 5 g, stk. 1 og 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 5 g, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 5 g, stk. 3, for at sikre, at § 5 g, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 5 g, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, jf. § 5 g, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Til nr. 7 (§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond fastsætter, hvilke overtrædelser af loven der straffes med bøde. En bødestraf forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

§ 5 f, stk. 1, 3. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond:

Med lovforslagets § 10, nr. 1, foreslås det at indføre krav om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan Lønmodtagernes Dyrtidsfond har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 5 f, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det fremgår af § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at overtrædelse af bl.a. § 5 f, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 5 f, stk. 1, 3. pkt., vil være Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det betyder, at fondens manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor fonden fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til whistleblowerordningen eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom, jf. det foreslåede § 5 f, stk. 1, 3. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

§ 5 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond:

Det følger af § 5 g, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 10, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 10, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 5 g, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 2. pkt., at der indsættes en henvisning til § 5 g, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, idet der med strafansvaret skabes et incitament for Lønmodtagernes Dyrtidsfond til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5 g, stk. 1, vil være Lønmodtagernes Dyrtidsfond, når virksomheden udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte

eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det strafbare gerningsindhold i § 5 g, stk. 1, vil være realiseret, når Lønmodtagernes Dyrtidsfond udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følge, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 10, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-10, §§ 5 b og 5 c, regler udstedt i medfør af §§ 5 e og 5 f samt kapitlerne 4 og 5, men ikke lovens § 5 g om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke Lønmodtagernes Dyrtidsfond som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

Det følger af § 4, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal have en ordning, hvor ansatte, der beskæftiger sig med finansiering og udbetaling på erhvervssygdomsområdet som anført i § 3, via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med varetagelsen af opgaverne, jf. § 3, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås at indsætte et 3. pkt., så Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er led i opfyldelsen den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremover vil skulle dokumentere, hvordan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring løbende har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring løbende får fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. I den henseende skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, jf. § 4, stk. 5, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 4, stk. 7, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 4, stk. 1, 3. pkt., vil være Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til whistleblowerordningen eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 1, 2. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 5, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og vil indebære, at virksomheden ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at virksomheden ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at virksomheden ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt., vil virksomheden kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 11, nr. 7.

Til nr. 4 (§ 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

Efter § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med opgaver på erhvervssygdomsområdet som anført i § 3 og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med opgaver på erhvervssygdomsområdet og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for represalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 5, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for represalier m.v. som følge af en indberetning om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 5, stk. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

Efter § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid i Arbejdsmarkedets

Erhvervssikring med opgaver på erhvervssygdomsområdet som anført i § 3 og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med opgaver på erhvervssygdomsområdet som anført i § 3 og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med opgaver på erhvervssygdomsområdet og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 3, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

§ 5, stk. 1 og 2, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 5, stk. 3, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 3, for at sikre, at § 5, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 5, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, jf. § 5, stk. 3, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 4, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

Det foreslås i stk. 4, at overtrædelse af § 5, stk. 1, straffes med bøde.

Bestemmelsen er ny.

Det følger af § 5, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet Arbejdsmarkedets

Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 11, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 11, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 5, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, idet der med strafansvaret skabes et incitament for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5, stk. 1, vil være Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når virksomheden udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det strafbare gerningsindhold i § 5, stk. 1, vil være realiseret, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følge, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 4, stk. 5, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at Finanstilsynet påser overholdelsen af § 4, stk. 1-3, men ikke lovens § 5 om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for represalier m.v. som følge af en indbe-

retning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en virksomheds whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 5 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om ejendomscreditselskaber)

Et ejendomscreditselskab skal have en ordning, hvor selskabets ansatte i ejendomscreditselskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af ejendomscreditselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i ejendomscreditselskabet, jf. § 5 a, stk. 1, i lov om ejendomscreditselskaber.

Det foreslås at indsætte et 3. *pkt.*, hvorefter ejendomscreditselskabet skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan selskabet har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Ejendomscreditselskaber vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, og bestemmelsen vil medføre, at ejendomscreditselskaber vil skulle dokumentere, hvordan de løbende har fulgt op på indberetninger til deres whistleblowerordninger. Det kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 17 i lov om ejendomscreditselskaber.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at ejendomscreditselskabet skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at selskabet løbende får fulgt op på indberetninger til selskabets

whistleblowerordning. Derved skal selskabet kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at selskabet på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at overtrædelse af bl.a. § 5 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 2 (§ 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Et ejendomskreditselskab må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet ejendomskreditselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet, jf. § 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber.

Det foreslås at ændre § 5 b, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at ejendomskreditselskaber som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i selskabet. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at ejendomskreditselskaber heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i selskabet.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i selskabet kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om selskabet har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om selskabet bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om selskabet fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om selskabet afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til selskabets whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod selskabet ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 5 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om ejendomscreditselskaber)

Et ejendomscreditselskab må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet ejendomscreditselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet, jf. § 5 b, stk. 1, i lov om ejendomscreditselskaber.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 5 b, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 5 b, stk. 1, i lov om ejendomscreditselskaber og vil indebære, at virksomheden ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i selskabet kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om selskabet har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om selskabet bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om selskabet fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om selskabet afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at ejendomscreditselskaber ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at selskabet ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til selskabets ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at selskabet ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af selskabet eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til selskabets ordning.

I de tilfælde, hvor ejendomskreditselskabet helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 5 b, stk. 1, 2. pkt., vil selskabet kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 12, nr. 7.

Til nr. 4 (§ 5 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 5 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 5 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til selskabets whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for ejendomskreditselskabet ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 5 b, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne tilkendes ansatte og tidligere ansatte en godtgørelse for overtrædelse af § 5 b, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til selskabets whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod selskabet ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 5 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 5 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om

ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 5 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber.

Det foreslås at ændre § 5 b, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt og fastsat en godtgørelse.

Til nr. 6 (§ 5 b, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber)

§ 5 b, stk. 1 og 2, i lov om ejendomskreditselskaber kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 5 b, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 5 b, stk. 3, for at sikre, at § 5 b, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 5 b, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, jf. § 5 b, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber.

Til nr. 7 (§ 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

§ 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om ejendomskreditselskaber der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Straf efter § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

Det følger af § 22, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for ejendomskreditselskaber, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne ejendomskreditselskabet og/eller en eller flere personer med tilknytning til selskabet, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod ejendomskreditselskabet alene eller mod både selskabet og en eller flere personer med tilknytning til selskabet. Udgangspunktet er tiltale mod ejendomskreditselskabet for overtrædelsen af de strafbelagte bestemmelser. Tiltalen kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til selskabet, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og handlingen eller undladelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 5 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber:

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det at indføre krav om, at ejendomskreditselskaber skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan selskabet har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 5 a, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber.

Det foreslås, at et ejendomskreditselskabs overtrædelse af § 5 a, stk. 1, 3. pkt., skal kunne straffes bøde i medfør af § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber. Det fremgår af § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at overtrædelse af bl.a. § 5 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i § 5 a, stk. 1, 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 5 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber vil være ejendomskreditselskabet. Det betyder, at selskabets manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber. Ejendomskreditselskabet vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor selskabet fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til selskabets whistleblowerordning eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom.

§ 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber:

Det følger af § 5 b, stk. 1, at et ejendomskreditselskab ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet ejendomskreditselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 12, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 12, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 5 b, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 22, stk. 1, at der indsættes en henvisning til § 5 b, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet, idet der med strafansvaret skabes et incitament for selskaberne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5 b, stk. 1, vil være et ejendomscreditselskab, når selskabet udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet.

Det strafbare gerningsindhold i § 5 b, stk. 1, vil være realiseret, når ejendomscreditselskabet udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følger.

Det bemærkes, at det følger af § 12, stk. 1, i lov om ejendomscreditselskaber, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen lovens § 5 b om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet. Det er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke ejendomscreditselskaberne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til et selskabs whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmeldelse af ejendomscreditselskabet, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatningssag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet

i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 44, stk. 1, 3. pkt., i lov om firmapensionskasser)

En firmapensionskasse skal have en ordning, hvor den ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af firmapensionskassen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i firmapensionskassen, jf. § 44, stk. 1, i lov om firmapensionskasser.

Det foreslås at indsætte et 3. pkt., hvorefter firmapensionskassen skal skriftligt kunne dokumentere, hvordan firmapensionskassen har fulgt op på indberetninger til ordningen.

Bestemmelsen er ny.

Baggrunden for den foreslåede, nye bestemmelse er den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning på fyldestgørende vis.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en firmapensionskasse vil skulle dokumentere, hvordan den løbende har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Det kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 102 i lov om firmapensionskasser.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og vil indebære, at firmapensionskassen skriftligt og hvis muligt elektronisk skal sikre, at den løbende får fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Derved skal firmapensionskassen kunne dokumentere overfor f.eks. Finanstilsynet, at firmapensionskassen på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det fremgår af § 117, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser, at overtrædelse af bl.a. § 44, stk. 1, straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Til nr. 2 (§ 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser)

En firmapensionskasse ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos firmapensionskassen, jf. § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser.

Det foreslås at ændre § 45, stk. 1, til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at firmapensionskasser som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i firmapensionskassen. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at firmapensionskasser heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at personen har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i firmapensionskassen.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i firmapensionskassen kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om firmapensionskassen har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om firmapensionskassen bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om firmapensionskassen fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om firmapensionskassen afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til firmapensionskassens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod firmapensionskassen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter § 45, stk. 1, kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 3 (§ 45, stk. 1, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser)

En firmapensionskasse ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos firmapensionskassen, jf. § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 45, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger i § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser og vil indebære, at firmapensionskassen ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndelev på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i firmapensionskassen kan følgende forhold indgå: Aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om firmapensionskassen har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om firmapensionskassen bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om firmapensionskassen fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om firmapensionskassen afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede, nye bestemmelse vil indebære, at firmapensionskasser ikke ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at firmapensionskassen ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til firmapensionskassens ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at firmapensionskassen ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af firmapensionskassen eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til firmapensionskassens ordning.

I de tilfælde, hvor firmapensionskassen helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 45, stk. 1, 2. pkt., vil firmapensionskassen kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 13, nr. 7.

Til nr. 4 (§ 45, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Efter § 45, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser kan ansatte tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af § 45, stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 45, stk. 2, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en firmapensionskasses whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for firmapensionskassen ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre § 45, stk. 2, 1. pkt., så ansatte eller tidligere ansatte kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer, hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af § 45, stk. 1. Den foreslåede ændring vil indebære, at ansatte og tidligere ansatte i en firmapensionskasse vil kunne tilkendes en godtgørelse for overtrædelse af § 45, stk. 1.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår nuværende ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om en firmapensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til firmapensionskassens whistleblowerordning til trods for forbuddet i § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod firmapensionskassen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

Til nr. 5 (§ 45, stk. 2, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Efter § 45, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser kan ansatte tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af § 45, stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt, jf. § 45, stk. 2, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser.

Det foreslås at ændre § 45, stk. 2, 2. pkt., så godtgørelsen vil skulle fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 13, nr. 4, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte i en firmapensionskasse også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen materielle ændringer for så vidt angår nuværende ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Til nr. 6 (§ 45, stk. 3, i lov om firmapensionskasser)

§ 45, stk. 1 og 2, i lov om firmapensionskasser kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte, jf. § 45, stk. 3, i lov om firmapensionskasser. Det betyder, at det ikke er muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, hvis dette stiller den ansatte ringere. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det foreslås at ændre § 45, stk. 3, for at sikre, at § 45, stk. 1 og 2, ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beskyttelsen i § 45, stk. 1 og 2, ikke vil kunne fraviges ved aftale til ugunst for tidligere ansatte. Ansatte er allerede i dag omfattet af en tilsvarende beskyttelse, jf. § 45, stk. 3, i lov om firmapensionskasser.

Til nr. 7 (§ 117, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser)

§ 117, stk. 2, i lov om firmapensionskasser fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om firmapensionskasser der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Straf efter § 117, stk. 2, i lov om firmapensionskasser forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som fremgår af bestemmelsen.

Det følger af § 117, stk. 6, i lov om firmapensionskasser, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for firmapensionskassen, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne firmapensionskassen

og/eller en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod firmapensionskassen alene eller mod både firmapensionskassen og en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen. Udgangspunktet er tiltale mod firmapensionskassen for overtrædelsen af de strafbelagte bestemmelser. Tiltalen kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og handlingen eller undladelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 44, stk. 1, 3. pkt., i lov om firmapensionskasser:

Med lovforslagets § 13, nr. 1, foreslås det at indføre krav om, at en firmapensionskasse skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan firmapensionskassen har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen i § 44, stk. 1, i lov om firmapensionskasser.

Det foreslås, at en firmapensionskasses overtrædelse af § 44, stk. 1, 3. pkt., skal kunne straffes bøde i medfør af § 117, stk. 2, i lov om firmapensionskasser. Det fremgår af § 117, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser, at overtrædelse af bl.a. § 44, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i § 44, stk. 1, 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 44, stk. 1, 3. pkt., i lov om firmapensionskasser vil være firmapensionskassen. Det betyder, at firmapensionskassens manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 117, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser.

Firmapensionskassen vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor den fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til whistleblowerordningen eller helt undlader at indsende dokumentation til Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning herom.

§ 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser:

Det følger af § 45, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, at en firmapensionskasse ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos firmapensionskassen. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 13, nr. 2, at bestemmelsen udvides til også at omfatte tidligere ansatte, ligesom der ved lovforslagets § 13, nr. 3, indsættes et 2. pkt. i § 45, stk. 1, hvorefter det præciseres, at forbuddet mod at udsætte ansatte og tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn.

Det foreslås i § 117, stk. 2, 1. pkt., at der indsættes en henvisning til § 45, stk. 1.

Det foreslåede bødeansvar har bl.a. til formål at forebygge, at ansatte eller tidligere ansatte udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen, idet der med strafansvaret skabes et incitament for firmapensionskasserne til at undgå sådan adfærd.

Lovforslaget vil medføre, at en overtrædelse af forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen, vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 45, stk. 1, vil være en firmapensionskasse, som udsætter sine ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen.

Det strafbare gerningsindhold i § 45, stk. 1, vil være realiseret, når firmapensionskassen udsætter en ansat eller tidligere ansat for en ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, herunder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen. Det bemærkes, at der vil skulle være årsagssammenhæng mellem den ansattes eller tidligere ansattes indberetning og den ufordelagtige behandling eller følge.

Det bemærkes, at det følger af § 97, stk. 1, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven, undtagen bl.a. lovens § 45 om forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger. Finanstilsynet fører dermed ikke et målrettet tilsyn med forbuddet mod at udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen. Det er begrundet i, at reglerne herom retter sig til kredsen af ansatte og ikke firmapensionskasserne som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder udenfor Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirk-somhed. En ansat, der mener at have været udsat for repræssalier m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til en firmapensionskasses whistleblowerordning eller til Finanstilsynet, skal derfor gøre sine krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Det vil således i praksis oftest være den forurettede ansatte eller tidligere ansatte, der vil være bekendt med en overtrædelse af forbuddet og på den baggrund have mulighed for at foretage en politianmel-

delse af firmapensionskassen, eventuelt parallelt med en civilretlig erstatnings sag. Skulle Finanstilsynet dog i forbindelse med et tilsyn blive bekendt med, at der er grundlag for at antage, at forbuddet i konkrete tilfælde har været overtrådt, vil Finanstilsynet dog også have mulighed for at indgive politianmeldelse herfor med det foreslåede bødestrafansvar.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Garantiformuens midler i restruktureringsafdelingen til dækning af omkostninger forbundet med restrukturering, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion, hvor det ene pengeinstitut er nødlidende, skal udgøre 1 mia. kr., jf. § 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. Formuen skal bestå af indeståelser eller kontante indbetalinger fra de bidragspligtige pengeinstitutter.

Det foreslås at ophæve § 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at Garantiformuens restruktureringsafdeling ikke længere vil kunne dække omkostninger forbundet med restrukturering, herunder dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion, hvor det ene pengeinstitut er nødlidende.

Formuen består af indeståelser fra de bidragspligtige pengeinstitutter på i alt 1 mia. kr. Den foreslåede ophævelse vil medføre, at formuen på 1 mia. kr. vil blive returneret til pengeinstitutterne.

Til nr. 2 (§ 21, stk. 1, 2. pkt., i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Finansiel Stabilitets udgifter ved administration af Garantiformuen i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning afholdes af Garantiformuen via gebyr fra de institutter, som er omfattet af § 3, stk. 1, og § 4 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. § 21, stk. 1, 1. pkt., i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. Det følger af § 21, stk. 1, 2. pkt., i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, at gebyret opkræves årligt af Finansiell Stabilitet, medmindre udgifterne til administrationen kan dækkes af den del af Garantiformuen, som overstiger målniveauet for pengeinstitutafdelingen, jf. § 7, stk. 2, og realkreditafdelingen, jf. § 7 a, stk. 1, og minimumsformuerne for fondsmæglerselskabsafdelingen og restruktureringsafdelingen, jf. § 7 a, stk. 2-4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Det foreslås at ændre § 21, stk. 1, 2. pkt., således at bestemmelsen fremover ikke henviser til § 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 14, nr. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af § 7 a, stk. 4, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 11 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

I henhold til § 11 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber skal Garantifonden for skadesforsikringsselskabers (Fonden) midler anbringes i Danmarks Nationalbank til forvaltning efter nærmere aftale mellem Fonden og Danmarks Nationalbank.

Det foreslås at nyaffatte § 11 a.

Med den foreslåede bestemmelse vil Fondens formue skulle anbringes forsvarligt og bedst muligt og forvaltes af Danmarks Nationalbank efter nærmere aftale med Fonden.

Fondens formue vil som i dag skulle indsættes på en konto i Danmarks Nationalbank til den bedst mulige forrentning. Endvidere vil Fondens bestyrelse skulle sikre, at Fondens midler placeres på en måde, der sikrer, at Fondens midler er umiddelbart disponible i tilfælde af et skadesforsikringsselskabs konkurs.

Med den foreslåede bestemmelse vil det ikke længere være nødvendigt, at Danmarks Nationalbank fungerer som kontoførende institut for Fondens værdipapirdepot. Denne opgave kan varetages af en kommerciel virksomhed, som har indgået en tilslutningsaftale med en værdipapircentral.

Der er herudover ikke tiltænkt materielle ændringer af bestemmelsen.

Til § 16

Med lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter blev en ordning etableret, hvorefter alle kreditinstitutter med hjemsted i Danmark kunne ansøge staten om indskud af hybrid kernekapital. Formålet med ordningen var at give kreditinstitutterne mulighed for at få en finansiel stødpude og dermed sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, således at risikoen for, at sunde virksomheder og husholdninger ikke kunne få finansieret deres aktiviteter i kreditinstitutterne, blev mindsket.

Ved udgangen af 2018 er alle statslige kapitalindskud blevet indfriet eller på anden vis afviklet. Lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter tjener derfor reelt intet formål.

Som følge heraf foreslås det, at lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter ophæves, jf. lovforslagets § 16.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 4, som tilføjer Garantifonden for skadesforsikringselskaber til listen over virksomheder, der ikke skal have tilladelse som forsikringselskab, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslåede *stk. 3* tager stilling til, hvordan det foreslåede § 30, stk. 3, i lov om betalinger, jf. dette lovforslags § 3, nr. 10, for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, skal finde anvendelse for disse, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, der indebærer, at de omfattes af § 30, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, i lov om betalinger.

Egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger, der med den foreslåede § 30, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 10, skal gælde for disse personer, vil gælde fuldt ud for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. For ansatte, der allerede varetager en stilling i et e-pengeinstitut eller i et betalingsinstitut, jf. det foreslåede § 30, stk. 3, i forbindelse med lovens ikrafttræden, ville det imidlertid være et stort indgreb, såfremt reglerne gjaldt fuldt ud.

Den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, får pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om egnethed og hæderlighed efter § 30, stk. 2, jf. stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 10, fra tidspunktet for lovens ikrafttræden. Oplysningerne vil indgå i Finanstilsynets vurdering af, om den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i henhold til § 30, stk. 1, jf. § 30, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 10.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, i medfør af det foreslåede § 30, stk. 3, i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, som allerede på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager den pågældende stilling, er undtaget fra at meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af § 30, stk. 2, jf. stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 10. Den foreslåede overgangsbestemmelse vil medføre, at disse ansatte ikke vil skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. Derved sikres det, at disse personer kan fortsætte i deres stillinger, uanset at de på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke måtte opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger, jf. det foreslåede § 30, stk. 3, i lov om betalinger. Konsekvensen ville i modsat fald være, at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er

ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, kunne miste sin stilling i de tilfælde, hvor vedkommende f.eks. er dømt for en strafbar overtrædelse eller gået konkurs, jf. § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om betalinger, før lovens ikrafttræden.

Den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, vil være omfattet af den løbende oplysningsforpligtelse efter § 30, stk. 2, jf. stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 10, fra lovens ikrafttræden. Det indebærer, at såfremt den pågældende f.eks. bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har personen pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. På baggrund af personens underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen m.v. giver anledning til at antage, at den pågældende ikke længere vil kunne varetage sin stilling på betryggende måde.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, i overgangsbestemmelsen, at forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke indgår ved en eventuel efterfølgende vurdering af egnethed og hæderlighed efter § 30, stk. 1, jf. stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 10. Overgangsbestemmelsen medfører, at forhold indtruffet før lovens ikrafttræden vedrørende f.eks. straf eller ledelsesmæssig adfærd, jf. § 30, stk. 1, nr. 3 og 5, i lov om betalinger, ikke vil indgå i Finanstilsynets vurdering af, om personen på baggrund af forhold indtruffet efter lovens ikrafttræden lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Finanstilsynet vil kunne påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, ved lovens ikrafttræden, såfremt vedkommende efter lovens ikrafttræden bliver pålagt strafansvar, går konkurs eller i øvrigt ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1 og 2, i lov om betalinger, jf. det foreslåede § 30, stk. 3.

Hvis en ansat i e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, der var ansvarlig for hvidvaskforebyggelse, jf. § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, ved lovens ikrafttræden, efterfølgende skifter til en anden stilling, som den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse og ansatte, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse på direktionniveau, skal den pågældende egnetheds- og hæderlighedsvurderes i medfør af den foreslåede § 30, stk. 1, jf. stk. 3, i forhold til den nye stilling. Det gælder også i den situation, hvor der er tale om en anden stilling i samme e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, som er underlagt egnetheds- og hæderlighedskrav.

Det foreslåede *stk. 4* tager stilling til, hvordan det foreslåede § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, om identificering af nøglepersoner i et pengeinstitut, der ikke er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal finde anvendelse for ansatte, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et pengeinstitut, der indebærer, at de ansatte identificeres som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 64 c, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Den regulering, der med den foreslåede § 64 c i lov om finansiel virksomhed skal gælde for nøglepersoner, vil gælde fuldt ud for ansatte, der

identificeres som nøglepersoner efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. Det ville dog være et stort indgreb, hvis reglerne gjaldt fuldt ud for ansatte, der allerede varetager en stilling, der indebærer, at de identificeres som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed i forbindelse med lovens ikrafttræden den 1. juli 2019.

Ansatte, der identificeres som nøglepersoner, får pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om egnethed og hæderlighed efter § 64, stk. 2, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 11, fra tidspunktet for instituttets identificering af den ansatte som nøgleperson. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets vurdering af, om nøglepersonen lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i henhold til det foreslåede § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en ansat i et pengeinstitut, der ikke er et SIFI eller et G-SIFI, som allerede på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et pengeinstitut, som indebærer, at instituttet skal identificere den ansatte som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, er undtaget fra at meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af det foreslåede § 64, stk. 2, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede overgangsbestemmelse vil medføre, at disse ansatte ikke vil skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2019. Derved sikres det, at disse personer kan fortsætte i deres stillinger, uanset at de på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke måtte opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Konsekvensen ville i modsat fald være, at en nøgleperson kunne miste sin stilling i de tilfælde, hvor nøglepersonen f.eks. er dømt for en strafbar overtrædelse eller gået konkurs, jf. § 64, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed før lovens ikrafttræden den 1. juli 2019.

De pågældende nøglepersoner vil være omfattet af den løbende oplysningsforpligtelse efter § 64, stk. 2, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fra lovens ikrafttræden. Det vil indebære, at hvis en nøgleperson f.eks. bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har nøglepersonen pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. På baggrund af nøglepersonens underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen m.v. giver anledning til at antage, at den pågældende nøgleperson ikke længere vil kunne varetage sin stilling på betryggende måde.

Det følger af overgangsbestemmelsen i det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, at forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke indgår ved en eventuel efterfølgende vurdering af en nøglepersons egnethed og hæderlighed efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 11. Overgangsbestemmelsen vil medføre, at forhold indtruffet før lovens ikrafttræden vedrørende f.eks. straf eller ledelsesmæssig adfærd, jf. § 64, stk. 1, nr. 3 og 6, i lov om finansiel virksomhed ikke vil indgå i Finanstilsynets vurdering af, om en nøgleperson på baggrund af forhold indtruffet efter lovens ikrafttræden lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Finanstilsynet vil kunne påbyde et pengeinstitut, der ikke er et SIFI eller et G-SIFI, at afsætte en ansat, der identificeres som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed

ved lovens ikrafttræden, hvis vedkommende efter lovens ikrafttræden bliver pålagt strafansvar, går konkurs eller i øvrigt ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Hvis en ansat i et pengeinstitut, der ikke er et SIFI eller et G-SIFI, der var identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed ved lovens ikrafttræden, efterfølgende skifter til anden stilling som nøgleperson, skal den pågældende egnetheds- og hæderlighedsvurderes i medfør af § 64, stk. 1, jf. den foreslåede § 64 c og § 64 d i lov om finansiel virksomhed, i forhold til den nye stilling. Det vil gøre sig gældende, uanset om der er tale om en stilling i samme pengeinstitut, der ikke er et SIFI eller et G-SIFI.

Det foreslås i *stk. 5* indsat en ordensbestemmelse, hvorefter regler fastsat i medfør af § 71, stk. 4, § 108, stk. 7, og § 167, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 71, stk. 3, § 108, stk. 6, og § 167, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 13, 21 og 24.

Til § 18

Lovforslagets § 18 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog de foreslåede stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets §§ 1, 3-5, 7, 8, 12 og 14, som ændrer i lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om ejendomskreditselskaber og lov om en indskyder- og investorgarantiordning, kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne ved kongelig anordning med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, lovforslagets §§ 1-5, 7, 8 og 12-15, som ændrer lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsformidling, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om ejendomskreditselskaber, lov om firmapensionskasser, lov om en indskyder- og investorgarantiordning og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.